

Erde's Zeit für die

Erdészeti és faipari
híradó
1996-97

Merre tart a magyar erdőrendezés?

Az erdő, az erdők védelme, a környezetvédelem társadalmunk gondjainak, problémáinak sarkalatos kérdései közé tartozik. Ha az erdőrendezés korszakain végigtekintünk, akkor azt láthatjuk, hogy az erdőrendtartások korát az erdőrendezés csirájának mondhatjuk, s ezzel együtt több, mint négyszáz esztendőre tehető az a valódi mérnöki tevékenység, amely nélkül az erdő örökös használata elképzelhetetlen lenne.

Ezzel a témával kapcsolatban immár hagyományosan, két esztendő után, így év elején újra felkerestük Halász Gábort, a Földművelésügyi Minisztérium Erdőrendezési Szolgálatának főigazgatóját, hogy tájékoztassa az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit az erdőrendezés jelenlegi helyzetéről, gondjairól és célkitűzéseiről.

Tesszük ezt ismét olyan megfontolásból, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulás, az erdőgazdálkodás terén is bekövetkezett változások, amelyek a privatizáció folytán keletkeztek, illetve még keletkezhetnek, bizonyára komoly hatással vannak az erdőrendezés ügyeinek alakulására.

Főigazgató Úr! Merre tart a jelen időszakban az erdőrendezés, milyenek ma az erdőrendezésben a körülmények?

Halász Gábor: Örülök annak, hogy a fő kérdést így fogalmazta meg az Erdészeti és Faipari Híradó. Sokan tettek fel az elmúlt időszakban hasonló kérdéseket. Többen fogalmaztak úgy is, hogy „mi lesz az erdőrendezéssel?” 1994-ben, ugyanezen a helyen azt a kérdést kaptam, hogy „Hol tart az erdőrendezés?” A legtöbb optimizmus abból a kérdésből sugárzik, amely azt kérdezi: „Merre tart az erdőrendezés?” Erre az optimizmusra igen nagy szükség van. Mielőtt rátérnék a fő kérdésre, röviden elmondom, hogy mi történt 1995-ben. Úgy látom, hogy az átalakulás évei elhúzódnak. Kell valami biztos pont is az erdészetben. Erre legalkalmasabb az erdőrendezés.

Az elmúlt esztendőben is voltak nehéz napjai az erdőrendezésnek, s mégis bizakodva tekint a jövőbe?

Halász Gábor: Az erdőrendezésnek ugyanolyan nehéz napjai voltak 1995-ben, mint az országnak. Ez nem jelenti azt, hogy nem tudok jobbat elképzelni,

hogy már hiányzik, ha nem kellene a pusztá létért megküzdeni. Kell a jobbításra törekedni, de józan önmérséklettel.

Az elmúlt évben nagyon nehéz volt úrrá lenni a helyzeten, amit a három lépcsőben végrehajtott létszámcsökkentés teremtet.

Hogyan érintette az erdőrendezést a létszámcsökkentés?

Halász Gábor: Kezdődött azzal, hogy a korábban engedélyezett létszámhoz viszonyítva (amely az alapításkor engedélyezettnek már csak 85%-a volt) a költségvetési irányzatunk 24 fővel kevesebbre szólt. Második lépcsőként az 1033/1995. (IV. 28.) sz. Kormányrendelet hatásaként 52 fővel csökkent az Erdőrendezési Szolgálat létszáma, ami azt jelentette, hogy a korábban megszokott módon alkalmazott fizikai (terepi segédmunkás) állománynak kellett búcsút mondani, ezzel jelentős terhet róva a műszaki állományra. Harmadik lépcsőként a 1055/1995. (VI. 23.) Kormányrendelet hatására további 21 fővel kellett csökkenteni a létszámot. Ennek az utóbbi létszámcsökkentésnek mindenképpen az lesz a hatása, hogy

(folytatás a 2. oldalon)

Merre tart a magyar erdőrendezés?

(folytatás az 1. oldalról)

jelentős korlátozásokat kell a feladatok terén is alkalmazni. 1995-ben az Erdőrendezési Szolgálatnál 30,3%-os létszámcsökkenés valósult meg.

Ez a létszámcsökkentés az államigazgatás reformjával, a szervezeti átalakulásokkal összefüggésben valósult meg?

Halász Gábor: Nem, a területi államigazgatási szervek reformját csak a létszámcsökkentések után indította be a kormány.

Ismeri az államigazgatással összefüggő reformtörekvéseket? Mi erről a véleménye?

Halász Gábor: Igen, ismerem. Részletesen, néhány ismertetőn kellett véleményeznem a témában készített anyagokat. A véleményemet két fő részre osztva lehet összefoglalni. Először az általános – a teljes közigazgatási reformkészítésről –, másodszor pedig az erdészeti szakigazgatásra vonatkozó.

1. Nem csak a területi államigazgatás, hanem a teljes közigazgatás reformjára, átszervezésére van szükség.

2. Új közigazgatási reform létrehozásánál nagyon hasonló gondolkodásra van szükség. A rendszernek időtállóan kell lennie. Tehát fontos, hogy *hatpárti egyezség* szülessen a komplex közigazgatási reformhoz.

3. Az intézkedésekkel a polgárok, a munkavállalók (esetünkben külön a köztisztviselők), a vezetők *biztonságérzetét* és az egész politikai, társadalmi és gazdasági berendezkedés *biztonságát* kell biztosítani, kell fokozni napról napra. Ha valaki biztonságban érzi magát, akkor tud takarékosan élni.

4. A speciális szakértelmet igénylő hatósági feladatokat nem szabad összekeverni azokkal, amelyek „mérlegelést kevésbé” engednek, amelyek tipikus hivatalnoki feladatok.

5. *Nem szabad erőltetni* a szakigazgatási intézményeknél a hatósági és a közvetlenül hozzájuk tapadó, velük együtt térben és időben együtt végzendő egyéb, úgynevezett „szolgáltatás jellegű” feladatok *szétválasztását*.

6. Az összevont területi szakigazgatási rendszert kitűzött célként szabad kezelni, fokozatosan kell elérni:

– *így a hatpárti egyezség is könnyebben létrejöhet;*

– *a jelenlegi szakigazgatási szervek közül csak a tipikusan hivatalnoki munkát végzőket, a tipikus megyei illetőségű szerveket lehet első lépésben bevonni;*

– *a szakigazgatás sok területén – különösképpen az FM-ben – a rendszerváltásból adódóan, olyan átmeneti, többlet feladat jelentkezik, amelyek később csökkennek, átalakulnak, ill. meg is szűnnek. Erre az átmeneti időszakra pedig semmiképp nem szabad a megyei hivatalba integrálni azokat, amelyekre az általánostól eltérő – átmeneti – szabályozást kell biztosítani. Ezek között sok kiemelt feladat is van. Vannak persze olyan szervek, amelyeket később sem célszerű a „falanszterbe” működtetni;*

– *az ágazatokon belüli korszerűsítés szükséges és jól járható út.*

7. Az erdészeti szakigazgatás még az FM-tárcán belül is olyan speciális feladat, amelyet – várhatóan a távoli jövőben is, de most az átmeneti időszakban feltétlenül – külön kell kezelni.

AZ ÁTMENETI IDŐSZAK FELADATAI

– *Az új erdőtörvény tervezetét még mindig van mód felülvizsgálni, hogy a legjobban szolgálja a jövőbeni erdészeti szakigazgatás szabályozását;*

– *az erdőket tulajdonba kell adni (erről külön fejezetet lehetne írni, de itt sem hely, sem idő nincs rá);*

– *el kell érni, hogy az erdőnek gazdája is legyen (ami persze lehet tulajdonos is). Ez is igen bonyolult szakmai feladat;*

– *a jelenlegi – sok esetben gazdátlan – körülmények között is biztosítani kell az erdők fenntartását szolgáló erdőrendezési feladatvégzés feltételeit;*

– *az erdőrendezési, az erdészeti hatósági feladatvégzés terén – az átmeneti időszakban – át kell állni a megváltozott tulajdonos szerkezetnek legmegfelelőbb módszerre, ezeket jogszabályokkal kell meg erősíteni.*

8. Az átmeneti időszakban, amely – véleményem szerint – legalább egy üzemtervi időszak, tehát tíz év, az erdészeti szakigazgatás (erdőfelügyelet, erdőrendezés) feladatait csak kis mértékben és fokozatosan szabad megváltoztatni, ahogyan az erdők állapota, helyzete megkívánja. Így is igen nagy a szabadság az életnek ezen a területén is. Az erdőhöz jutás (kárpótlás), az állami erdő kezelése területén már

(folytatás a 3. oldalon)

Merre tart a magyar erdőrendezés?

(folytatás a 2. oldalról)

úgyis kiengedtük a szellemet a palackból, az erdészeti szakigazgatás szigorára igen nagy szükség van. Ehhez olyan szervezet szükséges, amely a jelenleginél takarékosabban el tudja végezni a megnövekedett feladatokat.

Tehát az erdőrendezésnek meg kell őrizni a szakmai és működési önállóságát?

Halász Gábor: Igen, mert a hosszú távú érdekeket szolgáló tervezést, az erdő közszolgáltató szerepéből adódó feladatokat nem szabad alárendelni a helyi érdekeknek.

Melyek az 1996-os év legfontosabb feladatai?

Halász Gábor: Az erdőtörvény-tervezet a legjobb úton halad, hogy még ebben az évben az Országgyűlés elfogadja. A törvény végrehajtására több, alacsonyabb rendű jogszabálynak is meg kell jelenni. Ezek előkészítése, illetve az ebből fakadó *Erdőrendezési Szabályzat* előkészítése az idei legfontosabb feladatunk, természetesen a normál éves munka mellett.

Végezetül: merre tart az erdőrendezés?

Halász Gábor: Arra tudok választ adni, hogy merre kell tartani az erdőrendezésnek. Én magam és a munkatársaim is mindent megteszünk azért, hogy ez sikerüljön amellett, hogy erősen hiszünk is abban, hogy ezzel jó ügyet szolgálunk. Az erdőrendezésnek ebben az átalakuló világban meg kell őriznie az ágazatban elfoglalt stabil helyét, hogy el tudja látni a történelmi távlatokban kialakult feladatait, hogy az erdőkben rend lehessen.

Az erdőrendezésnek a különféle érdekeltségektől mentesen, szakmai elkötelezettséggel kell ellátni feladatait és ezt a továbbiakban is az erdők teljes körére érvényesíteni kell. Ha ezt sikerül megőriznünk, akkor Európának igyekeznie kell, hogy idáig eljusson.

Megköszönöm Főigazgató Úr kérdéseimre adott válaszait.

Halász Gábor: Örültem az újbóli megkeresésnek és annak, hogy az erdőrendezés ügyeinek alakulásáról az Erdészeti és Faipari Híradóban folyamatosan foglalkoznak, így is tájékoztatva a szakma területén dolgozó kollégákat, munkatársakat és a lap valamennyi olvasóját.

Krizsán Ferenc

SZLOVÁK SZAKSZERVEZETI ÉS GAZDASÁGI DELEGÁCIÓ LÁTOGATÁSA HAZÁNKBAN

A közelmúltban szakszervezetünk meghívására a Közép-szlovákiai Állami Erdőgazdaság (Besztercebánya) vezérigazgatója *ing. Jaroslav Herich*, a szakszervezeti bizottság elnöke *František Suhanovsky* és *František Štulajter* vezérigazgató-helyettes hivatalos látogatáson voltak hazánkban.

A delegáció Budapesten, szakszervezetünk székházában megbeszélést folytatott *Barta Lászlóval*, az EFDSZ elnökével és *Herczeg Miklós* ügyvezető főtitkárral. A megbeszélésen áttekintették és értékelték az elmúlt esztendőben megrendezett cserekapcsolataink tapasztalatait, majd megállapodtak az 1996-os évi szakmai és egyéb együttműködési lehetőségekről, amelyek közül a legfontosabbak a következők:

– ebben az évben is megszervezzük az erdőgazdaságok közötti 3–4 fős szakszervezeti tisztségviselők és gazdasági vezetők szakmai tapasztalatcseréjét;

– a tavalyi esztendő pozitív tapasztalatai alapján újra megszervezzük a felnőtt és gyermek csereüdültetést. Szlovák területen a *Besztercebánya* melletti *Tajovban*, Magyarországon pedig *Szigligeten*.

Budapesti megbeszéléseik után szlovák vendégeink ellátogattak Kaposvárra, a Somogyi Erdészeti és Faipari Rt.-be, ahol *Bóna Józseffel*, az Rt. vezérigazgatójával és *Csávics Jánossal*, a vállalat szb-titkárával tárgyaltak a két erdőgazdaság közötti közvetlen együttműködés ideai lehetőségeiről, módjairól.

Magyarországi programjuk befejezéseként egésznapos látogatást tettek a *SEFAG Rt. Nagyatádi Erdészeti* Rt.-nél, ahol az erdőrendezés munkájáról, gazdasági és szociális tevékenységéről *Bogdán József* erdészeti igazgató tájékoztatta a kedves vendégeket.

Ülésezett a Világszövetség európai tagozata

Az építő-, faipari és erdészeti szakszervezetek (IFBWW) világszövetségének európai tagozata 1996. január 18–20. között tartotta konferenciáját a lengyel fővárosban, Varsóban. Több, mint 20 ország 97 képviselője a háromnapos intenzív tárgyaláson megvitatta a szakszervezetek és a munkavállalók helyzetét, különös tekintettel a közép-kelet-európai átalakulási folyamatokra, annak hatásaira, valamint az Európai Unióban bekövetkezett és várható intézkedésekre.

Az első két napon jeles nemzetközi szakértők előadásában tájékoztatókat hallgattunk meg az európai gazdasági folyamatokról, a régiók munkavállalóinak bér- és jövedelmi pozíciójáról, a szociális ellátás színvonaláról. Kiemelt hangsúlyt kapott a kollektív megállapodások kérdése, a női munkaerő gondoljai, a tőkeáramlás és annak következményei. Jóleső érzés volt hallani, hogy Magyarország Közép-Kelet-Európa élvonalába tartozik a gazdasági élet számos területén, ugyanakkor elkeserítő volt szembesülni az eddig is ismert tényekkel, mely szerint a térségben nálunk

az egyik legjelentősebb a reálbércsökkenés és a munkanélküliség mértéke. Hatalmas árat fizetünk a várható gazdasági fellendülésért, amennyiben ez belátható időn belül egyáltalán bekövetkezik.

Komoly riadalmat tapasztaltunk a nyugat-európai régióban működő szakszervezetek részéről. Az olcsó kelet-európai munkaerő miatt fokozódik a tőkeáramlás, mely jelentősen ronthatja pozíciójukat, veszélybe kerültek eddig elért vívmányaik. Közös álláspontként fogalmazódott meg, hogy el kell kerülni a szakszervezetek szembenállását, a munkavállalók közötti érdekellentétek fokozódását. Alapvetően és lényegesen szorosabb együttműködésre, közös fellépésre, együttes érdekérvényesítésre van szükség. Ezt a Világszövetség minden eszközzel támogatja.

A konferencia további részében a közép-kelet-európai szakszervezetek képviselői vetették össze tapasztalataikat. Szinte másolhatók a megoldásra váró feladatok. Teljesen azonos nehézségek találhatók régiókban, úgymint a privatizációs problémák, a fekete gazdaság hatása, a reálbér

csökkenése, a magas infláció, a szociális bizonytalanság. A konferencia résztvevői a tapasztalatok ismertetésén túl, a munkamódszerek átadásával is igyekeztek egymásnak segítséget nyújtani.

Az esti órákban lehetőségem volt több ország erdész szakszervezeti képviselőjével konzultációt folytatni az együttműködésről. Tárgyaltam finn, lengyel, svéd, szerb, szlovák, román képviselőkkel, valamint megvitattuk a Világszövetség oktatási referensével, Fairclough Andrew-val szakszervezeti képviselőink továbbképzési lehetőségét. Rövid tárgyalást folytattam Barbara Blida lengyel építésügyi és területgazdálkodási miniszter asszonnyal, az építő-, a faipar, a környezetvédelem és az erdőgazdálkodás kapcsolatáról, az együttműködési lehetőségekről.

A konferencia Bruno Köbele úrnak, az IFBWW európai tagozata elnökének zárszavával és értékelésével ért véget.

Barta László,
az EFDSZ elnöke

A tanácskozás szünetében. Balról: BÁRKÁNYI ZOLTÁN újságíró, BARTA LÁSZLÓ, az EFDSZ elnöke kezét fog
BARBARA BLIDA lengyel építésügyi és területgazdálkodási miniszter asszonnyal,
középen NAGYMIHÁLY JÁNOS, az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke
és BÁRKÁNYI ZOLTÁNNÉ, a varsói Magyar Kulturális Intézet igazgatóhelyettese.

Rekviem egy hordógyárért

Nemrég jártam Egerben. A szüleim, nagyszüleim sírján gyújtottam gyertyát. *Elhatároztam, ha csak rövid időre is, kimegyek Felnémetre, hiszen gyermekkorom oda köt.* Különösen a Tárkányi út, a felnemeti fűrészüzem, az egykori hordógyár. Fiam még emlékszik nagyszülei házára, tudja, hol kell rákanyarodni a Tárkányi útra, s – bár egészen kisgyerek volt, amikor nagyszüleit elvesztette – emlékszik a hatalmas rönkökre, a sikoltozó fűrészekre, a bemáglyázott deszkákra.

Hetven-nyolcvan éves lehet ez a gyár (üzem). Édesapám itt vert gyökeret. Én mint kisgyerek, itt kezdtem el beszélni, itt nyiladozott ki értelmem, mivel az üzem szolgálati lakásában laktunk.

A hatalmas rönktér ma teljesen üres. Máskor ilyenkor már érkeztek a bükkfák, novemberben megkezdődött a gőzölés. Az anyagtéren néhány elárvult stóc mag spangli. Ebek harmincadjára jutott itt minden. *Nincs gazdája semminek, pedig valamikor több embernek adott kenyeret a hordógyár.* Azoknak is, akik kétlaki életet éltek, mivel a gyári munka mellett gazdálkodtak is. A háború után feszített termelés folyt az akkor már államosított üzemben. A korábbi egy műszak helyett két, sőt három műszakban is dolgoztak. Idehozták az egykori kitelepítetteket is az ötvenes évek elején, a legkeményebb munkát is elvégeztetve velük, egy nagy hodályba zsúfolták össze őket. Ennyire kellett a munkaerő, s ennyire becsülték meg azt.

A nagy tervszerűség nem ismert határt, hiszen abban az időben a határ a csillagos ég volt. A kétszáz-háromszáz százalékos teljesítményt a felnemeti, egri paraszt-munkás mellett az egykori osztályidegen is elérte. Mert meg akart élni. Amikor gyerek voltam, elsősorban grund volt számomra ez az üzem. A máglyák között jókora szabad terület volt, ahol öcsémmel és barátaimmal focizhattam. Később munkalehetőséget is adott nekem a gyár. Nemcsak a nyári szünetek hasznos elfoglaltsága, hanem az érettségi utáni egy esztendő kenyérkeresete is volt. Szinte mindenütt dolgoztam. Túlórát is szívesen vállaltam. *A fának a szaga, a kézbe beleivódott csersav a szívembe, lelkembe is beleivódott.*

Szegény apának élete volt a faipar. Ma is látom, amint vitázik feljebbvalóival, segít az ott dolgozó fizikai munkásnak tolni a vagon, a megrakott lórét. Már csak homályosan emlékszem az államosítás előtti késő esti beszélgetésre, ami közte, az új hatalom képviselői és a még funkcionáló vezetők között zajlott le.

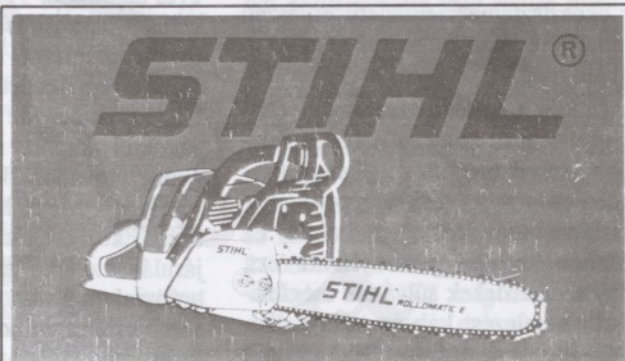
Valami demokráciáról, szocialista érdekekről esett szó. A fogalmak ekkor még nagyon homályosak voltak számomra. Azt azonban hallottam a másik szobából is, hogy édesapám szokásos temperamentumosságával közbevágott: „Ördögöt” – a magyar nép élni akar. Azt már csak a későbbi beszélgetéseinkből, meg az azóta birtokomban lévő hivatalos leveleiből tudom, hogy mennyit küzdött azért, hogy a háború után újra induljon a termelés. Ezt neki azzal hálálták meg, hogy sürgősen leváltották és Miskolcra küldték az államosított vállalat központjába.

Tudom, hogy a nyugdíjazása előtti években mennyit harcolt. A több termelés szemléletével a minőséget állította szembe. *Ha most látná a lepusztult, kifosztott üzemet, bizony nem lenne kedve még a Tárkányi úton sem lakni.* A nemzeti érték neki mindig nagyon fontos volt. A rablógazdálkodástól pedig egész életében távol tartotta magát.

Rekviemet mondok egy gyárért, amely Felnemet része volt. Nemzedékek kötődtek hozzá, kár lenne elfelejteni.

Dóra Zoltán

(Megjelent a Heves Megyei Hírlap 1995. XII. 21-i számában.)

MÁRKAKERESKEDŐ ÉS SZERVIZ

STIHL GÉPEK TELJES VÁLASZTÉKA,
SZERSZÁMOK,
ALKATRÉSZEK,
ESZKÖZÖK ÉS KIEGÉSZÍTŐK,
GARANCIÁS ÉS
GARANCIÁN TÚLI JAVÍTÁSOK

Érdeklődni: **HERCZEG ZOLTÁN**
PÁSZTÓ
Mezőgazdasági bolt
Piac tér

Telefon/fax: (32) 360-322

Változások és új feladatok az Erdészeti

Az intézményesített önálló erdészeti kutatás hazánkban csaknem 100 éves múltra tekint vissza. Az erdőgazdálkodás, azaz az erdők ésszerű és tartamos kezelésének törvényerejű (1879. évi XXXI. törvénycikk. Erdőtörvény) szabályozása után kezdődhetett csak meg a magyarországi, sajátos természetföldrajzi és gazdasági viszonyokra épülő erdészeti tudomány megalapozása.

Ennek kimunkálásánál az erdőgazdálkodás csaknem 200 éves alapelve, a *tartamosság* mindig is érvényesült, azonban ma már ez az elv nemcsak az erdők területének és produkciójának megtartását és növelését, hanem az erdőnek mint ökoszisztémának, annak szociális, kulturális, természetvédelmi és elsősorban gazdasági értékeinek, valamint szolgáltatásainak tartós megőrzését, ha lehet, fejlesztését jelenti.

A tartamosság ezen új értelmezésének gyakorlati érvényesítése, azaz a fenntartható fejlődés megvalósítása az ökoszisztéma-szemléletű erdészeti kutatás eredményei nélkül nem valósítható meg.

Ma már a széles közvélemény előtt is egyértelmű, hogy az erdőben folytatott mindennemű tevékenység – éppen az erdő sokrétű szerepe miatt – ösztársadalmi érdekeket szolgál. Ez azonban messze nem jelenti azt, hogy ezen érdekek súlyának megfelelő ellentételezést kap az erdőgazdálkodó, illetve az erdészeti tudomány a társadalom részéről.

Az erdészeti kutatásnak eredményeivel meg kell felelnie a szakmai és társadalmi elvárásoknak azokban az erdőkben is, melyek tulajdonjoga nem az államé.

Ugyanez érvényes természetesen az állami erdőkkel történő gazdálkodásra is, melynek szakszerűségében példa értékűnek és kisugárzóknak kell lennie a magán-erdőtulajdonosok és -gazdálkodók irányába. Mindez igen kemény kihívást jelent ma az erdészszakmának, ezen belül a kutatásnak is.

Az Erdészeti Tudományos Intézet helyzete

Az erdőgazdálkodás elméleti és gyakorlati összefüggéseinek feltárását szolgáló erdészeti kutatás ezért nem nélkülözheti egyrészt az intézet függetlenségét garantáló költségvetési, másrészt a konkrét ágazati (szakmapolitikai, gazdálkodási stb.) feladatok eredményes elvégzésének feltételeit megteremtő erdőgazdálkodói támogatást, függetlenül a tulajdonviszonyoktól és az állami erdők jövőbeni területarányától. A tudományos intézetben folyó kutatómunka biztonságát e kettős finanszírozás tenné lehetővé. Remélhető, hogy a nemzetgazdaság erősödésével és az állami tulajdonú erdők egységes szerveztű kezelésének megvalósításával az erdészeti kutatás helyzete pénzügyileg is stabilizálódni fog.

Az elmondottakat érzékelteti és alátámasztja az Erdészeti Tudományos Intézet pénzügyi forrásainak 40 éves alakulása. 1971-ig csak költségvetési támogatásból tartotta fenn magát az intézet. Ezt követően fokozatosan emelkedett az egyéb bevételek, kezdetben az állami erdőgazdaságoktól kapott megbízások, majd pedig további központi források (OTKA, OMFB, MEA stb.) mennyisége. Eközben a költségvetési hozzájárulás mértéke az utolsó 10 évben aránytalanul vált, és mára az összbevitel 35%-át, mindösszesen 65 millió Ft-ot tesz ki. Ez az összeg még a bér alap kitöltésére sem elegendő, nemhogy a kutatás dologi fedezetére, valamint az intézet rezszi, illetve a hosszú időtartamú hazai és nemzetközi kötelezettségvállalásokban megfogalmazott és az intézet felelősségébe utalt feladatok költségeire. A dolgozói létszám, mint ahogy ez minden erdőgazdálkodónál és egyéb tudományos műhelynél bekövetkezett, több, mint felére csökkent. A kísérleti állomásokon folyó kutatómunka egy része pedig az ésszerűség határain belül több helyütt végleg lezárásra került. Az adminisztráció

és számvitel racionalizálásának ellenére is az intézet dolgozói elbizonytalanodtak, mert perspektivikusan nem érzik a kutatás feltételeinek biztosítását.

Az elért és ismert eredményekkel igazolt szellemi kapacitáson kívül kutatást szolgáló erdőterületek, nemzetközi hírű arborétumok, közel 3000 kísérleti területet számláló országos hálózat és nemzetközi szakági kötelezettségek vannak az intézet gondjaira bízva. Az erdészeti kutatásért felelős szerveknek el kell dönteniük, hogy mi legyen a fenti értékek sorsa. Tudni kellene a kutatási feladatokat és ezek prioritását, valamint azt, hogy milyen további részlegek, állomások szűnjének meg, mert ehhez kell igazítanunk az intézet létszámát, szervezeti felépítését és feladatait. Tervezni, folyamatos kutatómunkát végezni csak biztos jövőkép ismeretében lehet. Ehhez azonban az intézet sorsát illetően tudni kell a főhatóság, vagyis az FM szándékát és lehetőségeit, az ágazat pedig akarja-e és képes-e az erdészeti kutatás alapvető anyagi feltételeit biztosítani. Ezek ismerete nélkül az erdészeti kutatás, az intézet sorsa a további lassú zsugorodás, elsorvadás lesz.

A kutatás a szakmai fejlődés és megújulás záloga

Minden európai állam, így hazánk is Strassbourgban és Helsinkiben az Európai Erdők Védelmének Miniszeri Konferenciáján kinyilvánította elhatározását országa erdővagyonának védelme és megóvása érdekében. A megoldás alapfeltétele pedig nem más, mint az erdei ökoszisztémákban uralkodó öko-fiziológiai folyamatok megismerése, az ökoszisztémák működésében bekövetkezett zavarok elemzése, valamint a megváltozott környezeti és társadalmi tényezők hatásainak tudományos igényű feltárása. Ezért a hazai erdészeti kutatásnak a sajátos, nemzeti adottságokra és az eddig elért eredményekre építve

(folytatás a 7. oldalon)

Tudományos Intézet munkájában

(folytatás a 6. oldalról)

igazodnia kell az alábbi prioritásokhoz:

- *erdei ökoszisztémák monitoring rendszerű megfigyelése*, amely a vizsgálati célnak megfelelően kiválasztott ökoszisztémák állandósított parcelláin folyamatosan végzett ökológiai, fiziológiai, erdőművelési, erdővédelmi és fatermelési felvételekből, mérésekből, valamint ezek folyamatos értékeléséből áll;

- *erdei ökoszisztémák génkészletének és biológiai sokféleségének megismerése, megőrzése*, amely keretében elsősorban őshonos fafajjú természetes szerkezetű erdőtársulásokban (bükkösök, gyertyános-tölgyesek, zárt tölgyesek stb.) populáció-genetikai vizsgálatokra kerül sor. Természetesen a kiemelkedő eredményeket elért eddigi nemesítési kutatásokat (nyár, akác, fenyők) is folytatni kell;

- *erdei ökoszisztémák, víz- és tápanyagforgalmának jellemzése* az ökoszisztémákon belül uralkodó ökofiziológiai folyamatok, valamint a termőhely termőképessége és a szervesanyag-termelés közötti összefüggések feltárásához;

- *a feltételezett klímaváltozás érvényesülésének hatása a magyarországi erdőkre és az erdőgazdálkodás eredményességére;*

- *az ökoszisztéma szemléletű erdőművelés, a természetszerű erdőgazdálkodás irányelveinek meghatározása* a megváltozott ökológiai és ökonomiai körülmények között;

- *az erdő többcélú hasznosítását lehetővé tevő ágazati és üzemgazdasági feltételrendszer kidolgozása*, tekintettel az új társadalmi elvárásokra;

- *az erdőtelepítés ökológiai és ökonomiai feltételeinek meghatározása*, figyelembe véve a gyorsan növvő fafajokat.

A felsorolt témacsoportok műveléséhez az erdészeti gyakorlat és gazdálkodás során felmerülő szakmai kérdések és problémák tudományos

igényű vizsgálatához az intézet jelenlegi osztálystruktúrája megfelelő. Az egyes osztályok közeli és távlati feladatai az említett prioritásokhoz igazodnak. Kiemelt hangsúlyt kapnak azon interdiszciplináris témák, amelyeket nemcsak a szakmai körök, hanem a társadalom egyéb rétegei is figyelemmel kísérnek, illetve amelyek megoldásához az Erdészeti Tudományos Intézet segítségére számítanak. Ezek közül néhány fontosabb:

- *a tulajdonviszonyok megváltozásából adódó erdőgazdálkodási problémák ágazati és üzemi szinten történő felmérése és helyes megítélése;*

- *a vállalkozói réteg erdészeti tevékenységébe történő hatékony bevonását elősegítő adózási és támogatási rendszer kialakítása;*

- *az alternatív földhasznosítás ökológiai és ökonomiai feltételrendszerének kimunkálása;*

- *a természet- és környezetvédelem, valamint az erdőgazdálkodás közötti feszültségek feloldása;*

- *erdőrezervátumok hálózatának kialakítása és a bennük folyó kutatások koordinálása;*

- *a többcélú, vagyonérdekeltségű gazdálkodás támogatási és elvonási rendszerének biológiai és közigazgatási megalapozása stb.*

Az Erdészeti Tudományos Intézet egy európai mércével is minősíthető, magas színvonalon működő kutatóintézet, kvalifikált kutatógárdával. Erre a magyar nemzetgazdaságnak és erdészeti ágazatnak szüksége van. Az Erdészeti Tudományos Intézet fenntartásának és fejlesztésének alapjai adottak, bizonyos szervezeti és személyi változtatások szükségesek, valamint az anyagi fedezet biztosítása elengedhetetlen. Ma az intézetnek és a kutatóknak egyre fokozódó szakmai és társadalmi elvárásoknak kell megfelelniük. A jövőben nagyobb hangsúlyt kell fektetni az intézet kutatási eredményeinek hazai és nemzetközi megismertetésére,

terjesztésére, valamint más kutatóintézményekkel, egyetemekkel és gazdálkodó egységekkel való szorosabb együttműködésre. Ez teszi lehetővé a magas színvonalon teljesítő szakemberek szakmai elismerésen alapuló kiválasztását, mind az egyetemi oktatásban, mind pedig az egyes tudományterületeken. Az Erdészeti Tudományos Intézetnek mindig, bármely nehézségek közepette azon kell munkálkodnia, hogy az ágazat szakmai fejlődésének hajtómotorja, megújulásának pedig záloga legyen.

Dr. Fülöp Ernő
főigazgató

Szakszervezeti életünk

Szakszervezetünk megalakulása óta tagja az EFDSZ-nek. A MEDOSZ-ból való kiválás óta a szakszervezeti munkánk jelentősen megváltozott. Kezdetben az intézet vezetésének jeleztük a dolgozók gondjait és jogaik érvényesítését szabályzatokba foglaltuk. Sajátos közalkalmazotti helyzetünk és a kincstári gazdálkodásra való áttérés miatt az intézet komoly gondokkal küzd. Szűk mozgástere mellett is mindent megtesz a dolgozók részére adható juttatások fenntartására, hiszen a közalkalmazotti bértábla és szorzószám, amit a kormány biztosít, lassan a létfenntartásra sem elegendő. Ezért fontos számunkra, hogy az intézet vezetését segítse az EFDSZ különböző érdekegyeztető fórumokon, valamint az ÉSZT még magasabb fórumokon képviselje a munkahely megmaradását, ill. a dolgozók bérproblémáit megoldó törekvéseket. Természetesen hagyományos szakszervezeti munkát is végzünk, főleg segélyezés formájában, ill. egy-egy család vagy dolgozó részére olcsóbb üdülési lehetőséget keresve. Az országban több kísérleti állomással rendelkezünk, így tagságunk területileg megosztott, tehát nehezebb az összefogásuk, ill. informálásuk.

Az intézeti vezetés segítségével évente egyszer a környező országokba olcsóbb kirándulások szervezésével is próbáljuk a kapcsolatokat szorosabbá, emberibbé tenni.

Apatóczy Istvánné
szakszervezeti titkár

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- Az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló 1961. évi VII. törvény végrehajtásáról szóló 73/1981. (XII. 29.) MT rendelet végrehajtására kiadott MÉM rendelet módosításáról szóló 36/1995. (XI. 9.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 96. számában jelent meg.)
- A védett természeti területek védeltségi szintjének megállapításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény. (Megjelent a Magyar Közlöny 97. számában.)
- A vadgazdálkodásról és a vadásatról szóló FM rendeletet módosította a 38/1995. (XI. 14.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 98. száma.)
- A helyi adókról szóló törvény és a gépjárműadóról szóló törvényt módosította az 1995. évi XCVIII. törvény. (Magyar Közlöny 103. száma.)
- Az agrárpiaci rendtartásról szóló törvényt módosította az 1995. évi XCIX. törvény;
- A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szól az 1995. évi C. törvény;
- A vámtarifáról szól az 1995. évi CI. törvény. (Ez utóbbi három törvényt a Magyar Közlöny 104. száma tartalmazza.)
- A közúti közlekedés szabályairól szóló KPM-BM együttes rendeletet (az ún. KRESZ-t) módosította az 1995. (XII. 12.) Korm. rendelet.
- A közgyógyellátásra jogosultak részére térítésmentesen rendelhető gyógyászati segédeszközökről szóló rendeletet módosította a 45/1995. (XII. 12.) NM rendelet. (Mindkét rendeletet a Magyar Közlöny 107. számában olvashatjuk.)
- A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvényt módosította az 1995. évi CXII. törvény. (Magyar Közlöny 111. száma.)
- Az autóbusz-közlekedés és a vasúti személyszállítás, továbbá a belföldi vasúti árufuvarozás legmagasabb díjáról szóló KHVM rendeletet is a Magyar Közlöny 111. száma tartalmazza.
- A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1996. január 1-jétől 1996. december 31-ig terjedő időszakra érvényes díjszabásáról szól a 26/1995. (XII. 21.) PM rendelet. (Magyar Közlöny 112. száma.)
- Az általános forgalmi adóról szóló törvényt módosította az 1995. évi CXV. törvény;
- A fogyasztási adóról és a fogyasztói árkiegészítésről szóló törvényt módosította az 1995. évi CXVI. törvény;
- A személyi jövedelemadóról szól az 1995. évi CXVII. törvény. (Ez utóbbi három törvény a Magyar Közlöny 113. számában jelent meg.)
- A devizáról szóló 1995. évi XCV. törvény végrehajtására adták ki a 161/1995. (XII. 26.) Korm. rendeletet. (Magyar Közlöny 114. száma.)
- A belföldi postai szolgáltatások, valamint a belföldi távirat-szolgáltatás legmagasabb díjait is ez a Magyar Közlöny tartalmazza.
- A társadalombiztosításról szóló törvényt, a gyógyszerárakról szóló törvényt, valamint a Munka Törvénykönyvéről szóló törvényt módosította az 1995. évi CXVIII. törvény. (Ezekben található az évenkénti rendszeres nyugellátásra vonatkozó szabályok, illetve az MT módosítása mondja ki azt, hogy a munkavállalót a betegsége miatti keresőképtelensége idejére naptári évenként 15 munkanap betegszabadság illeti meg. (A hivatkozott törvény a Magyar Közlöny 115. számában jelent meg.)
- A Magyar Köztársaság 1996. évi költségvetéséről szól az 1995. évi CXXI. törvény;
- A családi pótlék módosításáról szóló 1995. évi CXXII. törvény. (Mindkét törvény megjelent a Magyar Közlöny 116. számában.)
- A megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) ÉüM-PM együttes rendeletet módosította a 49/1995. (XII. 29.) NM-PM rendelet. (Magyar Közlöny 117. száma.)

Dr. Gojdár László
jogtanácsos

Ha hívnak – örömmel megyek

Azon szakszervezeti tisztségviselők közé tartozik Hrabina Géza, a Nyírerdő Rt. Szakszervezeti Tanács tagja, műszaki-gazdasági tanácsadó, akit nyugdíjba vonulása után is visszahívtak és ő szívesen ment.

különböző beosztásokban. Volt munkavédelmi osztályvezető, dolgozott a Felügyeleti-Ellenőrzési és Jogi Főosztályon. Közben e munka végzése mellett jött az újabb tanulás. Az akkori SZOT égisze alatt munkavédelmi szakmérnöki képeztést szerzett.

A hosszú éveken át végzett lelkes munkáját nemcsak közvetlen munkatársai, de felettesei is elismerték. Négyyszer kapta meg a „Vállalat Kiváló Dolgozója” elismerést és 1976-ban az „Erdészet Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetésben részesült.

A több évtizedes szakmai munkáját igyekezett mindig egybekapcsolni a szakszervezeti tevékenységgel. Erről a következőket mondotta:

– Munkába lépésem óta szakszervezeti tag vagyok. 1959–1970-ig a Vasutas Szakszervezet tagja voltam. Új munkahelyemen, az erdőgazdaságnál előbb a MEDOSZ-nak, majd az önállóvá vált Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének vagyok a tagja.

De hogyan is kezdődött, hogyan telt el ez a munkában és eseményekben is gazdag hat évtized? Nyíregyházától nem messze – Buj községben – vasutascsalád gyermekeként született 1935-ben. Mint általában lenni szokott, a szülő foglalkozása hatással van a gyerekekre. Így volt ez Hrabina Gézával is. Nyíregyházi középiskolai tanulmányai után a Miskolci Nehézipari Egyetemen szerzett gépészmérnöki oklevelet. Első munkahelye is a vasúthoz kötődött, a debreceni MÁV Járműjavító Üzemhez, ahol 1959–1970-ig dolgozott különböző beosztásokban, amelyek közül is örömmel említi azt, amikor önálló beruházási csoportvezető volt, s ők tervezték az első csuklós villamosokat még Budapestre is. A munka mellett nem maradt el a tanulás sem. Miskolcon elvégezte a hegesztési szakmérnöki szakot, majd Budapesten megszerezte a gazdasági szakmérnöki diplomát is.

Életének második szakasza akkor kezdődött, amikor Debrecenben megkereste őt az akkor még Felső-tiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, hogy jöjjön el a Vásárosnaményi Forgácslap Gyárba, amely az erdőgazdasághoz tartozott. Ekkor még 1970-et írtunk. Itt dolgozott

Társadalmi tisztségeket – amennyiben ezzel megbíztak – mindig örömmel vállaltam. Meggyőződésem volt és ma is vallom, hogy az emberek, a munkatársak gondjaival, problémáival foglalkozni, s azokra megnyugtató megoldásokat találni, igen szép feladat. Szakszervezeti tevékenységemet alapjában a munkavédelmi feladatok indították el. Így először a régi MEDOSZ megyei munkavédelmi és szociálpolitikai bizottságának tagja, majd 1976. óta az önálló EFDSZ megalakulásáig annak vezetője voltam. Az állami munkavédelmi felügyelet létrehozásáig a megyei munkavédelmi bizottság tagja, majd vezetője voltam. A jogsegélyszolgálat vezetői tisztét töltöttem be 1994. végéig, annak megszűnéséig. Ezután választottak meg a jelenlegi Nyírerdő Rt. Vállalati Szakszervezeti Tanácsába, amelyben nyugdíjba vonulásomig igyekeztem aktívan tevékenykedni.

Különösen fontos volt ez, meg fontos is, hiszen az új részvénytársasági formában gazdálkodó vállalatnál pl. a munkavállalók jogait, érdekeit csak egy jól megkötött kollektív szerződés biztosítja. Örülök, hogy ebben is részt vehettem, s úgy a dolgozók, mint a vezetők is adtak a szavamra, elismerték a munkámat. Ezt bizonyítja többek között, hogy mint nyugdíjas, havi 40 órás szerződésben dolgozom az Rt.-nél, változatlanul műszaki-gazdasági tanácsadóként. Ha szükséges és kér tőlem valamit a szakszervezet, ma is bármiben, legyen az tanácsadás vagy szervezés, örömmel és szívesen segítek.

Ennyit mondott szerényen Hrabina Géza szakszervezeti tevékenységéről. Mi tudjuk, hogy több évtizedes, fáradtságot nem ismerő munkáját nemcsak közvetlen munkatársai, hivatali vezetői ismerik el. Az elismerések között meg kell említenünk, hogy 1982-ben SZOT oklevéllel tüntették ki és 1989-ben Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal jutalmazták.

Az elismerések, a köszönetek mellé ez úton az EFDSZ nevében mi is csatlakozunk, s kívánunk kedves kollégáknak, barátunknak további dolgozó éveket, s ehhez jó egészséget!

Krizsán Ferenc

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtitkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,

dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,

Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 96-280 o.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók

Decemberben Budapesten tartotta szokásos év végi országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete. *Barta Lászlónak*, az EFDSZ elnöké-

nek üdvözlő és tanácskozást megnyitó szavai után a testület úgy határozott, hogy két napirendi pontot tárgyal meg. Az első *Herczeg Miklós*

ügyvezető főtthár beszámolója az elmúlt évben végzett munkáról, a második témakör az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzete.

Herczeg Miklós beszámolójában elmondotta, hogy az 1995-ös esztendő feladataiban és eredményekben is bővelkedett. A részletes, szinte mindenre kiterjedő beszámolót alapos vita, sok kérdés követte, amelyekre az előadó válaszolt, majd határozathozatalra került sor. Az EFDSZ 1995. évi munkájáról szóló beszámolót az országos össztitkári értekezlet egyhangúlag elfogadta.

A tanácskozás második napirendjében az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzetéről *Nemes József* gazdasági vezető adott tájékoztatást. Elmondotta – többek között –, hogy a MEDOSZ-ból és az MSZOSZ-ból kivált, önálló EFDSZ két területről befolyt pénzből gazdálkodik: 1. a vagyon működtetéséből ránk eső részből (20%), 2. a tagdíjbevételekből.

Az össztitkári értekezlet elnöksége. Balról: HERCZEG MIKLÓS ügyvezető főtthár és BARTA LÁSZLÓ elnök.

A meghívott vendégek egy része. Balról: DAUNER MÁRTON, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, ing. MARIAN STOICESCU, a Román Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke, EUGEN SZILÁGYI, román erdészeti vezető, GERELY FERENC, az ÁPV Rt. főmunkatársa.

Szakszervezetének országos össztitkári testülete

A beszámolóban elhangzott, hogy a két forrásból befolyt összeg fedezi a kiadásokat, biztosítja a folyamatos munkához szükséges anyagi háttérrel.

A kérdések és hozzászólások után az EFDSZ gazdasági-pénzügyi helyzetéről szóló beszámolót az össztitkári értekezlet elfogadta.

Az országos értekezlet további részében a meghívott vendégek hozzászólásaira került sor. Felszólalt az értekezleten Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, Gerely Ferenc, az ÁPV Rt. főmunkatársa, dr. Csötönyi József, a MOSZ tanácsosa, Frank László, a FATE elnöke, dr. Alt Gyula, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke.

A hazai vendégek rövid hozzászólásaikban hangsúlyozták, hogy a munkavállalóknak és a munkáltatóknak az érdekeik nem ellentétesek. Ezért is szükséges, hogy a jövőben még jobb, eredményesebb legyen a munkáltatói és az érdekvédelmi szervezetek közötti együttműködés. Értékeltek azt a konstruktív munkát, kompromisszumra is képes együttműködést, amely kialakult köztük és az EFDSZ között. Nagy eredménynek tartják, hogy a rendszerváltás, a privatizáció után is az erdőgazdasá-

gok működőképesek, jól és eredményesen gazdálkodnak.

A meghívott külföldi vendégek közül elsőként ing. Marian Stoicescu, a Román Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke – megköszönve az országos tanácskozáson való részvétel lehetőségét – részletesen szolt szakszervezetük munkájáról, terveikről, valamint az EFDSZ-szel most kialakuló együttműködés lehetőségeiről.

A nagy tetszéssel fogadott hozzászólása befejezéseként átadta az EFDSZ-nek a Román Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének kitüntetését. Vasil Vološček, a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke hozzászólásában értékelte a két szakszervezet közötti több éves, sokoldalú baráti kapcsolatot, amely mindkét fél számára igen hasznos és jó.

Hangsúlyozta, hogy a jövő esztendőben is megszervezzük a szakszervezeti tisztségviselők nagyobb létszámú tanulmányútját, a kisebb létszámú tapasztalatcseréket, a gyermek és felnőtt üdültetéseket. Támogatjuk a magyar és szlovák erdészeti iskolák közötti szakmai és baráti kapcsolatok továbbfejlesztését.

Befejezésül említette a két szak-

szervezet együttműködésének jelentőségét az Erdészeti és Faipari Szakszervezeti Világszövetségben, amelynek mindkét szakszervezet teljes jogú tagja.

A késő délutánig tartó értekezlet Barta László elnök összefoglalójával, illetve zárszavával ért véget.

K. F.

VARSÓI ÉLMÉNYEK

Az IFBWW konferencia zsúfolt három napja után a közlekedési nehézségek miatt még másfél napot sikerült eltöltenem a lengyel fővárosban, s ezáltal maradandó élményekkel lettem gazdagabb. Köszönhetem mindezt kedves barátomnak, szakszervezetünk régi támogatójának, Bárkányi Zoltán úrnak, a Ludové Noviny c. lap főszerkesztőjének, valamint feleségének, Terikének, aki a Lengyelországban működő Magyar Kulturális Intézet igazgatóhelyettese.

A metsző hideg ellenére gyönyörű programot szerveztek Varsóban és környékén. Megtettünk az óvárost, mely rendkívüli szépségén túl arról is híres, hogy a II. világháborút követően, a teljesen rommá lőtt várost közadakozásból építették újjá. Nagyszerű munkát végeztek. Ellátogattunk a fővárostól mintegy 50 km-re található, az 1200-as években épült téglavárba, amely a Visztula egykori medre mellett épült és kereskedelmi központ volt.

Betekintést nyertünk a Magyar Kulturális Intézet mindennapos munkájába. Nagyszerű érzés volt látni ezt a pezsgő életet, amely ezt az intézményt jellemzi. Évente több, mint 300 rendezvénnyel népszerűsítik hazánkat, megismertetve az érdeklődőket kultúránkkal, történelmünkkel, hagyományainkkal, törekvéseinkkel. Az egyik ilyen előadáson sikerült részt venni nekünk is. Az ópusztaszeri emlékparkban található Feszty-körkép lengyel restaurátorai tartottak több órá, filmvetítéssel egybekötött bemutatót.

Döbbenetes volt szembesülni az ivóvíz értékével is. Varsóban nagyon rossz minőségű, ihatatlan a víz. A fővárostól 5 km-re található artézi kútról hosszú sorokban, kannákban viszik a következő hétre elegendő ivóvizüket a varsói emberek. Gondolkodjunk el a nálunk néha előforduló pazarlásokon. Talán még nem késő.

Nagyszerű élmény volt az a pár óra, melyért köszönetemet fejezem ki Zoli barátomnak és feleségének, Terikének. Kívánom, hogy olyan sikeresen mutassák be a mi hazánkat lengyel barátainknak, mint azt nekünk tették Varsóval.

B. L.

Az össztitkári tanácskozás résztvevőinek egy csoportja. (Fotó: BÁRKÁNYI ZOLTÁN)

DR. H. C. DR. MAJER ANTAL (1920–1995)

Amikor Szombathelyen, 1996. január 11-én, a jáki úti temető lélekharangja megkondult, a bakonyi miklóspálhegyi tiszafákkal, a fenyőfői erdei fenyőkkel együtt több száz erdész, munkatárs, tanítvány, kolléga, barát és tisztelő hajtott fejet dr. h. c. dr. Majer Antal Bedő-, Eötvös-, Pro Natura-, Pro Silva Hungarica-díjas erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, ny. tanszékvezető egyetemi tanár koporsójánál és vett búcsút az erdőművelés kimagasló egyéniségétől, aki immár a magyar erdészet nagyjainak panteonjába emelkedett.

Távozása fájdalmas vesztesége az erdészetnek, de vigasz az, hogy egy gazdag életművet hagyott ránk értékes örökségül. Munkásságát mintegy 340 szakcikk, dolgozat, 9 könyv, 18 könyvrészlet és tucatnyi egyetemi jegyzet jelzi. Fél száz dolgozata idegen nyelven jelent meg.

Neve már életében fogalomná vált. Tevékenységének, gondolkodásának középpontjában az erdő állt. A nagy, összefoglaló művében – Magyarország erdőtársulásai (Az erdőművelés alapjai) – című könyvében így vallott az erdőről: „Az ellentétet sugárzó megjelenése, változatos összetétele, bonyolult életműködése és lenyűgöző szépsége engem is örökre rabul ejtett. Mindig valami nyugtalan vágyat, szinte kényszerű éreztem, hogy ennek a csodás életközösségnek lényegét megértem, eredetét és életét megmagyarázzam.”

Szenvedélyesen kutatta, vizsgálta az erdő életműködését és mint oktató láttatta és magyarázta jelenségeit. A hazai erdőtípológia kezdete és rendszerbe foglalása Majer Antal professzor nevéhez fűződik. Korszerű alapokra helyezte az erdőművelést. E nagyszabású munka nyitánya az a 32 oldal terjedelmű kiadvány, amelyik „Az aljnövényzet szerepe bükköseink felújításában” címmel jelent meg 1952-ben. Ebben – a mának is érvényes üzenetként – a következőket írta: „... a természetes felújításra kell mindenütt rátérni, amelynek útja hegyvidéki bükköseinkben már nem az elavult fokozatos felújító vágás, hanem a felújító, s egyben ápoló szálalóvágások alkalmazása. Ez fogja majd viszonyainkban a legjobban megközelíteni, bár soha el nem éri, a szálalóüzemet.”

Tudományos kutatói tevékenysége egy sajátos hazai tájhoz, a Bakonyhoz kötődik. Ennek a kapcsolatnak köszönhetően két nagy, összefoglaló monográfia született, az egyik „A Bakony tiszafása”, a másik pedig „Fenyves a Bakonyalján”.

A tiszafára, a Bakony eme természeti kincsére, egykori piarista természetrajz tanára, a neves botanikus Rédl Rezső hívta fel figyelmét. A Bakony tiszafása című, egyedülálló monográfia előszavában írta: „A soproni Egyetem erdőműveléstani professzorának, elődömnek, Roth Gyulának is kedvenc témája volt a szentgáli tiszafás. . . 1945. augusztus 1-ével nevezték ki szentgáli erdőgondnoknak. Különös ajándéka a sorsnak, hogy a híres tiszafásnak is kezelője, majd 1953-tól kutatója lettem. . . A tiszafás öröközője, a tiszafa szívéssége sokszor adott reményt és erőt!”

Éppen Majer professzor javaslatára vált 213 ha-os országos védett természetvédelmi területté a ma már világhírű szentgáli tiszafás. A fenyőfői erdeifenyves, „ennek a különleges és szép erdőségnek” – vallotta a tudós professzor – kutatásának eredményeként született a „Fenyves a Bakonyalján” című monográfiája. A bakonyaljai erdeifenyves, mint a „fenyőfői ősfenyves” természetvédelmi oltalom alatt áll. A védetté nyilvánítására vonatkozó javaslatot Majer Antal professzor fogalmazta meg.

Dr. Majer Antal professzor az erdő titkait kutató, értő, oktató, az erdőműveléstan tudósa, iskolateremtő mestere nemcsak erdész, hanem erdőesztéta és lírikus is volt. Az utóbbit „Az erdő poézise” című és általa szerkesztett egyedülálló versantológia fémjelzi. A versantológia annak tartalmára utal: „Líra az erdőről: fákról, fenyőről, csendről.” A nagy „majeri” életműnek lírai foglalatát jelenti „Az erdő poézise”. Ennek üzenete az, hogy a versolvasó erdész hisz a holnapokban, hisz hivatása értelmében, mert az nem más, mint a szépség és ennek megtestesítését jelentő erdő szolgálata.

A szentgáli „tiszafásgondnoktól” „Az erdő poézisig” vezető út egy nagy életpályát ölelt át. Erről az életút-ról, a csendes, halk szavú emberről emlékezett meg dr. Koloszar József, tanszékvezető egyetemi tanár, az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karának dékánja, mondta el – címzetten – versét a szombathelyi tanárköltő és az egykori évfolyamtárs, Habel György erdőmérnök.

Díszsortűz, az Erdész himnusz eléneklése és a Szózat zárta a gyászszertartást. Eltávozott a nagy erdész, akinek a mai nemzedék valamilyen formában a tanítványa volt, aki most már csak az élők emlékezetében él tovább. Egy gondolatát különösen vessük mélyen a szívünkbe: „A fák meghalnak, de az erdő örökl!”

Dr. Csötönyi József

ELHALÁLOZÁSOK

Bagó Bertalan erdőmérnök (1941–1995)

Életútja Budapesten kezdődött és 54 év múlva itt, a farkasréti temetőben fejeződött be.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem elvégzése után gyakorlati, szakmai pályafutását a Mezőföldön kezdte. Itt végigjárta az erdészeti szakma különböző állomásait. 1979-ben, 15 évi mezőföldi erdő- és vadgazdasági szolgálat után vezérelte hivatása második – és egyben utolsó – munkahelyére, a Földművelésügyi Minisztériumba. Először mint főelőadó, majd a Vadgazdasági Főosztályon mint osztályvezető, 1989-től pedig az Erdészeti Hivatal főtanácsosaként dolgozott egészen haláláig. *Önzetlenül segítette szakszervezetünket is, több mint egy évtizeden át lelkes szakértő tagja volt az Erdészeti Szakosztálynak.*

Munkáját mindig szakmai igényességgel és felkészültséggel látta el. Pályafutása során mindig a magyar erdő, szakmánk érdekeit képviselte, magas színvonalon, igazi erdész szívvel, elhivatottsággal.

Kötődése az erdőhöz és a természethez a vadászat szeretetében is megnyilvánult.

Életét, munkásságát, emlékét szívünkben megőrizve mi is búcsúzunk tőle.

„Legyen számára könnyű a föld, az égi erdők és vadászmezők adjanak Néki örök nyugalmat.”

László Sándor (1947–1995)

Fájdalmas veszteség érte a nyírségi és a magyar erdésztársadalmat. 48 éves korában tragikus hirtelenséggel elhunyt *László Sándor* erdésztechnikus, a Nyírerdő Rt. Baktalórántházi Erdészeti erdőművelési ágazatvezetője.

A szakma szeretetét már gyermekkorában szívta magába édesapjától, aki erdész volt. Iskolai tanulmányainak befejezése után először mint beosztott erdész, majd erdészeti és vadászati felügyelő, 1986-tól hirtelen bekövetkezett haláláig mint erdőművelési ágazatvezető tevékenykedett.

Emberfeletti energiával, sokszor egészségét sem kímélve dolgozott a nyírségi akáctermesztés elismertetése érdekében. Jelentős szerepe volt e témában az új technológiák kialakításában, terjesztésében.

Szerteágazó munkája mellett jelentős társadalmi szerepet töltött be az erdőgazdaságnál. *Szakszervezeti titkárként hosszú éveken keresztül soha nem feledkezett meg munkatársai érdekei védelméről. A Vállalati Szakszervezeti Bizottság elnökeként vállalati méretekben tudott hasznosan dolgozni, érdeket képviselni.* Fájdalommal búcsúzunk a köztestületben álló erdész kollégától, elismert szakszervezeti tisztségviselőnkől.

Áprily Lajos:

SZERET AZ ERDŐ

*Engem az erdő véd s szeret,
utaimon erdők kísérték:
bükkök, gyertyánok, égerek,
tölgyek. Fenyők is. Égig értek.*

*Most is, hogy visszagondolok
hajdani erdeim sorára,
a hegy felől gyönyörűen
zúg bükkös erdők orgonája.*

*S ha majd mélyebbre költözöm,
érzéstelen rommá omoltam,
egy hang közről súgja még:
En is az erdő fája voltam.*

A tarkói kőfülke

A Tarkó csúcsa alatt, 850 m tengerszint feletti magasságban fekszik a Bükk hegységben, s eredeti méretei szerint 20-22 m széles és 3-4 m vízszintes mélységű volt. E tudományos szempontból nagy jelentőségű lelőhelyen 1939-ben és 1942-ben *Kadic Ottokár* és *Győrffy Mottl Mária*, majd 1959-ben *Vértes László* végzett ásatásokat, melyek során az előtérből gazdag felsőpleisztocén kori állatmaradványok kerültek napvilágra.

Közben 1958-ban, az egri Dobó István Gimnázium barlangkutató csoportja – az Imó-forrás egykori kitőrési helye után kutatva – *Estók Bertalan* és *Lengyel Gábor* tanárok vezetésével áttörve a kőfülke – másodlagosan lerakódott kalcitból álló – látszólagos hátsó falát, felfedezték, hogy e

mögött, az eredeti fülke leleteinél sokkal régibb eredetű – középső-pleisztocén korú (mintegy félmillió éves) – őslátnyomok tartalmazó, vörös agyaggal (terra rossa) kitöltött hatalmas üreg található.

Ezt követően – 1960 és 1965 között – *Jánossy Dénes* a 30-40 fős barlangkutató csoport segítségével 5 éven át 12 tonnányi anyagot termelt ki innen, mosott és rostált át a közeli *Hárskút-forrás* előtt, s munkájuk eredményeként, Európa-szerte egyedülálló, több mint 15 000 db-os őslénytani anyagot gyűjtött össze és határozott meg.

A leletek, a gerincesek közül – a denevéreken kívül – 80 faj maradványait tartalmazták, melyek kontinensünkön a középső-pleisztocén adott szakaszáról egyedülállóan teljes képet nyújtanak.

A csontleletek között előkerültek itt többek között a barlangi medve őse, a jávorszarvas, orrszarvú, bizon, bölény, sztyeppfarkas,

párduc, zerge, kőszáli kecske stb. maradványai. A kisemlős fauna képviselői közül a tudomány számára új adatot jelentett a pocoklemmingek jellegzetes fejlődési alakja és az Európában eddig ismert nagytermetű gyökeresfogú pocok és a vízipocok ősi alakja.

A halak, kétélűek és a hullómaradványok mellett jelentős volt a madáryanag is (20 faj), melyek közül 6 faj szintén új adatnak számított! (A császármadár ősi alakja, egy kihalt vércsefaj, egy ősi macskabagoly, a sarlósfecske két kihalt alakja és egy tarkaharkály.)

A csontleletek kísérőjeként nagy számban fordult elő (5000 db) a közép-európai régebbi pleisztocénra jellemző ostorfa (*Celtis*) magja is. A leletek alapján *Jánossy Dénes* bebizonyította a vértesszőlősi és a tarkói leletek geológiai egykorúságát!

Zilahy Aladár
erdőmérnök

A Nyírerdő Rt. parkettát exportál Horvátországba

A Nyírerdő Rt. vezérigazgatója, Kovács Gábor megerősítette: a cég hosszú távú szerződést kötött horvát üzleti partnerével és ennek jegyében folyamatos beszállítója lesz a délszláv térségnek. Az ottani újjáépítéshez a horvátországi térségben igen sok faanyagra lesz szükség, a magyar részvénytársaság tölgy- és akácparkettát ad el, folyamatosan. Az igen fontos árut a Nyírerdő Rt. nyírbátori fafeldolgozó üzemében állítják elő. A külföldi megrendelések a teljes termelési kapacitást lekötik, így elképzelhető, hogy a hazai piacon a korábbiánál kisebb mértékben lesznek jelen. Mindez felgyorsította a különben is tervezett nyírbátori fejlesztés ügyében hozandó döntést. Ennek szellemében februárban elkezdődhet egy olyan műszaki, technológiai beruházás, amely az eddig is jelentős üzemet alkalmassá teszi nagyobb feladatok ellátására. Amint a Nyírerdő Rt.-nél mondták: igen örülnek, hogy az elsők között tudtak bekapcsolódni a délszláv térség háború utáni újjáépítési folyamatába, és a jövőben is számítanak arra, hogy építési és egyéb faanyagok szállítói lehetnek.

Erdészthalálkozó Ungváron

A kárpátontúli ukrán erdészet fennállásának 50. évfordulója alkalmából Ungváron jubileumi megemlékezést tartottak. Ezen részt vettek Lengyelország és Szlovákia küldöttségei is, Magyarországot Kovács Gábor, a Nyírerdő Rt. vezérigazgatója képviselte. A megbeszélések során megfogalmazták az erdőgazdaságok regionális együttműködésének lehetőségeit a környezet-, az erdővédelem és a gazdaság területén. Lehetőség nyílt arra is, hogy az ünnepségek idején szó essék a Nyírerdő Rt. és a kárpátaljai erdészet új alapokon alakuló együttműködési formáiról, melynek alapelveit a nyári találkozás során fektették le. A megbeszélésekre jellemző volt a határokat nem ismerő erdészbarátság, a közös kincs, a természet és erdő iránti mély felelősségérzet. A résztvevők megállapodtak abban, hogy más alkalommal is találkoznak, közös tapasztalataikat kicserélik, a regionális gondok és problémák megoldására közös módszereket, ajánlásokat dolgoznak ki. Az ünnepség záróaktusaként idős erdészeket tüntettek ki.

Hírek... Hírek... Hírek...

Lapzárta után, február végén tartotta Budapesten idej első ülését az EFDSZ Intéző Bizottsága. Az ülésről lapunk következő számában részletesen számolunk.

A lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének meghívására február végén három tagú EFDSZ-küldöttség utazott Lengyelországba. A delegációt azzal a céllal hívták meg, hogy tekintse meg a lengyel szakszervezet üdülési objektumait, majd ennek ismeretében tárgyaljon az idej felnőtt és gyerek üdültetés, valamint a vállalatközi kapcsolatok kiépítésének lehetőségeiről. Szó volt a régió erdészeti és faipari szakszervezeteinek szorosabb együttműködéséről. A találkozón részt vettek a szlovák szakszervezeti kollégák is.

Sopronban – kihelyezett ülésen – tárgyalta az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, a vadászatról készült törvényjavaslatot, valamint az erdőtüzevesély javaslatát. A tanácskozási szakszervezetünk is meghívást kapott.

Ukrán erdészeti és faipari szakszervezeti delegáció tett rövid látogatást Magyarországon március első napjaiban. A küldöttséget *Vadim D. Sibilyov*, az országos szövetség elnöke vezette. Tájékoztatók szakszervezetünk munkájáról, a szakmai világszövetség – melynek mi már tagjai vagyunk – tevékenységéről és látogatást tettek a MEFA Rt.-nél, ahol *Schmotzer András* vezérigazgató és *Barta László*, az EFDSZ elnöke fogadta őket.

FARSANGI NÉPSZOKÁSOK

A farsangi hagyománykör kezdő időpontjaként január 6-át, vízkereszt napját jelöljük, utolsó napként pedig a húsvét előtti negyvenedik napot, húshagyókeddet. A népi gyakorlatban azonban a tényleges farsang mindössze 3 napra, a nagybőjtöt megelőző farsangvasárnapra, farsanghétfőre és húshagyókeddre korlátozódik.

A farsangi hagyománykör igen sokrétű. Főbb elemei az egész magyar nyelvterületen ismeretesek. A farsangi játékok nagy része nemcsak a magyar, hanem az európai népek hagyományaira is jellemző. A szokások változataiban területi, táji eltérések megfigyelhetők. *A magyar farsangnak gazdag hagyományai vannak. Ez a tudomány számára is tanulsággal szolgál. Egyes jelenségek mögött a művelődéstörténet emlékeit fedezhetjük fel.*

A játék az ember ősi ösztönei közé tartozik. A farsangi játékok a színjátszás kialakulásának forrásai is lehetnek. A legegyszerűbb dráma forrását a kultikus táncokban találjuk meg, melyek legtöbbször vadász- és harci ünnepségekhez kapcsolódtak. Már a barlangrajzokon is maszkos vadásztáncok ábrázolását láthatjuk. A maszk a vadász kultúrában a megtévesztést szolgálta. A vadász állatnak maszkírozta magát, hogy könnyebben megközelíthesse zsákmányát. A maszk persze önmagában még nem jelentette a sikeres vadászatot. A rítust a vad elejtésére utaló mimikus mozgások és táncok tették teljessé. Ez azonban már nemcsak rítus, hanem kultikus játék is.

Később maszkos farsangi felvonulásokat nagyobb falvakban, mezővárosokban tartottak. A felvonulók különböző zsáneralakokat jelenítettek meg és állatot utánozó maszkot vettek magukra. Legkedvesebb figura volt a koldus, betyár, katona, vándorárus, menyasszony és a medve megjelenítése.

Ugyanígy, a farsangi felvonulási játékok között terjedt el az álbírószági tárgyalás, mely alakoskodókat vagy bábúkat, állatokat ítelt halálra és a személyeket imitálva, az állatokat ténylegesen kivégezték, megölték.

Szintén a farsangi szokások közé tartoztak a versengő játékok. Ezekben többnyire maszkos alakok küzdöttek egymással, vagy ügyességi versenyeket rendeztek.

A magyar farsangi szokáskörre jellemző az adománygyűjtés, mely a farsang köszöntésével, búcsúztatásával és jókívánságokkal kapcsolódott össze. Gyakorlattá vált a közösségi célokra való adománygyűjtés is, az egyéni mellett. A legények a közös táncmulatság költségeinek fedezésére végigjárták a falut. Az esemény tréfás játékokkal, tánccal párosult.

A farsang kezdetét még századunk elején is zajos felvonulással hozták a legények a lakosság tudomására. Ez a szokás lassanként elmaradt, még a farsangi zajkeltő felvonulás hagyományossá vált.

A farsangi szokások évszázadok alatt erős tartalmi és formai változásokon mentek keresztül, azonban a közelmúlt és napjaink szokásaiban is megtekinthető a korábbi időszakok hagyományos rétege.

A karnevál jellegű szokások a múlt évszázadban alakultak ki, bár, ha idesoroljuk a királyi, főúri udvarok farsangi játékait, akkor ennek kialakulása a késő középkorba nyúlik vissza. Az álarcos bált száz évvel ezelőtt rendeletileg tiltották, ennek azonban nemigen tudtak érvényt szerezni. Ezt mutatják a napjainkig is fennmaradó szokások. *Vagyis: farsangkor minden lehetséges.*

(-hsz-)

Kányádi Sándor:

GYERMEKKOR

*Hóharmaton mezítláb jártam,
ölmos esőben bőrig áztam;
éjjel az erdőn, félelmemben,
hol sírtam, hol meg énekeltem.*

*S mindez úgy tűnik – most, hogy emlékszem –
mintha egy tisztás szélén mennék
fűtörészre, hol alkonyatkor
őzek ittak etűst patakból.*

A Nyugdíjasok Országos Kamarájának állásfoglalása

A Nyugdíjasok Országos Kamarájának Tanácsa 1996. januári ülésén állást foglalt abban, hogy az érdekvéleményi, érdekvégyesítési munka hatékonyságát 1996-ban fokozni kell. Határozottabban kell fellépni a nyugdíjasok helyzetét tovább rontó intézkedések ellen és követelni kell a választási kampány során tett, valamint a kormányprogramban megfogalmazott ígéretek betartását.

Az állásfoglalás az alábbiakat rögzíti le:

– A nemzet felelőssége és egyben minősítője, hogyan bánt az időskorúakkal és a nyugdíjasokkal. Milyen életkörülményeket, jövőképet kínál nyugdíjas polgárainak és képes-e felfedezni és használni az idős emberek tapasztalatait, bölcsességét, tenniakarását, vagy csak eltérni jelenlétét?

– Napjainkban az öregkori elszegényedés mindennapivá vált. Tovább tart a nyugdíjak értékvesztése. A nyugdíjak reálértéke folyamatosan 1980-tól mintegy 50%-kal esett vissza.

– A nyugdíjasok a munkanélküliek mellett a legrosszabb érdekvégyesítési helyzetben vannak. (Nincs sztrájk lehetőség stb.) A nyugdíjemelések évtizedek óta elmaradnak a nettó átlagkeresetek növekedésétől. Abbamaradt a régi, értékvesztett nyugdíjak korrekciója és elmaradt az özevy nyugellátás rendezése.

– A nyugdíjasok a legvédtelenebbek a pénzromlással, a szociális gondoskodás szűkülésével szemben, hiszen csak a négyévenkénti szavazás alkalmával figyelnek oda kiszolgáltatott helyzetükre.

– A megélhetési költségeknek (különösen a közüzemi díjak, energia-, gyógyszerárak, helyi adók stb.) eddigi és várható emelkedése az átlagosnál is jobban sújtotta a nyugdíjasokat. Jellemző, hogy míg a

népesség 24%-a él a létminimum alatt, addig a nyugdíjasok 60%-a.

– Egyes területek, rétegek még az átlagosnál is rosszabb helyzetben vannak, pl. a mezőgazdasági nyugdíjasok, akik 600 ezren vannak a járadékosokkal együtt. A mezőgazdasági nyugdíjasok átlag nyugdíja 1500,- Ft-tal alacsonyabb, mint az országos átlag. Gondot jelent számukra, hogy megszűntek a tsz-ek, vagyonuk jó részét elherdálták fillérekkért és már nem támogatják volt nyugdíjsaikat tüzelővel, burgonyával, fuvarral stb.

– Az új társadalompolitika kialakítása során nagyobb figyelmet kell fordítani az időskorúak megváltozott családi helyzetére. 1995-ben hazánkban az időskorú férfiak 15%-a, a nők 40%-a élt egyedül. Növekedőben van az egyedül élő idős emberek száma. Éppen ezért az intézmények mellett nagyobb lehetőséget kell biztosítani az otthon lakó, de gondozásra szoruló, döntően egyedül élő időskorúak ellátására. Ez a legolcsóbb és leghumánusabb megoldás.

Ezek a tények, de mindezen súlyos gondok ellenére elismerésre méltó az idős emberek hihetetlen türelme, önfegyelme, mellyel napjaink nehézségeit, áldatlan körülményeit elviselni kényszerülnek.

Ezek ismeretében mit vár az Országos Nyugdíjas Kamara a kormánytól, az Országgyűléstől?

– Következtesebben szerezzenek érvényt az arányos teherviselés elvének, a nyugdíjasokat ne sújtsák nagyobb mértékben a megszorító intézkedések, mint a társadalom más rétegeit.

– A nyugdíjak értékvesztésének megállítását. A nyugdíjemelések rendszerének oly módon történő módosítását, hogy az átlátható, kiszámítható legyen és a nyugdíjak emelkedése ne maradjon el az aktív dolgozók nettó keresetnövekedésétől.

– Az értékvesztett nyugdíjak korrekcióját és az özevy nyugdíjak – beleértve a mezőgazdasági járadékosokat is – rendezését.

– A gyógyszerár-emelések és az egészségügy egyes szolgáltatásainak térítését jobban kompenzálja az állam, illetve az egészségügyi önkormányzat.

– Az új alkotmányban a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat intézménye a biztosítási elv rendezésének erősítésével garantálja a biztosítottak számára a szolgáltatásokat.

– Szülessen külön törvény a Nyugdíjbiztosítási Alapról, amely egyértelműen szabályozza az önkormányzat gazdálkodási jogosítványait és felelősségét. Az Országgyűlés a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetéséről önálló törvényt alkosson.

– A nyugdíjreform kialakításánál szükségesnek tartjuk a 60/1991. OGY határozat végrehajtásának áttekintését. Fellépünk minden olyan változás ellen, amely a nyugdíjreform tartalmi kérdéseiben az államháztartás átmeneti nehézségeire hivatkozva a jelenlegi és jövő nyugdíjasainak érdekeit sérti.

– Tiltakozunk minden olyan megnyilvánulás ellen, amely a nyugdíjas és az egészségügyi önkormányzat önállóságát sérti.

Eddig az Országos Nyugdíjas Kamara állásfoglalása, amelyet eljuttattunk a kormány tagjainak, a parlamenti képviselőknek és minden olyan testületnek, amelynek beleszólása van a nyugdíjasok életkörülményeinek, sorsának alakulásába.

Mivel ezen állásfoglalást az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar nyugdíjasainak nevében megszavaztuk és elfogadtuk, úgy tartjuk tisztességesnek, hogy ezt nyilvánosságra is hozzuk. Ezt szolgálja jelen cikkünk.

Varga György

a Nyugdíjas Bizottság elnöke,
az EFDSZ kamarai képviselője

Szakszervezeti élet

A KOLLEKTÍV BÖLCSESSÉG ALKOTÓ EREJÉVEL

Szeretném röviden bemutatni a Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. (Kaposvár) Szakszervezetének munkáját, az elmúlt pár év történéseit, az elért eredményeket, tennivalókat.

Az 1 298 fős SEFAG Rt.-nél 780 fős taglétszámmal, 12 munkahelyi bizottságunk működik a Szakszervezeti Tanács irányításával.

A SEFAG Rt.-től, illetve jogelődjétől kivált 5 munkahelyi bizottság társult a szakszervezeti tanácshoz, így velük együtt 2 002 fős dolgozói létszámból 1 192 fő szakszervezeti tag tartozik alapszervezetünkhöz, ezenkívül 259 nyugdíjas és 22 fő jogfenntartó tagunk van.

Szervezettségünk 60%-os.

Költségvetésünk szerint a bevétel 50%-a a munkahelyi bizottságok hatáskörébe kerül, 15%-a központosított SZT felhasználás, 35%-ot az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének utalunk át.

Szakszervezetünk az EFDSZ tagja, a Csurgói Faipari Kft.-nél működő Munkástanáccsal együtt. Támogatottságunkat jelzi: a legutóbbi üzemi tanácsi választásokon 7 000-et meghaladó szavazatot szereztek az EFDSZ jelöltjei, a szakszervezeti tanácsunk működési területén.

Megalakult, illetve újjáalakult a Központi Üzemi Tanács, a munkavállalók érdekképviselői szerve, mellyel szakszervezetünk együtt működik. A törvény megjelenését követően megalakítottuk a Munkavédelmi Bizottságot is, alapvetően azzal a szándékkal, hogy a munkavállalói részvétel és beleszólás a munkavédelmi kérdésekbe – különösen a munkavédelmi szabályzatba – biztosított legyen.

Jogsegélyszolgálat működik az Rt.-nél, nyugdíjas ügyvéd látja el, havi 60 órában. A jogsegélyszolgáltatást kibővítettük azzal, hogy dolgozóink részére

ingyenesen biztosított a szerződésekre az ügyvédi ellenjegyzés.

1990. óta megszűnt a főfoglalkozású szakszervezeti apparátus. A tisztségeket társadalmi munkában látjuk el.

Szakszervezetünk közelmúltjára, különösen az elmúlt négy évre jellemző a folyamatos igazodás, helykeresés. Elég, ha csak az 1992-es új Munka Törvénykönyvet, az Üzemi Tanácsok megalakulását, vagy a munkavédelemről szóló törvényt említem. De sorolhatnám a jelentős változásokat, az EFDSZ megalakulását, majd kiválását az MSZOSZ-ból, vagy az Rt.-nél bekövetkezett változásokat, mint önálló szervezeti egységek megalakulását vagy kiválását.

A folyamatos igazodás és helykeresés közben is igyekeztünk – úgy gondolom, sikerrel – a fő feladatokat, melyeket tagságunk elvár tőlünk, folyamatosan megoldani. *Olyanokat, mint a kollektív szerződés megkötését, módosítását, segélyezést, üdültetést, sport- és kulturális rendezvényeket.*

Ahhoz, hogy a változó körülményekhez igazodva az alapvető feladatoknak meg tudjunk felelni, szükségessé vált irányító szervezetünket és munkamódszerünket átalakítani, rugalmassá tenni. Ennek során alakult, e célt szolgálva a Vállalati Bizalmi Testület helyett a Vállalati Szakszervezeti Tanács és ezen belül VSZT közgazdasági bizottságot alakítottunk. A bizottság tárgyalja meg azokat a szakszervezeti vagy vállalati anyagokat – a kollektív szerződést, annak módosítását említeném –, melyeket ezután a VSZT elé viszünk. Ezzel elértük, hogy a legfontosabb témákban már egy egyeztetett bizottsági véleménnyel ellátott anyagot tárgyalhat a szakszervezeti tanács. Alkalmas arra is, hogy a testületi ülés után maradt nyitott kérdéseket a testület megbízása esetén rendezze.

(folytatás a 2. oldalon)

A KOLLEKTÍV BÖLCSESSÉG ALKOTÓ EREJÉVEL

(folytatás az 1. oldalról)

Szakszervezetünk működésére a testületi munka a jellemző. Mindig nagy a kísértés, hogy személyesen hozzunk döntéseket a szakszervezeti tanács vagy munkahelyi bizottság helyett, de tudni kell, hogy ez hosszabb távon az a szakszervezet leépülését jelentené.

A szakszervezeti változásokhoz tartozik az EFDSZ IB kezdeményezésére a régiók kialakítása. Véleményem szerint nagyon fontos lépés ez szakszervezetünk életében, ugyanis helyet, keretet ad a területi munkának. Olyan fontos kérdéseket lehet itt megvitatni, mint az ágazati kollektív szerződés végrehajtásának megtárgyalása, módosítási javaslatok előkészítése. A régiók problémáinak felvetése, egyeztetés közösen az adott régiók gazdasági vezetésével. Tehermentesíteni az össztitkári testületet, ugyanakkor a régiók tanácskozás eredményei, megállapításai jó adalékul szolgálhatnak a testületnek döntései kialakításához. Csírájában hordja egy hatékony, sokrétű területi munka lehetőségét (tagszervezés, oktatás). Régiószinten megjeleníthető az elsődleges faipar területén foglalkoztatottak gondja, problémája.

Szakszervezetünk hatékony működése szempontjából lényeges kérdés, milyen kapcsolatrendszerben működik részvénytársasági, területi és országos szinten. A szakszervezeti (alapszervezeti) felállást már említettem. Ezen a területen éljük a szakszervezeti életet. Ez minden másnál fontosabb, végső soron minden információ innen indul és ide kell, hogy érkezzen, mely tagságunkat érdekli. El kell mondani, hogy ezen a területen sok a tenivaló.

A gazdasági vezetéssel olyan kapcsolatot alakítottunk ki, hogy a döntés előkészítési fázisában tudjunk egyeztetni lényeges kérdéseket és lehetőleg itt jussunk kompromisszumra. Így elkerülhető, hogy adott kérdésben eltérő álláspontokat ütköztessünk szakszervezeti tanácsulésen. Elmondhatom, hogy ezen elv alapján kialakult partnerkapcsolat a gazdasági vezetéssel, jól működik. Egyéb vonatkozásban is a szakszervezeti munkához a gazdasági vezetéstől a kellő támogatást megkapjuk.

Az újjáavasztott munkavállalói képviselői szervhez, a Központi Üzemi Tanácshoz fűződő kapcsolatot a két testület között megkötött megállapodás alapozza meg. Egymás ülésein részt veszünk és a lényeges – munkavál-

lálókat érintő – kérdésekben egyeztetünk. Az üdültetés és segélyezés területén munkamegosztás a jellemző.

Az EFDSZ vezetésével szinte napi kapcsolatban vagyunk, a jó információs rendszer működése révén. Mint IB tag részt vehetek a döntések előkészítésében, kialakításában. Ez alapszervezeti szinten is sokat jelent.

Ugyan az EFDSZ kivált az MSZOSZ-ból, ennek ellenére mi a megyei szinten kialakult jó kapcsolatot nem szakítottuk meg. Mindkét részről meg volt az együttműködési igény. Az MSZOSZ megyei képviselőivel való együttműködés eredményeként lehetőségünk van betekinteni a megye szakszervezeti életébe. Megyei vezetőkkel, országgyűlési képviselőkkel találkozhatunk. Egy fővel részt veszünk a Megyei Egészségbiztosítási Önkormányzat munkájában. Rendezvényeket, mint pl. a „Május 1-jei” ünnep, egyeztetjük, a szervezésben együttműködünk.

Írásom végére érve – ha mérlegre teszem az elmúlt pár évet –, azt mondhatom, jelentős változáson mentünk át. Eközben igyekeztünk megőrizni a megőrzendőket, kidobni a csónakból az időközben feleslegessé vált dolgokat. Szakszervezetünk megítélése szerint a munkavállalók számára nagyon fontos, hogy a mi kompetenciánkba tartozó feladatokra továbbra is nagy figyelemmel legyünk. Részben az üzemi tanácson keresztül, részben a munkavédelmi bizottságon keresztül.

Azt hiszem, ha őszintén végiggondoljuk, sokat tettünk, de nem eleget. Feladat helyi szinten csakúgy, mint ágazati szinten, van bőven. Állandóan figyelemmel kísérendő feladatnak tartom a tagszervezést. Ez elsősorban alapszervezeti feladat.

Véleményem szerint megoldandó – ez már inkább ágazati szintű kérdés – az elsődleges faiparban dolgozók markánsabb megjelenítése a szakszervezeti munkában. A regionális szerveződés ebből a szempontból új, kihasználható lehetőséget nyújt.

Bízom a dolgozók és a munkáltatók, valamennyi szövetségesünk együtt gondolkodási képességében, szándékában, a kollektív bölcsesség alkotó erejében, és akkor azt hiszem, egyre többet és többet érhetünk el.

Csávics János

a SEFAG Rt. SZT-titkára

Munkalehetőség százezer embernek

AZ ERDŐ: BERUHÁZÁS A JÖVŐBE

Hatalmas földterületek maradnak parlagon, mert a csökkenő állatállománynak kevesebb takarmány kell, és az Európai Unió korlátozásai miatt más téren is visszaszorul a mezőgazdaság. Szakemberek szerint erdőt kellene telepíteni több százezer hektár földön, ahol egyébként csak csipkebokor és galagonya tenyészik. Egy fásítási programban húsz éven át legalább százezer munkanélkülit lehetne foglalkoztatni tavasztól ősziig. Az állam nem térhet ki ilyen hosszú távú beruházások elől.

(Szubjektív bevezető) Az ókori görög bölcsek, Arisztotelész szerint a háború célja a béke, a munkáé pedig a nyugalom. Ebből arra a következtetésre juthatunk, hogy ahol az emberek elegendő munkát találnak, ott kevésbé üti fel fejét a nyugtalanság. Megvallom, nekem a nyugalom fogalmához az erdő képzete társul: lucfenyők, tölgyek, gyertyánfák vonulnak el lelki szemem előtt, a Himfai erdő csendje vesz körül, ismerős fák közt találok nyugalmat, ha elragad egy kicsit a képzelet. Találkoztam azonban mostanában egy gondolattal, egy szép ideával, amelyben mint ékszerben a drágakövek, egy foglalatba van összefogva az erdő, a munka és a nyugalom. Az egyik februári hajnalon a Falurádióban hallottam egy erdésztől, hogy a parlagon lévő földterületek fásításával sok munkanélkülit lehetne foglalkoztatni. Megtetszett az elképzelés, utánajártam, így jutottam az ötletadó nyomára. Úgy éreztem azonban, hogy erről nem csak beszélni kell, hanem ha lehet, tenni is, ezért felkerítettem Dr. Tóth Lászlót, a Munkaügyi Minisztérium Gazdasági és Foglalkoztatási Főosztályának vezetőjét és Herczeg Miklóst, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének főtíkáráját, hogy legyenek segítségemre.

*

(Fában gazdagok lehetünk.) Robog velünk az autó. A várost elhagyva minden tavaszváró reményünk elszáll. Hatalmas hótakaró a földeken, téli álmodat alszik a táj. Így mókázik velünk az idej farsang, az időjárás

nem akar tudomást venni, hogy a naptárban már február végén járunk. Így azután kellemes meglepetés, amikor megérkezünk Egerbe, a Mátra-Nyugat-Bükki Erdőgazdaság központjába, hogy egy csokor hóvirágot látunk a bennünket fogadó titkárnő asztalán. A „hírnök” már itt van, mondjuk, majd csak eljön a tavasz is.

Mindjárt itt a tavasz – és a faültetés ideje is, ezt már házigazdánk, Schmotzer András vezérigazgató úr teszi hozzá, miután megismerkedünk. Tőle származik a fásítás-erdősítés és a foglalkoztatás összekapcsolásának ötlete, vele akarjuk feltárni a kezdeményezésben rejlő lehetőséget, annál is inkább, mert Schmotzer András az Országos Erdész Egyesület elnöke is, tekintélyes szakember, aki nem szokott a világba beszélni.

Mindjárt a dolgok közepébe vágva, még a kávé mellett megtudjuk, hogy Magyarországon az agrárgazdaság visszafogása, az Európai Unió korlátozásai miatt körülbelül egymillió hektár mezőgazdasági földterület műveletlenül marad. Ha nem akarjuk, hogy a földjeinken csak galagonya és csipkebokor teremjen, akkor az elkövetkező években erdősíteni kell ezeket a területeket. Nagyszabású programról van szó, amelynek végrehajtásában komoly szerep jutna a munkát kereső állástalanoknak.

A kávé után gépkocsiba ültünk, hogy egy kis terepszemlélet tartsunk a Bükkben, az Egertől Belpátfalván át Szilvásváradig vezető úton. A hatalmas parlagföldek, a hómarta domboldalak látványa önmagáért beszél. A szélbe kapaszkodó magá-

nyos bokrok jelzik, hogy volna itt és az ország más vidékein is tennivaló. Szilvásváradra érve, a vendégház tárgyalóasztala mellett arra kértem a szakembereket és a hozzánk csatlakozó Barta Lászlót, a szakszervezet elnökét, hogy válaszoljanak kérdéseimre, amelyek közben jócskán megszapordtak.

*

– Az elmondottak és a látottak alapján mi a véleménye a szakszervezetnek, illetve a munkaügyi szakembernek a kezdeményezésről?

Barta László: A program túl azon, hogy jelentős erdőgazdasági érdekeket is mozgósít, komoly szerepet vállalhat a foglalkoztatásban. Ismeretes, hogy a hegyvidéki térségek egy része korábban ipari övezet volt, mostanában nagyarányú a munkanélküliség, hiszen egyéb foglalkoztatási lehetőségeket régebben sem teremtettek. Mindenképpen számításba kell venni azt is, hogy a 90-es években jelentős létszámleépítések voltak az erdőgazdaságokban is, a foglalkoztatott létszám a felére, harmadára csökkent. A munkatársaink közül is sokan váltak munkanélkülivé, vagy nyugdíjba mentek. Ha egy ilyen program elindulna, azt a szakszervezetünk teljes mértékben támogatná. A tagságunk 12 000 főt számlál, és átfogjuk az egész országot. Sok régi jó szakember is szívesen segítene, mert alacsonyak a nyugdíjak és a különféle támogatások.

(folytatás a 4. oldalon)

AZ ERDŐ: BERUHÁZÁS A JÖVŐBE

(folytatás a 3. oldalról)

Dr. Tóth László: Az ötlet nyilván nem új, de a legjobb időben került felszínre. A társadalom és a politika fogadókészsége talán ma nagyobb, mint valaha. A magyar gazdaság hosszú évekig zsugorodott, ez a folyamat lassan megáll. Másfélmillió munkahely szűnt meg: lett félmillió munkanélküli és kb. egymillió inaktív, keresettel nem rendelkező ember. A munkaügyi szakemberek tudják, hogy a munkanélküliek és az inaktívak is – az adott ellátásuk mellett – dolgoznak, hiszen szerencsére találékonyság az emberek és keresik a túlélési stratégiákat. Borzasztóan jó lenne, ha ezek a túlélési stratégiák valamilyen közhaszon mentén „rendeződnének”. Ilyen szempontból nagy várakozással fogadjuk az ilyen ötleteket.

– *A kezdeményezés önmagában is érdekes, de milyen szakmai, társadalmi, gazdasági és egyéb érvek szólnak amellett, hogy érdemes megvalósítani?*

Schmotzer András: Több tényező is szól mellette, nézzük sorjában. Először: a racionális földhasználat, amely egyáltalán nem különbözik az ország jövője szempontjából. Másodszor: viszonylag kevés pénzügyi ráfordítással teremthetők meg olyan munkahelyek, amelyekhez nem szükséges különösebb infrastruktúra és beruházás. Harmadszor: fontos lehet számunkra, hogy Magyarország környezetvédelmi megítélése milyen lesz az elkövetkezendő évtizedekben, ehhez pedig alapvetően hozzájárul az ország erdősültsége. A tiszta levegő és a tiszta víz egyik feltétele ugyanis az erdőterületek nagysága. Negyedszer: a mezőgazdasági termeléssel ellentétben az Európai Unió nem állít korlátokat az erdőtelepítésben.

– *Egy ilyen nagyszabású programhoz össze lehetne „kapni” a szakmát, egyáltalán a szakma kész arra, hogy a társadalmat meggyőzze az erdőstés hasznáról és jelentőségéről?*

Herczeg Miklós: Joggal merül fel, hogy egy ilyen programnak megvan-e a szakmai, személyi és technikai feltételei. Azt hiszem, hogy a társadalmat meg lehetne nyerni ennek az ügynek. A mi szakmánk pedig olyan, ismerem, hiszen benne élek harminc éve, hogy ha egy nagyon szép program kerül elénk, akkor megdöbben az erdészszív és lehet mozgósítani a kollégákat.

– *Milyen érveket talál a szaktárca képviselője pró és kontra?*

Dr. Tóth László: Az államnak mindig azokat a hosszú távú befektetéseket kell támogatni, amelyek piaci alapon nem valósíthatók meg, de fontosak, mert „megágyaznak”, környezetet teremtenek a magángazdaságnak. Sok ilyen van, amit most el kellene kezdeni; az erdőtelepítés olyan hosszú távú kezdeményezés, ami elől nem térhet ki az állam. Közgazdaságilag indokolt és van egy „hozádék”, ami a munkaügyi tárca szempontjából különösen fontos: olyan térségekben lehet foglalkoztatást biztosítani, ahol a munkanélküliség viszonylag magas.

Ha azok az emberek, akik keresik a túlélési lehetőségeket és kapcsolódni tudnak ehhez a programhoz, akkor ennél jobban nem tud találkozni a közgazdasági racionalitás és a társadalmi igény. Nem is szólva arról, hogy egy ilyen hosszú távú beruházás további munkahelyeket teremtsen a kapcsolódó gazdasági ágazatokban.

– *Minden ötlet annyit ér – mondják –, amennyi abból megvalósítható. Hogyan képzelhető el a program megvalósítása, gyakorlati kivitelezése?*

Schmotzer András: Vegyük sorba, hogy mi kell a megvalósításhoz! Szükség van szabad földterületre, amelyet be kell telepíteni. Ez rendelkezésre áll. Azt persze világosan látjuk, hogy a szóbajöhető földterületek gazdáit, tulajdonosait meg kell erről győzni. Tudnivaló, hogy jelenleg is érvényben van egy erdőtelepítési program, amelyre a kormányzat

kb. egymilliárd forintot különített el pályázati keretekben. Valószínű azonban, hogy a tulajdonosok jelentős része nem él majd a pályázat lehetőségével, mert saját pénzügyi eszközöket is mellé kellene tenni. Az időskorú földtulajdonosok érthető okokból egyébként sem nagyon foglalkoznak erdőtelepítéssel.

A programhoz kell továbbá csemete, szaporító anyag. A szakma erre képes, bizonyos állami garancia mellett – nehogy úgy járjunk, mint a biogilisztások –, két-három év alatt megteremthető a szaporítóanyag. Harmadik dolog: betanított munkával ez a feladat elvégezhető, aminek az irányítására az erdészek készen állnak. S hogy el ne felejtsem: kellenek pénzügyi források. Biztos vagyok abban, hogy a hazai költségvetési pénzek mellett külföldi támogatásokat is be lehetne vonni. Mindezek a feltételek megteremthetők, ha az érintett minisztériumok egyeztetik a feladatokat és a program mellé állnak. Egy példával élve: lényegében minden vagon bent áll a vasúti pályaudvaron, csak össze kell rendezni a szerelvényt és a villanymozdonyt a vonat elejére kell kötni.

Dr. Tóth László: Ez a példa vagy hasonlat jól világít rá arra a helyzetre, hogy a program megvalósításához lényegében minden feltétel adott, akár a jogszabályok, a közhasznú munkavégzés, vagy az alapítványok működése felől vizsgáljuk a kérdést. De mivel a dolgok nálunk maguktól ennek ellenére sem működnek, néhány ember „összeesküvése” is szükséges ahhoz, hogy „összerendeződjön” a példabeli szerelvény. Az idő most nagyon alkalmas, mert a közeljövőben megalakuló Közmunkatanácsba becsatornázzható lenne a kezdeményezés.

A gyakorlati kérdéseket számba véve, elképzelhetőnek tartom, hogy erdőtelepítést közmunka keretében végezzenek. Léteznek a közismert,

(folytatás az 5. oldalon)

AZ ERDŐ: BERUHÁZÁS A JÖVŐBE

(folytatás a 4. oldalról)

őzdihoz hasonló foglalkoztatási alapítványok, ezeket is mozgósítani lehetne. Arra is van lehetőség, hogy különféle vállalkozások a program keretében támogatást kapjanak a Foglalkoztatási Alapból, illetve más forrásokból.

– Hasonló erdősítési program már kétszer is volt Magyarországon ebben az évszázadban. Vannak tehát bizonyos történelmi támpontok is.

Schmotzer András: Trianon után elvesztettük az erdőink 84%-át, főleg a legértékesebb fenyeveseket. Az elcsatolt területekről nagyon sok szakember húzódott vissza a szűkebb határok közé. Akkoriban, a 20-as években egy nagyszerű erdőmérnök, Kaán Károly állt az ágazat élén, aki munkát akart adni az állástalan kollégáknak. Emlékeztetni kell arra is, hogy Magyarországon népbetegség volt abban az időben a tuberkulózis, amit a gyógyszeren kívül az ország erdősítésével is próbált gyógyítani az akkori egészségügyi kormányzat. Ilyen hatásokra nagyszabású erdőtelepítés valósult meg a harmincas években. Majd pedig a világháború után, amikor szorító foglalkoztatási gondok voltak, újabb fásítási hullám indult. Mindezek eredményeként az ország erdőterülete 12%-ról 18%-ra, az előzőnek mintegy a másfélszeresére nőtt.

Most, a millicentenárium idején kellene a harmadik programot indítani, amellyel – a védett gyepek megtartása mellett – elérhető lenne az ország 30–32%-os erdősültsége. Gondoljuk meg, hogy ez mit jelentene a környezetünk, az exportunk vagy a nyersanyagforrásaink újratermelése szempontjából.

– Bizonyos számokat meg kellene becsülni ahhoz, hogy – a példánál maradva – az „állomásfőnökök” is lássák, hogy mi volna a teendő. Egyáltalán megbecsülhető, hogy mennyi időre, pénzre és emberre lenne szükség?

Schmotzer András: Figyelembe véve a szóban forgó földterületet, legalább húsz év a program lefutása. Ha realisan ábrándozunk, évente 30 ezer hektár földet lehet Magyarországon betelepíteni. (Egyébként máig érvényben van a Németh-kormány-nak egy tíz évre szóló, 150 ezer hektáros telepítési terve. Ennek csak a tört részét telepítettük, mert volt olyan év, hogy háromezer hektárt sem ültettünk el.)

A 30 ezer hektárnak megközelítően fele-fele sík-, illetve dombvidéki terület. Elsősorban a dombvidéken számolhatunk kézi munkával. Egy hektár telepítési költsége (csemete, talajelőkészítés, ápolás, szállítás stb.) kb. 200 ezer forint az első évben. Márciustól októberig hektáronként 5-6 ember foglalkoztatásával lehet

számolni. Összességében tehát egy húszéves program keretében, évente 7-8 hónapos időszakokra mintegy 100 ezer munkanélküli foglalkoztatását lehetne megoldani.

*

(*Tanulság helyett*) Eddig jutott a beszélgetés, amikor e sorok írója felvetette, hogy talán érdemes volna az összes érintett bevonásával egy fórumon meghányi-vetni a dolgokat. Schmotzer András, úgy is mint az Országos Erdészeti Egyesület elnöke, teljes készségét nyilvánította. A szakszervezeti vezetők ígérték, hogy minden segítséget megadnak egy fórum megszervezéséhez és lebonyolításához. Herczeg Miklós azért is szívesen lenne részese az eszmecserének, mert az példát adhatna a hosszabb távú gondolkodásra, a jövőbe tekintés igényére. Dr. Tóth László szerint egy ilyen fórum újabb foglalkoztatási ötleteket is elindíthatna, márpedig a szaktárca kész arra, hogy a jó elképzeléseket támogassa és a finanszírozást előmozdítsa.

Ennyi tulajdonképpen a történet, a mese az erdőről, a munkáról és a nyugalomról. Ajánljuk mindazok figyelmébe, akiket nyugtalanít az állástalanok sokasága, a műveletlenül hagyott földek elvadulása, a természeti környezet pusztulása.

Horváth László

Megalakult a Közmunka Tanács

A fenti cikk megírása óta, a közelmúltban megalakult a Közmunka Tanács.

Alakuló ülésén a Tanács – többek között – lezögezte, hogy gyökeres változásra van szükség a közmunkák területén úgy, hogy egyidejűleg kerüljön sor a gazdaság különböző szegmenseinek fejlődésére és a munkanélküliség csökkentésére is.

A Közmunka Tanács megalakulása után az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete az Országos Erdészeti Egyesülettel közösen közleményt tett közzé, amelyet teljes terjedelmében az alábbiakban ismertetünk:

(folytatás a 6. oldalon)

AZ ERDŐ: BERUHÁZÁS A JÖVŐBE

(folytatás az 5. oldalról)

Közlemény

Az Országos Erdészeti Egyesület és az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete nevében a hazai gazdasági és közélet jelentős eseményének ítéljük, hogy megalkult a *Közmunka Tanács*. Nagy örömmel értesültünk arról, hogy az új kormányzati testület programjába vette a természeti környezet rehabilitációját, az erdőtelepítést. Meggyőződésünk, hogy a *Közmunka Tanács* nagy szolgálatot tesz az országnak, az utánunk jövő nemzedéknek, ha ezt a programot az elkövetkezendő években megvalósítja.

Az Országos Erdészeti Egyesület és az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete minden szakmai segítséget megad és minden rendelkezésre álló eszközzel, hazai és nemzetközi kapcsolataival támogatja a *Közmunka Tanács* ebbéli tevékenységét.

Schmotzer András, az OEE elnöke

Tájékoztatjuk a testületben helyet foglaló szaktárcák képviselőit, hogy szervezeteinkben korábban megkezdtük egy erdőtelepítési program szakmai koncepciójának, feltételeinek kidolgozását, amelyet a közeljövőben egy konferencián kívánunk összegezni. Sokrétű feladatról, 15–20 évre szóló programról van szó, amely széles körű összefogást igényel.

A magunk részéről felajánljuk együttműködésünket a *Közmunka Tanács* által felvállalt program szakmai, társadalmi feltételeinek kialakításához és a tényleges erdőtelepítési munkák mielőbbi beindításához.

Herczeg Miklós, az EFDSZ főtíkára

TÁJÉKOZTATÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete és a Munkaerőpiac Szerkesztősége szakértői konzultációt szervezett 1996. április 30-án Budapesten, ahol a megjelentek – különböző szaktárcák, szakmai szervezetek képviselői, elméleti és gyakorlati szakemberek – megvitatták a *Közmunka Tanács* által meghirdetett erdőtelepítési program megvalósításával összefüggő kérdéseket. A tanácskozás résztvevői úgy ítélték meg, hogy a programban az erdőtelepítés, a foglalkoztatás és a környezetvédelem ügye jó időpontban és szerencsésen összekapcsolódik; olyan hosszú távú gazdasági beruházásról van szó, amely nagy társadalmi energiákat is felszabadíthat.

A konzultáción elhangzott egyes szakvélemények, észrevételek várhatóan helyet kapnak a *Közmunka Tanács*nak készülő szakhivatali előterjesztésében. Ugyanakkor felmerültek olyan általános szakmai szempontok, összefüggések és javaslatok, amelyeket a *Közmunka Tanács* programjának megvalósításában érdekelt és érintett valamennyi kormányzati szervnek, társadalmi és gazdálkodó szervezetnek megfontolásra ajánlunk, az alábbiak szerint:

1. A tanácskozás résztvevői szerint adottak a program beindításának legfontosabb szakmai, gazdasági és társadalmi előfeltételei. Az elkövetkezendő években – az ezredfordulóig – különösen nagy erőfeszítést kíván, hogy végezni kell a korábban meghirdetett erdőtelepítést, a gyakorlati munkát, ugyanakkor jelentős anyagi és szellemi energiákat kell fordítani az erdőtelepítés hosszú távú programjának előkészítésére is. Ennek a „beindítási szakasznak” a sikeressége döntően befolyásolhatja az egész program megvalósíthatóságát.

2. Megkülönböztetett figyelmet igényel az erdőtelepítés gazdasági feladatainak, valamint a foglalkozáspolitikai eszközeinek, működő intézményeinek az összehangolása.

3. Az erdőtelepítés mint beruházás és fejlesztés, megkívánja a természet- és a környezetvédelmi érdekek harmóniájának megteremtését; az érdekelt szakterületek érdekegyeztetését.

4. A programot az Európai Unió által megkívánt feltételek szerint kell megvalósítani, beillesztve azt egy országos, hosszú távú tájrendezési tervbe.

5. Szükségesnek látszik megvizsgálni, hogy milyen szervezeti keretek között

célszerű működtetni a programot; tisztázandó az állami erdészeti részvénytársaságok, illetve a magánerdő-tulajdonosok és társulásaik szerepe; felmerülhet ún. „erdőtelepítési állomások” létrehozásának lehetősége is.

6. A program megvalósításához biztosítani szükséges a jogszabályi feltételeket; törvénymódosításokra lehet szükség az adózás, a művelési ágváltozás, egyes tulajdoni kérdések stb. tekintetében.

7. A programban érdekelt és érintett szakmai, társadalmi és szellemi erők összefogására szakértői munkacsoport megalakítása kívánatos.

8. Tekintettel arra, hogy az erdőtelepítés hosszú távú feladat, a gondos tervezés és szervezés részeként elengedhetetlen a közvélemény alapos tájékoztatása, a nyilvánosság biztosítása, a jó PR-munka.

A *Közmunka Tanács* által meghirdetett erdőtelepítési program olyan nagyszabású vállalkozás, amely ebben az évszázadban megvalósított erdőterület-növelő programok folytatásának tekinthető, ugyanakkor illeszkedik az Európai Unió hasonló törekvéseihez. Mindez felveti annak igényét, hogy a kormányzati szervek újragondolják, fejlesszék a magyar erdészeti politikát.

Budapest, 1996. május 2.

HERCZEG MIKLÓS,
az EFDSZ főtíkára

SCHMOTZER ANDRÁS,
az OEE elnöke

HORVÁTH LÁSZLÓ,
a Munkaerőpiac főszerkesztője

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének országos össztitkári testülete

Április végén Budapesten tartotta országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete. *Barta László*-nak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után, a napirendi pontok tárgyalása előtt, az elnök bejelentette, hogy *Apatóczy Istvánné* (ERTI) más munkahelyre került, ezért a továbbiakban testületünk munkájában nem vesz részt. *Barta László* az egész testület nevében megköszönte kolléganőnk sokéves, lelkes titkári munkáját, amelyet a tagság érdekében végzett. Az ERTI-nél megbízott titkárként a jövőben *Szendreiné dr. Koren Eszter* dolgozik.

Az össztitkári értekezlet további részében *Herczeg Miklós* főtitkár tartott részletes beszámolót szakszervezetünk ez évi, eddigi tevékenységéről, a további feladatokról. A beszámolóból – a teljesség igénye nélkül – röviden az alábbiakat említenénk meg:

– Tájékoztatta a testületet az ÁPV Rt.-vel folytatott tárgyalásokról és az itt kialakított jó kapcsolatáról. Örömmel közölte, hogy az erdőgazdasági rt.-k megítélése igen kedvező. Az ÁPV Rt. megvizsgálta az rt.-k 1995. évi mérlegbeszámolóját és az idei üzleti terveit. Szabálytalanságot sehol nem tapasztaltak. Ígéretet tettek, hogy a jövőben nem avatkoznak bele a helyi béralkuba. Az idei bérfejlesztés mértékét 13–24% között javasolják, az rt.-k teljesítményétől függően.

Továbbiakban szólt az ágazati kollektív szerződésekről, a FAGOSZ-szal való tárgyalásokról. A FAGOSZ elnökségének a hozzáállása miatt az aláírása sajnos késik, de remélhetőleg a közeljövőben erre is sor kerül.

Sikerült felújítani a tárgyalásokat az alkalmazotti földalap kérdésében is. Akik kijelölték a földalapot

1992-ben és megküldték a megyei kárpótlási hivatalnak, s erre nem érkezett elutasító válasz, ott fel lehet újítani az igénybejelentéseket.

Lezajlott az ERFA Nyugdíjpénztár közgyűlése. Örömmel tapasztaltuk, hogy a befektető bank 1995. évben 30,67% nettó hozamot produkált.

A nemzetközi kapcsolatokról a főtitkár elmondta, hogy a sokirányú cseh és szlovák kapcsolataink mellett tovább bővült a lengyel, az orosz, az ukrán és a svéd partnerekkel való együttműködés. Külön kiemelte a szlovákiai nyári gyermeküdültetés jelentőségét.

Az Országos Erdész Sportnapokat 1996. augusztus 24–25-én kívánjuk megrendezni a Heves megyei Tardoson lévő sporttáborban. Erről a részletes tájékoztatót minden érdekeltnak megküldjük.

Herczeg Miklós beszámolóját sok kérdés követte, melyre az előadó válaszolt.

A testületi ülés egyhangúlag megszavazta az „Erdőért” című kitüntetés megalapítását, s odaítélésének feltételeit. A kitüntetés első alkalommal 1996. év végén adható.

Az össztitkári értekezlet második részében *Dudás Péter* alelnök részletes beszámolót tartott az intézményi tagozat munkájáról. Elmondotta – többek között –, hogy a FÉT elkészített egy megállapodás-tervezetet, amelyben a köztisztviselők érdekei a közalkalmazotti törvényhez hasonlóan kerülnének alkalmazásra.

Szólt továbbá arról is, hogy a munkaügyi szabályzat kiadása még mindig hiányzik. Az erdőfelügyelőségeknél és az Erdőrendezési Szolgálatnál tervbe vett átszervezések még a mai napig sem tisztázódtak, igen sok a probléma. Sörlemesnek tartják az FM azon rendelkezését, amelyben nem engedélyezte az

ERFA Nyugdíjpénztárhoz való csatlakozás támogatását.

Az országos össztitkári értekezlet *Barta László* elnök összefoglalójával, illetve zárszavával ért véget.

(–k. f.–)

Erdőtelepítési program Gúthon

A Nyírerdő Rt. gúthi erdészeténél az idén tavasszal megkezdődött az a nagyobb léptékű erdőtelepítési program, amelynek keretében az erdészet szakemberei felméri azokat a jelenleg nem erdőművelési ágba tartozó, de erdészeti kezelésben lévő területeket, ahol gazdaságosan mezőgazdasági művelés nem folytatható, illetve valamilyen okból a művelést nem szolgáló kategóriába esnek.

A vizsgálat arra irányul, lehetséges-e ezeken a helyeken erdősítés. Alapos mérlegelés, megfelelő termőhelyfeltárási és laboratóriumi vizsgálati eredmények után nagy gondossággal választják ki a célállománytípust, amely illeszkedik az erdészet hosszú távú fafajgazdálkodási elképzeléseihez.

Az idén, első lépésben, 34 hektár új erdő telepítésére kerül sor az erdészet területén. Az új erdőkben 21,5 hektár kocsányos tölgy, 8,5 hektár fekete dió, 2,5 hektár vöröstölgy és 1,5 hektár akác növekszik majd erdész és erdőkedvelő nagy örömére.

Tájékoztató

Gyermeküdülés Szlovákiában

A magyar és szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves baráti kapcsolat eredményeként ebben az évben is megszervezzük a magyar erdőgazdaságokban, faipari üzemekben, erdőfelügyelőségeknél és más költségvetési intézményeknél dolgozók általános iskolás korú (6–14 év) gyermekeinek nyári üdültetését a Szlovák Köztársaságban.

Az egyik csoport üdülési ideje: 1996. július 16–29.

Az üdülés helye: a Rozsnyó melletti, csodálatos környezettel bíró **Betlér**.

A másik csoport üdülési ideje: 1996. július 14–27.

Az üdülés helye: a Besztercebánya melletti, ragyogó hegyi környezetben lévő **Tajov**. Mindkét turnus ára: 15 100,– Ft/fő.

Felhívjuk a kedves szülők és minden érdeklődő figyelmét, hogy a gyermeküdüléssel kapcsolatban valamennyi részletkérdésben érdeklődni lehet az **EFDSZ helyi alapszervezeténél**, valamint a budapesti központban (**1066 Budapest, Jókai tér 9.**)
Telefon: 1314-369.

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség. Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 3800,– Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 1531-700

Telefax: 1324-316

Telex: 22-7000

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

~~~~~

KISS JENŐ

Aranyfűz

*Párát lehell a föld,
sóhajtón,
Hát hogyan, itt van
a tavasz!
Kinyújtózkodnak tagjai,
vére zubog, jól hallani –
Vagy a megáradt patak az?*

*Éledő, halvány tűz
a parton,
villáncsoló arany tűz,
világít már a dús
aranyfűz,
kis sárga bokra már
világít –
minden tűzgyújtó tavaszon
ő a legelső lenge láng itt;
ő a legelső kicsi máglya,
rajta ég el telek mágánya,
őtöle fog tüzet
a szunnyadó kedv és
a lendület!*

*Míg végigpillantok
a parton,
tekintetem fölébe tartom:
melengessétek, gyenge
ágak –
Lobbanjon vessződ, égj
aranyfűz,
járj át, arany tűz,
tűze intő arany világnak!*

~~~~~

A szakszervezeti munka továbbfejlesztése

Szakszervezetünk önállóvá válását követően nagy mértékben kiszélesedtek kapcsolataink, melyek az érdekképviselési, érdekérvényesítési feladatok magasabb szintű végrehajtásához elengedhetetlenek. Az 1995. decemberében tartott össztitkári testületi ülésünkön ezt elismerően értékelték a résztvevők, ugyanakkor felvetődött az igény az alapszervezetek működési feltételeinek javítására. Az elhangzott javaslatok alapján úgy döntöttünk, hogy létrehozunk az ország területén négy-öt régiót – igény szerint –, ahol a munkahelyi szintű szakszervezeti munka segítése, irányítása kiemelt szerepet kaphat. *Közvetlenebbé válik a kapcsolat a szakszervezeti tagság és a tisztségviselők között, gyorsul az információ áramlása, operatívabbá válhat az irányítás és az érdekvédelmi munka összehangolása.*

Általános tapasztalat, hogy kisebb csoportokban sokkal hatékonyabbak a megbeszélések, mint pl. egy össztitkári ülésen, mely e célra nem egészen alkalmas. A régiók létrehozása tehát kettős célt szolgál. *Egyrészt a helyi, területi információk alapján segíti az országos szintű érdekérvényesítést. Javaslatot tesz az ágazati kollektív szerződés megkötéséhez, béralkuhoz, előzetesen véleményezi a munkavállalókat érintő törvény- és rendelettervezeteket, részt vesz a működést segítő szabályok kidolgozásában, rövid és középtávú programok meghatá-*

rozásában, valamint annak végrehajtásában. Az előkészítő munkával hatékonyabbá teszi az országos szintű fórumok működését.

Másrészt napi kapcsolatot tart a régió az alapszervezetekkel, tagsággal. Vizsgálja a ksz-ek, bér- és egyéb megállapodások végrehajtását, megvalósulását. Folyamatos tájékoztatást ad a szakszervezet munkájáról. Segíti a vezetői szintű együttműködést a munkáltatók és az alapszervezet vezetői között.

Mindez még számos, napi feladattal igény és lehetőség szerint bővíthet. Célunk a csapatmunka erősítése, a szakszervezeti tagság elvárásainak teljesítése, összehangolt érdekképviselés minőségi javítása, minden szinten naprakész munkavégzés. Reméljük, elképzeléseink valóra válnak, s jól szolgálják munkánkat.

Az EFDSZ második régiójának alakuló ülését Kecskeméten, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. Parkerdészetében tartottuk, ahol *Szűcs Dezső*, a parkerdészet vezetője, az Rt. szakszervezeti bizottságának elnöke volt a házigazdánk, aki részletes tájékoztatót tartott a parkerdészet munkájáról, amelyet szakmai látogatással egészített ki.

Az alföldi régióhoz tartozik: *Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt., BÁCS-FA Kft., Gemenc Rt., Nagy-kunsági Erdészeti és Faipari Rt., Nyírségi Erdőgazdaság Rt.* Az alakuló ülésen, melyen részt vett Ba-

*lázs György, Gerner Gábor, Gilicze Péter, Rákosi József, Nemes József, Barta László-*nak, az EFDSZ elnökének vezetésével megtárgyalták az ágazatot, a szakszervezeti tagságot érintő kérdéseket, feladatokat, a folyamatban lévő elképzelések megvalósításának lehetőségeit. Egységesen támogatták a régiók létrehozásának szükségességét, s egyben megválasztották az alföldi régió vezetőjének *Rákosi Józsefet*, akinek segítője lesz *Németh József*, a Nyírerdő Rt. szb-titkára, az EFDSZ IB tagja.

Az alföldi régió alakuló ülésén *Barta László* a résztvevők és az EFDSZ Intéző Bizottsága nevében ünnepélyesen megköszönte *Kovács Zsigmond*nak, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. volt szakszervezeti titkárának sokéves áldozatos munkáját, amelyet a szakszervezeti tagság érdekében végzett.

Barta László

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:
az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, Borsody István,
dr. Csötönyi József,

Herczeg Miklós (elnök), Kálmán József,
Krizsán Ferenc, Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft. 96-615 o.

Felelős vezető:

Nagy Sándor ügyvezető igazgató

Hírek és információk a Nyírerdő Részvénytársaságról

Sikeres évet zárt a Nyírerdő Rt.

Az elmúlt, 1995-ös esztendő jelentős gazdasági sikereket hozott a Nyírerdő Rt. számára. Számos körülmény kedvező alakulása, a végrehajtott szervezési intézkedések, a piaci viszonyokhoz történt alkalmazkodás, a következetes vezetés munkája nyomán az 1995-ös esztendőben a cég 1,1 milliárd forintos nettó árbevételt ért el, ami meghaladja az 1994-es évit. A sikert előmozdító tényezők között említhető a vártnál jobb időjárás, az ipari és tűzifa terén kialakult konjunktúra, de legfőképpen az, hogy a Nyírerdő Rt. erdészeteiben kiválóan sikerültek a telepítések és a felújítások.

Az ipari és tűzifa iránt egész évben nagy volt az érdeklődés, ezt az árfajtiát jól lehetett értékesíteni. Hasonlóan eredményes volt a fafeldolgozás is, amiből komoly exportbevétel is származott. Elsősorban a parkette, a bútorelc, az apríték volt piacképes, amit bizonyít, hogy olasz, osztrák és német üzletfelek találták meg a nekik tetsző árut a Nyírerdő Rt. nyírbátori üzemében. Az exportértékesítés elérte az 50 millió forintot. Az erdőfelújításokból származó bevételek abból adódtak, hogy az elképzeléseknél több, igen kiváló erdő került átadásra, ami a gondos ápolás mellett az időjárás megfelelő voltának is köszönhető. A munkát minősíti az is, hogy a költségek egész évben a tervezett szinten maradtak, nem növekedtek olyan mértékben, mint ahogy az árbevétel növekedett.

A Nyírerdő Rt. 1995-ben 600 embert foglalkoztatott, de igen jelentős az is, hogy mellettük 600 vállalkozó is itt talált munkát. Az ápolásban, a kitermelésben, a szállításban, az erdőművelésben foglalkoztatták őket és elmondható: a vállalkozókkal történő együttműködés mind a minőséget, mind a költségeket tekintve eredményes volt. A részvénytársaság az elmúlt évben 17%-os keresetnövekedést tudott biztosítani dolgozói részére, ami – lévén állami cégről szó – igen tetszetős.

A pénzügyi feltételek kedvező alakulása azt is lehetővé tette, hogy a Nyírerdő Rt. 1995-ben, a korábbi esztendők rossz gazdálkodásából adódó pénzügyi kötelezettségeiből 200 millió forintot tudott törleszteni, ami időarányos és megfelel az előírt fizetési ütemnek. Lényegében az eredményeket tekintve beszédes szám az, amely tudtul adja: a részvénytársaság adózás előtti 1995-ös nyeresége elérte az 50 millió forintot. A kötelezettségek teljesítésén kívül a Nyírerdő Rt.-nek az elmúlt esztendőben arra is futotta az erejéből, hogy fejlesztéseket hajtson végre, elsősorban az informatika és a közlekedés területén.

Összességében elmondható, hogy az elmúlt esztendő gazdasági eredményei, a cég dolgozóinak áldozatos munkája, jó alapot teremtenek ahhoz, hogy az 1996. év is sikeres legyen, a meglévő alapokon tovább stabilizálódjék a cég, mely két megyében – Hajdú-Biharban és Szabolcs-Szatmár-Beregben – 55 000 hektár állami erdőterület

kezelője, és jelszavát így fogalmazta meg: *Erdők jó kezekben.*

Csemeteparadicsom

A Nyírerdő Rt. baktalórántházi erdészetéhez tartozik a máriapócsi csemetekert. A csemeték nevelésekor minden esetben figyelembe veszik, milyen igények vannak a telepítők körében. Az idén különböző fajú nyár simadugványokat neveltek nagy mennyiségben. Több, mint félmilliót kínálnak, mégpedig több választékban. Van csücsrűgyes karódugvány, de más hosszú méretű szaporítóanyagot is neveltek. Ezzel nagy segítséget nyújtanak azoknak az erdőtulajdonosoknak is, akik a tavaszt arra használják majd, hogy területükön új erdőt telepítsenek. A nyárfajták igen kedveltek, viszonylag rövid tenyészidejük miatt szívesen erdősítenek vele erdészek és magánerdő-tulajdonosok egyaránt. Nem mellékes, hogy a nyár piaci kondíciói is kedvezőek.

Dámbefogás

A Nyírerdő Rt. gúthi erdészetében világhírű dám-állomány található. Nem véletlen, hogy innen került ki a világ bajnoki címet védő trófea is, de az elmúlt szezonban is lőttek rendkívüli, a világ ranglista előkelő nyolcadik helyére kerülő agancsot viselő bikát. A magas genetikai értékű állomány iránti érdeklődés nagy, ebből fakadóan ezen a tavaszon élő dám vadat fogtak be. A bel- és külföldi igény kielégítése céljából kábitó készítményekkel impregnált takarmányt etettek, így minden sérülés és károsodás nélkül elindult Gúthról, hogy másutt felébredve próbáljon beilleszkedni az ottani természeti környezetbe.

Ólomzárolt akácmag

Az ország akác szaporítóanyagának több, mint a felét a Nyírerdő Rt. baktalórántházi erdészete biztosítja. A rendkívül szakszerű telepítések, az erdők gondozása eredményezi azt, hogy az itt begyűjtött akácmag nemcsak itthon, de külföldön is keresett. Ebben az esztendőben eddig 3368 kilót fémzároltak. Ez azt jelenti, hogy a tavaly begyűjtött és megtisztított mag zsákjait a cég garanciáját is jelentő zárral pecsételik le. A vevő számára ez jelzi, hogy a szállított szaporítóanyag tisztított, minőségileg egységes, megfelel a szabványoknak. A baktai erdészet külön magtermelő állományt tart fenn, így a begyűjtött akácmag kiválasztott területen, fokozott felügyelet mellett tenyésző erdőből származik.

Családos üdülési lehetőség Cserkeszőlőn

Felhívjuk olvasóink szíves figyelmét az alábbi üdülési lehetőségre.

A Szolnoki VÍZIG szb kezelésében Cserkeszőlőn lévő hatszobás, egyenként négy férőhelyes, téglalapítesű üdülőben meghatározott turnus nélkül családos nyaralásra van lehetőség. A közös zuhanyozóval, WC-vel, valamint a felszerelt konyhával a szobák ára 1300,- Ft/nap. Az üdülő a melegvizes gyógyfürdőtől 50 m-re van, de a fürdő területén gyermekmedence és úszásra alkalmas létesítmény is van.

Az üdülő megközelítése:

Vonattal Szolnokig, ott a kunszentmártoni buszjáráttal Cserkeszőlőig. Másik lehetőség békéscsabai, gyulai buszjáráttal.

Jelentkezni lehet szakszervezetünk központjában: 1061 Budapest, Jókai tér 9. Szenvedi Józsefné, 1314-369-es telefonon. Beérkezési sorrendet tudunk figyelembe venni.

Nyugdíjas kérdésekről, eseményekről

A Nyugdíjasok Országos Képviselőlete (Kamarája) és a Nyugdíjas Egyesületek Országos Szövetsége megállapodott a Népjóléti Minisztérium vezetőivel, hogy három havonta tartanak találkozót, amelyen megvitatják az „idősek társadalmát” érintő legfontosabb kérdéseket, problémákat.

A legutóbbi találkozón megtárgyalt témák közül, amelyeket az érdeklődők vetettek fel és az azokra adott válaszokat röviden ismertetjük olvasóinkkal.

a) Nyugdíjmelés témája:

A miniszter elmondta, amennyiben a KSH adatai szerint májusban magasabb nettó bér-emelést regisztrálnak, mint az előzetesen jelzett %, úgy azt ki fogják fizetni akkor is, ha előzetesen mást terveztek.

Több észrevétel után a miniszter javasolta, hogy a KSH-t rá kell bízni arra, hogy egy megbízható módszer alapján számolják a nettó kereseteket, mivel ez képezi

a nyugdíjmelés alapját is. Ezzel mindenki egyetértett.

b) Gyógyszer, gyógyászati segédeszközök:

A miniszter elmondta, hogy jelenleg kidolgozás alatt van a szociális törvény, ami a jövőben kerül a Parlament elé. A közgyógyellátásban részesülők körét bővíteni fogják. Semmiképpen nem céljuk, sőt minden eszközzel el akarják kerülni, hogy a rászoruló beteg ne tudja a szükséges gyógyszert kiváltani. Ugyanez a helyzet a gyógyászati segédeszközök megvásárlásánál is, amelyeket a rászoruló közgyógyellátási igazolványra is megkaphatják.

Elmondotta a továbbiakban a miniszter, hogy a gyógyfürdő igénybevételi lehetőségeit is bővíteni fogják az arra rászorultaknál.

Összességében a népjóléti tárca ez irányú erőfeszítéseiről biztosította az érdekvédőket, hogy a rászorulóknak kapjanak meg minden

kezelést egészségük megóvása érdekében.

c) A nyugdíjreform:

A miniszter úr tájékoztatta a megjelenteket a nyugdíjreform előkészítésének üteméről. A kormány döntése, hogy a reformot a korhatár emelésével együtt terjesztik a Parlament elé. Véleménye szerint nem szükséges különböző anyagokat különböző szervezetektől kérni, hanem együttes műhelymunkával kell kialakítani az elképzeléseket. Májusban elkészül az első anyag, amelyet majd társadalmi vitára bocsájtanak. A szélesebb társadalmi vita az év végéig is eltarthat. Gazdája a Népjóléti Minisztérium.

Befejezésül a miniszter elmondta, hogy a tárca és a kormány komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy megállítsák az egyes rétegek további leszakadását. A segítség nagy része a lakosság irányába mozdul el, nagyon fontos, hogy ez a segítség a legrászorultabb rétegekhez jusson el.

NÉV- ÉS CÍMJEGYZÉK

A vállalati átalakulások, személyi változások indokolttá tették egy új név- és címjegyzék elkészítését. Jelenlegi összeállítás az 1996. április 1-jei állapotot rögzíti.

Munkahely neve és címe:

SZB-titkár:

BÁCS-FA Kft.

6440 Jánoshalma, Kisszállási út 10.

Gilicze Péter

T.: 06-77-401-039

F.: 06-77-401-174

Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Rt. (BEFAG Rt.)

8360 Keszthely, Kastély u. 10.

8361 Keszthely, Pf.: 3.

Tamás László

T.: 06-83-312-135

F.: 06-83-315-520

ÉSZAKERDŐ Rt.

3525 Miskolc, Deák tér 1.

3501 Miskolc, Pf.: 2.

Kocsis József

T.: 06-46-345-433

F.: 06-46-345-887

Délalföldi Erdészeti Rt.

6721 Szeged, Zsótér u. 4/b.

6701 Szeged, Pf.: 57.

–

T.: 06-62-314-173

F.: 06-62-325-035

DRÁVA Parkett Kft.

7570 Barcs, Nagyhíd u. 78.

7570 Barcs, Pf.: 10.

Kása József

T.: 06-82-463-014

F.: 06-82-461-501

Gemenc Rt.

6500 Baja, Szent Imre tér 2.

6501 Baja, Pf.: 81.

Gerner Gábor

T.: 06-79-324-144

F.: 06-79-324-181

Gyulaj Rt.

7090 Tamási, Szabadság u. 27.

7090 Tamási, Pf.: 38.

Szalisznyó Károlyné

T.: 06-74-471-111

F.: 06-74-471-111

Ipolyvidéki Erdő Rt.

2660 Balassagyarmat, Bajcsy-Zsilinszky u. 10.

Komoróczy Csaba nyugdíjas

Lakás: 06-35-312-040

Kinematik Kft.

3245 Recsk, Várközi út 3.

Rác József alelnök

T.: 06-36-478-700

F.: 06-36-478-700

Salgótarjáni Erdészet

3100 Salgótarján, Füleki út 160.

Goldperger András elnök

T.: 06-32-430-862

Kisalföldi Erdőgazdaság Rt.

9023 Győr, Corvin u. 9.

9002 Győr, Pf.: 13.

Sipos Imre

T.: 06-96-329-822

F.: 06-96-313-923

NÉV- ÉS CÍMJEGYZÉK

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.

6000 Kecskemét, József A. u. 2.

6001 Kecskemét, Pf.: 8.

Rákosi József

T.: 06-76-483-183

F.: 06-76-328-318

Mátra-Nyugatbükki Erdő és**Fafeldolgozó Rt. (MEFA Rt.)**

3300 Eger, Kossuth L. u. 18.

3301 Eger, Pf.: 55.

Barta László

T.: 06-36-413-166

F.: 06-36-413-207

Mecseki Erdészeti Rt.

7623 Pécs, Rét u. 8.

7601 Pécs, Pf.: 179.

Farkas Attila

T.: 06-72-225-033

F.: 06-72-215-914

Nagykunsági Erdészeti és Faipari Rt.**(NEFAG Rt.)**

5000 Szolnok, József A. u. 34.

5001 Szolnok, Pf.: 122.

Balázs György

T.: 06-56-420-355

F.: 06-56-420-043

Nyírségi Erdőgazdaság Rt.

4400 Nyíregyháza, Stadion út 5.

4401 Nyíregyháza, Pf.: 148.

Németh József

T.: 06-42-432-033/136

F.: 06-42-432-055

Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó**Gazdaság Rt. (SEFAG Rt.)**

7400 Kaposvár, Bajcsy- Zsilinszky u. 21.

7401 Kaposvár, Pf.: 9.

Csávicz János

T.: 06-82-315-022

F.: 06-82-310-408

Tanulmányi Erdőgazdaság Rt.

9400 Sopron, Honvéd u. 1.

9401 Sopron, Pf.: 97.

Göde József

T.: 06-99-312-080

F.: 06-99-312-083

Tarnafta Kft.

3258 Tarnalelesz, Szabadság út 9.

Kovács Antalné

T.: 06-36-367-055

VADEX Mezőföldi Rt.

8000 Székesfehérvár, Tolnai u. 1.

8001 Székesfehérvár, Pf.: 71.

Kálmán József

T.: 06-22-316-473

F.: 06-22-327-525

Vértesi Erdő Rt.

2800 Tatabánya II., Dózsa kert 63.

2801 Tatabánya II., Pf.: 121.

Nagy Béláné

T.: 06-34-316-733

F.: 06-34-316-226

ZALAERDŐ Rt.

8800 Nagykanizsa, Múzeum tér 6.

8801 Nagykanizsa, Pf.: 201.

Bekő György

T.: 06-93-313-169

F.: 06-93-310-191

ERDŐKÉMIA

1053 Budapest, Szarka u. 6.

Torma Péter

T.: 117-8110,

137-2790

F.:

NÉV- ÉS CÍMJEGYZÉK

ERTI Erdészeti Tudományos Intézet

1023 Budapest, Frankel L. u. 42.

1277 Budapest, Pf.: 17.

Szendreiné dr. Koren Eszter

T.: 326-1769

F.: 326-1639

FM Erdőrendezési Szolgálat

1054 Budapest, Széchenyi u. 14.

1355 Budapest, Pf.: 10.

Dudás Péter

T.: 132-0200

F.: 112-6112

ERDŐFELÜGYELŐSÉGEK

Budapesti

1055 Budapest, Szt. István krt. 21.

Fritsch Ottó

T.: 112-3833

F.: 112-3833

Egri

3301 Eger, Pf.: 41.

Jónyer László

T.: 06-36-310-111

F.: 06-36-312-962

Kaposvári

7401 Kaposvár, Pf.: 149.

Sörnyei Sándor

T.: 06-82-314-501

F.: 06-82-314-501

Miskolci

3510 Miskolc, Pf.: 579.

Nagy Lajos

T.: 06-46-379-648

F.: 06-46-331-579

Pécsi

7623 Pécs, Szalai A. u. 1.

Dudás István

T.: 06-72-210-237

F.: 06-72-214-802

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete
és Nevelőotthona (volt Erdészeti Nevelőotthon)
felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban,
valamint az élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél
munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 • Telefon/Fax: (1) 389-689

Pütkösi népszokások

Pütkösi király – pütkösi királyné

A XVIII–XIX. század fordulóján az a helyzet állt elő, hogy éppen a felvilágosodás képviselői, a legműveltebb elmék nézték gyanakvóan a szokásokat és azokban csak az elmaradottságot, a babonát látták, míg a konzervatívok szálltak síkra a népszokások mellett, mert ebben az ősit, a nemzeti jellegűt vélték felfedezni.

A reformkor nemzedéke volt az első, mely egyesítette a nép iránti politikai érdeklődést a népszokások és a népköltészet esztétikai értékeinek felismerésével.

A népszokás voltaképpen a kultúra hagyományozódásának spontán formája, az a keret, melyben a nép ünnepe és hétköznapi lejátszódik. Napjainkban a magyar népszokások is jelentős változáson mennek keresztül. A technika korszerűsítése, az iskolai oktatás fejlesztése, a népművelési hálózat kiterjesztése, a rádió és a TV térhódítása következtében a régi népszokások eltűnnek, vagy átalakulnak. Néhány szokás még virágzik, mások elszigetelten, szórványként még megtalálhatók, néha azonban már csak az idősebbek emlékeztében élnek.

A pütkösi királyválasztás szintén a történetileg jól dokumentált szokások közé tartozik. Már a XVI. században pütkösi királyságnak nevezték az értéktelen, múltó hatalmat, s feltehetjük, hogy maga a szokás jóval régebben is ismert volt hazánkban. A XVI–XIX. századi adatok legtöbbször a verseny keretében választott pütkösi királyról szólnak.

A XVI. századi zsinati határozatok (pl. 1591-ben a csetneki zsinat) többször is megtiltják, hogy

régi szokás szerint királyt választanak, táncoljanak pütkösd napján. E tilalmakból kiderül, hogy a magyaroknál és a szlovákoknál egyformán népszerű volt e szokás.

Századunkban a versennyel választott pütkösi király eltűnt, Nyugat-Dunántúlon azonban néhány évtizede még zöld lombokba burkolt vagy lombvázakba bújtatott gyerekek alakoskodtak pütkösdkor.

A XVIII. század végétől ismert egy másik szokásforma is. A falu legényei és lányai közül kiválasztott pár (király és királyné) virágokkal feldíszítve járta körül a falut, máshol a gyerekek közül választották a pütkösi párt.

Napjainkban is élő szokás még a Dunántúlon a kislányok pütkösi királynéjárása. A kis királynő feje fölé selyemkendőből vont sátrat tartanak. A lányok házról házra járnak köszönteni, közben rózsaszirmokat hintenek szét. A királynő néma szereplő, s nem szabad mosolyognia, ha a háziak nevettek.

Érdekes a pütkösi szokásoknál énekelt rítusének is, melyben többször említik Szent Erzsébet nevét. A kapcsolódás nyilván a pütkösi rózsza említése nyomán történt. A fiatalon idegenbe került Erzsébet legendájában fontos szerepet játszik a rózsacsoda: mikor a szegényeknek titokban alamizsnát vitt, s ezért kérdőre vonták, kötényében a kenyér rózsává változott.

A különböző szokásformák történeti kapcsolata nem teljesen világos. A löversennyel vagy másfajta ügyességi versennyel összekötött, s a szomszédos népeknél is jól ismert királyválasztás bizonyára a

pogány magyarság valamely régi tavaszi ünnepe helyére lépett, hiszen például a mongolok a mai napig is tartanak tavasszal hasonló ifjúsági löversenyeket, sportnapokat.

Mindenesetre a régi pütkösi királyválasztásra legjobb adatunk egy mondás, amely a XVIII. században már az egész országban ismert volt: *Rövid, mint a pütkösi királyság.* E közmondást ma is általánosan használjuk és a pütkösi királyság a rövid, múltó, értéktelen hatalom jelképe.

(– hsz –)

Pütkösd

*Lángszárnyakon röptül felénk
a nyár,
az éj meleg s már perzselő
a reggel,
bolygunk az éjbe álmodó
szemekkel,
s ritkán találunk hűvös árnyra
már.*

*Az ég fákó, az éjjel is rövid,
alig bujik el a nap egy bokorba,
aztán ragyogva, új erőbe forrva
kiszáll s az égre lánguszályt röptül.*

*A róna várja a hűsfényű holdat,
leng a kalász, vérszínű rózsza
lángol,
leszáll a boldogság a másvilágból.*

*A néma csillagok reánk
hajolnak,
és álmodó, fáradt fejünk körül
színes, aranylő lepkeraj röptül.*

Kosztolányi Dezső

ERDŐKERÜLŐ

A Magyar Televízió 2-es csatornáján a Szórakoztató Műsorok Szerkesztősége 1996. januárjában új szakmai műsort indított „ERDŐKERÜLŐ” címmel.

A havonta (mindig az első kedden) jelentkező adásban az erdőgazdálkodásról, vadgazdálkodásról, vagyis a szakmáról szólnak, szakembereknek, de nemcsak a szakmának, talán elsősorban nem is annak, hanem a nagyközönségnek is.

A szerkesztő kimondott szándéka, hogy bemutassák, megismertessék a két szakterület változásait, gondjait, eredményeit a drámai gyorsasággal változó világban.

Az eddigi adások sokszínű képet adtak a magánerdők, magánerdészkedés gondjairól, feszültségeiről, megoldandó feladatokról.

Külön adás foglalkozott az erdővédelemmel, erdei károkkal, az erdőtelepítés lehetőségeivel és korlátaival, az erdő és vad kapcsolatával.

A szerkesztők rendszeresen szólni kívánnak a jogalkotásról, az új Erdőtörvény és Vadászati Törvény teremtette helyzettel, tennivalókkal, valamint a Közös Európához való csatlakozás előkészületeinek programjával.

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (az ún. média törvény) megjelent a Magyar Közlöny 1996. évi 3. számában.
- A külföldiek ingatlanszerzéséről szól a 7/1996. (I. 18.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 4. száma.)
- A kötelező legkisebb bér (minimálbér) megállapításáról szól a 15/1996. (I. 31.) Korm. rendelet.
- A Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálatról szól az 1005/1996. (I. 31.) Korm. határozat. (Mindkét rendelkezés a Magyar Közlöny 8. számában jelent meg.)
- Az egyes agrárgazdasági célok 1996. évi költségvetési támogatásáról szóló Korm. rendeletet módosította a 22/1996. (II. 7.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 9. száma. Ebben a közlönyben található a Korm. rendelet egységes szerkezetbe foglalt szövege is.)
- A személyi jövedelemadó előlegelevonására vonatkozó PM irányelv és APEH tájékoztató a Magyar Közlöny 11. számában jelent meg.
- A földgáz és a villamos energia díjáról szóló IKM rendeletet a Magyar Közlöny 15. száma tartalmazza.
- A gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szól a 9/1996. (III. 1.) KHVM rendelet. (Magyar Közlöny 16. száma.)
- A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosította az 1996. évi XI. tv. (Magyar Közlöny 20. száma.)

Dr. Gojdár László
a MEDOSZ jogtanácsosa

HÍREK... HÍREK...

– Buzássy Lajos földművelésügyi helyettes államtitkár látogatást tett szakszervezetünknel. A megbeszélésen Herczeg Miklóssal, az EFDSZ főtítkárával áttekintették az erdőgazdálkodás időszaki kérdéseit. Ezen kívül megbeszéltek az intézményi munkatügyi szabályzattal kapcsolatos teendőket.

– A Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének meghívására május 20–23. között nyolc fős – elsősorban erdészeti szakszervezeti tisztségviselőkből álló – magyar delegáció tett hivatalos látogatást Lengyelországban.

A delegáció a tanulmányúton ellátogatott a Krakkói Kerületi Erdőgazdaságba, a Lengyel Nemzeti Parkba és Zakopánéba.

– A közelmúltban Herczeg Miklós, az EFDSZ főtítkára találkozott a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének nemrég megválasztott, új elnökével, Ing. Vladimír Synáč-csal. A találkozóan áttekintették a két szakszervezet közötti eddigi többéves kapcsolatot és megbeszéltek a jövőbeni együttműködés részletes programját.

– Az Országos Szlovák Önkormányzat, a Szlovák Köztársaság Nagykövetsége és a TTT Pest Megyei Elnöksége május 16-án Budapesten magyar és szlovák vállalkozók részvételével tanácskozást szervezett. A tanácskozás célja volt, hogy segítséget nyújtson a magyarországi szlovák településeken működő vállalkozók szlovákiai kapcsolatainak kiépítésében, szélesítésében.

– Az Orosz Erdészeti Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének meghívására május végén delegáció utazott hivatalos látogatásra Moszkvába. A delegáció tagjai voltak: Farkas Attila, Herczeg Miklós, Kálmán József.

– A Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) Erdészeti Választmánya május 15-én Budapesten ülést tartott. Az ülésen Dr. Solymos Rezső, a mezőgazdaságok (erdészet) doktora, címzetes egyetemi tanár tartott vitaindító előadást az „Erdőgazdaság fejlesztése – erdőtelepítés” címmel.

ÉSzt rendkívüli küldöttgyűlés

A napi politikai hírek között talán keveseknek tűnt fel az ÉSZT küldötteinek tanácskozásáról szóló hír, szakszervezetünk kapcsolatai szempontjából mégis említésre méltó eseménynek kell tartanunk.

Mielőtt az összejevetel témáját ismertetném, felhasználom az alkalmat az ÉSZT és az EFDSZ kapcsolatainak ismertetésére, az együttműködésről szóló tájékoztatásra.

Az ÉSZT – Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés – a szellemi tevékenységet folytatók és velük egy munkaszervezetben dolgozók szakszervezeteinek szövetsége.

A nagyjából közalkalmazottak érdekeit képviselő konföderációnak jelenlétét tagot számláló köztisztviselő szakszervezet tagja is van. A közalkalmazottak közül az Agrárképzési és kutatói, a Felsőoktatási, az Orvosegyetemi, Egészségügyi és egyéb mérnöki, kutatási területeken működő szakszervezetek a tagok, míg a köztisztviselőket a Társadalombiztosítási Dolgozók Szakszervezete képviseli.

Az EFDSZ Intézményi Tagozata, mely főként az erdőfelügyelők, erdőrendezők és az ERT dolgozói egy részének érdekeit igyekszik képviselni, társult tagként – közel egy éve – az ÉSZT-hez is csatlakozott.

Ez a tagság egyben lehetőség is számunkra, hogy a saját szakszervezetünk mellett, bizonyos speciális, csak a közalkalmazottak és köztisztviselőket érintő kérdésekben, az egyik nagy konföderációtól is támogatást kaphassunk.

Milyen előnyöket jelent a tagság?

– Az ÉSZT tagja az Érdekegyeztető Tanácsnak, ahol a legfelsőbb szinten történik az érdekek ütköztetése munkavállalók, munkáltatók és a munkügyi kormányzat között.

– Az ÉSZT egyik tagszervezete, a TBSZ a Közigazgatási Érdekegyeztető Tanács munkájában is részt vesz. Innét fontos információkhoz juthatunk, és alkalmanként konkrét segítséget is kapunk a konföderációs társunktól.

– Az ÉSZT kapcsolatai révén előadókhoz, meghívásokhoz, esetleg anyagi támogatáshoz is juthatunk mozgalmi célú továbbképzések, rendezvények szervezésénél.

– Ha kérjük, a szövetség tisztségviselői eljárnak képviselőtünkben magasabb fórumokon, és partneri kapcsolataikat számunkra is felhasználják.

– Minden olyan kérdésben számíthatunk a segítségre, amelyet saját erőnkől nem tudunk megoldani.

Milyen kötelezettségekkel jár a társult tagság?

– Minimális tagdíj, 5 Ft/hó/fő.

– Részt kell venni a konföderáció munkájában, a közös döntések kialakításában.

– A társszakszervezetek önállóságát és sajátos érdekeit tiszteletben kell tartani.

Az elnökségbe 2 fő teljes szavazati jogú tagot delegálhatunk. A küldöttgyűlésen, mely a szövetség legmagasabb szintű testülete, 7 mandátumot kapunk.

Röviden így foglalható össze az EFDSZ Intézményi Tagozata és az ÉSZT mint konföderáció együttműködése.

A rendkívüli küldöttgyűlésen az Alapszabály módosítása volt a fő napirendi pont

Az Alapszabály egy szövetség esetében is rendkívül fontos dolog azon kívül, hogy azt a társadalmi szervezetekre vonatkozó törvények is megkövetelik.

A tagszervezetek önállósága, egyenjogúsága, a kiegyenlített döntési, végrehajtási hatáskörök az Alapszabályban is rögzítve vannak. A testületek működése, létszáma, feladata, a működés anyagi és személyi feltételei szintén az Alapszabály részei, ill. mellékletei.

A módosított Alapszabály szerint az ÉSZT felépítése az alábbiak szerint történik:

Küldöttgyűlés (évi rendes és rendkívüli),

Elnökség (tagszakszervezetek delegáltjai és egyes választott tisztségviselők), elnök, alelnökök, titkár,

Számvizsgáló Bizottság,

Költségvetési Bizottság,

Regionális testületek, képviselők.

A testületek működését a titkár vezette iroda segíti.

A küldöttgyűlés talán már néha túlzottan is részletekbe menően megvitatta a módosításokat, melyek nagy száma, a többi szövetségre is hatással bíró alternatívák miatt végül is egy szinte teljesen új Alapszabályt szavazott meg.

Lezáratlan kérdés is maradt. Ilyen volt például a konföderációnak juttatott volt SZOT vagyonrészéből az alapító tagok részesedésének nevesítése. Ez a vagyon egyébként fontos eleme a konföderáció működésének, hiszen ennek hozadéka fedezi a kiadások jelentős részét. A résztvevők maradék energiáiból még áldoztak a 96-os programtervezet elfogadására is.

Az idei program fő célkitűzése továbbra is, hogy az értelmiség és segítők kapjanak a társadalomban betöltött szerepüknek megfelelő erkölcsi, jogi és egzisztenciális elismerést. Az ÉSZT részt kíván venni többek között az államháztartási reformkonceptió kialakításában, és ehhez kapcsolódóan egy sor, főleg a közalkalmazottakat érintő kérdés mellett, kiemelten kezeli azt, hogy az államháztartási reformból (beleértve a közigazgatási reformot is) következő és az ahhoz kapcsolódó intézkedések szakmai alapon kerüljenek végrehajtásra.

A küldöttgyűlés sikerében jelentős szerepe volt az EFDSZ fegyelmezett küldötteinek, akik saját szakszervezetük és a konföderáció érdekeit szemmel tartva vettek részt – egyesek már az Alapszabály és a Vagyonnevesítő Bizottságban is – a szavazáson.

Küldötteink név szerint: Barta László, Dudás István, Dudás Péter, Jónyer László, Nagy Lajos, Szenvedi Józsefné.

Dudás Péter

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)

Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban

Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kiszíai 285.

Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273

Telefax: 76/320-772

Szolgáltatásaink:

Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig
– Értékmegőrzés
– Zárt parkolóhely

Terembérlet:

– konyahasználattal/nap – 25 000 – 6250 (áfa) 31 250 Ft
– csak a terem fél napra 10 000 – 2500 (áfa) 12 500 Ft

1996. évi áraink:

Szállásdíj:

Két ágyas, fürdőszobás szoba 1964 – 236 (áfa) 2200 Ft
Zuhanyfülkés két ágyas szoba 1786 – 214 (áfa) 2000 Ft
Közös fürdőszobás szoba 1607 – 193 (áfa) 1800 Ft
Pótágy 536 – 64 (áfa) 600 Ft
Erdészeti dolgozóknak
vendégéjszaka/fő 536 – 64 (áfa) 600 Ft

Étkeztetés:

– Turista jellegű alapárak (áfa-tartalommal)
Reggeli 280 Ft/adag (kontinentális)
Ebéd 400 Ft/adag (három fogásos)
Vacsora 320 Ft/adag (kettő fogásos)
– Félpanzió 600 Ft
– Teljes panzió 1000 Ft

A munkásosztály a kapitalizmusba megy

(Könyvajánló)

A munka idei ünnepére összegyűjtöttük és egy csinos kötetben kiadtuk 1990–95. közötti években a sajtóban megjelent írásaink legjavát. Olvasóink tudják, hogy ezekben az időkben csuda dolgok történtek Magyarországon: *a hazai gazdasági-politikai elit és a nemzetközi tőke trónra emelte a magántulajdont, megszűnt másfél millió munkahely és harmadával csökkent a reálbér. Újjászületőben a kapitalizmus, vagy ahogy kényesebb ízléssel írni és mondani szoktuk: építjük a piacgazdaságot. A vezetőkből menedzserek, a munkásokból munkavállalók lettek. Fokról fokra elválnak a tudó a májától, a tőke a munkától.*

A munkásosztály a kapitalizmusba megy, írjuk hetykén – a marketing (ez is egy új jövevény) szempontjait követve – könyvünk címlapjára. De hol itt a munkásosztály és hol a kapitalizmus, kérdezhetnék tőlünk hivatásos szómagusok, akik ezeket a kifejezéseket elvétele sem nagyon találják a válogatott cikkekbe. Kérjük, ne is keressék, mert ez a könyv egy puzzle: az írások helyes összeillesztésével tárul fel a kép, amelyről a kilencvenes évek története szól.

A könyvben száz írást: riportot, interjút, jegyzetet, publicisztikát talál a kedves olvasó. Az egymást szoros időrendben követő cikkek öt fejezetbe sorolódnak, korszakjelző fejezetcímekkel: *Mitosz és csalódás; A szakszervezet visszavág; Előzés balról; Szegfű és tőke; Szociális jogfosztás.*

A száz írás képet ad többek között a bányászat, a vasút, a vas- és

fémipar, az építőipar, a ruházatipar, a textilipar, a húsipar, a malomipar, a cukoripar, a növényolajipar, a dohányipar, a nyomdaipar, a mezőgazdaság, a posta, az oktatás és a közszolgáltatás egy-egy területéről, jeles eseményéről.

A foglalkoztatás, a bérpolitika, a szociálpolitika, a privatizáció témaköreit felölelő riportokban, interjúkban megszólalnak a közélet, a gazdaság és az érdekvédelem ismert személyiségei.

A közölt cikkek eredeti megjelenési helyei: Népszabadság, Népszava, Magyar Hírlap, MunkaerőPiac, Vasas, Magyar Vasutas, Typographia, Bányamunkás, Élelmezési Dolgozó, Postás Dolgozó, Textilmunkás, Húsos, MEDOSZ Lapja, Erdészeti és Faipari Híradó, Mozdonyvezetők Lapja, Köz hírnök, T-Ma, Közalkalmazottak, Kiáltás, Havi Politika, Terézváros, Lét-kép.

A könyv – szándékaink szerint – *kordokumentum a kilencvenes évek első feléről, tudósítás a „történelem futószalagára szerelt” világról, krónika a szép remények és a megcsalások éveiről. Ajánljuk mindazoknak, akik keresik a változások értelmét, a munkavállalói érdekvédelem járható útjait és kíváncsiak arra, hogy milyen manapság a történelem alulnézetben. A szerzők remélik, hogy könyvük közvetlenül is segítheti a szakszervezeti vezetők, bizalmiak munkáját, hasznos segédanyaga lehet a különféle továbbképzéseknek.*

A kötet egyénileg is megrendelhető a kiadónál, illetve megvásárolható néhány

fővárosi könyvesboltban. Egyéni megrendelés: 500,- Ft/db, belföldi postautalványon, cím: P + K Alapítvány – 1138 Budapest, Népfürdő u. 15/F. V. 17. Közlemény rovatba: megrendelő neve, címe, hivatkozás a könyvre, illetve a példányszámra.

Horváth László–Kárpáti Sándor

BEFEJEZETT ERDŐSÍTÉSEK

Az erdőkben a tavaszi munkák közül a legfontosabb az időbeni erdősisítés. A Nyírerdő Rt. baktalórántházi erdőszékhelyén ezzel az optimálisnak ítélt határidőre végeztek. Több mint 100 hektáron végeztek gyökérszaggatást, 25 hektáron felújították az erdőt, illetve telepítették a fákat. A csemeteketben nevelt fákat mind felhasználták, a kiemelt csemeték immár a megfelelő helyen élnek új életüket. Az erdőszet szakemberei felismerték, hogy a korszerű gazdálkodás mind több és korszerűbb felkészülést igényel. Áll ez a műszaki, a tervezési és a pénzügyi területre egyaránt. Éppen ezért fogadták nagy tetszéssel azokat a konzultációkat, amelyeket a Phare-program keretében szerveztek a vezető beosztású dolgozóknak. A Nyírerdő Rt.-nél is beigazolódik, hogy a hagyományos tudás a korszerű ismeretekkel ötvözve jelenti a legjobb alkalmazkodást a piaci körülményekhez.

AKÁCVIRÁG

*Akácvirág te édes illatos
te egyszerű mégis csodálatos
Nem bánok semmit én ha gyöngelombod
fejem fölött védően szertebontod
Csak por lennék a földi utakon
ha meg nem kötnéd futóhomokom
Hogy szárós munkám soha ne tegyem le
hullasd a stirmod fájó tenyeremre
Akácvirág te tiszta hófehér
hűtem egy kis bogárként benned él*

Buda Ferenc

Ipari műemlék is

75 ÉVES A LÁEV

A rövidítés négy betűje a Lillafüredi Állami Erdei Vasút megnevezését jelöli, mely 1996. évben ünnepli elkészültének 75 éves évfordulóját.

A vasút megépítése az első világháborút követő időszakhoz kapcsolódik. Az államkincstár bükki erdőbirtokairól korábban tűzifát termeltek, az ország szerfa szükségletét zömmel Erdélyből és a Kárpátokból biztosították vízi úton történő szállítással.

A világháborút követő fahiány tette szükségessé a termelés fokozását és a korszerű szállítás szervezését. Az igás szekéren történő fuvarozást minden időben üzembiztos, nagy fatömeg gazdaságos leszállítását eredményező keskeny nyomközű vasúttal oldották meg.

A fővonal al- és felépítményi terveit Stern Zsigmond és Stern Imre kultúrmérnökök készítették. A kivitelezésre és részben a tervek átdolgozására, valamint a szárnyvonalak kivitelezésére Modrovich Ferenc okl. erdőmérnök kapott megbízást, akinek emléket a Lillafüredi állomáson elhelyezett emléktábla őrzi. Fontosnak tartom megemlíteni közvetlen munkatársait: Nagy Zoltán, Jahn Rezső, Gloser Dezső, Máté József, Mezőközy András és Fejes József erdőmérnököket, Szepezauer Pál erdésztechnikus.

A Borsod megyei Felsőábrány (ma Bükkábrány), Borsodszemere és Ároktő községekből jött földmunkások (kubikusok) nehéz munkája árán 1920. november hó 4-re a fővonal építési munkáit befejezték. 1920. november 14-én a miskolci Fáskertbe befutott az első, fával megrakott szerelvény. A rendszeres szállítás azonban csak az 1921. május 17-én megtartott közigazgatási bejárás után indult meg. (Ezért ünnepeljük a 75. évfordulót 1996. évben.)

A fővonal megépítésével szinte egy időben megkezdődtek a szárnyvonalak kiépítései is. A Papírgyár–Mahócai vonalszakasz 11 km hosszban 1920–22-ben készült el. A Mahóca–Taksalapai szakasz 1938–40. években épült 4 km hosszban, míg a Taksalapa–Farkasgödöri vonalszakasz 1946–49-ben épült 4 km távolságban.

1921-ben épült a Ládi szárnyvonal, amely a MÁV Diósgyőr–Vasgyár normál nyomtávú vasútjához biztosította a csatlakozást.

A Lillafüredi állomástól induló Kerekhegyi szárnyvonal szintén 1921–22-ben épült. A déli Bükk feltárására 1921-ben megépült a Tatáraróki szárnyvonal.

Lillafüredi fejlődése és a Palotaszálló megépítése (1927–29) elősegítette a vasút fejlődését. A fővonalat Miskolcon a Fáskerttől a Szent Anna templomig meghosszabbították, Lillafüreden állomásépület készült el.

A Lillafüredi Állami Erdei Vasút (LÁEV) elnevezést 1929. évtől használják, előtte Szinjavölgyi Erdei Vasút volt a megnevezése.

A vasút teljesítménye a két világháború között elérte a 800 000 árutonna km-t és 130 000 fő utast.

A második világháború után újra fellendült a vasút teljesítménye. Az árutonna km sok esetben meghaladta 1980. évit, az 1–1,5 millió tkm-t. A személyszállítás pedig 180–277 ezer fő között változott.

A vasútüzem szállítási tevékenységének csökkenése a hatvanas évek végén kezdődött és a nyolcvanas évek végére a teherforgalom teljes megszűntével, jelenleg csak turisztikai, közjóléti személyszállítási tevékenységet végez.

A megmaradt vonalszakaszban (fővonal 14 km, paraszniai szárnyvonal 19 km) kizárólag személyforgalmat bonyolítunk le. Az utasforgalom az időjárás függvényében 140–200 ezer fő/év mértékre esett vissza. Jelenleg 150–160 ezer fő/év szinten stabilizálódott.

A vasút 75. éves évfordulóját május 11-én a Lillafüredi Állami Erdei Vasút napján és Miskolc város napján a Magyar Közlekedési Közművelődésért Alapítvány és meghívott vendégeinkkel együtt ünnepeltük, az évfordulót különvonaton tett utazással a Papírgyár–Farkasgödör–Örvényközi vonal Papírgyár–Mahóca közötti szakaszán.

A vasút eddigi története alatt három-négy generáció dolgozott, illetve dolgozik a vasúton. A történeti áttekintés és a forgalmi adatok vázlatos ismerete is bizonyítja, hogy ezen időszakban a vasút minden ráháruló feladat elvégzésére képes volt.

Visszatérve a közelmúltba, illetve jelenbe, el kell mondani, hogy a jelenleg meglévő vonalszakaszok megőrzése, fenntartása fontos feladatunk. A minket is érintő nehézségek, pénzügyi problémák ellenére vasútunkat meg kell őrizni az utókor számára, hiszen – véleményem szerint – nem csak bravúros építmény, de ipari műemléknek is tekinthető.

Miskolc város hangulatát, a városról és környékéről kapott élményanyagot jelentősen befolyásolja a LÁEV. Bár a tömegforgalom alaptevékenységéhez képest a volumen szerényebb, mégis fontos, nélkülözhetetlen feladatot lát el és szerepe a kiránduló forgalom növekedésével, környezetvédelmi szempontok figyelembe vételével tovább fog emelkedni.

Fontos funkciót szánunk a vendégek által részben bejárt Erdei Tanösvénynek is, ahol általános iskolák tanulói részére a természetrajzi ismeretek megszerzését kívánjuk biztosítani.

Éljen a 75 éves LÁEV és még sokáig töltsse be fontos szerepét!

Korek Károly
vasúti szakfelügyelő

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

VI. évfolyam 6–7–8–9. szám, 1996. szeptember

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

Augusztus végén újabb jelentős eseményt könyvelhetett el az 1993-tól önálló, független Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete. A Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Rt.-vel közösen, a millicentenárium évében,

augusztus 23–25-én Felsőtárkányban rendezte meg az I. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat. A rendezvény helyszíne Egertől 10 km-re csodálatos természettel bíró, a Bükkbe vezető út mentén fekvő kis település volt.

A sportnapokra folyamatosan érkező csapatokat, amelyeknek a létszáma meghaladta a 180 főt, Barta László és Molnár László főrendezők fogadták. Az első nap délutánján pontosították a nevezéseket, bemutatták a pályákat és a csapatvezetői megbeszélésen megtörtént a sorsolás is.

A sportversenyekre a következő erdőgazdaságok, faipari üzemek és intézmények jelentkeztek, illetve vettek részt: MEFA Rt., BÁCΣ-FA Kft., ÉSZAKERDŐ Rt., Gyulaj Rt., Ipolyvidéki Erdő Rt., Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt., Mecseki Erdészeti Rt., Medúza Kft., Nyírségi Erdőgazdasági Rt., SEFAG Rt., Tanulmányi Erdőgazdaság Rt., Tarnafa Kft., ZALAERDŐ Rt., ERTI, FM Erdőrendezési Szolgálat, az egri és budapesti Erdőfelügyelőség.

(folytatás a 2. oldalon)

A megnyitó ünnepség elnöksége. Balról: WÁGNER LÁSZLÓ, a MEFA Rt. Felsőtárkányi Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének vezetője, MOLNÁR LÁSZLÓ főrendező, SCHMOTZER ANDRÁS, a MEFA Rt. vezérigazgatója, HERCZEG MIKLÓS, az EFDSZ főtitkára, BARTA LÁSZLÓ, az EFDSZ elnöke, BAKONDI SIMON, Felsőtárkány község polgármestere

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás az 1. oldalról)

A háromnapos rendezvényt anyagilag külön is támogatták: EFDSZ, MEFA Rt., ÉSZAKERDŐ Rt., Gyulaj Rt., Ipolyvidéki Erdő Rt., Mecseki Erdészeti Rt., Medúza Kft., Nyírségi Erdőgazdasági Rt., SEFAG Rt., Tanulmányi Erdőgazdaság Rt., ZALAERDŐ Rt.

Másnap reggel Schmotzer András, a MEFA Rt. vezérigazgatója, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke, a sportnapok fővédnöke üdvözölte a sportolókat, valamennyi megjelent vendéget. Üdvözlő szavaiban röviden tájékoztatta a résztvevőket a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Részvénytársaságról, amely hazánk legnagyobb összefüggő erdővel borított hegyvidéki tájának, az Északi-Középhegységnek három egymástól eltérő arculatú, de egyben a legfrekvenciáltabb területein gazdálkodik.

(folytatás a 3. oldalon)

Az „erős” emberek sportága a súlylökés volt

A résztvevő csapatok az ünnepélyes megnyitón

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 2. oldalról)

A lövészverseny egyik csoportja

Asztaliteniszben is jeleskedtek a női versenyzők

Tájegységei: *Mátra teljes területe*, a *Bükk hegység nyugati része*, valamint a *Hevesi dombvidék*. A részvénytársaság mintegy 80 ezer hektár állami erdőterület kezelője, ahol erdő- és vadgazdálkodási feladatokat lát el, valamint az ehhez kapcsolódó szolgáltatásokat. Külön tiszteletben tartják az erdők iránt megnövekedett figyelmet, amely az erdő hármaskörében testesül meg.

A részvénytársaság területén működik a *Bükk Nemzeti Park* egy része, a *Mátrai Tájvédelmi Körzet* és a *Tarnamenti Tájvédelmi Körzet* – fejezte be beszédét *Schmotzer András*, majd felkérte *Herczeg Miklóst*, az EFDSZ főtitkárát, a sportnapok védnökét a rendezvény megnyitására.

A főtitkár megnyitójában elmondta, hogy a közel 10 ezer taglétszámú szakszervezet életében végre olyan körülmények alakultak ki, amikor megfelelő előkészítő, szervező munka eredményeként meghirdethették a sportrendezvények megtartását. A sportmozgalom a szakszervezeti életnek szerves része. Ilyenkor alkalom van egymás még jobb megismerésére, baráti kapcsolatok kialakítására.

(folytatás a 4. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 3. oldalról)

Most, első alkalommal csak öt sportág: *lövészet, sakk, asztali-tenisz, kispályás labdarúgás és súlylökés* szerepel a programunkban, amit a további években, az igényeknek megfelelően bővíteni is lehet.

A lövészet mellett a kispályás labdarúgás volt a legnépszerűbb sportág

BARTA LÁSZLÓ a díjakat adja át a legjobb eredményt elérő versenyzőknek

A továbbiakban meleg szeretettel üdvözölte a sportnapok valamennyi résztvevőjét, a versenyzőket, a gazdaságok, intézmények vezetőit. Külön tisztelettel köszöntötte az Ukrán Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének küldöttségét *Jaroslav Andrusjak*nak, a Kárpáton-túli terület elnökének vezetésével, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének küldöttségét *Robert Gudalewicz* elnökségi tag vezetésével, a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének küldöttségét *Anton Bystroň* titkár vezetésével, akik nemcsak vendégként, hanem aktív versenyzőként is megtisztelték rendezvényeinket.

A főtitkár a versenyzőknek becsületes, jó versenyzést, sok sikert, a vendégeknek jó szórakozást kívánva a sportnapokat megnyitotta. Egyben felhatalmazás alapján 1997-re mindenkit meghívott *Kaposvárra, az EFDSZ és a SEFAG Rt. által megrendezésre kerülő II. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokra.*

Az ünnepélyes megnyitó után reggeltől estig *Felsőtárkány* és *Eger* különböző létesítményeiben zajlottak a versenyek jó hangulatban és jó időben. A sportolók lelkes, fegyelmezett versengésében, a rendezők pontos és szakszerű irányításával, nagyon szép eredmények születtek.

(folytatás az 5. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 4. oldalról)

A szombati versenynap este kultúrműsorral, vacsorával és baráti beszélgetéssel zárult.

SCHMOTZER ANDRÁS a díjakat adja át a legjobb versenyzőknek
(fotó: DOLMÁNYOS LÁSZLÓ)

Sok
gondolkodást
igényel
minden
lépés
a sakkasztán

Vasárnap reggeli után került sor a nagy érdeklődéssel várt eredményhirdetésre. A résztvevő csapatok ugyanolyan szépen és fegyelmeyzetten vonultak be, mint a megnyitó ünnepségen, majd *Barta László*, az EFDSZ elnöke, a versenybizottság vezetője részletesen ismertette a sportágakban elért egyéni és csapat eredményeket. A versenyzőknek a különböző értékes díjakat, elismerő okleveleket *Schmotzer András*, a MEFA Rt. vezérigazgatója, a rendezvény fővédnöke és *Barta László* adták át.

A díjak átadása után *Barta László* megköszönte mindenkinek a részvételt, a versenyzők sportszerű versengését, a szakszervezeti tisztségviselők lelkes szervező munkáját, a gazdasági vezetők erkölcsi és anyagi támogatását. Külön megköszönte a MEFA Rt. vezérigazgatójának és minden kollégának szervező, irányító tevékenységét. *Megtettük az első lépéseket – mondta – és reméljük, hogy sportmozgalmunk elindult, kibontakozik és szakszervezetünk a mostani tapasztalatok birtokában a jövőben még több és sikerebb eredményekről számolhat be.*

Az I. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok *Schmotzer András* fővédnök összefoglaló, értékelő, mindenkinek jó egészséget kívánó szavaival és az erdész himnusz elénekülésével ért véget.

K. F.

Versenyeredmény, lövészet

Férfi

Versenyző	Csapat	Kispuska	Légpuska	Összetett	Helyezés
Szenek József	Kiskunsági Rt.	85	64	149	I.
Ifj. Reményfi László	MEFAG Rt.	78	62	140	II.
Mizsák József	Északerdő Rt.	70	70	140	III.
Szentpéteri Sándor	Erdőrendezés	85	51	136	IV.
Maros László	Északerdő Rt.	77	59	136	V.
Kakukk János	MEFAG Rt.	68	62	130	VI.
Rakovics Róbert	Mecsek Rt.	80	49	129	
Szaniszló Zoltán	ERTI	61	67	128	
Csávics János	SEFAG Rt.	69	56	125	
Pongrácz Viktor	Mecsek Rt.	54	70	124	
Nagy Károly	MEFAG Rt.	64	59	123	
Szabóky Csaba	ERTI	62	53	115	
Kelemen Zoltán	SEFAG Rt.	61	53	114	
Kiss Ferenc	TAEG Rt.	47	65	112	
Varga Gábor	Nyírerdő Rt.	51	60	111	
Macsek Lajos	Erdőfelügyelőség, Bp.	63	47	110	
Szűcs Imre	Kiskunsági Rt.	67	42	109	
Dr. Gaál György	Erdőfelügyelőség, Bp.	53	50	103	
Ferencz József	Erdőrendezés	53	48	101	
Inczédy György	MEFAG Rt.	67	33	100	
Bujtás Zoltán	ERTI	45	55	99	
Susán János	Ipoly Erdő Rt.	38	58	96	
Reményfi László	Erdőrendezés	31	64	95	
Varga Zsolt	Nyírerdő Rt.	49	45	94	
Varga Tibor	Északerdő Rt.	44	47	92	
Máté Róbert	SEFAG Rt.	51	40	91	
Csillag Ferenc	Mecsek Rt.	62	27	89	
Demeter István	Erdőfelügyelőség, Eger	43	38	81	
Göde József	TAEG Rt.	23	47	70	
Hoschek Zsolt	TAEG Rt.	23	43	66	
Papp László	Nyírerdő Rt.	23	40	63	
Szentkirályi Attila	MEFAG Rt.	17	32	49	
Fritsch Ottó	Erdőfelügyelőség, Bp.	11	37	48	

Felsőtárkány, 1996. augusztus 24.

Versenytitkárság

Versenyeredmény, lövészet

Férfi kispuska

Csapat	Kispuska	Helyezés
MEFAG Rt.	199	I.
Mecsek Rt.	196	II.
Északerdő Rt.	192	III.
SEFAG Rt.	181	IV.
Erdőrendezés	169	V.
ERTI	167	VI.
Kiskunsági Rt.	156	
Erdőfelügyelőség, Budapest	127	
Nyírerdő Rt.	123	
TAEG Rt.	93	

Férfi légpuska

Csapat	Légpuska	Helyezés
Északerdő Rt.	176	I.
ERTI	175	II.
Erdőrendezés	163	III.
TAEG Rt.	155	IV.
MEFAG Rt.	154	V.
SEFAG Rt.	149	VI.
Kiskunsági Rt.	148	
Mecsek Rt.	146	
Nyírerdő Rt.	145	
Erdőfelügyelőség, Budapest	134	

Férfi összetett

Csapat	Kispuska	Légpuska	Összetett	Helyezés
Északerdő Rt.	192	176	368	I.
MEFAG Rt.	199	154	353	II.
ERTI	167	175	342	III.
Mecsek Rt.	196	146	342	IV.
Erdőrendezés	169	163	332	V.
SEFAG Rt.	181	149	330	VI.
Kiskunsági Rt.	156	148	304	
Nyírerdő Rt.	123	145	268	
Erdőfelügyelőség, Budapest	127	134	261	
TAEG Rt.	93	155	248	

Női összetett

Északerdő Rt.	102	153	255	I.
----------------------	------------	------------	------------	-----------

Versenyeredmény, lövészet

Női

Versenyző	Csapat	Kispuska	Légpuska	Összetett	Helyezés
Fejes Lászlóné	Északerdő Rt.	65	62	127	I.
Szoboszlai Tiborné	Északerdő Rt.	31	73	108	II.
Kraner Lászlóné	ERTI	33	57	90	III.
Susán Jánosné	Ipoly Erdő Rt.	41	33	74	IV.
Polner Katalin	Kiskunsági Rt.	4	42	46	V.
Alberti Istvánné	Északerdő Rt.	6	18	24	VI.
Bozsikné Váradi Mónika	MEFAG Rt.	22	0	22	

Versenyeredmény, összetett

Csapat	Össz pontszám	Helyezés
Északerdő Rt.	122	I.
MEFAG Rt.	105	II.
ERTI	89	III.
SEFAG Rt.	76	IV.
Ipoly Erdő Rt.	50	V.
Kiskunsági Rt.	42	VI.
Zalaerdő Rt.	31	
Erdőrendezés	29	
Mecsek Rt.	28	
Nyírerdő Rt.	24	
Gyulaj Rt.	11	
TAEG Rt.	10	
BÁCS-FA Kft.	7	
Erdőfelügyelőség, Budapest	3	
Erdőfelügyelőség, Eger	1	

Versenyeredmény, asztalitenisz

Női

Versenyző	Csapat	Helyezés
Szabados Ildikó	ERTI	I.
Both Veronika	ERTI	II.
Veperdi Irina	ERTI	III.
Fehér Katalin	ERTI	IV.
Farsangné Tóth Ilona	MEFAG Rt.	V.
Belováriné Sas Mária	SEFAG Rt.	VI.

Férfi

Versenyző	Csapat	Helyezés
Daróczi Péter	Ipoly Erdő Rt.	I.
Androsics Zoltán	SEFAG Rt.	II.
Nagy László	Északerdő Rt.	III.
Abonyi László	Északerdő Rt.	IV.
Várhegyi Károly	SEFAG Rt.	V.
Komoróczy Csaba	Ipoly Erdő Rt.	VI.

Csapat, női

Csapat	Helyezés
ERTI	I.
SEFAG Rt.	II.

Csapat, férfi

Csapat	Helyezés
Északerdő Rt.	I.
Ipoly Erdő Rt.	II.
SEFAG Rt.	III.
ERTI	IV.
MEFAG Rt.	V.
Kiskunsági Rt.	VI.

Versenyeredmény, sakk

Női

Versenyző	Csapat	Pontszám	Helyezés
Németh Diana	Zalaerdő Rt.	5,0	I.
Szombati Magdolna	Ipoly Erdő Rt.	0,0	II.

Férfi

Versenyző	Csapat	Pontszám	Helyezés
Papp Nándor	Zalaerdő Rt.	5,5	I.
Németh József	Zalaerdő Rt.	5,0	II.
Susán Péter	Ipoly Erdő Rt.	4,5	III.
Dávid Lajos	SEFAG Rt.	4,0	IV.
Palotás Károly	SEFAG Rt.	4,0	V.
Pölhe József	Kiskunsági Rt.	4,0	VI.
Bojtár Lajos	MEFAG Rt.	4,0	
Rab János	SEFAG Rt.	3,5	
Dr. Varga László	ERTI	3,5	
Lőrinc Ferenc	Északerdő Rt.	3,0	
Szabó Zoltán	MEFAG Rt.	3,0	
Kecskeméti István	Kiskunsági Rt.	3,0	
Kara Miklós	Kiskunsági Rt.	3,0	
Molnár László	BÁCS-FA Kft.	3,0	
Szoboszlai Tibor	Északerdő Rt.	2,5	
Farkas Zoltán	MEFAG Rt.	2,5	
Zám István	MEFAG Rt.	2,0	
Marcisin Tibor	Nyírerdő Rt.	1,5	
Trefan Lajos	Nyírerdő Rt.	1,5	
Szilágyi Pál	Nyírerdő Rt.	1,5	
Bukovszki László	Északerdő Rt.	1,0	

Meghívottak

Versenyző	Csapat	Pontszám
Romanyuk Mikola	RAHO Erdő	5,5
Rymaszewski Dárusz		5,5
Vajnagi Vaszil	RAHO Erdő	5,0
Pliszka Ferenc	RAHO Erdő	3,5

Csapat

Csapat	Helyezés
Zalaerdő Rt.	I.
SEFAG Rt.	II.
Kiskunsági Rt.	III.
MEFAG Rt.	IV.
Északerdő Rt.	V.
Nyírerdő Rt.	VI.
Ipoly Erdő Rt.	

Versenyeredmény, labdarúgás

SELEJTEZŐ MÉRKŐZÉS

I. CSOPORT

Csapat	MEFAG Rt. I.	BÁCS-FA Kft.	Nyírerdő Rt.	SE-FAG Rt.	Játszott mérkőzés	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólok	Pontszám	Helyezés
MEFAG Rt. I.	x	6:1	3:0	2:2	3	2	1	0	11:3	7	II.
BÁCS-FA Kft.	1:6	x	2:1	0:6	3	1	0	2	3:13	3	III.
Nyírerdő Rt.	0:3	1:2	x	0:3	3	0	0	3	1:8	0	IV.
SEFAG Rt.	2:2	6:0	3:0	x	3	2	1	0	11:2	7	I.

II. CSOPORT

Csapat	MEFAG Rt. II.	Zalaerdő Rt.	Erdőrendezés	ERTI	Játszott mérkőzés	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólok	Pontszám	Helyezés
MEFAG Rt. II.	x	1:1	1:0	2:1	3	2	1	0	4:2	7	I.
Zalaerdő Rt.	1:1	x	0:1	2:0	3	1	1	1	3:2	4	III.
Erdőrendezés	0:1	1:0	x	3:0	3	2	0	1	4:1	6	II.
ERTI	1:2	0:2	0:4	x	3	0	0	3	1:8	0	IV.

III. CSOPORT

Csapat	Észak-erdő Rt.	Gyulaj Rt.	Kiskunsági Rt.	Mecsek Rt.	Játszott mérkőzés	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólok	Pontszám	Helyezés
Észak-erdő Rt.	x	2:1	4:2	0:0	3	2	1	0	6:3	7	II.
Gyulaj Rt.	1:2	x	1:2	1:7	3	0	0	3	3:11	0	IV.
Kiskunsági Rt.	2:4	2:1	x	0:5	3	1	0	2	4:10	3	III.
Mecsek Rt.	0:0	7:1	5:0	x	3	2	1	0	12:0	7	I.

DÖNTŐ

Csapat	SE-FAG Rt.	MEFAG Rt. II.	Mecsek Rt.	Játszott mérkőzés	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólok	Pontszám	Helyezés
SEFAG Rt.	x	4:0	0:0	2	1	1	0	4:0	4	II.
MEFAG Rt. II.	0:4	x	0:10	2	0	0	2	0:14	0	III.
Mecsek Rt.	0:0	10:0	x	2	1	1	0	10:0	4	I.
MEFAG Rt. I.				3	2	1	0	11:3	7	IV.
Észak-erdő Rt.				3	2	1	0	6:3	7	V.
Erdőrendezés				3	2	0	1	4:1	6	VI.

Versenyeredmény, súlylökés

Férfi

Versenyző	Csapat	I.	II.	III.	Legjobb	Helyezés
Sipos István	Kiskunsági Rt.	11,96	12,79	12,01	12,79	I.
Barkóczi Tamás	Gyulaj Rt.	10,15	11,52	11,65	11,65	II.
Alberti Tamás	Északerdő Rt.	11,62	10,98	10,83	11,62	III.
Bradács Ákos	Nyírerdő Rt.	11,55	11,50	10,80	11,55	IV.
Alberti István	Északerdő Rt.	10,80	10,80	11,47	11,47	V.
Kacsó József	ERTI	10,50	11,02	11,30	11,30	VI.
Varga Sándor	Északerdő Rt.	–	11,27	–	11,27	
Jakab Attila	Nyírerdő Rt.	10,98	11,25	11,19	11,25	
Kinál József	Nyírerdő Rt.	10,60	10,32	11,10	11,10	
Trefán Lajos	Nyírerdő Rt.	10,60	10,71	11,10	11,10	
Pleck Róbert	Gyulaj Rt.	9,85	10,06	10,23	10,23	
Szilágyi Pál	Nyírerdő Rt.	10,00	10,00	9,70	10,00	
Németh József	Nyírerdő Rt.	9,70	8,77	9,08	9,70	
Bóka Zoltán	Gyulaj Rt.	9,40	9,45	9,66	9,66	
Kovács Szabolcs	Gyulaj Rt.	–	9,58	9,00	9,58	
Göde József	TAEG Rt.	8,90	9,07	9,16	9,16	
Borbára Ferenc	MEFAG Rt.	9,10	9,10	9,00	9,10	
Hoschek Zsolt	TAEG Rt.	8,13	7,80	7,94	8,13	

Női

Versenyző	Csapat	I.	II.	III.	Legjobb	Helyezés
Deák Józsefné	MEFAG Rt.	6,10	6,20	6,30	6,30	I.
Barta Mária	MEFAG Rt.	4,88	4,69	–	4,88	II.
Barta Anikó	MEFAG Rt.	2,38	2,84	–	2,84	III.

Meghívottak

Versenyző	Csapat	I.	II.	III.	Legjobb	Helyezés
Anton Bystroň	Szlovák E. Sz.	10,60	10,66	10,92	10,92	I.
Barta László	MEFAG Rt.	10,62	–	10,75	10,75	II.
Boor Emil	Szlovák E. Sz.	8,69	8,79	10,46	10,46	III.
Csikesz Rezső	Medúza Kft.	–	8,89	8,70	8,89	IV.

GONDOLATOK AZ ÚJ ERDŐTÖRVÉNYRŐL

Az erdészet legújabb kori történetének jelentős eseménye az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény – röviden az erdőtörvény – megszületése. Az új erdőtörvény kivételes nagy idők terméke. Azt is mondhatjuk, hogy vele új történet kezdődött az erdészetben. Az első, korszerű erdőtörvényünk óta (1879. évi XXXI. tc) éppen egy tölgyerdő vágásfordulónyi időszaka pergett le a mostani – sorrendben a negyedik – erdőtörvényünkig.

A 13 fejezetből és 106 paragrafusból (szakasz) álló új erdőtörvényünknek tán legnagyobb erénye, hogy az erdőt a közjóléti szolgáltatások legfőbb hordozójának ismeri el. Erre mutat rá a törvény preambuluma, hogy „Az erdő fenntartása és védelme az egész társadalom érdeke, jóléti szolgáltatásai minden embert megilletnek, ezért az erdővel csak a közérdekekkel összhangban szabályozott módon lehet gazdálkodni.” Az új erdőtörvény egy jövőorientált, új erdészeti-filozófia alapját képezi. Az új erdőtörvényben nem véletlenül kapott nagy hangsúlyt az erdő védelme. Földi létünk az erdő függvénye, az erdő védelme egyben az élet védelme is.

Az erdőtörvény néhány jellemzője, új eleme

A törvény-előkészítő viták során felmerült, hogy az új erdőtörvény rendezze a privatizációból eredő problémákat. Ezzel szemben az új erdőtörvény ezekkel a kérdésekkel nem foglalkozik, szektor-, illetve tulajdonsemleges, minden erdőt egyformán kezel.

Ez a szemlélet felel meg annak az elvárásnak, hogy valamennyi erdő az ember javát szolgálja, mert „Az erdő

a szárazföld legösszetettebb természeti (ökológiai) rendszere, amelynek léte a környezetre gyakorolt hatásai-ból eredően az egészséges emberi élet egyik alapvető feltétele” – olvashatjuk a törvény preambulumban.

Az új erdőtörvény *szakmai kódexként* is felfogható. A szakmai teendők, előírásokat nem alacsonyabb rendű jogszabályok, hanem a legmagasabb rendű jogszabály – törvény – fogalmazza meg valamennyi erdőre – tulajdonformától függetlenül – egyformán és kötelezően. A törvény 2. §-a a törvény alap rendezőelveit foglalja csokorba. Az erdőt közérdeket nem sértő módon lehet csak használni oly módon, hogy az erdő a jövő nemzedéke számára fennmaradjon (jövőcentrikusság), megőrizze a biológiai sokféleséget és betöltse alapvető funkcióit.

A törvény normaszövegében több helyütt is megjelenik az erdészeti politika néhány alapelve. Nevezetesen a hosszútávon fenntartandó tartamosság, azaz az erdő hozadéka hosszú időn keresztül biztosított legyen, az *ökológiai* (természeti, környezeti) *adottságok* figyelembevétele, a *termőhelynek megfelelő őshonos fajok* alkalmazása, a *szakszerűség* érvényesítése, szakember alkalmazása. Az utóbbihoz kapcsolódik az a törvényi előírás, hogy „Amennyiben az erdőgazdálkodó háromszáz hektár vagy annál nagyobb területen folytat erdőgazdálkodási tevékenységet, saját maga köteles gondoskodni az erdészeti szakszemélyzet igénybevételeéről.” (86. §. (3) bek.) Az erdőgazdálkodás tervszerűsége érdekében a törvény bevezette a kétszintű erdőtervezést, állami feladatként a tíz évre szóló körzeti erdőtervek, erdőgazdálkodói feladatként a tíz évre szóló üzemtervek készítését.

Az új erdőtörvényben kétségkívül újdonság a *természetközeli erdőgazdálkodás* megjelenése, amelyben minimális az emberi beavatkozás és a természeti erők, folyamatok érvé-

nyesülésén van a hangsúly. Ezzel összefüggésben prioritást biztosít a természetes felújításnak. Új fogalomként jelent meg a törvényben a *faültetvény*, mint a racionális földhasználat lehetséges módja. Életre keltette a fakitermelési módok közül a *száladást*, a lassan a feledésbe merülő, ősi erdőhasználati módot. Hazánkban a száladó üzemmódnak jelentős hagyománya volt a paraszti erdőkben. Bevezetése, felkarolása indokolt és szükséges a magántulajdonú erdőkben.

Az erdő elsődleges rendeltetése megállapításánál már érvényesült a társadalomnak az erdővel szembeni elvárása. Ezzel kapcsolatosan az erdő funkciói közül első helyre került az erdő *védelmi* és ezt követi a gazdasági, majd a szociális funkciója. Az erdő védelmi funkciójának elsődlegessége aláhúzza azt, hogy ma már az erdő több, mint nyersanyagforrás. Az új erdőtörvény az erdőgazdálkodás kötelező formájaként – a természetben összefüggő erdőterületen és több tulajdonos esetében – a társult erdőgazdálkodást írja elő.

Új eleme a törvénynek az erdővédelmi bírság, amelynek összege hektáronként akár 200 ezer forint is lehetséges, ha a vadászatra jogosult vadászterületén „a vad olyan hosszútávra kiható kárt okoz, amely a külön törvényben szabályozott kártérítési eljárás során nem érvényesíthető.” (103. § (3) bek.)

Új erdőtörvényünk néhány jellemzőjének, új elemének csokorba foglalása közel sem teljes. Az említettek arról tanúskodnak, hogy európai színvonalú, ökológiai szemléletű, a közjót szolgáló erdőtörvényünk van. Nem kevesebbet kíván biztosítani, mint azt, hogy az erdő – amelynek nincsen más alternatívája – a jövő nemzedékei számára tartósan fennmaradjon.

Dr. Csötönyi József

HOTEL AGRO RT.

* * *

5700 GYULA, PART U. 5.

Telefon: (66) 463-522

Fax: (66) 463-478

KEDVEZMÉNYES AJÁNLAT

1996. október 1.–december 29-ig

és

1997. január 10.–április 30-ig

Elhelyezés:

2 ágyas, fürdőszobás, színes tv-vel, telefonnal, hűtőszekrénnyel
ellátott szobákban

Étkezés:

reggeli – svédasztalos
ebéd és vacsora 2 menüből

Szállás: 1200 Ft/fő/éj

Pótágy (14 éves korig)

500 Ft/fő/éj

Teljes panzió (reggeli + ebéd + vacsora)

1220 Ft/fő/nap

Félpanzió (reggeli + vacsora)

720 Ft/fő/nap

Reggeli (kötelező)

300 Ft/fő/nap

Szállás teljes ellátással 1 főre összesen:

2420 Ft/nap

félpanzióval

1920 Ft/nap

reggelivel

1500 Ft/nap

Az árak 12% áfát tartalmaznak!

Idegenforgalmi adó (1. naptól)

1996-ban 70 Ft/fő/nap

1997-ben 100 Ft/fő/nap

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

A magyar és a szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves baráti kapcsolat eredményeként ebben az évben is – immár harmadszor – megszerveztük a magyar erdőgazdaságokban, faipari üzemekben, erdő-felügyelőségeknél és más költségvetési szerveknél dolgozók általános iskolás korú gyermekeinek nyári üdültetését a Szlovák Köztársaságban.

A gyönyörű fekvésű, Besztercebánya melletti TAJOVBAN és a Rozsnyó melletti BETLÉREN összesen 110 magyar gyerek üdült. A minden területen nagyszerűen sikerült gyermeküdültetésről az alábbi rövid írásokban tájékoztatjuk tagságunkat, a szülőket és lapunk valamennyi olvasóját.

Így éltünk mi

Felejthetetlen két hét Tajovban

„Jövőre, veled, ugyanitt!” – így búcsúztunk el kerek egy évvel ezelőtt. És lám, milyen hosszú volt az örömteli várakozás! Július 14-én, késő délután 66 fős kis csapatunk nagy lelkesedéssel indult Tajovba. A – már éjjeli fényárban úszó – tábort megpillantván, hatalmas üdvívalgás tört ki a buszokban. A berendezkedés, beilleszkedés és az ismerkedés gyorsan és simán ment. Az ünnepélyes tábornyitó alkalmával felvontuk a magyar zászlót, majd két nappal később már a tábor idejére kikiáltott Tajovi Királyság zászlaja is ott lobogott.

Bár az időjárás nem igen kedvezett, a táborlakók jókedvén ez mit sem változtatott. Programokban, szórakozásban nem volt hiány. Két alkalommal élvezhettük Besztercebánya csodálatos strandját. Persze a selmecbányai Bányamúzeum és az Antoli Vadászcastély meglátogatása elmaradhatatlan volt. Sőt, vendéglátóink még egy kalandos kirándulással is gyarapították élményeinket, amikor Bajmóc várában gyönyörködhattunk, majd a hatalmas állatkertben koptattuk lábunkat.

Aztán egy derűsebb délután a besztercebányai városnézés – vásárlással egybekötve – szinte már kötelező. Ahogy említettem, az idő gyakran a tábor falai közé zárt minket, de unatkozásról szó sem lehetett.

Az egyik sikeres program: a tajovi diszkó jobb volt, mint egy eredeti

A „Miss Tajov” és a „Mr. Láb-sztár” verseny igen izgalmas volt, de hangulatosnak tűnt a sminkverseny is. A tábor legnépszerűbb eseményére, a tábori esketésre is sor került, amikor igazi, nagy ceremóniával kísérvé fogadtak egymásnak örök, tábori hűséget a fiatalok.

Két csendesebb estén a tábortűz is fel-fellobbant, csak úgy szállt a füst a magasba.

Ennyi fiatal lélek mellett a tánc is elmaradhatatlan szórakozás, úgyhogy – szintén vendéglátóink ügyes szervezéséből kifolyólag – igazi, profi diszkóban is részünk volt, ahol aztán pici és nagy kifulladásig roptat a táncot.

Amilyen hosszú volt tavaly óta az egy éves várakozás, sajnos olyan hamar elrepült ez a két hét is. A tajovi tábor idén is felejthetetlen lett, amihez a vendéglátók rendíthetetlen türelme és szeretete is hozzásegített.

A búcsúestén bizony csorogtak a pici könnyek, de a szép emlékek mindenhová elkísérnek és él bennünk a remény is a viszontlátásra. Mert a tavalyi tajovi szállóige immár örök érvényű, tehát hogyan is búcsúzzhatnánk másképpen, mint: „Jövőre, veled, ugyanitt!”

(-hsz-)

(folytatás a 16. oldalon)

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

(folytatás a 15. oldalról)

A tábori esküvő boldog párpai – a tábori „lelkész” áldása után

Elismerő oklevelek átadása a vendéglátóknak, fáradhatatlan munkájukért

Levél Betlerről – a „Zálesákból”

Édes Barátnőm, Dóra!

Nagyon sajnáltam, amikor az induláskor, szinte az utolsó pillanatban megtudtam, hogy mégsem utazol velünk. Keresztapád elmondta, hogy éppen azokban a napokban költöztök új, szebb, nagyobb lakásba. Ez azért mégiscsak örömteli dolog! Végre teljesülhet régi vágyad, hogy saját kuckót, kis birodalmat alakíts ki magadnak. Rendes dolog Tőled, hogy máris tudattad velem új címedet. Látod, már nem is neheztelek Rád,

amiért elmaradtak idén azok a jó ízű beszélgetések, séták az erdőben, a patak mentén, a tó partján vagy a vízesés mellett.

Emlékszel tavaly milyen eleven nyüzsgés fogadott a táborban? Mi Magyarországról akkor kb. 80-an jöttünk, már ott volt 60 szlovák gyerek és 15–20 csoportvezető. És most mi is csak 35-en érkeztünk és a tábor szinte lakatlannak tűnt. Egy-egy gyerek ült a terasz lépcsőjén, korlátján...

A táborvezető *Beke Gabi* és *Lőrincz Gabi* néni üdvözöltek mindenkit és elmondták, hogy Szlovákiából az idén csak 15 gyerek táborozik a „Zálesákban” és a teljes táborvezetőséget a négy felnőtt jelenti. Számomra úgy tűnt, hogy sírhatnéjkuk van, pedig emlékszel, *Beke Gaba* milyen mosolygó, vidám volt állandóan. Hamar rájöttünk azonban a kis létszám előnyeire, könnyebben ment az ismerkedés, barátkozás. Szinte már másnap név szerint ismertük egymást.

Hamarosan ismertették a kéthetes táborozás programtervét. Egy dologról nem szólt a terv, az esőről. Képzeld el, a két hét alatt két olyan napunk volt, amikor nem szakadt az eső! Így aztán Rozsnyón a fürdőbe is csak egyszer jutottunk el, elmaradt a nagy gyalogtúra a Volovecre. (Micsoda izomlázunk volt tavaly utána!) Sajnáltam is a csoportvezetőnket az állandó programmódosítás miatt. Mindig az eget kémleltük, lesz-e 2–3 olyan óra, amikor nem jön az égi áldás. Másnap a szabadterre tervezett játékokat az ebédlőben, vagy a teraszon tartottuk meg.

(folytatás a 17. oldalon)

GYEREKÜDÜLÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGBAN

(folytatás a 16. oldalról)

Most is megnéztük a betléri *Andrássy-kastélyt*. Nekem talán most még jobban tetszettek azok a felbecsülhetetlen értékek. Talán azért is, mert még többet tudok a magyar és a szlovák történelem összefüggéseiről. *Az egésznapos autóbusz-kirándulás első állomása most is Krásna Horka volt.* Lehet, hogy a borongós idő hatott rám, de most a vár számomra nagyon zordnak tűnt. Emlékszel, tavaly minket hajtottak ki utolsó-nak minden teremből? *A várból a domencei cseppkőbarlangba vezetett utunk.* (Tudod, ez az aggteleki barlang folytatása.) Én itt egyszer már jártam apuékka, olyan hatévesen, de hát akkor még fogalmam sem volt a karsztjelenségről. Talán ezért is láttam most olyan csodálatosan szépnek.

Tavaly is csodáltam csoportvezetőinket, hogy minden játékban, mókában olyan jókedvűen vettek részt. Most ugyan négyen voltak csupán, de ez most is így volt. Az egyik magyar kísérőnk egészen fiatal tanár „néni”, *Nádasi Noémi* szenzációs koldusasszonnyá alakult a meseerdőben, focizott velünk és *Lőrincz Gabával*, a másik mókamesterrel óriásit alakítottak a mini play back-en.

Az idei csoportvezetőink beavattak abba a játékba, amit tavaly egymás között játszottak és olyan sokáig nem tudtuk kifürkészni a „játék szabályait”. Sokszor kellett hasra vetődnünk, amikor elhangzott a „Bomba!”

vezényszó, vagy felmászni valamire, mert „Jön a medve”.

A táborvezetőség most is megörvendeztetett egy éjszakai riadóval bennünket. Gyorsan kellett (volna) elhagynunk az épületet, de amikor álmosan kitérőgoltunk a szobákból, előbb a százméternyi összekötözött cipő közül meg kellett találnunk a sajátunkat. A csoportvezetők állították, hogy semmi közük a cipőügyhöz és képzeld, pár nap múlva a *Beke Gaba* mutatja a fényképet, amin a mi csoportvezetőink egy halom cipő fölött tüsténkednek, a bocskorok összekötésén. Izgalmas, kicsit féltelmes, de jó kis éjszakai kirándulás volt!

Az olimpiáról, játékos versenyekről, a szépségkirálynő- és királyfi-választásról már nem írok, de küldök néhány fényképet azokról. Elhiheted, hogy jó kis mókák voltak!

El ne felejtsem – a szakácsnéni és *Vojtech Kryak*, a

Monti-csárdás

Tréfás sportvetélkedő
(fotó: Beke Gabriella)

gazdasági vezető üdvözlőket küldik. Nagyon emlékeztetükbe vették Téged, mert ritka egzotikus példány az, aki szeret mosogatni egy ilyen hatalmas konyhában. Képzeld, az idén *Vojto* bácsinak a lánya is a táborban dolgozott – mindenki csak *Luckának* szólította – és egy csodálatosan szép, okos „ónemet” kutyája volt. Az éjszakai túrára ők is elkísértek, de „Zubko” segítségére (így hívták a négylábút) szerencsére nem volt szükség.

Ha már teljesen berendezkedtetek, szeretnélek meglátogatni, hogy lássam, milyen kuckót csináltál magadnak. Remélem, erre hamarosan sor kerülhet. Akkor még milliónyi dolgot mesélek el a táborról.

Szeretettel üdvözlöm Szüledet, a hugicát és négylábú barátját. Téged pedig pusziállak.

Barátnőd, Jucó

A hatékonyabb munka érdekében

A Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. Szakszervezeti Tanácsa a nagyatádi erdészet területén kihelyezett ülést tartott. Az ülésen az EFDSZ-t Herczeg Miklós főtítkár és Barta László elnök képviselte, az Rt. képviselőjében Bóna József vezérigazgató vett részt.

Az értekezlet résztvevőinek egy csoportja beszélgetés közben, a szünetben

Szándékunk az ülés helyszínének megválasztásával az volt, hogy megfelelő feltételeket biztosítsunk a résztvevőknek egy kötetlenebb, kevésbé hivatalos eszmecseréhez. Szükségét éreztük ennek, hiszen a Kollektív Szerződésünk megkötésén túl vagyunk és az év közepén, a végrehajtások időszakában sok kérdés halmozódhat fel, amelyek közös értelmezést, megvitatást igényelnek. A segélyezés, a tagszervezés, az üdültetés, a vállalati sportnap, a szakszervezeti életünk problémái zömmel olyan kérdéseket vetnek fel, melyek kevésbé hivatalos formájú megvitatása hatékonyabb munkát eredményez. Ugyancsak fontos és mással nem pótolható keretet biztosít az Rt. első számú vezetőjével és szakszervezetünk országos vezetőivel való közvetlenebb találkozásra.

A rövid tájékoztatókat követően, melyeket Herczeg Miklós főtítkár, Barta László elnök, Bóna József vezérigazgató és a szakszervezeti tanács titkára tartott, sok kérdés, hozzászólás, vélemény hangzott el.

A legfontosabbakat hadd említsem:

- a szakszervezeti vagyonsorsa, az alkalmazotti földalap ügye, a Leym-kór, kollektív keretszerződés, erdész egyenruha és formaruha, segélyezés. A kérdések zömét érthető okokból elsősorban a meghívott vezetőknek címezték szakszervezeti titkáraink.

A felvetett kérdések és válaszok bizonyítják az ilyen típusú rendezvények szükségességét. Irányt és lendületet adnak a további szakszervezeti munkának.

Köszönet illeti a házigazdákat a feltételek biztosításáért, elsősorban Bogdán József igazgató és Horváth Zoltán titkár urakat.

Csávicz János
SZT-titkár

MOSZ Erdészeti Választmány

ÁLLÁSFOGLALÁS

– Az Erdészeti Választmány ülésén elhangzott tájékoztatás szerint az Európai Unió (EU) tagországaiban komoly gondot jelent, hogy az agrárgazdaság változásával kevesebb terület esik művelés alá.

Magyarországnak is fel kell készülni arra, hogy – a számítások szerint – a szántóterületének mintegy 15–17%-át ki kell vonni az élelmiszer-termelésből. A kivont terület hasznosítása többféleképpen lehetséges. Egyik, legcélszerűbb módja az erdőtelepítés.

– Hangsúlyozta a Választmány, hogy az erdőtelepítés – többek között – gyarapítja az ország erdővagyonát, növeli az erdők fatermelését, formálja a hazai tájat, mérsékli a klímaváltozás kedvezőtlen hatásait és nem utolsósorban – foglalkoztatáspolitikai szempontból – új munkahelyeket is jelent.

– A Választmány – tekintettel az erdők tulajdonviszonyaiban bekövetkezett változásokra, az erdőtelepítési program gazdasági és társadalmi kihatásaira – leszögezte, hogy egy új, európai szintű erdészeti politikára, erdészetfejlesztési koncepcióra van szükség. A fejlesztési program megvalósulásának előfeltétele az átalakulásból eredő problémák (pl. szankciók) rendezése.

– A Választmány kiemelt feladatként jelölte meg az erdőtelepítési program elkészítését – figyelemmel az Európai Unió irányelveire – és nem kevésbé azt, hogy az erdőtelepítési programot be kell illeszteni az országos tájfejlesztési (tájrendezési) tervbe. Az erdőtelepítési programnak tartalmaznia kell az azonnali teendőket, többek között a tulajdonrendezést, a távlatos feladatokat, a program eszközrendszerét, az ökonomiai feltételeket, a végrehajtás szervezetét.

– A Választmány rámutatott arra, hogy az erdőtelepítési program szinte a társadalom egészét érinti, sikeres végrehajtásához a társadalom támogatására van szükség, ezért elengedhetetlen a közvélemény folyamatos tájékoztatása a sajtó, rádió, tv útján.

– A Választmány felkéri az illetékes tárcákat, főhatóságokat, hogy az állásfoglalásban foglaltak megvalósulását támogassák.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET VÁNDORGYŰLÉSÉRŐL

A nemrég felújított szegedi Nemzeti Színházban tartotta idei ünnepélyes közgyűlését az Országos Erdészeti Egyesület. Az egyesület 130 éves történetében ez volt a 66., vándorgyűléssel egybekötött közgyűlés. Szegeden immár harmadik alkalommal rendezték meg az erdész társadalmat érintő, a szakmai véleményeket egyeztető, az emberi-baráti és kollegális kapcsolatokat is elmélyítő vándorgyűlést.

Az eseményt *Schmotzer András*, az OEE elnöke és *Szalai István*, Szeged város polgármestere nyitották meg. Meleg szavakkal köszöntötték az egész ország területéről Szegedre sereglett nagyszámú szakmabélieket, bel- és külföldről érkezett vendégeket.

Az elnöki megnyitó után *dr. Szikra Dezső*, az OEE főtítkára megtartotta az egyesület beszámolóját.

A főtítkári beszámoló után *dr. Anda István*, az ellenőrző bizottság elnöke tett jelentést a közgyűlésnek. A két beszámolót hozzászólások követték, majd a közgyűlés a főtítkári beszámolót és az ellenőrző bizottság jelentését egyhangúlag elfogadta.

Ezek után került sor a már hagyományossá vált erdész kitüntetések átadására.

EGYESÜLETI KITÜNTETÉSEK

Az 1996. évi Bedő- és Kaán-díjak

Az Országos Erdészeti Egyesület választmánya – az elnökség javaslata alapján – a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében kifejtett tevékenységük elismeréseként

Bedő Albert-émlékérmeket adományozta:

dr. Göbölös Antalnak, Puskás Lajosnak, Répászky Miklósnak,

Kaán Károly-émlékérmeket kaptak:

Balsay László, Kertész József, Kovács Gyuláné.

Elismerő Oklevelet kapott:

Bogyai Zsolt, Farkas László, Kiss Lajos, Matisz Ferenc, Ormos Balázs, Támba Miklós, Tóth József, Vendt Ferenc.

Az EFDSZ nevében szívből gratulálunk minden kitüntetettnek és további jó egészséget, sok sikert kívánunk.

A közgyűlés *Schmotzer Andrásnak*, az OEE elnökének a közgyűlés munkáját értékelő, mindenkinek sikereket, jó egészséget kívánó szavaival és az erdész himnusz eléneklésével ért véget.

Hírek... Hírek...

Szeptember 27-én Budapesten az EFDSZ központjában ünnepélyesen aláírták a megújított *Ágazati Keret Kollektív Szerződést*. A FAGOSZ részéről az aláíráson részt vett: *Cserép János* elnök, *Möcsényi Miklós* főtítkár, *Horváth Ferenc* elnökségi tag.

Az EFDSZ részéről: *Barta László* elnök, *Herczeg Miklós* főtítkár és *Németh József* IB-tag.

Az aláírás után a résztvevők sajtótájékoztatót tartottak. Az új *Ágazati Keret Kollektív Szerződést* a közeljövőben minden szakszervezeti alapszervezet, valamint az erdőgazdaságok és faipari üzemek illetékesei megkapják.

* * *

Jerzy Przybylski, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke szeptember elején Magyarországon töltötte szabadságát. Itt tartózkodása alatt találkozott *Barta Lászlóval* és *Herczeg Miklóssal*, akikkel részletesen megvitatták a két szakszervezet közötti együttműködés tapasztalatait és megbeszéltek a további terveket, lehetőségeket.

* * *

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Múzeuma a miliecentenárium évében „100 éves műszerek az 1100 éves hazában” címmel időszaki kiállítást rendezett.

Az eseményt *Dauner Márton*, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke nyitotta meg szeptember 3-án Sopronban (Templom u. 4.).

* * *

A Földművelésügyi, Élelmiszeripari és Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FÉT) – amelynek az EFDSZ is tagja – szeptember 20-án Szigetszentmiklóson tartotta kihelyezett ülését. Az összejövetelen megvitatták a kertészet 1997. évi fő céljait és feladatait.

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók

Júliusban Szigligeten, a MEDOSZ üdülőben tartotta kétnapos országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete. Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után, szakszervezetünk meghívására a Cseh Erdészeti Szakszervezet új elnöke, ing. Vladimír Synač tartott részletes tájékoztatót a cseh szakszervezetek munkájáról, helyzetéről; ezen belül is kiemelten foglalkozott saját szakszervezetének tevékenységével, szerepével a társadalmi rendszerváltás óta bekövetkezett változásával.

Az előadásról – a teljesség igénye nélkül – az alábbiakban adunk tájékoztatót olvasóinknak.

– A Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezete, mint önálló ágazati szakszervezet működik. Ugyanakkor tagja a nyolc önálló szekciót magában foglaló Cseh Erdészeti, Faipari és Vízgazdál-

kodási Szakszervezeti Szövetségnek. A Szövetség legnagyobb szekciója az erdészeké, amelynek jelenleg 27.000 tagja van.

A Szövetség legfőbb szerve a kongresszus, amely megválasztja az elnökséget. Az elnökség a nyolc önálló ágazati szekció választott vezetőiből áll.

A Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetét, mint önálló szekciót, demokratikusan választott elnökség irányítja, élén az elnökkel és két alelnökkel. Összesen 11 régió van az országban. Régióként két fő függetlenített, szakmailag jól felkészült munkatárs dolgozik. Ez a két fő látja el a hozzátartozó összes alapszervezet szakszervezeti, érdekvédelmi teendőit, feladatait. A munka megkönnyítése érdekében minden régió egy-egy gépkocsival rendelkezik, melyet a munkatársak maguk vezetnek.

Tagságunk havi nettó jövedel-

mének 1%-át fizetik be tagdíjként a helyi alapszervezetnek. Ennek a 30%-át küldik az alapszervezetek a központba, amely az ország fővárosában, Prágában van.

Szakszervezetünkben különböző alapokat létesítettünk. Így pl. szociális segélyezési alap, amelybe a tagdíjak összegének 5%-át, a sztrájk alapba 10%-át tesszük.

A szociális alapból támogatjuk a munkanélkülieket, a balesetet szenvedetteket, a rokkantsági nyugdíjba kerülőket. Temetési segélyre is biztosítva van egy keret. Ilyen és hasonló alapokkal természetesen a helyi alapszervezetek is rendelkeznek. Minden szociális támogatást, a munkavállalókat megillető juttatásokat a kollektív szerződésben is rögzítjük. Mind a 691 alapszervezetnek van helyi kollektív szerződése. Természetesen van országos ágazati kollektív szerződés is, amely 1996–99-ig van érvényben. Az ágazati kollektív szerződést a helyi kötéseknel figyelembe kell venni.

Csehországban az erdők privatizációs folyamata befejeződött, eddig – szerencsére – nem párosult számottevő munkanélküliséggel. Így ezzel a nagy problémával a szakszervezetnek kevesebb a tennivalója.

Szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatai jónak ítéltetők. Kiterjednek szinte egész Európára. Külön is megemlítem kapcsolatainkat a magyar erdész kollé-

(folytatás a 21. oldalon)

ING. VLADIMÍR SYNAČ, a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke (középen) tájékoztató előadását tartja.

Mellette balra BARTA LÁSZLÓ elnök, jobbra BARTANUSZ ISTVÁN tolmács

Szakszervezetének országos össztitkári testülete

(folytatás a 20. oldalról)

gákkal, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetével. Ez a kapcsolat az elmúlt időszakban több területen is igen gyümölcsöző volt. Csak példaként említem a szakszervezeti tisztségviselők kölcsönös tanulmányútjait.

Meggyőződésem, hogy igen sok, az önökéhez hasonló probléma merül fel nálunk is, úgy a szakszervezeti munkában, mint az erdőgazdálkodás egész területén. Ezért helyes, ha különböző szinteken gyakran találkozunk, kicseréljük véleményeinket, tapasztalatainkat. Bízom benne, hogy úgy, mint eddig, találkozásaink a jövőben is baráti légkörben zajlanak, amely nemcsak a két szakszervezet kapcsolatait, hanem a magyar és a cseh nép barátságának erősödését is szolgálják – fejezte be nagytetszéssel fogadott előadását ing.

Az össztitkári értekezlet résztvevőinek egy csoportja (fotó: a szerző)

Vladimír Synáč, a Cseh Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke.

Az össztitkári értekezlet második napján első napirendként Osváth Györgyné, az FM Erdészeti Hivatalának osztályvezetője tartott részletes tájékoztatást a természetvédelmi törvényről, az erdőtörvényről, az erdőtelepítés, erdőfelújítás jelenlegi helyzetéről, a további tervekről, feladatokról, a fakitermelésről és ennek lehetséges állami támogatásáról.

A tájékoztatást sok kérdés követte – elsősorban a kitermelt fa hazai értékesítéséről, a létszámcsoökkentéssel, a korengedményes nyugdíjjal kapcsolatban. A kérdésekre az előadó válaszolt.

Az össztitkári értekezlet további részében Herczeg Miklós főtitkár és Barta László elnök tartott részletes beszámolót szakszervezetünk első félévi tevékenységéről, a további feladatokról.

A beszámolókból röviden az alábbiakat emeljük ki:

- tájékoztatták a testületet az új ágazati kollektív szerződésről,
- a régiók működésének eddigi tapasztalatairól,
- az alkalmazotti földalap kérdésében eddig elért eredményről,
- az első Országos Erdész Sportnapok előkészítéséről,
- a szlovákiai gyermeküdülés és az idei felnőtt üdültetés szervezéseiről,
- az ERFA Nyugdíjpénztár helyzetéről és a nemzetközi kapcsolataink alakulásáról.

A tájékoztatókat igen sok kérdés, hozzászólás követte. A kérdésekre az előadók válaszoltak, majd Barta László összefoglalójával, illetve zárszavával ért véget az országos össztitkári értekezlet.

(– k. f. –)

OSVÁTH GYÖRGYNÉ, az FM Erdészeti Hivatalának osztályvezetője előadása közben.

Mellette BARTA LÁSZLÓ elnök.

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A telekalakításról szóló rendelet módosításáról szóló 2/1996. (III. 28.) KTM-IM együttes rendelet (Magyar Közlöny 23. száma).
- Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvényt módosította az 1996. évi XV. törvény (Magyar Közlöny 24. száma).
- A Munka Törvénykönyvét módosította az 1996. évi XVI. törvény (Magyar Közlöny 25. száma).
- A társadalombiztosításról szóló törvényt módosította az 1996. évi XIX. törvény.
- A személyigazoló jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szól az 1996. évi XX. törvény.
- A rendbirságról szól a 3/1996. (IV. 5.) MüM rendelet. (Mindhárom jogszabály a Magyar Közlöny 26. számában jelent meg.)
- A családi pótlékról és a családok támogatásáról szóló rendeletet módosította a 49/1996. (IV. 10.) Korm. rendelet.
- A gyermeknevelési támogatás megállapításáról szóló rendeletet módosította az 50/1996. (IV. 10.) Korm. rendelet. (Mindkettő a Magyar Közlöny 27. számában olvasható.)
- A gyógyászati segédeszközök rendeléséről és támogatásának összegéről szóló rendeletet módosította a 11/1996. (IV. 24.) NM rendelet. (Részletesen a Magyar Közlöny 32. számában.)
- A térítésmentes fogászati ellátásokat szabályozza a 61/1996. (IV. 26.) Korm. rendelet.
- A lakossági tüzelőolaj felhasználásának támogatásáról szól a 12/1996. NM-PM-BM-IM együttes rendelet. (Mindkét rendelet a Magyar Közlöny 33. számában jelent meg.)
- A pályakezdő munkanélküliek elhelyezkedésének elősegítéséről szól a 68/1996. (V. 15.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 38. száma.)
- A helyi önkormányzatokról szóló törvényt módosította az 1996. évi L. törvény.
- A Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló törvényt módosította az 1996. évi LI. törvény. (Mindkét törvény a Magyar Közlöny 49. számában található.)
- A természet védelméről szól az 1996. évi LIII. törvény.
- Az erdőről és az erdő védelméről az 1996. évi LIV. törvény rendelkezik.
- A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szól az 1996. évi LV. törvény. (Mindhárom a Magyar Közlöny 53. számában jelent meg.)
- A megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és a szociális ellátásáról szóló rendeletet módosította a 18/1996. (VII. 9.) NM-PM rendelet. (Magyar Közlöny 55. száma.)
- Az öregségi nyugdíjkorhatár emeléséről és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szól az 1996. évi LIX. törvény.
- A lakáscélú támogatásokról szóló rendeletet módosította a 96/1996. (VII. 10.) Korm. rendelet. (Mindkét rendelet a Magyar Közlöny 56. számában található meg.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

Elhalálozások

GUBÁNYI IMRE erdőmérnök, a SEFAG Rt. szántódi erdészetének volt főmérnöke, életének 57. évében elhunyt. Észak-Somogyban gyakornokoskodott, volt erdészetvezető Szőlősgyőrökön, műszaki csoportvezető a központban, Kaposváron. Tizenegy kemény évet dolgozott az igali erdészet élén. 1983-ban helyezték át a szántódi erdészethez főmérnöknek. Itt is tudása javát adta és ezt megkövetelte mástól is. A túlfeszített szervezet elküldte a figyelmeztetést: lassabban, fárad a szív! Egészségi állapota megromlott, így 1994-ben nyugdíjba kényszerült. Ez év májusában hozzátartozói, sok száz kollégája, barátja vett örök búcsút tőle, s kísértük utolsó útjára a zamárdi temetőbe.

HEGEDŰS ANTAL erdőmérnök-tanár a Soproni Erdészeti Szakközépiskola oktatója 58 éves korában halt meg. Az iskolában 1979–94-ig, tizenöt éven át mint gyakorlatvezető dolgozott. Több száz diák emlékezik rá tisztelettel. Gyilkos kór támadta meg, ezért 1994-től rokkant nyugdíjas lett. Az iskola diákjainak sorfala között vitték végső nyughelyére, a Szent Mihály temetőbe. A ravatalnál *Rónai Ferenc* igazgató búcsúztatta az iskola nevében.

BRANDISZ MÁRTON erdőmérnököt, aki 41 éven át oktatott az iskolában, Hegedűs Antal után temették. *Dr. Firtás Oszkár* a család és az iskola felkérésére búcsúzott kollégájától, míg *Kondor Antal* az évfolyamtársak nevében búcsúzott barátjától. Egyenruhás erdésztanulók álltak őrséget. Mindkét temetés végső aktusaként elénekelték az erdész himnusz.

Hora novissima

(Brandisz Márton emlékére)

*Tanár úr, jelentem tisztelettel:
kevesebb lett a hely, újból eggyel,
mint odakint, bent is a szívünkben;
mégis belefér az új halhatatlan.*

(Apatóczy István)

INFORMÁCIÓK – röviden

Ülést tartott az EFDSZ Intéző Bizottsága

Szeptember 10-én Budapesten tartotta kibővített ülését az EFDSZ Intéző Bizottsága. Az ülésen, amelyet *Barta László* elnök nyitott meg, részt vettek még *Csávicz János*, *Herczeg Miklós*, *Kálmán József*, *Németh József* és meghívott vendégként *Kovácsné Schulteisz Margit*, a Gyulaj Rt. vezérigazgató-helyettese, valamint *Horváth Ferenc*, a Zalaerdő Rt. vezérigazgató-helyettese.

Az összejövetel fő napirendjeként megtárgyalták az alkalmazotti földalappal és a kárpótlással kapcsolatos eddigi eredményeket és gondokat, melyek az ágazat területén jelentkeztek. Részletes vita után a bizottság kialakította közös állásfoglalását az alkalmazotti földalappal kapcsolatban és megállapodott a további tennivalókban annak érdekében, hogy az ügy minél előbb végleges megoldást nyerjen.

A továbbiakban az IB megtárgyalta az év hátralévő időszakára szóló munkaprogramját.

Szlovák delegáció Magyarországon

A Közép-szlovákiai Erdőgazdaság (Besztercebánya) 22 fős, elsősorban erdészeti és szakszervezeti tisztségviselőkből álló küldöttsége *František Štulajter* vezérigazgató-helyettes és *František Suhanovsky* szb-elnök vezetésével augusztus végén háromnapos tanulmányúton járt hazánkban. Ez alatt látogatást tettek a *Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.*-nél, az *EFDSZ*-nél, s befejezésül megtekintették a *Natur Expo*-t.

Erdőfelújítás a Nagyerdőben

A NYÍRERDŐ Rt. debreceni erdészete igen jelentős természetvédelmi területek gazdája. Ezek között talán a legfontosabb a debreceni Nagyerdő, amely Magyarország első, hivatalosan is védetté nyilvánított területe volt. Az évszázados kocsányos tölgyállomány azonban rekonstrukcióra szorul. A NYÍRERDŐ szakemberei ennek tervét hosszútávra kidolgozták és ennek megfelelően folyik a munka. Az elmúlt évben két hektáron, az idén 6,8 hektáron újították fel az erdőt, mégpedig az idős fák makkjának elvetésével. A munka során elkerülhetetlen volt a tuskókiszedést és mélyforgatást teljesen kizárták. Ezzel a természetes állapot megőrzését biztosították az erdészek.

Az alkalmazott technológia igen biztató. Ugyanakkor az sem kétséges, hogy a költségek igen magasak. A Földművelésügyi Minisztérium támogatást biztosított, most már csak a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium anyagi segítségére van szükség, amit a tárca megígért. A debreceni Nagyerdőben végzett munkákat az erdészet mindig megbeszéli a helyi civil szerve-

zetekkel, környezetvédekkel, hogy mindenki számára világossá váljék mit, mikor és miért csinálnak. A társadalmi kontroll mellett folyó nagyerdei erdőfelújítás a jelek szerint képes lesz ezt a ritka természeti értéket a maga ősi szépségében megőrizni.

Hat tonna akácmag

Aki már látott akácmagot, az el tudja képzelni, mennyit kell ahhoz gyűjteni, hogy összejöjjen a hatvan mázsa, vagyis a hat tonna. Márpedig a NYÍRERDŐ Rt. baktalórántházi erdészetében ezen a nyáron ennyit gyűjtöttek be, tisztítottak meg, készítettek elő eladásra. A minőséget több szerv is ellenőrizte, és az a megállapítás született, hogy az itt gyűjtött akácmag minősége, tisztasága, fajtaértéke a szokásos magas színvonalon áll. Mint köztudott, ez az erdészet a magyar akácmagszükséglet közel 80%-át biztosítja, de külföldi megrendelőknek is jut az értékes szaporítóanyagból. A baktai erdészet pázsintai csemetékertjében is volt szakértői szemle. Itt is az akác szaporítóanyag állott a szakértők vizsgálódásának központjában. A növényegészségügyi felügyelő is úgy minősítette, hogy az állomány kiváló, az akáctelegek során mind az állami erdészet, mind a magánerdő-tulajdonosok kiváló minőségű csemetékhez juthatnak hozzá.

A NYÍRERDŐ bemutatkozott

A NYÍRERDŐ Rt. ezen a nyáron két jelentős országos kiállításon mutatkozott be. A *Natur Expo* és az *OMÉK* kínált lehetőséget arra, hogy a cég ország-világ elé tárja működését. A tíz tablóból készült kiállításon a NYÍRERDŐ teljes vertikuma kibontakozott a látogatók előtt. Nagy sikert aratott ez a bemutatkozás, mely színes képeivel, figyelmet keltő szövegeivel emberközelbe hozta az állami erdőket két megyében – Hajdú-Biharban és Szabolcs-Szatmár-Beregben – kezelő részvénytársaságot. A NYÍRERDŐ Rt. képeslapot is készített, melyeken a vadászházak, a szép erdők, a tájak felvételei viszik el a cég hírét. A NYÍRERDŐ Rt. ezt a kiállítást bemutatja *Debrecenben a Diószegi Sámuel oktatóházban*, *Bánkon*, *a szlovák tájházban*, *Nyíregyházán* és több olyan kiállításon, ahol az erdőkkel kapcsolatos információk szolgálhatják a közt és a gazdasági érdeket. A teljes körű gazdasági és működési információk adása érdekében a NYÍRERDŐ olyan videofilmet is készített, amely a partnerek számára nyújt tájékoztatást és amelynek változata oktatási célokra is hasznosítható lesz.

A Soproni Tájégségi Vadászszövetség szeptember 8-án az Erdészeti és Faipari Egyetem sportpályáján lövészversennyel és sok más programmal egybekötött „*Országos Vadásznapot*” rendezett.

Jövőre még marad az előnyugdíj

Nyugdíjkorhatár emeléséről döntött az Országgyűlés!

Az Országgyűlés név szerinti szavazással elfogadta az öregségi nyugdíjkorhatár emeléséről szóló törvényt, így jövőre 57 évre emelkedik a női nyugdíjkorhatár és 2009-ben éri el a 62. évet. A férfiaknál az emelkedés 1999-ben kezdődik, ekkor az 1938-ban születetteknél az irányadó korhatár a 61 év, az egy évvel fiatalabbaknál pedig mérv a 62 év lesz. Így a férfiak esetében 2001-ben lép hatályba az új nyugdíjkorhatár.

Azért, hogy olvasóink tájékozottabbak legyenek a törvény tartalmát illetően, az alábbiakban részletesen ismertetem a különböző születési évekhez tartozó nyugdíjba menés időpontjait.

A törvény 1997. január 1-jei hatályba lépés 1941-ben és 1942-ben született nők 57 éves korukban, az 1943-ban születettek 58, az 1944-es korosztály 59, az 1945-ösök 60, az 1946-osok 61 éves korukban mehetnek nyugdíjba. A 62 éves korhatár először az 1947-ben született nőket érinti.

A férfiak nyugdíjkorhatára az 1938-ban születettek esetében 61 évre, majd az 1939-es és az azt követő korosztályok számára 62 évre emelkedik.

Teljes nyugdíjra jogosultak mindazok, akik a születési évüknek megfelelő öregségi nyugdíjkorhatárt elérték és legalább 20 évi szolgálati időt szereztek. Ennél öt évvel korábban, de legfeljebb az 55. életév betöltésétől teljes nyugdíj jár a nőnek, ha 1946-ban született és 38 évi, 45-ben született és 37 évi, 1944-ben született és 36 évi, 1943-ban született és 35 évi, 1942-ben született vagy előtte és 34 évi szolgálati idővel rendelkezik. E szolgálati idő három évvel csökkenthető, ha a nyugdíjba vonuló nő három vagy több, két évvel, ha kettő és egy évvel, ha egy gyermeket szült, illetve nevelt. Fogyatékos vagy tartósan

beteg gyermek esetén ez a kedvezmény gyermekenként másfél év.

A férfiak akkor jogosultak 60 éves korukban teljes összegű nyugdíjra, ha legalább 38 évi, illetve az 1938. december 31. előtt születettek 37 év szolgálati időt szereztek. A gyermeküket egyedül nevelő apák a nőkkel azonos szolgálati időkedvezményt élveznek.

Csökkentett összegű előrehozott nyugdíj jár azoknak, akik a számukra előírt szolgálati időnél legfeljebb öt évvel kevesebbel rendelkeznek. Ha legfeljebb egy év hiányzik a szolgálati idejükből, a csökkentés mértéke havi 0,1%, vagyis évi 1,2%. Ez a mérték 2–5 évvel alacsonyabb szolgálati idő esetén havi 0,2–havi 0,5%-ig nő. A maximális nyugdíjcsökkentés tehát – ha valaki gyermektelen és az előírtnál öt évvel kevesebb szolgálati idővel rendelkezik – évi 6%.

Változik a nyugdíj kiszámításának módszere is: a szolgálati idő az eddiginél nagyobb súllyal esik latba. Két táblázat lesz érvényben, amelyek közül a jogosult számára a kedvezőbbet kell alkalmazni. A két táblázat 36 éves szolgálati időnél találkozik, ennél alacsonyabb időtartamú munkaviszony esetén az első a kedvezőbb. Ez a skála 10 és 25 év között évenként 2%-kal – 33%-ról 63%-ra –, azután évi egy százalékkal növeli az átlagkereset figyelembe vehető részét. A második 20 év munkaviszonnyal és az átlagkereset 50%-ával kezdődik; e felett egyenletesen évi 1,5%-kal nő a figyelembe vehető átlagkereset aránya.

A nyugdíjkorhatár változása után várható a jelenlegi előnyugdíj megszűnése is, pontosabban annak – egy, a munkanélküli járadékhoz hasonló – segéllyel történő felváltása. A változás konkrét időpontja még nem ismert, de valószínűsíthető, hogy jövő év végével megszűnik

az előnyugdíj jelenlegi formája és felváltja a nyugdíj előtti munkanélküli segély. Jelenleg tehát előnyugdíjat az a munkanélküli kérhet, aki az öregségi nyugdíjkorhatárt három éven belül betölti, ez jövőre nők esetén 53, férfiaknál 58 év lesz. További feltételek, hogy a kérelmező legalább 180 napig munkanélküli járadékban részesült, a törvény alapján munkanélküli ellátást nem kaphat, részére megfelelő munkahely nem biztosítható, valamint az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkezik.

Úgy vélem, a fentiek szinte minden családot érintenek, ezért a törvények ismerete segíthet a legelőnyösebb választás megtételében.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság elnöke,
az EFDSZ kamarai képviselője

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtájtára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
Borsody István,
dr. Csöthönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500 – Váci Nyomda Kft.
96-1002 o.

Felelős vezető:

Nagy Sándor
ügyvezető igazgató

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

*Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog
új esztendőt
kíván
az
Erdészeti
és Faipari
Dolgozók
Szakszervezete*

'96-'97

Bizakodással a fellendülés évébe

Közeledve az év végéhez, rátekintve az évszámokra, ismét jön a felismerés, milyen gyorsan telnek a napok, évek fölöttünk. Minden évnek megvan a jelentősége, fontossága, azonossága. Megszokott, változatlanok a hitt és elfogadott események követik egymást, s mindig bebelopódzik egy-egy váratlan fordulat, hangulatunkat, életünket jó és kevésbé jó irányba befolyásoló történés.

Érdekes, változatos és izgalmas év volt '96. Az elmúlt évek embert próbáló átalakulási kísérletei, folyamatai után egy viszonylag nyugodt évet tudhat maga mögött ágazatunk. Nyugodt, ugyanakkor jövőnket jelentősen befolyásoló év volt '96. Még nem érezzük – tudjuk, hogy a hosszú vívódás után megszületett törvények az erdőről, a vadászatról, a természetvédelemről milyen módon fogják befolyásolni életünket, hiszen a nagy jelentőséggel bíró végrehajtási rendelkezések még nem teljes körűek.

Nehéz küzdelem volt a törvények előkészítése, melyben szakszervezetünk is aktívan részt vett. Küzdelem volt, mely komoly tanulságokkal is szolgált. Mindezelőtt nem érződött eléggé az erdész „lobby” ereje, jelen-

léte, hiányzott az összehangolt fellépés, gyakran érezte az ember a különböző érdekcsoportok közötti ellentéteket, melyek megjelentek a szakemberek, az ország régiói között, s ezek a mai napig sem tisztázódtak. Továbbra is nyitott kérdés a tulajdonosi jogkör, a gazdálkodás formája, módozatai, az erdészeti vadászat viszonya, az erdőgazdálkodás és természetvédelem kapcsolata. A felsorolt kérdések rendkívül fontosak, reméljük, mielőbb választ kapunk rájuk.

Szakszervezeti tagságunk számára rendkívül fontos, hogyan dőlnek el ezek a kérdések, hiszen alapvető befolyással bírnak életünkre. Működésünk a jelenlegi helyzetben kissé felemás képet mutat. *Tisztázatlan viszonyok miatt az ez évi ágazati kollektív szerződés módosítása nehézségekbe ütközött.* A tulajdonosi oldal nehézkes, szándék és okozatihiányos lépései bizonytalanná tették időbeli aláírását, s mivel novemberben már nem célszerű adott évi módosításról beszélni, kezdeményezzük a januári aláírást, amely már 1997. évre is volna.

Hasonló a helyzet az 1996. évi bér és jövedelem alakulásánál. Az év elején úgy tűnt,

végre kedvező pozícióba kerülünk, hiszen 20% körüli keresetszint-növekedést sikerült a részvénytársaságok többségénél elérni.

Az infláció nagysága szükségessé, a gazdálkodás eredményei lehetővé tennék a néhány százalékos túllépést, ám a döntés előtti órákban botrány rázta meg az országot (ÁPV Rt.). Így könnyebb volt aláírni néhány százmilliós sikerdíjat, mint néhány százalékos megérdemelt keresetszint-növekedést. Ráférne pedig ez az ágazatra, hiszen amikor lehetett volna jövedelmet növelni, nem volt miből, amikor lenne miből, akkor nincs engedély. Bízunk, hiszen a kormány szerint '97 már a fellendülés éve. Kívánjuk!

Sikeresnek mondható az ERFA Nyugdíjpénztár működése, melyben közel 5000 kollégánk aktív tag, s reméljük, egyre többen fogják felismerni szükségességét és csatlakoznak. Dicséret illeti a befektetőket, hiszen a pénzügyi mutatók nagyon jó eredményeket regisztrálnak.

Nagy gondot fordítottunk tagságunk, családtagjaik, elsősorban a gyermekek üdültetésére, melyet ez évben is sikeresen oldottunk (folytatás a 4. oldalon)

'96-'97

Bizakodással a fellendülés évébe

(folytatás a 3. oldalról)

meg. Belföldi és a szlovákiai csereüdötetés jól szolgálta a kollégák pihenését, gyermekeink élményben gazdag nyári programját.

Augusztus hónapban tartottuk szakszervezetünk I. Országos Sportnapját Felsőtárkányban. Több mint 300 résztvevő remek hangulatú találkozása és versenye tette emlékezetessé rendezvényünket. Megerősített bennünket azon törekvésünkben, hogy szükség van ilyen jellegű programokra, összejövetelekre; tovább kell vinni, hagyománnyá kell tenni a sportnapokat.

Áttekintettük szervezetünk működését, döntöttünk a régiók létrehozásáról, a szervezeti élet korszerűsítéséről. A továbblépéshez elengedhetetlen a tervszerű, célorientált, folyamatosan működtetett fórumrendszer munkahelyi, régióbeli, országos szinten egyaránt. Kiépítéséhez, fejlesztéséhez ugyanakkor anyagi erőforrásokra van szükség, melyre reális esély nyílik, hiszen a megállapodás küszöbén vagyunk a MEDOSZ Szövetséggel a vagyon megosztásáról.

Tagozataink – elsősorban az Intézményi Tagozat – működése sikeres. Ki

kell emelni szerepvállalásunkat az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésben. A Faipari Tagozatot erősíteni szükséges, biztosítani önszerveződésüket, támogatni törekvéseiket, kezdeményezéseiket.

Kapcsolataink az intézményekkel, szervezetekkel, mint az FM Erdészeti Hivatal, ÁPV Rt., FAGOSZ, Országos Erdészeti Egyesület, MOSZ, ÉSZT, Húsipari Dolgozók Szakszervezete, jók. Az Üzemi Tanácsok elfogadhatóak, talán kicsit megrekedtek az 1995. évi szinten. Célszerű a továbbfejlesztésekről közösen konzultálni az érintettekkel.

Nemzetközi kapcsolataink sikeresek és jól szolgálják a tapasztalatok cseréjét. Kiemelést érdemel a szlovák, lengyel, ukrán, svéd, orosz partneri viszony.

Nyugdíjasaink támogatására is gondot fordítunk. Képviseltetjük magunkat az országos nyugdíjas szervezeteknél, választmányban. 1996. évben is sikerült számos rendkívüli nyugdíjemelést elérni szakszervezeti tagjaink körében.

Lapunk, az Erdészeti és Faipari Híradó, mint a legfontosabb információ továbbító, jól tölti be szerepét, eljut tagságunkhoz, aktuális információkkal szolgál folyamatosan.

Elősegíti a kapcsolattartást, igaz, még eléggé egyoldalúan. Jó lenne a gyakoribb visszajelzés az olvasók részéről. Köszönet illeti a Szerkesztőség munkáját, a cikkírók fáradásait.

Összegezve tehát: voltak sikereink, sikertelen próbálkozásaink egyaránt. Szakszervezetünk működőképes, teljesíti, betölti vállalt funkcióját. Mindez együttes munka eredménye, melyet ezután is kérünk minden szakszervezeti tagtól, tisztségviselőtől. A tapasztalatokat, eredményeket, eredménytelenséget értékeljük és lehetőségeinkhez, eszközeinkhez mérten javítjuk, alakítjuk teljesítményeinket.

Ugyanakkor jön ismét a felismerés, hogy szakszervezetünk nem néhány személy egyéni ügye. A folyamatos, színvonalas szakszervezeti munka csak együtt, közösen képzelhető el.

Ehhez a közös érdekazonosságon nyugvó együttgondolkodáshoz, munkálkodáshoz kívánok minden kedves kollégának, családtagjaiknak, partnereinknek nagyon jó egészséget, sikerekben gazdag, békés új esztendőt.

Barta László,
az EFDSZ elnöke

A magyar erdészet a következő évszázadban

A Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottsága *A magyar erdészet a következő évszázadban* címmel tervezi kidolgozni azt a fejlesztési koncepciót, amely az erdészetfejlesztés főbb stratégiai szempontjait tárgyalja. Ezt a munkát kiemelt feladatának tekinti a bizottság, amelyet ez év október 1-jén választottak újjá szakterületünk tudományos minősítéssel rendelkező képviselői, a tudomány kandidátusai, doktorai és az akadémikusok. Ez alkalommal választották meg a bizottság elnökét is. A 23 tagú bizottság október 21-én választotta meg elnökhelyettesét, titkárát és döntött arról, hogy *Erdőgazdasági, Vadgazdasági, Fagazdasági*, valamint *Természet- és Erdővédelmi Albizottságokat* hoz létre. A munkában részt vesz még 10 tanácskozási jogú tag, aki a vezető erdészeti és faipari szervezetet képviseli (FM, KTM, KVI, ÁPV Rt., az Erdő- és a Faiparimérnöki Kar dékánjai, az ERTI és a FAKI vezetői, a FAGOSZ elnöke, az ERSZ főigazgatója). Állandó meghívott az OEE, a FATE, az OMMI, valamint az MTA Agrártudományi Osztályának a vezetői.

Az újjáalakult Erdészeti Bizottság elnöke: *Solymos Rezső* doktor, elnökhelyettese: *Winkler András* doktor, titkára: *Bondor Antal* kandidátus, az albizottságok vezetői: *Mátyás Csaba* doktor, *Kőhalmi Tamás* doktor, *Kovács Jenő* doktor, *Bartha Dénes* kandidátus. A bizottság doktori fokozattal rendelkező tagjai: *Járó Zoltán*, *Madas András*, *Márkus László*, *Marosvölgyi Béla*, *Molnár Sándor*, *Pagony Hubert*, *Szontágh Pál*. A kandidátusi fokozattal rendelkező bizottsági tagok: *Csóka György*, *Gergács József*, *Koloszár József*, *Kosztka Miklós*, *Mészáros Károly*, *Rédei Károly*, *Tóth Béla*. A két akadémiai rendes tag: *Keresztesi Béla* és *Magyar János* hivatalból tagja a bizottságnak, amely úgy döntött, hogy Magyar János akadémikust tiszteletbeli elnökül választja.

Az MTA Székházában tartott első ülésen a bizottság elnöke előterjesztette a következő három évre vonatkozó programjavaslatát, a bizottsági munka főbb céljait, kiemelt szempontjait. Eszerint az Akadémiai Törvényben és ügyrendben foglaltaknak megfelelően a bizottság:

- értékeli, támogatja a szakterület tudományos kutatásait, a szakoktatást és a fejlesztést, irányelveket dolgoz ki és állást foglal ezek helyzetével és tevékenységével kapcsolatosan,
- elősegíti a sokhasznú stabil erdei ökoszisztémák fenntartását és létrehozását a változó környezetben,
- szorgalmazza az ökológiailag megalapozott természetközeli erdőgazdálkodás megvalósítását, a természet törvényeinek betartását,
- irányelveket dolgoz ki az erdők természet- és környezetvédelmi szerepének, jóléti szolgáltatásainak tartamos fenntartására,
- a környezetbarát fa feldolgozásának és széles körű hasznosításának érdekében támogatja a hazai fa ipari

célú felhasználását szolgáló fejlesztéseket, a faellátás itthoni bázisának jobb kihasználását,

- az erdő- és a vadgazdálkodás évszázados konfliktusainak mérséklésére elősegíti az erdő és vad szakmailag kívánatos összehangolását a tudományos alapok bővítése útján,
- a faállományt kímélő műszaki fejlesztés, az erdőfeltárás és a gépesítés természetvédő módszereinek kidolgozását támogatja,
- az erdőértékelés, az erdészeti, a fagazdasági ökönmia továbbfejlesztése, a fenntartható fejlődésnek megfelelő gyakorlati realizálása érdekében szorgalmazza az ide vonatkozó kutatások bővítését,
- támogatást nyújt olyan átfogó erdő- és fagazdaságpolitikai koncepció, nemzeti stratégia kidolgozásához, amely megfelel az EU-tagság követelményeinek és figyelembe veszi a belőle fakadó kötelezettségeket, előnyöket és hátrányokat.

A felsoroltak az ülésre elkészített írásos tervezet főbb szempontjainak a kiemelésére szolgáltak. Ezeket az albizottságok megvitatják, munkatervükbe beépítik.

Évente általában 4-4 bizottsági és albizottsági ülésre kerül sor, várhatóan a munkatervben szereplő témák megvitatására és a velük kapcsolatos állásfoglalásra.

Nyilvános vitaülésre, nagyrendezvényre évente egy alkalommal Budapesten az Akadémián, egy alkalommal vidéken kerül sor.

A tudományos fokozattal rendelkezőket a bizottság évente egy alkalommal hívja össze, amikor bármilyen, szabadon választott szakmai témában a minősítettek fel szólalhatnak. Előreláthatóan erre első alkalommal 1997 januárjában vagy februárjában kerülhet sor. Erre a „kötetlen” találkozóra a szakma szélesebb köreit is meghívjuk.

Kiemelt és újszerű feladat az „MTA doktora” cím odaítélésével kapcsolatos eljárás. A doktori szabályzat szerint a tudományos bizottságok szerepe az értékelésben meghatározó jelentőségű.

A bizottság arra törekszik, hogy az erdészeti, vadászati, faipari és természetvédelmi közeletben számottevő részt vállaljon. A jelen helyzet széttagolt irányítási, felügyeleti, főhatósági viszonyai között az akadémiai tudományos bizottság semleges függetlensége jó szolgálatot tehet bonyolult problémák rendezésében. Ilyen többek között a PR munka, az erdészet arculatának helyes bemutatása is.

A széles szakmai kapcsolatok, a nyitottság és együttműködés útján reméljük azt, hogy az újjáalakult MTA Erdészeti Bizottság az ezredfordulóig tervezett feladatait teljesíti. Úgy tervezzük, hogy a sajtó útján erről rendszeres tájékoztatást adunk.

Dr. Solymos Rezső

Nyugdíjasoknak – nyugdíjasokról

Szakszervezetünk Intézőbizottságának állásfoglalása értelmében 1996. évben is folytattuk az erdészeti nyugdíjasok élethelyzetének felmérését. Ez év végéig 627 db adatlap érkezett központunkba, amelyeket feldolgoztunk és ezzel hű képet kaptunk nyugdíjasaink életkörülményeiről, anyagi helyzetéről. Az év elején közzétett felhívásunk értelmében tovább folytattuk a legrászorultabb nyugdíjasaink felterjesztését soron kívüli nyugdíjemelésre.

Örömmel adhatunk számot arról, hogy összesen 117 főt terjesztettünk fel a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságokhoz, amelyből 61 nyugdíjasunk részesült soron kívüli nyugdíjemelésben. Ezen méltányossági nyugdíjemelések a hivatalosan meghirdetett százalékos kötelező nyugdíjemeléseket meghaladóan történtek. Havi 700 Ft-tól 1600 Ft-ig terjedtek a soron kívüli emelések.

Természetesen csak azon vállalatoktól tudtunk felterjeszteni nyugdíjasokat, ahonnan az adatlapok beérkeztek. *Elismerésre méltó munkát végeztek a Nagyunsági Erdészeti és Faipari Rt.-nél, ahol 16 fő részesült soron kívüli nyugdíjemelésben, vagy az Északerdő Rt.-nél, ahol 15 fő kapott soron kívüli emelést.*

Meggyőződésünk, hogy 61 erdészeti nyugdíjas családját jobb anyagi helyzetbe tudta hozni szakszervezetünk. A 61 fő nyugdíjasunk összesen 66 ezer 490 Ft/fő emelést kapott, amelynek éves kihatása 797 ezer 880 Ft/év.

Sajnálattal állapítottuk meg, hogy sok, arra rászoruló nyugdíjasunkat azért nem tudtuk felterjeszteni soron kívüli nyugdíjemelésre, mert nem tartotta meg szakszervezeti tagságát.

Szakszervezetünk eltökélt szándéka, hogy 1997-ben is folytatjuk az erdészeti nyugdíjasaink körében végzett munkánkat és lehetőségeink szerint segítjük élethelyzetük javítását.

* * *

Napirenden van az 1997. évi nyugdíjemelés. A Népjóléti Minisztérium – összhangban a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzattal – azt javasolja, hogy a nyugdíjakat 1997. évben egyszer emeljék januártól, amelynek mértéke 19,5% legyen. Javaslatukat azzal indokolták, hogy az év elején történő nyugdíjemeléssel enyhítenék a januárra halasztott energiaár-emelés terheit. Az emelés legkisebb összege 2000 Ft lenne.

A közel 3 millió nyugdíjas így jövő évben előreláthatólag csak januárban kap nyugdíjemelést. Bár a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat ragaszkodik ahhoz, hogy amennyiben az ez évi nettó bériáramlás meghaladja a 19,5%-ot, akkor kerüljön sor júliusban egy második emelésre is. Januárban az öregségi nyugdíjkon kívül az előnyugdíjasok, a vállalati korengedményes nyugdíjasok, a mezőgazdasági járulékosok is 19,5%-os emelésben részesülnek. Ezen javaslatot az 1996. november 14-i kormányülés jóváhagyta, majd a november végi parlamenti ülésen válik joghatállyossá.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ kamarai képviselője

MÁRKAKERESKEDŐ ÉS SZERVIZ

STIHL GÉPEK TELJES VÁLASZTÉKA,
SZERSZÁMOK,
ALKATRÉSZEK,
ESZKÖZÖK ÉS KIEGÉSZÍTŐK,
GARANCIÁS ÉS
GARANCIÁN TÚLI JAVÍTÁSOK

Érdeklődni:

HERCZEG ZOLTÁN
PÁSZTÓ
Mezőgazdasági bolt
Piac tér

Telefon/fax:

(32) 360-322

Újabb munkalehetőség

Egy kezdeményezés krónikája

Az erdő: beruházás a jövőbe, írtam címűül annak a kerekasztal-beszélgetésnek, amelyet idén márciusban a MunkaerőPiacban adtam közre az erdőtelepítésről. (Az Erdészeti és Faipari Híradó májusi számában közöltük – Szerk.) Ha visszatekintek a magunk mögött hagyott hónapokra, tárgyilagosan meg kell állapítanom, hogy ez a nagy igényű kezdeményezés szépen sarjadt, növekedésnek indult, de mintha valami kór bántaná, időnként csak gyöngye életjeleket mutat. Kár lenne persze türelmetlenkedni, mindennek eljön egyszer az ideje.

Talán nem lesz haszontalan, ha ezeken a hasábocon, az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Lapjában* az események nyomába szegődöm és beszámolok a Kedves Olvasónak arról, hogy hol tart ma az az ügy, amelyet kedves barátaimmal, Schmotzer Andrással, Herczeg Miklóssal, Tóth Lászlóval és másokkal elindítottunk. Nem tagadhatom, hogy az 1996. esztendő végének közeledése is számvetésre készítet, még ha tudom is, hogy egy ilyen program idejét nem hónapokban, hanem években, évtizedekben mérik. Mi magunk is mindig 20–25 évről szoltunk, amikor a tennivalók idősoráról esett szó.

Kezdem azzal, hogy a szilvásvárad megbeszélést követően elkészült a cikk. Még kéziratban megküldtem a két illetékes szaktárca, a Földművelésügyi és a Munkaügyi Minisztérium vezetőinek. Lakos László és Kiss Péter miniszter urak nem hagyták válasz nélkül a dolgot, mindketten hasznosnak ítélték a kezdeményezést. Az írás megjelenését mégis mintha bizonyos értetlenség fogadta volna egyes szakmai körökben. Úgy tűnik, hogy vannak, akiknek még mindig szokatlan egy „alulról jövő” kezdeményezés.

Szerencsére mi sem úgy képzeltük, hogy a gondolatot útjára bocsátjuk, s majd csak kinyílnak az ajtók, ablakok és biztosan lesznek, akik betesséklik a házba. Jól tudtuk, hogy az erdőtelepítés híveinek – akiknek a száma hetek alatt szaporodott – az „összeszküvése” nélkül nem megyünk semmire. Erre az összejövetelre április 30-án került sor, ahol a résztvevők való-

ságos kis akcióprogramot dolgoztak ki a tennivalókat illetően. Gondoskodtunk róla, hogy a különféle hivatalos helyek és hatóságok rövid úton megkapják ezt a „csomagot”. Nem elégedtünk meg azonban a hivatalok becserkészésével, a közvéleményt is megakartuk ismertetni elképzeléseinkkel. Szerencsére jó partnerekre találtunk a szakmai és gazdasági lapok, a Falurádió és a Televízió munkatársaiban, szép számban jöttek el a sajtótájékoztatóra és beszámolóikban nagyon kedvező képet adtak az egész kezdeményezésről. Erre azért is szükségünk volt, mert úgy véltük, és véljük ma is, hogy az erdőtelepítés akkor lehet igazán sikeres, ha a szakmai erőfeszítések „összeérnek” a szélesebb társadalom, az erdőtulajdonosok, az állás-keresők, a természetvédők és más csoportok törekvéseivel.

Mi volt az „üzenet” a közvélemény és a döntéshozók számára? *Mindenek előtt az, hogy sebességet kell váltani, mert az 1989-ben elfogadott és gyenge ütemben végrehajtott erdőtelepítési kormányprogrammal soha sem érjük utol magunkat. Új erdőszelvéspolitikára, erdőstratégiára van szükség. Az Európai Unió kívánalmainak megfelelően, egy országos tájrendezési tervbe illesztve kell meghatározni a tennivalókat. A különféle érdekek (foglalkoztatás, beruházás, környezetvédelem) harmonizálásával lehet csak célhoz érni, s minden tekintetben összefogásra van szükség. No persze – mondtuk – új jogszabályok, megfelelő szervezeti keretek is kellenek, és széles nyilvánosság, jó PR-munka sem árt.*

A szakmai konferencia megszervezése mellett a kezdeményezés résztvevői és támogatói a háttérben is mozgottak, tették azt, amit manapság lobbizásnak neveznek. Ennek köszönhető, hogy az időközben megalakult Közmunkatanács felvette programjába az erdőtelepítést, s az idei évre 200 millió forintot szavazott meg erre a célra.

Úgy tűnt a tavasz végén, hogy a dolgok jól haladnak, s ez lényegében így is volt. Az erdőgazdaságok vezetői – természetesen üzleti megfontolásokból – több helyen újabb lendületet adtak az erdőtelepítésnek. A magánerdőtulajdonosok körében is érdeklődés

volt tapasztalható. Többeket elbizonytalanított azonban, hogy a nyár végére sem tisztázódott a Közmunkatanácsnál a finanszírozás formája, egészen pontosan, az Erdészeti Hivatal számlájára nem érkezett meg időben a pénz. Sajnos ez a körülmény egyesekben megkérdőjelezte az ügy komolyságát. S voltak, akik azt hitték, hogy ellenszélbe került az egész kezdeményezés. Hiszen azért azt sem szabad titkolni, hogy az ügynek voltak ellendrukkerei is.

Így adódott, hogy ősszel egy kicsit megtört a kezdeti lendület. Szó sincs azonban arról, hogy csökkent volna a vállalkozói kedv. Schmotzer András mint egyesületi elnök és Herczeg Miklós mint szakszervezeti főtítkárra fáradszóról folytatják a megkezdett munkát. Nagy nyeresége az ügynek Dr. Solymos Rezső professzor úr, aki brüsszeli tapasztalataival járul hozzá a koncepció kialakításához. Dr. Csötönyi József közmunkamenedzserek képzésébe fogott, Halász Gábor, Bóna József és még sokan mások segítik a kezdeményezés helyi kiszélesítését. Ebben szerepet vállaltak szakszervezeti tisztségviselők is, akik felismerték, hogy az érdekvédelemnek is lehet keresnivalója az erdőtelepítés és a foglalkoztatás kapcsolódási területein.

Nyilvánvaló – mint fentebb is jeleztük –, hogy egy hosszú távú feladatról van szó, ilyen optikával nézve sikeresnek mondhatjuk azt, ami 8-9 hónap alatt megtörtént. És mielőtt vége lenne az évnek, talán egy újabb lépést tehetünk a hosszú úton. Dr. Halmos Csaba címzetes államtitkárral, a Közmunkatanács elnökével tárgyalást folytatunk az együttműködésről. *Elnök úr várhatóan felkéri a kezdeményezőket, hogy tanácsadó testületként segítsék a tanács munkáját, a pályázatok kiírását és értékelését. A megbízás komolyságát jelzi, hogy a Közmunkatanács 1997-ben öt milliárd forinttal rendelkezik, aminek jelentős hányadát szánják erdőtelepítésre. Azt hiszem, hogy olyan lehetőségek tárulhatnak föl az elkövetkező időkben, amit az erdősz társadalom nem hagyhat számításán kívül.*

Horváth László
főszerkesztő

Erdőtörvény – erdőszpolitika nélkül

Erdőügyek 1996-ban

– ágas-bogas gondolatok –

Az 1996-os esztendő méltán rangos eseménye az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. LIV. törvény megszületése. Van új erdőtörvényünk, de nincsen egy átfogó, európai szintű erdőszeti politikánk. Úgy tűnik, mintha fordítva ültünk volna fel a lóra. Erdőtörvényt alkottunk az azt megalapozó, kimunkált erdőszpolitika nélkül. A helyes sorrend ez lett volna: *erdőszpolitika és erre alapozott, ebből kisarjadt erdőtörvény*. Van remény és idő arra, hogy a következő erdőtörvényünk a harmadik évezredben már az erdőszpolitika szülöttje legyen.

Valós problémák, kiszolgáltatottság

A vártnál hosszabb és lassúbb folyamat az erdők privatizációja. A magántulajdonú erdőkben az erdőgazdálkodás beindulása, működőképes pályára vezérlése számos problémával terhelt. A valós, rendezetlen problémák e területen vannak igazán. Súlyos teher a többszáz ezer nagyságú részaránytulajdonú erdő rendezetlensége. Ebből kifolyólag naponta kár érte mind az erdőt, mind a leendő tulajdonosokat. A fapiacra (ha ez fapiacnak nevezhető egyáltalán) elszaporodtak a fakeszereplők. Szakmai felkészültségük, etikai magatartásuk számos kívánnivalót hagynak maguk után. Nem kevesebb gondot jelentenek a szakképzetlen vállalkozók is. Kétség kívül, a sokszereplős, kusza fapiac, a szakképzetlen vállalkozók, a magán-erdő-tulajdonosok kiszolgáltatottságának jelentős tényezői.

Az egységes érdekképviselés hiánya (gyenge érdekérvényesítés)

A magán-erdő-tulajdonosok önszerveződése nyomán tucatnyi – különböző szintű – érdekképviselések születtek. Ám hatékonyságuk elmaradt a kívánatostól, közel nem képviselnek olyan súlyt, mint amekkorát a magán-erdő-tulajdon mai nagysága méltán megkövetelné. *A magán-erdő-tulajdonosok jól felfogott érdeke nem lehet más, mint, hogy hozzák létre országos szintű, egységes képviselőket.* Ez nem kis feladatot jelent, ha figyelembe vesszük azt, hogy a magán-erdőknek tulajdonosi szempontból két fontos jellemzőjük van: *az egyik a néhány hektárnyi erdőbirtok sokasága, a másik a sokszereplős, tarka, szociális összetételű erdőtulajdonosi kör.* Ez utóbbiban szinte a társadalom valamennyi rétege képviselteti magát.

„Szövetség az Erdőkért, a Jövőért”

Figyelemre méltó és új színfoltja az 1996-os esztendőnek a FAGOSZ (Fagazdasági Országos Szakmai Szövet-

ség) által indított marketingprogram. Célja nem más, mint az ember-erdő-fa viszonyának feltérképezése és program az erdőgazdálkodás és a fából készült termékek társadalmi megítélésének jobbítására. Úgy vélem, hogy a kezdeményezők – illesse őket elismerés – felfigyeltek arra a vézscsengőre, hogy az erdők veszélyeztettsége nőtt, a levegő fullasztó, a víz szinte ihatatlan, a hőmérséklet emelkedik, a zaj már-már elviselhetetlen. Hiány az erdő-kultusz, de az erdőtulajdonláshoz kapcsolódó erdőetika is. Az ember és az erdő, a fa viszonyában a változtatás már nem halogatható.

Jogosítványhoz kötött erdőtulajdonlás (erdőismeret)

Fontolóra kellene venni és jogi úton szabályozni, hogy a 10 hektárnyi, vagy ezt meghaladó erdőtulajdonnal rendelkezők részére – kivéve az erdősz képzetségűeket – az erdőtulajdonlást jogosítványhoz (szakképzetséghez, erdőismerethez) kellene kötni. (Európában már van erre példa a földbirtoklás vonatkozásában.)

Nagy, nemzeti zöldprogram kell!

A következő évtizedek nagyszabású erdőtelepítési (erdővagyon bővítő) programjának kimunkálását már nehezen lehet halogatni, elodázni. A „civil” kezdeményezésként megindult „AGRO-21” (Az agrárgazdaság jövőképe) kutatási program keretében és az AGRO-21 füzetek 1995. 7. számában megjelent tanulmányban az alábbiak olvashatók: „A 21. század elején szakmánk nagy feladata lesz a mezőgazdasági művelés alól kikerült területek fás növényzettel való betelepítése, új erdőterületek létesítése. Az új erdők telepítése, ápolása, gondozása, munkahelyek biztosítása és tájaink arculatának megváltoztatásával is pozitív hatású lesz. Ez biztosítja szakmánknak a 21. században való fennmaradását és megerősödését.” Az erdőtelepítési programnak – országos tájrendezési tervbe illesztve – tartalmaznia kell az azonnali teendőket (pl. tulajdonrendezést), a program eszközrendszerét (ökonomiai feltételeket, a végrehajtás szervezetét). Ez a program – a nagy zöldprogram – nemcsak az erdőszeké, a mezőgazdáké, hanem a nemzeté is. Nemcsak az erdővagyon gyarapodását, a fa nyersanyag forrás bővülését jelenti, hanem tájformálást, tájszépítést – a természeti táj legsajátosabb elemével – a fával. A nagy zöldprogram nemcsak gazdasági cél, hanem a holnapokban hívó, a jövőben reménykedő ember programja, a fiatalság és a reménység programja!

(folytatás a 9. oldalon)

Erdőügyek 1996-ban

(folytatás a 8. oldalról)

Védősisak – a kocsiban

Háromtagú vállalkozó fakitermelő brigáddal találkoztam. Az egyikük éppen darabolást végzett, ám védősisak nélkül. Megkérdeztem, nincsen védősisakja? De igen – válaszolta, ott van a kocsiban! Azt hiszem, nem egyedi esetről van szó. Sajnos. Vállalkozás ide, vállalkozás oda, érvényt kell szerezni az erdészeti biztonsági szabályzat előírásainak!

Mintha...

A 130 éves Országos Erdészeti Egyesület mintha
– a rendszerváltáskor harcosabb, hangosabb lett volna,
– a sokszínűség befogadása helyett, valami állami zöldkalapos romantikát dédelgetne,
– lépéshátrányban lenne,
– kissé elszürkült volna,
– valami „elveszett éden” után nosztalgiázna,
– nem állította volna át a váltókat a XXI. évszázad irányába.

Remélem, az előbbieket csak múltó tünetek számomra...

Gedeon-effektus

A Biblia ószövetségi részében, közelebbről a Bírak könyvében olvasható az ismert történet Gedeonról, Izrael

bírájáról. Lényege: kis csapat nagy tettet hajtott végre. Túlzás nélkül állítom, hogy az EFDSZ-re méltán illik a Gedeon-effektus. Eredményes, sikeres munkájával elismerést váltott ki a szakmában. Eddigi történetéből csak a következőket emelem ki: függetlenné válását, az ágazati kollektív szerződést, a nemzetközi kapcsolatok kiépítését, az I. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat, emlékérem alapítását és nem utolsósorban a krónikás szerepét betöltő Erdészeti és Faipari Híradót, és még sorolhatnám tovább. Az EFDSZ önmagában bízó, munkája értelmében hívó, nagy tettekhez kész és mindezekre alkalmas kis csapat. Mindehhez Gedeonok is kellenek, de a szakmában is!

Szakmai hitvallás

Az emlékezés esztendeje volt 1996. sok tapasztalattal, ám még több illúzióvesztéssel. Szorongtunk, reménykedtünk, biztos kapaszkodókat kerestünk. Lassan oldódnak a sokkok, görcsök, nehezen omlanak a megosztó falak. A magyar erdők, szakmánk jelene és jövője volt a főkérdés akár a múltba néztünk, akár a harmadik évezred horizontjára vetettük tekintetünket. Az esztendő végén idézem a nagy erdész, Bedő Albert gondolatait:

„Gondolatomnak és munkásságomnak soha meg nem szűnő tárgya az erdő s hazám erdészetének jövője.”

Lehet-e ez a bedői gondolat az 1100 éves hazában élő erdész szakmai hitvallása? Lehet!

dr. Csötönyi József

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete
és Nevelőotthona (volt Erdészeti Nevelőotthon)
felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban,
valamint az élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél
munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 ■ Telefon/Fax: (1) 389-689

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A foglalkoztatást elősegítő támogatásokról, valamint a Munkaerőpiaci Alapból foglalkoztatási válsághelyzetek kezelésére nyújtható támogatásról szól a 6/1996. (VII. 16.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 59. száma.)

- A felsőoktatásról, a közoktatásról és a sportról, valamint az adóazonosító jelről, továbbá a Társadalombiztosítási Azonosítási Jelről és a személyi azonosító használatával kapcsolatos törvények a Magyar Közlöny 61. számában találhatók.

- A mezőgazdasági termelő és az erdőgazdálkodó gázolaj felhasználása utáni fogyasztási adó visszatérítésének feltételeiről és szabályairól szóló rendeletet módosította a 122/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 62. száma.)

- Az otthoni szakápolási tevékenységről szól a 20/1996. (VII. 26.) NM rendelet. (Magyar Közlöny 64. száma.)

- A katonai szolgálatra való egészségi alkalmasság elbírálásával foglalkozik a 7/1996. (VII. 30.) HM-NM együttes rendelet. (Magyar Közlöny 65. száma.)

- Az érdekképviselési tagdíjra és a szociális segélyre vonatkozó adórendelkezések alkalmazásával foglalkozik a 7703/1996. (PK 11.) Pénzügyminiszteri Irányelv. (Magyar Közlöny 77. száma.)

- A közforgalmazású gyógyszerterápiában készített gyógyszerek előállításáról és készítési díjáról szól a 31/1996. (IX. 17.) NM rendelet. (Magyar Közlöny 78. száma.)

- A jegybanki alapkamat mértékét 1996. október 1. napjától 23%-ban állapította meg az 5/1996. (MK 81.) MNB közlemény. (Magyar Közlöny 81. száma.)

- A cégbejegyzéssel összefüggően több igazságügyi miniszteri rendelet található a Magyar Közlöny 83. számában.

- A Földművelésügyi Minisztérium közleménye az ingatlan-nyilvántartásról a Magyar Közlöny 84. számában jelent meg.

- A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény végrehajtásával kapcsolatos átmeneti szabályokat tartalmazza a 28/1996. (X. 10.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 86. száma.)

- A munkaügyi ellenőrzésről szól az 1996. évi LXXV. törvény. (Magyar Közlöny 89. száma.)

- A földmérési és térképészeti tevékenységről rendelkezik az 1996. évi LXXVI. törvény. (Magyar Közlöny 92. száma.)

- A személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmény működésének engedélyezéséről szól a 161/1996. (XI. 7.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 95. száma.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

Hírek... Hírek...

A közelmúltban, az EFDSZ meghívására három tagú szlovák delegáció volt hivatalos látogatáson hazánkban. A delegáció tagjai voltak: *Vojtech Kryak*, a Szlovák Erdészeti Szakszervezet alelnöke, a Kelet-szlovákiai Erdőgazdaság szb-elnöke, *Ladislav Kochan*, a roznýói erdészeti üzemegység igazgatója és *Štefan Kovač* igazgatóhelyettes.

A vendégek hivatalos megbeszéléseket folytattak *Barta Lászlóval*, az EFDSZ elnökével és *Herczeg Miklóssal* főtitkárral a szakszervezeteink közötti eddigi kapcsolatok bővítéséről – különös tekintettel a gyermek és felnőtt csereüdülések további lehetőségeiről.

Szlovák barátaink látogatást tettek az Egri Erdőfelügyelőségen, ahol *Kondor István* igazgatóhelyettes és *Jónyer László* szb-titkár fogadta őket. A felügyelőség munkájáról az igazgatóhelyettes tájékoztatta részletesen a vendégeket, majd szakmai beszélgetést folytattak a két ország erdőgazdálkodásáról.

December 10-én (lapzártá után) Budapesten tartotta országos évzáró tanácskozását az EFDSZ össztitkári testülete. A tanácskozásról lapunk következő számában részletesen tájékoztatjuk tagságunkat.

Lars Ottó Nagyot, szakszervezetünk skandináv referensét november 9-én a svéd királyi *Sankt Sigfrid* lovagrend tagjává avatták.

FONTOS KÖZLEMÉNY!

A MEDOSZ Szállodával
közösén használt telefaxszámunk
1996. november 1-jétől
megváltozott.

Így a továbbiakban a
3324-316-os számon
lehet üzenetet küldeni.

Svédországi tanulmányút

1996. szeptember 14–21. között szakszervezetünk három fős delegációja svédországi tanulmányúton vett részt a Svéd Erdészeti Szakszervezet meghívására. A delegációt rajtam kívül Kocsis József, az Északerdő Rt. vszt-titkára, valamint Szaniszló Gábor, az Északerdő Rt. Tolcsvai Erdészetének igazgatója alkotta.

Célunk alapvetően a svéd szakszervezeti szervezeti struktúra, tevékenység és munkamódszerek megismerése volt. Vendéglátóink ennek megfelelően állították össze a programot, kitöltve szakmai jellegű bemutatókkal, melyek átfogták szinte az egész erdőgazdálkodási, faipari rendszert. Az erdőgazdálkodás, faipar, papíripar Svédország egyik legnagyobb iparága. Rendkívül fejlett, már a XXI. századot idéző technikával dolgoznak minden területen. Jól szervezettek a

folyamatok, a különböző területek egymásra épülnek, kiszámíthatók. Megtekintettük az erdőtelepítés, gyérítés, fakitermelés magas szintű technológiai folyamatait, a számítógép vezérlésű feldolgozó üzemet.

Évi 150 000 m³ fenyő feldolgozását 26 személy végzi, a fizikai erőki-fejtés legkisebb igénybevétele nélkül. Megismertük a híres svéd faházgyártás folyamatát, kevésbé volt érdekes az irodabútor-gyártás. Ez volt a legszervezetlenebb is. Megcsodáltunk egy papírgyárat, hatalmas gépsoraival. Ez a gyár Svédországban közepesnek számít, igaz, ez is képes néhány millió tonna különböző minőségű papír előállítására. Talán meg sem kellene említeni, hogy a raktárakban a targoncákat nem emberek, hanem számítógép vezérli csodálatosan.

Részt vettünk a szakszervezet Végrehajtó Bizottsági ülésén, mely

a hazai hasonló értekezletek hangulatát idézte. Szívélyesen fogadtak bennünket, rendkívül érdeklődtek a magyar erdőgazdálkodási és faipari viszonyok iránt.

A szakmai programokat jól egészítették ki a kultúrprogramok. Megismerhettük csodálatos fővárosukat, Stockholmot, benne a svéd történelmet, állat- és növényvilágot bemutató skanzent. Sikeres volt egy kora esti lazachorgászás, mivel az első halat Kocsis József fogta. (Igaz, egy könnyűbúvár akasztotta a horgára!)

Tanulságos volt a svéd szakszervezet működése. Szervezettségük közel 100%-os. Köszönhető ez a magas szintű tevékenységüknek és nem kevésbé azon ténynek, hogy ők kezelik a társadalombiztosítási és munkanélküli alapot, melynek nagy része szakszervezeti tagságtól függ. Szembetűnő volt a jóléti állam magas életszínvonalat sugárzó és biztosító szerepe, igaz, azért ők is panaszkodnak, mert az állam bizonyos területek finanszírozásából ki akar vonulni. A munkahelyi szociális ellátás, a jövedelmek szintje, a munkakultúra sajnos, ma még összehasonlíthatatlan a miénkkel. Ha negyven évvel ezelőtt ez lett volna a példaképünk, talán mi is közelebb állnánk ehhez a színhez.

Fárasztó, de nagyon szép napokat töltöttünk Svédországban, reméljük, hogy az ott szerzett tapasztalatokat hasznosítani, alkalmazni tudjuk itthon is. Meggyőződésem, hogy nem minden pénz kérdése, a fejekben is helyre kell állítani a gondolkodásunkat. Önmagunkkal és másokkal is igényes, emberi kapcsolatokkal, a jobbító szándék és akarat kiteljesedésével gyors léptekben közelíthetünk e magasabb színvonalú életforma felé.

A magyar delegáció tagjai a svéd szakszervezeti vezetők társaságában

Barta László

Darázs Endre

Alszik a fenyves

*Ilyenkor, mikor az erdőn
Szél sem jár már és nagy csend lesz,
Hegy oldalán, hold fényében
Szépet álmodik a fenyves.*

*Álmodik egy messzi tájról,
Ahol soha, sose járt még,
Csillog-villog, fehér, havas
Az a messzi, képzelt tájék.*

*Vándorol fényes utcákon,
Úgy viszik, vigyázva, lágyan.
Megy-megy tiszta, havas úton
Vadonatúj, zöld ruhában.*

*Nem látja többé az erdőt,
Minden oda, ami régi.
Oda sokezer testvére,
Messze vannak, s nem fáj néki.*

*Reájuk már alig gondol,
Már azt a szép csodát várja,
Mikor ragyog, világol majd,
Csupa fény lesz a ruhája.*

*Alája meg csomag kerül,
Nagy és kicsi, egész tenger
És körötte nevetés száll,
Fényében sok boldog ember.*

*Szép lesz, de majd magát akkor
Látja talán a legszebben,
Mikor látja tükörképét
Tündöklő gyermekszemekben.*

*Milyen szép lesz – elgondolja.
Ezért hát érdemes élni.
Pedig szél jön a hajnallal,
Amelyik cibálja, tépi.*

*De a széllal madár is jön,
Madár, amelyik mesélget.
Madár, amelyik bejárta
Azt a távoli vidéket.*

*Télre jár már. Nincs messze...
Így várni már sokkal könnyebb.
Levelükön harmat csillog...
Vagy talán az örömkönnyek?*

Tájékoztató

Erdészeti és Faipari Dolgozók Kiegészítő Nyugdíjpénztára

A készülő új nyugdíjrendelet egy úgynevezett három pilléres rendszer kialakítását tervezi, melynek elemei a következők:

1. szolidaritási elven alapuló kötelező hozzájárulás (a jelenlegi rendszer korszerűsített változata),

2. tökefedezeti elem, amely azt jelenti, hogy a dolgozóknak kötelező jelleggel kell ezen alapba befizetni, mely a későbbiekben nyugdíjalapot képez,

3. önkéntes nyugdíjpénztári elem.

A két első kötelező jelleggel fog működni és együttesen a jövedelmek kb. 38%-ának megfelelő mértékűre tervezett. A harmadik elem önkéntes vállalás, mely már a gyakorlatban is működik nyugdíjpénztári keretek között.

A nyugdíjpénztárakra vonatkozó rendelet számos előnyt biztosít az előtakarékoskodni szándékozók javára.

– A befizetett tagdíj 50%-át – évente max. 100 000 Ft-ot – le lehet írni a személyi jövedelemadóból, ezáltal a befizető nettó jövedelme emelkedik.

– Az egyéni számlán nyilvántartott összeg nem terhelhető, arra sem a munkáltató, sem harmadik személy nem tarthat igényt.

– A befizetésekből a pénztár befizetéseket eszközöl, biztosítva így annak értékállóságát, illetve többlethozamát.

– A befizető a nyugdíjkorhatár elérése után adómentes kiegészítő nyugdíjhoz jut.

– A megtakarítás – akár nyugdíj formájában is – örökölhető.

Ugyanakkor a munkáltatók számára is biztosít előnyöket a rendelet.

– A munkáltató átvállalhatja dolgozója tagdíj-kötelezettségét, melyet költségként számolhat el, így csökken adóalapja.

– Az átvállalt tagdíjat sem szakmai képzési hozzájárulás, sem munkaadói járuléka nem terheli.

– Ha a tagdíj nem éri el a jövedelem 25%-át, nem kell utána társasági járulékot fizetni.

A törvény által biztosított lehetőséggel élve a Faipari Tudományos Egyesület, valamint az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete 1994-ben megalakították az ERFA Nyugdíjpénztárt. Tagjai erdőgazdasági vállalatok, bútorgyárak, az elsődleges faipar területén dolgozók. Viszonylag rövid idő alatt a pénztár igen szép eredményeket ért el, s jelenleg a tíz legnagyobb magyarországi nyugdíjpénztár egyike.

Mai napi adatok szerint a taglétszám már meghaladta a 4500 főt és a befizetések a 90 millió Ft-ot. Igen örömdetes, hogy az állampapírokba befizetett pénz éves hozadéka jelenleg 30,77%.

Az ERFA Nyugdíjpénztár a Bank Austria-Giro Credit Rt.-t bízta meg a vagyonkezelési tevékenységgel, a Credit Lyonnais Bank Rt.-t a számlavezetéssel és a letétkezeléssel.

A pénztár a befizetett tagdíjakat megosztja a fedezeti, működési és likviditási alapjai között:

fedezeti alap	92%
működési alap	7%
likviditási alap	1%

A pénztár tervei között szerepel, hogy a kockázati tőkét a saját szakágzatba visszaforgatja.

A Parlament ez év áprilisában módosította a nyugdíjpénztárakra vo-

natkozó törvényt, mely további kedvező elemeket tartalmaz.

1. Tisztázódott, hogy az egységes tagdíj (az ERFA-nál 1000 Ft/hó) minimális kötelezettséget jelent. A tag az egységesnél magasabb tagdíjat is fizethet, melyet a munkáltató átvállalhat.

2. A munkáltató fogalmi kör kibővült a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságokkal (pl. bt). E gazdasági társaságok beltagja, illetve tagja, amennyiben személyes közreműködését munkaszerződés keretében látja el, szintén kaphat munkáltatói hozzájárulást. Az egyéni vállalkozó azonban csak alkalmazottai tekintetében lehet munkáltatói tag, önmaga alanyi jogon léphet be a nyugdíjpénztárba. A szövetkezet azon tagjainak is nyújthat munkáltatói hozzájárulást, akik a szövetkezettel munkaszerződést kötöttek.

3. A törvénymódosítást követően a családtagok részére is lehetővé vált a pénztárba történő belépés.

Az ERFA Nyugdíjpénztár a két ágazatban dolgozó több mint 30 000 munkavállaló nyugdíjazás utáni helyzetét kívánja támogatni törvényes keretek között.

A lehetőségek – nyugodtan mondhatjuk – még közel sincsenek kihasználva, ezért szólunk minden érdeklődőhöz, hogy gondtalanabb öregségének biztosítása érdekében keressen fel bennünket, ahol mindenre kiterjedő információval állunk jövőbeli tagjaink rendelkezésére.

ERFA Nyugdíjpénztár

1027 Budapest, Fő u. 68.

Tel./Fax: 201-9929

Bíró Lászlóné
ügyvezető

Az ERFA Nyugdíjpénztár munkáltatói tagjai

Balaton Bútorgyár Rt.
BAU-MÖBEL Rt.
Csurgói Faipari Kft.
FM Erdőrendezési Szolgálat
Ipoly Erdő Rt.
Kapos Bútor Kft.

KELEN Rt.
Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.
LEMEX Kft.
Mátra-Nyugatbükki
Erdészeti és Faipari Rt.
Nyírségi Erdészeti Rt.

Somogyi Erdészeti és Faipari Rt.
Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem
(belépése folyamatban)
Szolnoki Bútoripari Kft.
Zalai Erdészeti és Faipari Rt.

ERDŐZSONGÁS

Éveken át jártam egyedül az erdőket!

Figyelve minden rezdülését, illatot, neszt, fényt és árnyékot. Az erdő is észrevehette, hogy figyelem, és játszani kezdett velem. Zúgott, amikor szél se mozdult, hallgatott, amikor belehallgattam a csendjébe tátott szájjal, tágranyílt szemekkel.

Akkora volt a csend, ami körülvelt ilyenkor, hogy szinte zsibbasztott. Meghallottam a szívem dobbanását, az ereimben futó vér lüktetését. Megálltam egy-egy nyiladékon, hogy meglessem titkait!

De soha nem engedte meg, hogy belelássak vídám játékaiba! Mindig titokzatos volt, és ez volt benne a vonzó!

A miértekre soha nem adott választ, azokat nekem kellett kitalálnom! Szerettem mindig egyedül lenni, csak akkor sajnáltam, hogy nincs velem valaki, amikor egy csodálatos látványban volt részem. Ekkor mérgelődtem! Miért is nem láthatja más is ezt a csodát, amit én láthatok?

Hiszen az osztott öröm kettős öröm! – tartja a magyar közmondás.

A fák közé beszűrődő fényt, a hulló levélzöont, reggelenként a ködülte völgyeket, a pókhálón csillogó harmatot – mintha csak Édesanyám leheletfinom kézímunkáit látnám a porcelánok alatt a vitrinben, vagy a pohárszék polcain, a fenyő havas ágairól leomló ezüsfátylakat, amelyek gyerekkori mesék egykori világát idézgetik, vagy a rügyfakadást, hideg tavaszi szélben az életükért küzdő kis szirmok valószínűtlen sárgás-zöldjét, a barkáját hullató mogyoróbokor bizakodását, hogy mégis csak lesz termése az idén is, bár mostoha volt hozzá a tél, meg a vízmósásos oldalak mély útjai között, az akácok alatt „foszforeszkáló” kankalínokat, nyári zivatarok idején hallgatni a viharok orgonálását, a félelmetesen morajló erdő sóhajta-ait, amikor rászabadul a szél!

Mindez olyan valószínűtlenül szép!

Ezek mind olyan élmények, amiket csak az vesz észre, aki együtt él a nagy, kiismerhetetlen és csodálatos Természettel! Én csak alázatos és egyszerű figyelője voltam annak, ami körülöttem történt kinn az erdőn! Se tudományos, se nagyképű művelője nem voltam ennek a lenyűgöző Mindenségnek!

– Én soha nem akartam beleszólni, beleavatkozni évmilliók életébe! – csak azt tettem, amit a XX. század megkövetelt tőlem, sajnos, nagyon sokszor esztelenül!

El kell mondanom, hogy az erdőket nem a 90-es években, de jóval előbb kezdtük el irtani, természetesen tudományosan megmagyarázva, hogy ezek már beérett állományok. Igen! – beérettek, főleg úgy, hogy a vágásérettségi kort lejjebb vette az üzemterv! Meg az is közrejátszott, és nem utolsó sorban, hogy az export igen jól fizetett!

Az erdőkön, rakodókon megjelent külföldi fakeskedők és fakufárok vették, vitték a fánkat – a fában gazdag országokba! – és mi még örültünk is a nagy fakeskesletnek!

Már aki örült!

Akinek ettől függött a prémiuma, a nyereségrészesedése, az boldog volt! És taroltunk, mert kellett a valuta, kellett az árbevétel!

Én is ennek voltam a kiszolgálója, még akkor is, ha szégyelltem magamat az egyszerű fatermelő előtt, aki rámkérdezett: meddig bírja ezt még a magyar erdő?

Elkerültem a kérdő tekintetét és szó nélkül tettem, amit elvártak tőlem a gazdáim.

Vágtuk az erdőt januártól decemberig, tisztítottuk sűrű állományát, felszedtük hulló gyümölcsseit, magvait, makkjait, hogy legyen utódja majd a kertekben felnevelődött csemetékből.

Szél- és hótöréskor a megfáradt és kidőlt fákat kivonszoltuk a nyiladékokra. Ezekből jobbára csak tűzifát termeltünk, hogy elmúlásukban is jót teheszenek: az apró falvak fázós öregjeinek barátságos meleget adjanak, amikor hordja a havat a szél, és jégvirágok nyílnak a tenyérnyi kis ablakokon.

Tavasztól őszig vídáman jártam a tiszta levegőt lehelő nyiladékokat, belestem a szurdokok titokzatos félhomályába, ahol vaddisznó szöszmötölt.

Én benn az erdőben soha nem bántottam a vadat!

Neki az volt az otthona és én voltam ott az idegen, a betolakodó! Ha meglestem őket, ügyeltem, hogy ne vegyenek észre és ne zavarjam meg csendes kis életüket.

(folytatás a 15. oldalon)

ERDŐZSONGÁS

(folytatás a 14. oldalról)

Azért sokszor szerettem volna megüzenni nekik, hogy itt voltam ám! – láttalak benneteket, zsványok! – de ti bezzeg nem vettétek észre, hogy földig érő öreg molyhostölgy takarásában lestem a konda pihenőjét, hallgattam a malacok sivalkodásait, a vén kocák tudálékoskodó morcogásait valahol a billegei erdőn, vagy Tatárverés szaggatott völgyeiben.

Visszatérve az Erdészetre, soha nem mondtam el senkinek, hogy láttalak benneteket! Én nem voltam besúgója az erdei életnek! Aki kíváncsi rátok, az keressen meg benneteket – ez volt az elvem!

Nekem az őszi erdő volt a titokzatos világ! Valami különös érzés kerített hatalmába, amikor a lombhullató erdőt jártam egyedül, magányosan, de soha nem szomorúan!

Szellő sem rezdült és mégis mozogtak az ágak! Csodálkozva lestem, hogy lehet ez? Aztán rájöttem! Igen – most már pontosan láttam, ahogyan egy-egy megsárgult levél elválik az ágtól, és peregre hull az avarba, az ágacska a levél súlyától szabadulva – megbillen! Ettől van az, hogy fuvalat nélkül is mozognak az ágak! A milliónyi hulló levél mozgatja őket!

De az erdőjáró másként látja! Úgy látja, hogy az ág int búcsút a hulló falevélnak, amellyel tavasztól őszig együtt élt, együtt táncolt vidám kis szellők érintésétől. A levélpajtás volt a táplálója, az esővizek megfogója, a napsugarak csalogatója, és ettől a vézna kis ág lassan megvastagodott, kérge már a fa törzsének a színeit kezdte utánózni.

Az évek pedig teltek. Tavaszok jöttek lombfakadással, forró nyarak zuhogó záporokkal és az egymást követő levelek egyre csak gyarapították a gyenge ágakat. Aztán az ágak lassan hatalmas koronákká nőttek, amelyek között már csodálatos dallamokat hárfázott a szél. Ebből a zúgásból csak az erdőjáró hallja meg a fák örök dalát:

AZ ERDŐZSONGÁST!

Az erdőzsongást, amely betölti az ember szívét-lelkét, és kiegyenlít benne mindent! Elfeledteti összes gondját, baját, szinte újjáéled tőle! Igyekeztem meglesni az erdő titkait, de nagyon nehéz volt bele-

látni rejtelseibe! Főleg az őszi erdő titokzatos! És néha szomorú!

Szomorú látvány az integető fák búcsúzása a hulló levelektől, de egyben felemelő érzés is! Hiszen nekünk, embereknek is örök búcsúzás az életünk! És elbúcsúzni annyi, mint egy kicsit meghalni!

Ez az őszi búcsúzás engem mindig szíven üt! – pedig tudom, jól tudom, ha elmúlik a tél, új tavaszok jönnek, újra zöld lesz az erdő meg a mező, és bogárka is fog hintázni a fűszálakon, úgy, mint rég!

De azért a hulló leveleknek integető csupasz ágak emléke mindig vissza-visszatérő szomorúságot idézget bennem!

Wentzely Dénes

NEPTUN

vadász-horgászbolt

KESZTHELY, VÖRÖSMARTY U. 6. TEL.: (83) 312-163

Árusítunk:

- új és használt sörétes és golyós vadászfegyvereket,
- maroklöfegyvereket, gáz- és riasztófegyvereket,
- légguskákat, légpisztolyokat,
- vadász- és sportlőszereket, távcsövet,
- fegyverszerekrényeket, fegyverkazettákat,
- vadászati felszereléseket, vadászuhákat, cipőket, csizmákat,
- trófeaalátéteket, dísztárgyakat,
- horgászfelszereléseket, horgász kellékeket, horgászjegyeket,
- csigás, reflex- és magyar íjakat, kellékeket.

Nyitva:

hétfőn, szerdán, pénteken
szombaton

9–17 óráig,
9–12 óráig.

KERESSE FEL ÜZLETÜNKET!

VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Hírek... Események... röviden

Kitüntetés

Fritsch Ottó erdőmérnök, a Budapesti Erdőfelügyelőség munkatársa, az EFDSZ Intézőbizottságának tagja, az „Ember az Erdőért” Alapítvány kitüntetését kapta.

A kitüntetést ünnepélyes keretek között a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem tanévnyitóján adták át.

FRITSCH OTTÓ munka közben
a Bajnai Erdészet területén

Régiómegbeszélés

Mint korábban már hírt adtunk róla, sorra alakulnak az EFDSZ régiói. A közelmúltban tartották tanácskozásukat az észak-dunántúli és a budapesti régióba tartozó alapszervezetek vezetői. A megbeszélésnek helyt adó **VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Rt.** nevében **Balsay Miklós** vezérigazgató és **Kálmán József** vszb-titkár köszöntötte a jelenlévőket, akik **Dudás Péter** alelnök és **Herczeg Miklós** főtitkár vezetésével megtárgyalták az időszerű kérdéseket, a közeljövő feladatait.

Erdősítés

Az idei borongós, esős időjárás kedvező volt a Nyírerdő Rt. hajdúhadházi

erdészetének csemetekertjében több millió forint értékben termelt csemetái részére. Kiváló szaporítóanyagot biztosít ez az erdőfelújításokhoz, de jut belőle a térség erdőtulajdonosai, erdőtelepítői számára is. A véghasználatra kerülő erdőket minél hamarabb újraerdősítik és eddig más művelési ágú területeken is erdőket hoznak létre.

Nagyon fontos, hogy az erdősíteni akaró jó minőségű, ellenőrzött körülmények között megtermelt csemetéhez jusson. Csak így remélhető, hogy jó fejlődésű, egészséges erdő növekedjék, mely szemet-lelket gyönyörködtet, felüdülést biztosít és végül jelentős értékű faanyaggal gazdagítja a tulajdonost. A tarka lombsátor most fokozatosan kiritkul, a levelek lehullanak, a növények nyugalmi állapotba kerülnek. Ekkor kezdődik az erdősítési időny, amely egészen a tavaszi rügyfakadásig tart. A fagymentes időszakban kerülnek a földbe a csemeték.

A Nyírerdő Rt. hajdúhadházi erdészeténél a fiatal erdősítések kedvező megmaradása és fejlődése következtében a korábbi évekhez viszonyítva kisebb pótlást kell végezni csupán, viszont az energiát az új erdősítésekre fordíthatják.

Az év fája: a madárcseresznye

Az év fája kuratórium ebben az esztendőben a madárcseresznyét választotta 1996 fájának. A *Cerasus avium* egyike azon mérsékelt övi lombos fainknak, amelyhez hasonlót – széles elterjedési területét, előfordulását, számos fajtáját és változatát, felhasználásának sokrétűségét tekintve – keveset ismerünk.

Ezt a fát több, mint ötezer év óta ismerjük, nagy szerepet játszott a szkítáknál, de fontos volt a rómaiaknak és az ókori görögöknek is. Római közvetítéssel jutott el Európába és elmondhatjuk, ma a Nyírerdő Rt. erdeiben, ligeteiben is megtalálható, többek között a baktalórántházi erdőben.

A madárcseresznye igen értékes burtorfa, a stílbútorgyártás fontos alap-

anyaga. Használják a belsőépítészetben is. Kiválóan faragható, így dísz tárgyak, hangszerek készítésénél is kedvelik.

A madárcseresznyét elsősorban a gyertyános-tölgyes övezetben találjuk. Ősszel lombozata sárgán át vörösre színeződik, április második felétől a lombfakadással egy időben jelentkező virágai fehérbe öltöztetik. Télen a fénylő, vörösesbarna, gyűrűsen elváló kérge, tavasszal bőséges virágzata, nyáron feketéspiros, madarak kedvelte termése, ősszel pompázatos színezetű lombja teszi a magyar erdők díszévé.

Svéd lap a magyar–svéd kapcsolatokról

A „SIA” c. svéd erdészeti lap interjút közölt a szeptemberben svédországi látogatást tett magyar szakszervezeti delegációval.

A lapban megjelent írásból közlünk részleteket:

„1994-ben a svéd erdészeti szakszervezet vezetősége tanulmányúton járt Magyarországon és ez a látogatás végleg megalapozta a két szakszervezet közötti – már korábban is meglévő – együttműködést.

Barta László, az EFDSZ elnöke hangsúlyozottan kiemelte, hogy ezek a kölcsönös látogatások mindkét fél részére hasznosak, sok tapasztalattal gazdagítják egymást. A szakszervezet kiemelt tevékenységeként említette az ágazati szintű és a helyi kollektív szerződések megkötését, a bérmegállapodásokat.

Elmondta azt is, hogy Magyarországon az erdők több, mint 50%-a tartósan állami tulajdonban marad, s ez jórészt meghatározza a szakszervezet tennivalóit is.

A delegáció Svédországban többek között látogatást tett az „Atvidaberg” faházgyárban, néhány fakitermeléssel foglalkozó vállalatnál és a „Skåblacka” papírgyárban.”

Gondolatok az ünnepek kapcsán

Ahogy „közeledünk” Európához és fogyasztói társadalommá válunk, egyre nagyobb a karácsonyi kínálat. Az üzleteket már november közepén karácsonyi díszbe öltöztetik és kínálja magát a számtalan áru.

Aki teheti, vásárol, akinek erre nincs módja, az nézelődik és álmodozik...

Sokan a nagyobb értékű ajándékkal kárpótolják szeretteiket, akiknek inkább gondoskodásra, szeretetre volna szükségük. Néha talán önvizsgálatot tarthatnánk és nem anyagi áldozatokkal, inkább odafigyeléssel kellene ajándékoznunk.

Az ajándék nagysága, értéke nem fontos, ám az igen, hogy szeretettel adjuk. *Valahol talán igaz az a közhegy, hogy „az ajándékban én is benne vagyok.”*

Nem mellékes az sem, hogy miként adjuk át a csomagot. Ma már szép csomagolóanyagok is vásárolhatók (bár ezek nem olcsók), de csomagolhatunk egyszerű fehér selyempapírba, kis szalaggal, fenyővel és magunk készítette ajándékkártyával díszítve. Érdemes ezt a munkát már az ünnepi készülődés kezdetén elvégezni, így több időnk marad rá és nagyobb teret engedhetünk fantáziánk.

Jó, ha megtervezzük tennivalóinkat, hogy ne kelljen kapkodni. Találjunk örömet az előkészületekben, ez meglátszik majd az eredményen. Vállaljunk annyit, amit el is bírunk végezni.

Vonjuk be a munkánkba családunk tagjait, legyenek ők is részesei a tennivalóknak, úgy jobban fognak érzékelni mindent. Így mindenki frissen és örömmel állhat meg a karácsonyfa előtt. Örömmel és szeretetben, hiszen a közelgő ünnepnapok üzenete is ez, amiről sokszor – a nagy rohanásban – elfelejtkezünk.

Ötletek az ünnepi asztalra

Gondolom, minden családban kialakulnak az ünnepi szokások, hogy mi kerül az ünnepi asztalra. Ezt feltétlenül meghatározza az, hogy mit szeret a család, illetve azok, akiknek az asztalt terítjük.

Honi szokás 24-én este halat tálalni. Van, aki ilyen vagy olyan okból nem fogyaszt halat, annak ajánlom a rántott sajtot (amit dupla panírba kell tenni) vagy gombát tartármártással. A sajthoz finomabb, ha a tartárt reszelt hagymával ízesítjük. Köretként sült burgonyát, majonézes burgonyát, vagy franciasalátát tálalhatunk. (Az utóbbiak előnye, hogy előre elkészíthető és a tartármártást is elhagyhatjuk.)

GombakréMLEVES

Hozzávalók: húsleves (kockából), gomba, pici vaj, fél fej vöröshagyma, só, bors, 3 dkg liszt, 1 dl tej, 1,5 dl tejföl vagy tejszín, tojássárgája.

Az apróra vágott vöröshagymát vajban megfonnyasztjuk, hozzáadjuk az összevágott gombát, sózzuk, borsozzuk és lepirítjuk. Hozzákeverjük a lisztet és kicsit tovább pirítjuk, majd felöntjük a húslevessel (kb. 0,5 l), 1 dl tejjel és jól felforraljuk. Összemixeljük és a maradék tejjel vagy tejszínnel elkevert tojássárgával sűrítjük. Pírt zsemlekockát adunk betétként.

Pulykasült

Hozzávalók: 1 fiatal pulyka, zsír, füstölt szalonna, borizú alma.

A megtisztított pulykát több vízben megmossuk. A mellrészére szalonnaszleteket kötünk. A combrészt csi-

kokra vágott szalonnával tűzdeljük meg. A hasüregébe megszurkált egész almát teszünk, az egészet besózzuk. Forró zsírral leöntjük, kicsit pirítjuk, majd vízzel felöntve lassan pároljuk. Sütési ideje 2–2,5 óra. Sütés közben ne hagyjuk kiszáradni, sűrűn locsolgassuk. Ha szép pirosra sült, a levéből kiemeljük, majd abba paradicsomot teszünk kevés fehérborral, vízzel, esetleg sóval felforraljuk. Ha szükséges, átszűrjük és csészében adhatjuk a pulyka mellé. Köretnek adhatunk főtt gesztenyét vagy burgonyát, vagy párolt gyümölcsöt.

Kiadós aprósütemény

Hozzávalók: 15 dkg zsír, 15 dkg liszt, 10 dkg porcukor, 2 tojássárgája és egy pici tej.

Az anyagokat összegyúrjuk, kinyújtjuk és pogácsaszaggatóval kiszúrjuk. Diótöltelékből kis halmockákat rakunk a tetejére, erre egy fél meggyet és sütjük.

Diótölték: 12 dkg dióból, 12 dkg cukorból, 2 tojás fehérjéből (habbá verjük) és citromhéjból készül.

Krémes sajtos pogácsa

Hozzávalók: 40 dkg liszt, 25 dkg Rama, 1 tojássárgája, 1-2 kanál tejföl, 1-2 dkg élesztő tejben felfuttatva, 1 mokkáskanál só, késhegynyi pirospaprika, 25 dkg sajt.

Az alapanyagokat összegyúrjuk és 1–1,5 órát letakarva pihentetjük. Ezután 4 mm vastagságúra kinyújtjuk, bekenjük tojásfehérjével, megszórjuk reszelt sajttal, apróra szaggatjuk és megsütjük. Ha kisült, krémmel kettőt összeragasztunk.

Krém: 20 dkg Ramát, 2 tojássárgáját és 20 dkg reszelt sajtot (Hóvirág vagy Mackó) pici sóval habosra keverünk. Ez a massa kerül a két pogácsa közé.

(– B. E.–)

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)

Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban

**Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!**

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kisfái 285.

Telefon: 76/3481-536 este 76/480-273

Telefax: 76/414-772

Szolgáltatásaink:

Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig
– Értékmegőrzés
– Zárt parkolóhely

Terembérlet:

– konyahasználattal/nap	37 500 Ft
– csak a terem fél napra	18 750 Ft

1996. évi áraink:

Szállásdíj:

Két ágyas, fürdőszobás szoba	2 700 Ft
Zuhanyfűlkés két ágyas szoba	2 400 Ft
Közös fürdőszobás szoba	2 100 Ft
Pótágy	700 Ft
Erdészeti dolgozóknak vendégéjszaka/fő	700 Ft

Étkeztetés:

– Turista jellegű alapárak (áfa-tartalommal)	
Reggeli	300 Ft/adag (kontinentális)
Ebéd	600 Ft/adag (három fogásos)
Vacsora	500 Ft/adag (kettő fogásos)
– Félpanzió	800 Ft
– Teljes panzió	1 400 Ft

LENGYEL SZAKSZERVEZETI DELEGÁCIÓ LÁTOGATÁSA HAZÁNKBAN

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására novemberben nyolc tagú szakszervezeti és gazdasági vezetőkből álló lengyel delegáció látogatott hazánkba.

Budapesten, szakszervezetünk központjában Herczeg Miklós, az EFDSZ főtitkára és Nemes József, gazdasági vezető fogadta a vendégeket, majd megkezdődtek a megbeszélések.

Részletesen megvitatták a két szakszervezet közötti eddigi, több éves együttműködés tapasztalatait, s megállapították, hogy azok minden tekintetben mindkét fél számára igen hasznosak nemcsak szakmai területen, hanem a lengyel–magyar barátság elmélyítése, további erősítése szempontjából is.

Megállapodtak abban, hogy az eddigi jó kapcsolatokat a jövőben is fenntartják, fejlesztik, s ha lehetséges, bővítik, elsősorban a kölcsönös cseréudítetések szervezésével.

A lengyel delegáció tagjai voltak: Aleksandra Poszinska, Bronislaw Sasin, Mirosław Kletkiewicz, Jamina Sobczak, Eva Adamska, Stanislaw Rabeczak, Tercsa Szeban Krochmal, Rovicki Stanislaw. A budapesti megbeszélések után a vendégek kétnapos látogatást tettek a Zalaerdő Rt.-nél. Itt Horváth Ferenc gazdasági vezérigazgatóhelyettes, Papp Nándor, vszb-elnök és Bekő György, vszb-titkár fogadta a vendégeket.

A Zalaerdő Rt. munkájáról a delegációt Horváth Ferenc részletesen tájékoztatta. Ezután sokoldalú, hasznos beszélgetéssel, tapasztalatcserével folytatódott vendégeink programja.

A délutáni esemény a Lenti Fűrészüzem meglátogatása volt, ahol Kaliba Mihály főmérnök fogadta a vendégeket, s adott az üzem munkájáról tájékoztatást.

A lengyel delegáció zalai befejező programja a Zalaegerszegi Erdészetnél tett látogatással ért véget. Itt az erdészet igazgatója, Varga Gellért látta vendégül a csoportot, ahol a szakmai tájékoztatás után megtekintették az erdészet arborétumát.

K. F.

A Lenti Erdészet Olga-majori vadászházában volt a szálláshelye a lengyel delegációnak. Balról: BEKŐ GYÖRGY, a Zalaerdő Rt. vszb-titkára, a tolmácsnő, KALIBA MIHÁLY főmérnök, a lengyel delegáció tagjai és NEMES JÓZSEF, az EFDSZ gazdasági vezetője

Zalaegerszezen a falumúzeummal ismerkednek lengyel barátaink. A látogatáson VARGA GELLÉRT, a Zalaegerszegi Erdészet igazgatója kalauzolta őket. (Fotó: BEKŐ GYÖRGY)

Picur

Ilyet kitalálni nem lehet, ilyet csak az élet tud produkálni

Hosszas, nehéz, fárasztó egy év után végre úgy ahogy elkészült az új házunk, beköltöztünk. Barátai, családi összefogással épült, mindenki segített, aki csak élt és mozgott a közelünkben. A szomszédok, balról egy szimpatikus fiatal pár két apró gyerekkel, jobbról Rudi bácsiék, aranyos nyugdíjas házaspár – szintén végig asszisztáltak az építkezést.

Hol egy vödör víz kellett az első időkben innen, hol egy hosszabbított kellett kölcsönkérni, persze árammal együtt onnan, és ők állták a sarat, nem vették el a türelmüket, szolgálatkészen álltak rendelkezésünkre, és drukoltak, hogy minden jól sikerüljön. Egy hangos szó nem sok, de annyi nem hangzott el az eltelt egy év alatt. Már ez magában is csoda, mert úgy ismerjük a magyar embert, az ilyen szituációk több haragot, összeveszést, irigységést, gonoszkodást szülnék, mint jóindulatot és barátságot.

El is határoztuk a feleségemmel: csak egyszer legyen kész a ház, csak egyszer eljussunk oda, hogy beköltözzünk, ezeknek a barátoknak, szomszédoknak megháláljuk, amit értünk tettek. Eljött az idő, beköltöztünk. Igaz, még menet közben lesz tennivaló bőven, de végre már itthon vagyunk, nap mint nap csinositjuk, szépítgetjük a kis várunkat. Végiggondoltuk, kiket, milyen sorrendben hívunk meg, úgy gondoltuk, hogy többször rendezünk „házaavató” bulit, egy kis vacsorát, iszogatást, „hála-gálát”, ahogy magunkban ezeket a kis összeröffenéseket már előre elneveztük.

Megegyeztünk abban, hogy itt nincs mese, elsőként a szomszédok lesznek, hiszen ha a Jóisten megsegít minket, még legalább húsz-harminc évig kell velük békességben együtt élni, mit szólnának, ha észreveszik, hogy már volt buli nálunk, és őket kihagytuk.

Annak rendje és módja szerint szépen átmentünk hozzájuk, először Rudi bácsiékhoz, aztán Karcsiékhoz, a fiatal párhoz, ugyan gyertek már át szombat este hozzájuk, házaavatót tartunk, készítnék egy kis vadvacsorát, van egy kis finom mátrai borom, tisztelgetek meg minket. Izgalommal készülődöttünk, fácánleves, vaddisznó pörkölt és utána a comb szebbik részéből elspórolt kis „dióból” egy kis fokhagymás vaddisznó sült, jó feketefőnya dzsemmel.

Jötték, hozták a virágot, az ajándék jó kis borocskákat, és nekiláttunk beszélgetni, csipegetni, majd később vacsorázni. Hiába találkoztunk nap mint nap egy éven keresztül, most néhány óra alatt sokkal több mindent tudtunk meg egymásról, mint eddig. Ki hol dolgozik, mekkora a család, mi a hobbi, ki melyik csapatnak drukkol, vannak-e már unokák, meg efféle dolgokról folytat a beszélgetés, már ahogy ez ilyen alkalmakkor szokott történni bármilyen társaságban. Elérkeztünk hozzám is.

– Halljuk, hogy szenvedélyes vadász vagy, meg az asszonyok sügtak ám már, hogy vadvacsora lesz. – Szerencsére meg a hölgyek is a vártnál jóval kevesebbet cikizték a vadászatot, nem jöttek a nagy szemű özikés sarokbaszorító kérdések, kiderült, hogy Karcsi maga is érdeklődik a vadászat után, szívesen eljönne majd velem egy apróvadás vadászatra. Elmeséltem, hogy mire, mikor, és milyen szempontok szerint vadászunk, mit mikor szabad löni, és mit kell csinálni az elejétől vaddal.

A vadászatról szóló kis előadást természetesen nem maradtatott ki Picur, a vadászputyám, a főszereplő sem, hiszen nem is lehetett őt nem észrevenni, ott ugrált a lábunk körül, örülve a vendégeknél. Ő már belakta az új házat, otthon erete magát, boldogan vette birtokába az új birodalmat, kelően megisztelve annak minden kiálló szögletét, jelezvén, hogy itt aztán más kutyának keresnivalója nemigen lehet.

Máig nem tudom megfajteni, hogy érti, amit beszélgetünk, vagy véletlen csupán a dolog, de úgye eddig ugrándozott mindenki körül látszólag figyelmen kívül, de alighogy róla kezdtünk beszélgetni, azonnal hegyezte a fülét, letelepedett a szőnyeg szélére, és gyanúsán figyelve, hogy miről folyik a szó. Hirtelen váltása meglepte a vendégeket is.

– Mi van te, ez érti, hogy miről beszélgetünk?

– Hogy érti-e vagy sem, azt én nem tudom, de valamit mutatok, figyeljete! És látszólag oda sem figyelve, a kutyára sem nézve halkan elkezdtem mondani:

– Hát, gyerekek, ezzel a Picurral baj van. Nagyon rossz kutya. Ha ilyen szemtelen lesz, el fogom zavarni a háztól, vagy odaadom valakinek.

Picur először nem hitt a fülének, majd felkelt, és még a mondat végére sem értem, odajött, fátyolos szemekkel nézett rám, leült a lábam elé és szinte bocsánatkérően elkezdte nyalogni a kezem fejét. Döbbenet nézett mindenki, ilyet még nem nagyon tapasztaltak. Ezen, meg a kutya nélkülözhetetlenségén a vadászatnál, meg sokáig beszélgettünk.

Különösen tetszett nekik, hogy Picur, annak ellenére, hogy egy foxi-jagd terrier keverék, milyen univerzális vadászkutya. Ezen vadászokkéim is csodálkoztak már. Oké, koterékunkában verhetetlen, és, mint egy bulldózer. Disznózásához is nagyon jó, fogja, porgeti a disznót. Az azért már nem egészen mindennapi, hogy vérmeyomot is követ, de az semmi: jelzi, ha megtalálta a vadat. És másképp jelez, ha már dögön van, és másképp, ha még él. A java csak most jön: Picur apróvadászik is. Honnan, honnan nem, de azonnal tudja, ha sörétespuska van nálam, hogy mi a dolga. Állja a fácánt. Mint a nagyok. Ugyanígy megmerevedik, felemeli az egyik első lábát, és nem mozdul, amíg a fácán fel nem kel. Nem ragozom sokáig a dolgot, túlhaladtunk a vadászaton, a többiek is elmeséltek már mindent.

Nekiláttunk a vacsorának, közben ugyancsak folyt a társalgás, kezdett fogyni a jó kis bor, és ezzel párhuzamban emelkedett a hangulat.

– Nem csak neked van ám ilyen csoda teremtményed, mint a Picur, hanem nekünk is van ám! – mondta Rudi bá. – Múlt héten vettem egy nyulat. Tudjátok, a nyugdíj nem valami acélos, kell egy kis pénz meg hozzá, hát már vagy két éve hátul az udvarban nyulatokat tartok. Hús is van belőle, meg el is adok jócskán. Nemrég vettem egy gyönyörű nagy hófehér csincsilla kan nyulat. El tudjátok képzelni, mennyi volt? Ötvenezer forint. De kiszámoltuk a mamával, hány kisnyúl lesz, és hányszor, milyen szépek és nagyok lesznek, higgyétek el, hamar meghozza az árát. Csak egyszer kell beruházni, aztán majd jön a haszon.

Na, a vacsora végéhez értünk, meg szétszappattuk egy kis vadkörtével, amúgy emberesen megpecsételve barátságunkat, búcsúzkodás, aztán kikisértük a vendégeket. Még a kapuban elszórakoztunk azon, hogy hívjunk taxit vagy ne, és jó hangulatban ki-ki hazament.

Szép rendben, lassan teltek a napok, már a következő házaavatót terveztük, a családi és a baráti kört próbáltuk beosztani, kit mikor hívunk meg. Kit kivel lehet „összeengedni”, erre is figyelni kell, a vendégvárásnál ez komoly stratégiai feladat. Egyik este meccset néztünk, az asszony vasalt mögöttem.

– Már megint azt a ... meccset nézed, neked ebből soha nem elég?

– Mit csináljak, már az is baj, ha a tv-t nézem? Jobb lenne, ha a kocsmában ülnek, mint a többiek vagy mit akarsz? Morgolódtunk még néhány percig, aztán vége lett a meccsnek, még egy fröccs, és szépen lefeküdtünk aludni. Egyszer csak a bejárat ajtó felől gyanús zajokra ébredtem. Kaparás, nyüzisztés, meg mintha valaki ütné az ajtót. Nejem is felébredt.

– Mi a fene lehet a Picurral, nem szokott ez ilyen cirkuszokat rendezni, nézd már meg. És a zaj csak nem múlik, egyre be akar jönni valaki. Felkapcsolom a villanyt, papucsort veszek: Űristen, hajnali három óra, mi a fenét akar ez a dög? Kinyitom az ajtót, és meghűlt bennem a vér.

– Mi van? – kiabált a feleségem az ágyból –, mi történt?

– Jézus-Mária, gyere ide, most aztán lesz bajunk elég! Ahogy mondom, már hallom is, rohan a nejem,

mint a szélvész, a szobaajtóban neki is földbe gyökerezik a lába.

– A rohadt életbe, most aztán mit csináljunk?!

És Picur büszkén, diadalittasan, ragyogó szemekkel áll az ajtóban, szájaiban a zsákmány, amit feltétlenül meg akart nekünk mutatni: Rudi bácsi ötvenezer forintos hófehér csincsilla kan nyula, megfogtva, megtépve, egy merő sárosan, élettelenül.

Nesze neked, friss barátság, jó szomszédtság, vadvacsora meg minden, ez a rohadt kutya tönkretett mindent. Nemhogy segítséget, de még jó szót, köszönetet sem kapunk ezek után, hogy az egégek magasztalt, legokosabb, legügyesebb vadászputyánk, ketrecéből kirángatva megölje a háznyulukat. Azonnal összeült a válságstáb. Van még reggelig néhány óránk, mi a fenét lehetne kitalálni. A feleségem agyából pattant ki a szikra, és azonnal nekiláttunk a megvalósításnak, a nagy életrekelő „műtétnek”. Elő a gyerekáddal, bele szépen a langyos vizet, finom illatos mosószert, meg a dögölt nyulat. Negyedóra múlva hófehéren, hajszáritóval megszártva úgy ragyogott az ötvenezer forintos csincsilla, hogy szebb volt, mint újkorában. Eddig oké, a terv második fele volt a nehezebb, úgy visszacsémpészni a ketrecébe, hogy Rudi bácsi észre ne vegye. A baj az, hogy enyhén hajnalodik, és az öreg elég korán kelő. Lesz, ami lesz, el kell indulni, mert teljesen rám világosodik, aztán még valaki azt hiszi, hogy lopni megyek át. A kert hátuljában átmasztam a kerítésen, a nyúl egy nejlonzacskóban, és az ólak mögött óvakodtam a még élő nyulak felé, eszméletlen mázlim van, hogy ezek nem lármáznak, és az öregnek kutyája sincs.

Látom, nyitva a ketrecajtót, gyorsan be a nyulat, és már ott sem vagyok. Megdöglött az éjél, vagy mit tudom én, mi lesz a reakció, de legalább hozzáink most már semmilyen nyom nem vezet. Elaludni nem tudtam, minden jár az eszem, kellett ez nekünk? A fene egye meg. Lehetett hat, negyed hét, hogy így magamban morfondírozva elaludtam nehezen. Szerintem fél perccel sem hunytam, csemetésre ébredtem. Mellettem kelt fel az asszony.

– Csöngették, hallod?

– Hallom ám, a rosszabb ott egye meg, biztos hogy a Rudi bácsi.

Elképzelni sem lehet, hogy mit álltam ki, míg az ajtóig elvászorogtam. Talán meglátott az öreg, vagy a többi szomszéd árulta be a hajnali kirándulásomat. Mindegy, ebből jó sehogyan sem sült ki. Tovább nincs haladék, be kell engednem, aztán meglátjuk.

– Ki az?

– Rudi bácsi vagyok. Gyerekek, fent vagytok már, bejöhetnek egy kicsit?

Tudtam, Az ötösöm jött volna így be. Bejött, leültettem az öreget. Gyanúsán fehér, szinte reszket minden porcikája.

– Nem tudjátok elképzelni, mi történt az éjél.

– Dehogynem, Rudi bátyám – gondoltam magamban –, az a baj, hogy mi aztán pontosan tudjuk, hogy mi történt az éjél.

– Most vagy megbolondultam, vagy egyszerűen hallucinálok – kezdi az öreg –, vagy valami gonosz tréfát űz velem a sors. Képzeltétek. Tegnapelőtt megdöglött a szép nagy csincsilla nyulam, kivittém és elástam a kert végében, a fene ott egye meg, hiába adtam ki érte annyi pénzt, úgy látszik, beteg volt. Ma kimegyek, hogy a többieket etetem, odanézek a ketrecébe, és nem hittem a szememnek, kétszer is megdörzösztem: ott a fehér nyúl. Nem. Az nem lehet igaz, hát én ástam el, a saját kezemmel. Megfogtam, mondom hátha optikai csalódás, de az anyja űristenit, hát ez még meglep! Most ezt mondjátok meg, mi van itt! Soha senki nem fogja ezt nekem megfajteni, gyereket át, nézzétek meg velem, ott van-e még vagy álmodtam az egészet!

A történet tovább nem szól, nem is lehet fokozni, ragozni, de egy dolog igaz. Ilyen lehetetlen sztorit kitalálni a világ legjobb krimíróinak is a becsületére válna.

Solymos Antal

Bemutatjuk

A KAESZ GYULA FAIPARI SZAKKÖZÉPISKOLÁT ÉS SZAKMUNKÁSKÉPZŐT

Az iskolát 1966-ban adták át rendeltetésének. Abban az időben ez volt az ország egyetlen tiszta profilú faipari szakmunkásképző iskolája.

A 15 tanteremből és az iskolához kapcsolódó, 320 fő befogadására képes, faipari alapképzést szolgáló tanműhelyből az évek során több ezer faipari szakember került ki, többek között olyanok is, akik jelenleg mint szakoktatók dolgoznak.

Az iskola éves tanulói létszáma 1400-1500 fő. Legtöbben a bútorasztalos, épületasztalos és kárpitos szakmát tanulják.

A képzés többféle:

– nyolc általános iskolát végzettek részére három éves a szakmunkásképzés. Ennek egyik speciális változata kifejezetten a kisipari képzés, az IPOSZ-szal közösen kidolgozott tanterv alapján;

– nyolc általános iskolát végzettek részére szakközépiskolai képzés asztalos és kárpitos szakmában. Ebben az iskolatípusban végzett tanulók érettségi bizonyítványt és szakmunkás képesítést kapnak. A végzettség képesítést ad arra is, hogy az illető felsőfokú tanulmányokat folytathat és technikusképzésben vehet részt;

– érettségizett fiatalok részére a szakmunkásképzés két éves;

– a szakmunkás-bizonyítvánnyal rendelkezők az esti szakközépiskolában három év alatt érettségi bizonyítványt szerezhetnek;

– az előző iskolatípusnak egy két éves intenzív nappali változata szintén érettségi bizonyítványt ad.

Az iskola speciális jellege miatt az ország minden részéről olyan tanulókat fogad, akik gyakorlati foglalkozáson saját megyéjükben vesznek részt és az adott megye szakmunkásképző iskolájának a tanulói, de egy hónapban két napra elméleti-szakmai oktatásra feljönnek a budapesti iskolába.

Az elméleti oktatás délelőtt, délután váltott műszakban történik. A 320 fő, zömében I. és II. éves tanuló szakmai gyakorlatát az iskola korszerűen felszerelt műhelyében tölti, a többi tanuló külső munkahelyen szerzi meg szakmai gyakorlatát. A külső munkahelyek száma jelenleg 600 körül van.

A képzés során a faipari szakmák kézműves jellegéből adódóan a tanulóknak az alapvető szakmai műveleteket kézzel is meg kell tudni csinálni, majd a 2. évtől kezdődően gépi oktatásban részesülnek.

Az iskolában felnőttoktatással is foglalkoznak, átképzős tanfolyamok formájában.

A tanműhelyekben egyedi megrendelések alapján a következő termékek elkészítését vállalják:

- kollégiumi, szállodai bútorok,
- stílbútorok felújítása,
- intarziás munkákat is beleértve,
- komplett épületmunkák (családi és társasházak részére),
- konyhabútorok, kiegészítő kisbútorok,
- gépi bémunkák.

Az iskolában évente 400-500 fő tesz szakmunkásvizsgát. Az iskola igen népszerű úgy a szülők, mint a tanulók körében. A demográfiai apály ellenére beiskolázási gondok nincsenek. Ebben talán része van annak is, hogy a fa élő anyag marad akkor is, amikor „meghal” és végigkíséri az ember életét mindennapjainkban.

(K. F.)

Az iskola címe:

Kaes Gyula Faipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző
1149 Budapest, Egressy út 36.
Telefon/fax:
3634-236 vagy 06 (30) 547-346

faesztergályos

bútorasztalos

hangszer-készítő

épületasztalos

intarziakészítő

kárpitos

faszobrász

kádár

Az iskolában ezeket a szakmákat lehet elsajátítani

Az ÉSZT VII. Küldöttgyűlése

A tavaszi küldöttgyűlés folytatásaként, az akkor elfogadott Alapszabálynak megfelelően, szeptember végén Budapesten az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés tisztviselőit választottuk meg.

Az eddigi soros elnök, *Dr. Kuti László* beszámolt a Tömörülés eddigi munkájáról. Bevezetőjében röviden érintette az eddigi „forgóról” (soros elnök az alelnökök közül stb. ...) való áttérést a vezető tisztviselők küldöttgyűlésén történő megválasztására. A változtatás „...reményeink szerint eszköz lesz arra, hogy a tevékenységünk egységesebb, eredményesebb és a munkavállalók számára elfogadhatóbb” legyen. Az ÉSZT koordinációs irodája, mely immár egy éve működik, adminisztrációs és szervezési feladatai mellett, biztosítani tudja a folyamatosságot többek között annak az irat- és dokumentációs tárnak révén, amely a tagszervezetek és szakértők számára is rendelkezésre áll.

A leköszönő elnök beszámolt az érdekegyeztetés különböző területein végzett munkáról. Az Érdekegyeztető Tanácsnak (ÉT) az ÉSZT is tagja. Ez lehetőség arra, hogy érdekeink ezen a szinten markáns megfogalmazásban jelenjenek meg. Más lapra tartozik, hogy a megállapodások milyen formában valósulnak meg. Gondoljunk csak az ideai közalkalmazotti és köztisztviselői bérmegállapodások teljesülésére.

Ugyanakkor az ÉT belső megreformálása is napirenden van. Ez részben a nagyobb konföderációk, részben a kormány óhajaként indult el. Ennek folyamán arra kell figyelemmel lenni, hogy a várható közalkalmazotti és üzemi tanácsi választásokkal továbbra is benn maradunk az ÉT tagjai között még olyan módon is, hogy a belső erőviszonyok, a szavazatok súlya megváltozhatnak. Szó van arról, hogy a köztisztviselők arányát is valamilyen formában hozzászámolnák a választási eredményekhez.

Magában az ÉT-ben plenáris és bizottsági üléseken folyik a munka. A Bér- és Munkaügyi Bizottságban jelenleg a Munka Törvénykönyve módosításáról folyik a vita.

A köztisztviselők és közalkalmazottak számára oly fontos szociális jövedelem (juttatások) szűkítése, illetve elértéktelenedése alapvetően befolyásolja e réteg megélhetését, melynek e probléma feloldására már nincsenek anyagi és egyéb forrásai. A Szociálpolitikai Bizottságban az ÉSZT javasolta az ún. „Bokros-csomag” szociális részének felfüggesztését és átgondolását.

A többi bizottságban szintén lényeges kérdések kerültek sorra, így például a

szakképzés helyzete, valamint a Munkavédelmi Törvény végrehajtásához kapcsolódó rendeletek megalkotása, illetve a munkavédelmi és munkabiztonsági felügyelet átalakítása. Ezekben az ügyekben a kormánynak jelentős elmaradása, illetve a munkavállalók szempontjából kedvezőtlen megoldási tervszövege van.

Az ÉSZT közvetlenül nem, de tagszervezetei révén részt vesz a Költségvetési Intézmények Érdekegyeztető Tanácsának (KIÉT), a Köztisztviselők Érdekegyeztető Fórumának (KÉF) munkájában.

E két fórum foglalkozik a közalkalmazottak és a köztisztviselők érdekeinek egyeztetésével. Az elmúlt időszak eredménye a közalkalmazotti munkaviszony 1992. előtti beszámítása, az ún. közalkalmazotti pótlékalap emelése 9800 Ft-ra.

- A köztisztviselőket érinti a
 - közigazgatás reformja,
 - a Köztisztviselői Törvény átfogó módosítása,
 - megállapodás a köztisztviselők és a kormány között,
 - az illetménykiegészítés 10%-kal történő emelése.

Döntés a közigazgatás korszerűsítéséről és az illetménykiegészítésről született. Mindkét esetben a részletekben van a probléma. Az átszervezésnél ugyan nincs szó nagyobb létszám elbocsátásáról, de a bérfejlesztések feltétele lehet a létszám leépítése. Az illetménypótlék sajnos nem érint egy jelentős réteget, a középfokú végzettségűeket. E szempontokból mindkét döntés megkérdőjelezhető és támadható.

A Köztisztviselői Törvény módosítása várhatóan ez év végén kerül a plenáris ülés elé.

Az elnöki beszámoló tartalmazta az Egészségbiztosítási és a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzatokban végzett tevékenység értékelését, valamint az ÉSZT bel- és külföldi kapcsolatrendszerének ismertetését is.

Mindezeket összefoglalva megállapíthatjuk, hogy az ÉSZT egy működő konföderáció, mely méretét tekintve ugyan a kisebbek közé tartozik a képviselt tagság létszámának megfelelően, de az országos érdekegyeztetést teljes mértékben tudja vállalni. Ehhez megfelelő anyagi forrásokat is igénybe tud venni.

Mint minden érdekképviselői szervezetnél, itt is probléma a tagsággal való kapcsolat, a tagok fogyása és az érdekképviselőben való hit erodálódása, valamint az előbbieket mérsékelni képes jól képzett szakszervezeti tisztviselők

Az elnöki beszámoló és a vita alatt több menetben megválasztottuk a tisztviselőket.

Az ÉSZT új elnöke régi kollégánk, *Dr. Vigh László* kutató, az AOKDSZ elnöke. Az alelnökök *Dr. Kuti László*, a TUDOSZ alelnöke, *Dr. Kis Papp László*, a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezetének elnöke és *Buzásné Putz Erzsébet*, a Mérnökök és Technikusok Szakszervezetének elnöke. A titkár újra *Dr. Bánk Gábor*. A Számvizsgáló Bizottság és a Költségvetési Bizottság elnökét, illetve tagjait is megválasztottuk.

Az EFDSZ Intézményi Tagozata nem állított jelöltet. Lehetőségünk van viszont részt venni az elnökségben két fővel.

A Küldöttgyűlésen az EFDSZ Intézményi Tagozatát *Fritsch Ottó* (Budapesti EF és egyben Szavazatszámoló Bizottsági tag), *Szenvedi Józsefné* (EFDSZ), *Jónyer László* (Egri EF), *Sörmei Sándor* (Kaposvári EF), *Koren Eszter* (ERTI) és *Dudás Péter* (FM ERSZ) képviselte.

Reméljük, az új ÉSZT vezetés folytatja az eddigi hagyományokat és mindent megtesz az értelmiség igen-igen hanyatló presztízsének helyreállításában, az egzisztenciális és szociális felemelkedésünk érdekében.

Dudás Péter

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500 – Váci Nyomda Kft.
96-1185 o

Felelős vezető:

Nagy Sándor
ügyvezető igazgató

1997 JANUÁR 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1 Szerda	Újév, Fruzsina	7 ³²	16 ⁰⁴	23 ⁵²	11 ⁰⁷
2 Csütörtök	Ábel	7 ³²	16 ⁰⁵	–	11 ³⁴
3 Péntek	Genována, Benjámin	7 ³²	16 ⁰⁶	5 ⁵⁵	12 ⁰²
4 Szombat	Titusz, Leona	7 ³²	16 ⁰⁷	1 ⁵⁹	12 ³⁴
5 Vasárnap	Simon	7 ³²	16 ⁰⁸	3 ⁰⁵	13 ¹¹
6 Hétfő	Boldizsár	7 ³¹	16 ⁰⁹	4 ¹²	13 ⁵⁶
7 Kedd	Attila, Ramóna	7 ³¹	16 ¹⁰	5 ¹⁷	14 ⁴⁹
8 Szerda	Gyöngyvér	7 ³¹	16 ¹¹	6 ¹⁸	15 ⁵¹
9 Csütörtök	Marcell	7 ³⁰	16 ¹²	7 ¹³	17 ⁰⁰
10 Péntek	Melánia	7 ³⁰	16 ¹⁴	8 ⁰¹	18 ¹⁵
11 Szombat	Ágota	7 ³⁰	16 ¹⁵	8 ⁴²	19 ³²
12 Vasárnap	Ernő	7 ²⁹	16 ¹⁶	9 ¹⁹	20 ⁴⁸
13 Hétfő	Veronika	7 ²⁹	16 ¹⁷	9 ⁵²	22 ⁰³
14 Kedd	Bódóg	7 ²⁸	16 ¹⁹	10 ²³	23 ¹⁵
15 Szerda	Lóránt, Loránd	7 ²⁷	16 ²⁰	10 ⁵⁴	–
16 Csütörtök	Gusztáv	7 ²⁷	16 ²²	11 ²⁶	0 ²⁵
17 Péntek	Antal, Antónia	7 ²⁶	16 ²³	12 ⁰⁰	1 ³²
18 Szombat	Piroska	7 ²⁵	16 ²⁴	12 ³⁷	2 ³⁶
19 Vasárnap	Sára, Mórió	7 ²⁴	16 ²⁶	13 ¹⁸	3 ³⁷
20 Hétfő	Fábián, Sebestyén	7 ²⁴	16 ²⁷	14 ⁰⁴	4 ³²
21 Kedd	Ágnes	7 ²³	16 ²⁹	14 ⁵⁴	5 ²³
22 Szerda	Vince, Artúr	7 ²²	16 ³⁰	15 ⁴⁸	6 ⁰⁷
23 Csütörtök	Zelma, Rajmund	7 ²¹	16 ³²	16 ⁴⁵	6 ⁴⁷
24 Péntek	Timót	7 ²⁰	16 ³³	17 ⁴³	7 ²¹
25 Szombat	Pál	7 ¹⁹	16 ³⁵	18 ⁴²	7 ⁵²
26 Vasárnap	Vanda, Paula	7 ¹⁸	16 ³⁶	19 ⁴¹	8 ²⁰
27 Hétfő	Angelika	7 ¹⁷	16 ³⁸	20 ⁴¹	8 ⁴⁵
28 Kedd	Károly, Karola	7 ¹⁵	16 ³⁹	21 ⁴¹	9 ¹²
29 Szerda	Adél	7 ¹⁴	16 ⁴¹	22 ⁴²	9 ³⁷
30 Csütörtök	Martina, Gerda	7 ¹³	16 ⁴²	23 ⁴⁵	10 ⁰⁴
31 Péntek	Marcella	7 ¹²	16 ⁴⁴	–	10 ³⁴

1997 FEBRUÁR 28 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1 Szombat	Ignác	7 ¹¹	16 ⁴⁵	0 ⁴⁸	11 ⁰⁸
2 Vasárnap	Karolina, Aida	7 ⁰⁹	16 ⁴⁷	1 ⁵²	11 ⁴⁷
3 Hétfő	Balázs	7 ⁰⁸	16 ⁴⁹	2 ⁵⁶	12 ³⁴
4 Kedd	Ráhel, Csenge	7 ⁰⁷	16 ⁵⁰	3 ⁵⁸	13 ²⁹
5 Szerda	Ágota, Ingrid	7 ⁰⁵	16 ⁵²	4 ⁵⁵	14 ³⁴
6 Csütörtök	Dorothy, Dóra	7 ⁰⁴	16 ⁵³	5 ⁴⁷	15 ⁴⁵
7 Péntek	Tódor, Rómeó	7 ⁰²	16 ⁵⁵	6 ³²	17 ⁰²
8 Szombat	Aranka	7 ⁰¹	16 ⁵⁶	7 ¹³	18 ²¹
9 Vasárnap	Abigél, Alex	6 ⁵⁹	16 ⁵⁸	7 ⁴⁹	19 ³⁹
10 Hétfő	Elvira	6 ⁵⁸	17 ⁰⁰	8 ²²	20 ⁵⁵
11 Kedd	Bertold, Marietta	6 ⁵⁶	17 ⁰¹	8 ⁵⁵	22 ⁰⁹
12 Szerda	Lúdia, Lívia	6 ⁵⁵	17 ⁰³	9 ²⁷	23 ²⁰
13 Csütörtök	Ella, Linda	6 ⁵³	17 ⁰⁴	10 ⁰¹	–
14 Péntek	Bálint, Valentin	6 ⁵¹	17 ⁰⁶	10 ³⁸	0 ²⁷
15 Szombat	Kolos, Georgina	6 ⁵⁰	17 ⁰⁷	11 ¹⁹	1 ³⁰
16 Vasárnap	Julianna, Lilla	6 ⁴⁸	17 ⁰⁹	12 ⁰³	2 ²⁷
17 Hétfő	Donát	6 ⁴⁶	17 ¹¹	12 ⁵¹	3 ¹⁹
18 Kedd	Bernadett	6 ⁴⁵	17 ¹²	13 ⁴⁴	4 ⁰⁶
19 Szerda	Zsuzsanna	6 ⁴³	17 ¹⁴	14 ³⁹	4 ⁴⁷
20 Csütörtök	Aladár, Álmós	6 ⁴¹	17 ¹⁵	15 ³⁶	5 ²²
21 Péntek	Eleonóra	6 ³⁹	17 ¹⁷	16 ³⁵	5 ⁵⁴
22 Szombat	Gerzson	6 ³⁸	17 ¹⁸	17 ³⁴	6 ²³
23 Vasárnap	Alfréd	6 ³⁶	17 ²⁰	18 ³⁴	6 ⁵⁰
24 Hétfő	Mátyás	6 ³⁴	17 ²¹	19 ³⁴	7 ¹⁶
25 Kedd	Géza	6 ³²	17 ²³	20 ³⁵	7 ⁴²
26 Szerda	Edina	6 ³⁰	17 ²⁴	21 ³⁶	8 ⁰⁸
27 Csütörtök	Ákos, Bátor	6 ²⁹	17 ²⁶	22 ³⁸	8 ³⁷
28 Péntek	Elemér	6 ²⁷	17 ²⁷	23 ⁴¹	9 ⁰⁹

1997 MÁRCIUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1 Szombat	Albin	6 ²⁵	17 ²⁹	–	9 ⁴⁵
2 Vasárnap	Lujza	6 ²³	17 ³⁰	0 ⁴³	10 ²⁷
3 Hétfő	Kornélia	6 ²¹	17 ³²	1 ⁴⁴	11 ¹⁷
4 Kedd	Kázmár	6 ¹⁹	17 ³³	2 ⁴¹	12 ¹⁵
5 Szerda	Adorján, Adrián	6 ¹⁷	17 ³⁵	3 ³³	13 ²¹
6 Csütörtök	Leonóra, Inez	6 ¹⁵	17 ³⁶	4 ²¹	14 ³³
7 Péntek	Tamás	6 ¹³	17 ³⁸	5 ⁰³	15 ⁴⁹
8 Szombat	Zoltán	6 ¹¹	17 ³⁹	5 ⁴¹	17 ⁰⁸
9 Vasárnap	Franciska, Fanni	6 ⁰⁹	17 ⁴¹	6 ¹⁶	18 ²⁶
10 Hétfő	Ildikó	6 ⁰⁷	17 ⁴²	6 ⁵⁰	19 ⁴³
11 Kedd	Szilárd	6 ⁰⁵	17 ⁴⁴	7 ²³	20 ⁵⁸
12 Szerda	Gergely	6 ⁰³	17 ⁴⁵	7 ⁵⁸	22 ⁰⁹
13 Csütörtök	Krisztián, Ajtóny	6 ⁰¹	17 ⁴⁷	8 ³⁵	23 ¹⁶
14 Péntek	Matild	5 ⁵⁹	17 ⁴⁸	9 ¹⁵	–
15 Szombat	Nemzeti ünnep, Kristóf	5 ⁵⁷	17 ⁴⁹	9 ⁵⁹	0 ¹⁸
16 Vasárnap	Henrietta	5 ⁵⁵	17 ⁵¹	10 ⁴⁷	1 ¹³
17 Hétfő	Gertrúd, Patrik	5 ⁵³	17 ⁵²	11 ³⁸	2 ⁰²
18 Kedd	Sándor, Ede	5 ⁵¹	17 ⁵⁴	12 ³³	2 ⁴⁵
19 Szerda	József, Bánk	5 ⁴⁹	17 ⁵⁵	13 ²⁹	3 ²⁹
20 Csütörtök	Klaudia	5 ⁴⁷	17 ⁵⁷	14 ²⁷	3 ⁵⁶
21 Péntek	Benedek	5 ⁴⁵	17 ⁵⁸	15 ²⁶	4 ²⁶
22 Szombat	Beáta, Izolda	5 ⁴³	17 ⁵⁹	16 ²⁶	4 ⁵⁴
23 Vasárnap	Emőke	5 ⁴¹	18 ⁰¹	17 ²⁶	5 ²⁰
24 Hétfő	Gábor, Karina	5 ³⁹	18 ⁰²	18 ²⁷	5 ⁴⁶
25 Kedd	Irén, Irizs	5 ³⁷	18 ⁰⁴	19 ²⁹	6 ¹³
26 Szerda	Emánuel	5 ³⁵	18 ⁰⁵	20 ³¹	6 ⁴¹
27 Csütörtök	Hajnalka	5 ³³	18 ⁰⁷	21 ³⁴	7 ¹¹
28 Péntek	Gedeon, Johanna	5 ³¹	18 ⁰⁸	22 ³⁶	7 ⁴⁶
29 Szombat	Augusztina	5 ²⁹	18 ⁰⁹	23 ³⁷	8 ²⁶
30 Vasárnap	Húsvét, Zalán	5 ²⁷	18 ¹¹	–	9 ¹²
31 Hétfő	Húsvét, Árpád	5 ²⁵	18 ¹²	0 ³⁴	10 ⁰⁶

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI L

1997 ÁPRILIS 30 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1 Kedd	Hugó	5 ²³	18 ¹⁴	1 ²⁷	11 ⁰⁷
2 Szerda	Áron	5 ²¹	18 ¹⁵	2 ¹⁴	12 ¹⁴
3 Csütörtök	Buda, Richárd	5 ¹⁹	18 ¹⁶	2 ⁵⁷	13 ²⁶
4 Péntek	Izidor	5 ¹⁷	18 ¹⁸	3 ³⁵	14 ⁴¹
5 Szombat	Vince	5 ¹⁵	18 ¹⁹	4 ¹⁰	15 ⁵⁸
6 Vasárnap	Vilmos, Biborka	5 ¹³	18 ²¹	4 ⁴⁴	17 ¹⁴
7 Hétfő	Herman	5 ¹¹	18 ²²	5 ¹⁷	18 ³¹
8 Kedd	Dénes	5 ⁰⁹	18 ²⁴	5 ⁵¹	19 ⁴⁵
9 Szerda	Erhard	5 ⁰⁷	18 ²⁵	6 ²⁰	20 ⁵⁶
10 Csütörtök	Zsolt	5 ⁰⁵	18 ²⁶	7 ⁰⁷	22 ⁰²
11 Péntek	Leó, Szaniszló	5 ⁰³	18 ²⁸	7 ⁵⁰	23 ⁰²
12 Szombat	Gyula	5 ⁰²	18 ²⁹	8 ³⁸	23 ⁵⁶
13 Vasárnap	Ida	5 ⁰⁰	18 ³¹	9 ²⁹	–
14 Hétfő	Tibor	4 ⁵⁸	18 ³²	10 ²⁴	0 ⁴²
15 Kedd	Anasztázia, Tas	4 ⁵⁶	18 ³³	11 ²⁰	1 ²²
16 Szerda	Csongor	4 ⁵⁴	18 ³⁵	12 ¹⁷	1 ⁵⁷
17 Csütörtök	Rudolf	4 ⁵²	18 ³⁶	13 ¹⁷	2 ²⁸
18 Péntek	Andrea, Ilma	4 ⁵⁰	18 ³⁸	14 ¹⁶	2 ⁵⁷
19 Szombat	Emma	4 ⁴⁸	18 ³⁹	15 ¹⁷	3 ²³
20 Vasárnap	Tivadar, Odett	4 ⁴⁷	18 ⁴⁰	16 ¹⁷	3 ⁴⁹
21 Hétfő	Konrád	4 ⁴⁵	18 ⁴²	17 ¹⁹	4 ¹⁵
22 Kedd	Csilla, Noémi	4 ⁴³	18 ⁴³	18 ²⁶	4 ⁴³
23 Szerda	Béla	4 ⁴¹	18 ⁴⁵	19 ²⁶	5 ¹³
24 Csütörtök	György	4 ³⁹	18 ⁴⁷	20 ²⁹	5 ⁴⁶
25 Péntek	Márk	4 ³⁸	18 ⁴⁷	21 ³¹	6 ²⁵
26 Szombat	Ervin	4 ³⁶	18 ⁴⁹	22 ³⁰	7 ⁰⁹
27 Vasárnap	Zita	4 ³⁴	18 ⁵⁰	23 ²⁵	8 ⁰¹
28 Hétfő	Valéria	4 ³²	18 ⁵²	–	9 ⁰⁰
29 Kedd	Péter	4 ³¹	18 ⁵³	0 ¹³	10 ⁰⁴
30 Szerda	Katalin, Kitti	4 ²⁹	18 ⁵⁴	0 ⁵⁷	11 ¹³

1997 MÁJUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1 Csütörtök	Munka ü., Fülöp, Jakab	4 ²⁸	18 ⁵⁶	1 ³⁵	12 ²⁵
2 Péntek	Zsigmond	4 ²⁶	18 ⁵⁷	2 ¹⁰	13 ³⁹
3 Szombat	Tímea, Irma	4 ²⁴	18 ⁵⁸	2 ⁴³	14 ⁵³
4 Vasárnap	Mónika, Flórián	4 ²³	19 ⁰⁰	3 ¹⁵	16 ⁰⁸
5 Hétfő	Györgyi	4 ²¹	19 ⁰¹	3 ⁴⁷	17 ²¹
6 Kedd	Ivett, Frida	4 ²⁰	19 ⁰³	4 ²¹	18 ³⁴
7 Szerda	Gizella	4 ¹⁸	19 ⁰⁴	4 ⁵⁹	19 ⁴³
8 Csütörtök	Mihály	4 ¹⁷	19 ⁰⁵	5 ⁴⁰	20 ⁴⁷
9 Péntek	Gergely	4 ¹⁵	19 ⁰⁷	6 ²⁶	21 ⁴⁵
10 Szombat	Ármin, Pálma	4 ¹⁴	19 ⁰⁸	7 ¹⁷	22 ³⁵
11 Vasárnap	Ferenc	4 ¹³	19 ⁰⁹	8 ¹¹	23 ¹⁹
12 Hétfő	Pongrácz	4 ¹¹	19 ¹⁰	9 ⁰⁸	23 ⁵⁷
13 Kedd	Szervác, Imola	4 ¹⁰	19 ¹²	10 ⁰⁶	–
14 Szerda	Bonifác	4 ⁰⁹	19 ¹³	11 ⁰⁵	0 ²⁹
15 Csütörtök	Zsófia, Szonja	4 ⁰⁷	19 ¹⁴	12 ⁰⁵	0 ⁵⁹
16 Péntek	Mózes, Botond	4 ⁰⁶	19 ¹⁵	13 ⁰⁴	1 ²⁶
17 Szombat	Paszka	4 ⁰⁵	19 ¹⁷	14 ⁰⁵	1 ⁵²
18 Vasárnap	Pünkösöd, Erik, Alexandra	4 ⁰⁴	19 ¹⁸	15 ⁰⁶	2 ¹⁸
19 Hétfő	Pünkösöd, Ivó, Milán	4 ⁰³	19 ¹⁹	16 ⁰⁹	2 ⁴⁴
20 Kedd	Bernát, Felícia	4 ⁰¹	19 ²⁰	17 ¹³	3 ¹³
21 Szerda	Konstantin	4 ⁰⁰	19 ²²	18 ¹⁷	3 ⁴⁵
22 Csütörtök	Júlia, Rita	3 ⁵⁹	19 ²³	19 ²¹	4 ²²
23 Péntek	Dezso	3 ⁵⁸	19 ²⁴	20 ²³	5 ⁰⁴
24 Szombat	Eszter, Eliza	3 ⁵⁷	19 ²⁵	21 ²¹	5 ⁵⁴
25 Vasárnap	Orbán	3 ⁵⁶	19 ²⁶	22 ¹²	6 ⁵²
26 Hétfő	Fülöp, Evelin	3 ⁵⁶	19 ²⁷	22 ⁵⁸	7 ⁵⁶
27 Kedd	Heila	3 ⁵⁵	19 ²⁸	23 ³⁸	9 ⁰⁴
28 Szerda	Emil, Csanád	3 ⁵⁴	19 ²⁹	–	10 ¹⁵
29 Csütörtök	Magdolna	3 ⁵³	19 ³⁰	0 ¹³	11 ²⁸
30 Péntek	Janka, Zsanett	3 ⁵²	19 ³¹	0 ¹⁶	12 ⁴¹
31 Szombat	Angéla, Petronella	3 ⁵²	19 ³²	1 ¹⁷	13 ⁵³

1997 JÚLIUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug	kele	nyug
1	Kedd	5 ⁵¹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
2	Szerda	5 ⁵¹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
3	Csütörtök	5 ⁵²	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
4	Péntek	5 ⁵³	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
5	Szombat	5 ⁵³	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
6	Vasárnap	5 ⁵⁴	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
7	Hétfő	5 ⁵⁵	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
8	Kedd	5 ⁵⁶	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
9	Szerda	5 ⁵⁷	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
10	Csütörtök	5 ⁵⁷	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
11	Péntek	5 ⁵⁸	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
12	Szombat	5 ⁵⁹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
13	Vasárnap	5 ⁶⁰	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
14	Hétfő	4 ⁰¹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
15	Kedd	4 ⁰²	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
16	Szerda	4 ⁰³	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
17	Csütörtök	4 ⁰⁴	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
18	Péntek	4 ⁰⁵	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
19	Szombat	4 ⁰⁶	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
20	Vasárnap	4 ⁰⁷	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
21	Hétfő	4 ⁰⁸	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
22	Kedd	4 ¹⁰	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
23	Szerda	4 ¹¹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
24	Csütörtök	4 ¹²	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
25	Péntek	4 ¹³	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
26	Szombat	4 ¹⁴	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
27	Vasárnap	4 ¹⁵	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
28	Hétfő	4 ¹⁷	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
29	Kedd	4 ¹⁸	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
30	Szerda	4 ¹⁹	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³
31	Csütörtök	4 ²⁰	13 ⁴	16 ²¹	17 ²³

1997 AUGUSZTUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug	kele	nyug
1	Péntek	4 ²²	19 ¹⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
2	Szombat	4 ²³	19 ¹⁷	2 ³⁶	17 ⁵⁰
3	Vasárnap	4 ²⁴	19 ¹⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
4	Hétfő	4 ²⁵	19 ¹⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
5	Kedd	4 ²⁷	19 ¹²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
6	Szerda	4 ²⁸	19 ¹¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
7	Csütörtök	4 ²⁹	19 ⁹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
8	Péntek	4 ³¹	19 ⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
9	Szombat	4 ³²	19 ⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
10	Vasárnap	4 ³³	19 ⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
11	Hétfő	4 ³⁵	19 ³	2 ³⁶	17 ⁵⁰
12	Kedd	4 ³⁶	19 ¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
13	Szerda	4 ³⁷	19 ⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
14	Csütörtök	4 ³⁹	18 ⁵⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
15	Péntek	4 ⁴⁰	18 ⁵⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
16	Szombat	4 ⁴¹	18 ⁵⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
17	Vasárnap	4 ⁴³	18 ⁵³	2 ³⁶	17 ⁵⁰
18	Hétfő	4 ⁴⁴	18 ⁵¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
19	Kedd	4 ⁴⁵	18 ⁴⁹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
20	Szerda	4 ⁴⁷	18 ⁴⁷	2 ³⁶	17 ⁵⁰
21	Csütörtök	4 ⁴⁸	18 ⁴⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
22	Péntek	4 ⁴⁹	18 ⁴⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
23	Szombat	4 ⁵¹	18 ⁴²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
24	Vasárnap	4 ⁵²	18 ⁴⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
25	Hétfő	4 ⁵³	18 ³⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
26	Kedd	4 ⁵⁵	18 ³⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
27	Szerda	4 ⁵⁶	18 ³⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
28	Csütörtök	4 ⁵⁷	18 ³²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
29	Péntek	4 ⁵⁹	18 ³⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
30	Szombat	5 ⁰⁰	18 ²⁹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
31	Vasárnap	5 ⁰¹	18 ²⁷	2 ³⁶	17 ⁵⁰

1997 SZEPTEMBER 30 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug	kele	nyug
1	Hétfő	5 ⁰³	18 ²⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
2	Kedd	5 ⁰⁴	18 ²³	2 ³⁶	17 ⁵⁰
3	Szerda	5 ⁰⁵	18 ²¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
4	Csütörtök	5 ⁰⁶	18 ¹⁹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
5	Péntek	5 ⁰⁷	18 ¹⁷	2 ³⁶	17 ⁵⁰
6	Szombat	5 ⁰⁹	18 ¹⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
7	Vasárnap	5 ¹¹	18 ¹³	2 ³⁶	17 ⁵⁰
8	Hétfő	5 ¹²	18 ¹¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
9	Kedd	5 ¹³	18 ⁰⁹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
10	Szerda	5 ¹⁵	18 ⁰⁷	2 ³⁶	17 ⁵⁰
11	Csütörtök	5 ¹⁶	18 ⁰⁵	2 ³⁶	17 ⁵⁰
12	Péntek	5 ¹⁷	18 ⁰³	2 ³⁶	17 ⁵⁰
13	Szombat	5 ¹⁹	18 ⁰¹	2 ³⁶	17 ⁵⁰
14	Vasárnap	5 ²⁰	17 ⁵⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
15	Hétfő	5 ²¹	17 ⁵⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
16	Kedd	5 ²³	17 ⁵⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
17	Szerda	5 ²⁴	17 ⁵²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
18	Csütörtök	5 ²⁵	17 ⁵⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
19	Péntek	5 ²⁷	17 ⁴⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
20	Szombat	5 ²⁸	17 ⁴⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
21	Vasárnap	5 ²⁹	17 ⁴⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
22	Hétfő	5 ³¹	17 ⁴²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
23	Kedd	5 ³²	17 ⁴⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
24	Szerda	5 ³³	17 ³⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
25	Csütörtök	5 ³⁵	17 ³⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰
26	Péntek	5 ³⁶	17 ³⁴	2 ³⁶	17 ⁵⁰
27	Szombat	5 ³⁷	17 ³²	2 ³⁶	17 ⁵⁰
28	Vasárnap	5 ³⁹	17 ³⁰	2 ³⁶	17 ⁵⁰
29	Hétfő	5 ⁴⁰	17 ²⁸	2 ³⁶	17 ⁵⁰
30	Kedd	5 ⁴¹	17 ²⁶	2 ³⁶	17 ⁵⁰

1997 OKTÓBER 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug	kele	nyug
1	Szerda	5 ⁴³	17 ²⁴	5 ¹⁵	17 ²⁷
2	Csütörtök	5 ⁴⁴	17 ²²	5 ¹⁵	17 ²⁷
3	Péntek	5 ⁴⁶	17 ²⁰	5 ¹⁵	17 ²⁷
4	Szombat	5 ⁴⁷	17 ¹⁸	5 ¹⁵	17 ²⁷
5	Vasárnap	5 ⁴⁸	17 ¹⁶	5 ¹⁵	17 ²⁷
6	Hétfő	5 ⁵⁰	17 ¹⁴	5 ¹⁵	17 ²⁷
7	Kedd	5 ⁵¹	17 ¹²	5 ¹⁵	17 ²⁷
8	Szerda	5 ⁵⁴	17 ⁰⁸	5 ¹⁵	17 ²⁷
9	Csütörtök	5 ⁵⁵	17 ⁰⁶	5 ¹⁵	17 ²⁷
10	Péntek	5 ⁵⁵	17 ⁰⁴	5 ¹⁵	17 ²⁷
11	Szombat	5 ⁵⁸	17 ⁰²	5 ¹⁵	17 ²⁷
12	Vasárnap	5 ⁵⁸	17 ⁰⁰	5 ¹⁵	17 ²⁷
13	Hétfő	6 ⁰⁰	17 ⁰⁰	5 ¹⁵	17 ²⁷
14	Kedd	6 ⁰¹	16 ⁵⁸	5 ¹⁵	17 ²⁷
15	Szerda	6 ⁰³	16 ⁵⁶	5 ¹⁵	17 ²⁷
16	Csütörtök	6 ⁰⁴	16 ⁵⁵	5 ¹⁵	17 ²⁷
17	Péntek	6 ⁰⁵	16 ⁵³	5 ¹⁵	17 ²⁷
18	Szombat	6 ⁰⁷	16 ⁵¹	5 ¹⁵	17 ²⁷
19	Vasárnap	6 ⁰⁸	16 ⁴⁹	5 ¹⁵	17 ²⁷
20	Hétfő	6 ¹⁰	16 ⁴⁷	5 ¹⁵	17 ²⁷
21	Kedd	6 ¹¹	16 ⁴⁵	5 ¹⁵	17 ²⁷
22	Szerda	6 ¹³	16 ⁴⁴	5 ¹⁵	17 ²⁷
23	Csütörtök	6 ¹⁴	16 ⁴²	5 ¹⁵	17 ²⁷
24	Péntek	6 ¹⁶	16 ⁴⁰	5 ¹⁵	17 ²⁷
25	Szombat	6 ¹⁷	16 ³⁸	5 ¹⁵	17 ²⁷
26	Vasárnap	6 ¹⁹	16 ³⁷	5 ¹⁵	17 ²⁷
27	Hétfő	6 ²⁰	16 ³⁵	5 ¹⁵	17 ²⁷
28	Kedd	6 ²²	16 ³³	5 ¹⁵	17 ²⁷
29	Szerda	6 ²³	16 ³²	5 ¹⁵	17 ²⁷
30	Csütörtök	6 ²⁵	16 ³⁰	5 ¹⁵	17 ²⁷
31	Péntek	6 ²⁶	16 ²⁹	5 ¹⁵	17 ²⁷

1997 NOVEMBER 30 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug	kele	nyug
1	Szombat	6 ²⁸	16 ²⁷	7 ¹⁰	17 ²⁵
2	Vasárnap	6 ²⁹	16 ²⁵	8 ¹¹	18 ⁰³
3	Hétfő	6 ³¹	16 ²⁴	9 ¹¹	18 ⁰⁶
4	Kedd	6 ³²	16 ²²	10 ⁰⁸	19 ³⁶
5	Szerda	6 ³⁴	16 ²¹	11 ⁰⁰	20 ³²
6	Csütörtök	6 ³⁵	16 ²⁰	11 ⁴⁸	21 ³⁵
7	Péntek	6 ³⁷	16 ¹⁸	12 ³⁰	22 ⁴²
8	Szombat	6 ³⁸	16 ¹⁷	13 ⁰⁸	23 ⁵³
9	Vasárnap	6 ⁴⁰	16 ¹⁵	13 ⁴³	–
10	Hétfő	6 ⁴¹	16 ¹⁴	14 ¹⁵	1 ⁰⁷
11	Kedd	6 ⁴³	16 ¹³	14 ⁴⁷	2 ²¹
12	Szerda	6 ⁴⁴	16 ¹²	15 ²⁰	3 ³⁷
13	Csütörtök	6 ⁴⁶	16 ¹⁰	15 ⁵⁵	4 ⁵⁴
14	Péntek	6 ⁴⁷	16 ⁰⁹	16 ³⁴	6 ⁰⁹
15	Szombat	6 ⁴⁹	16 ⁰⁸	17 ¹⁷	7 ²¹
16	Vasárnap	6 ⁵⁰	16 ⁰⁷	18 ⁰⁵	8 ²⁸
17	Hétfő	6 ⁵²	16 ⁰⁶	18 ⁵⁹	9 ²⁸
18	Kedd	6 ⁵³	16 ⁰⁵	19 ⁵⁶	10 ²⁰
19	Szerda	6 ⁵⁵	16 ⁰⁴	20 ⁵⁵	11 ⁰⁴
20	Csütörtök	6 ⁵⁶	16 ⁰³	21 ⁵⁵	11 ⁴²
21	Péntek	6 ⁵⁷	16 ⁰²	22 ⁵⁶	12 ¹⁴
22	Szombat	6 ⁵⁹	16 ⁰¹	23 ⁵⁶	12 ⁴³
23	Vasárnap	7 ⁰⁰	16 ⁰⁰	–	13 ¹⁰
24	Hétfő	7 ⁰²	16 ⁰⁰	0 ⁵⁵	13 ³⁵
25	Kedd	7 ⁰³	15 ⁵⁹	1 ⁵⁵	14 ⁰⁰
26	Szerda	7 ⁰⁴	15 ⁵⁸	2 ⁵⁵	14 ²⁶
27	Csütörtök	7 ⁰⁶	15 ⁵⁷	3 ⁵⁷	14 ⁵⁴
28	Péntek	7 ⁰⁷	15 ⁵⁷	4 ⁵⁹	15 ²⁵
29	Szombat	7 ⁰⁸	15 ⁵⁶	6 ⁰¹	16 ⁰¹
30	Vasárnap	7 ¹⁰	15 ⁵⁶	7 ⁰³	16 ⁴²

1997 DECEMBER 31 nap

Ülést tartott

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének országos össztitkári testülete

Decemberben Budapesten tartotta szokásos év végi országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete.

Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után első napirendként Herczeg Miklós ügyvezető főtitkár tartott beszámolót az évben végzett munkáról.

– A főtitkár beszámolójában elmondotta, hogy az 1996. év felada-

tokban és eredményekben is bővelkedett. A szakszervezeti munka manapság nem tartozik a „látványos” tevékenységek közé. Ennek ellenére aktív, folyamatos, de ugyanakkor toleráns kompromisszumokra is képes munkával sikerült eredményeket elérni úgy a bértárgyalásoknál, mint a kollektív szerződések megkötésénél.

Az ÁPV Rt.-vel folytatott tárgya-

lások alapján – a teljesítményektől függően – magasabb keresetfejlesztésre nyílt lehetőség az egész ágazatban.

Az erdőfelügyelőségek és az erdőrendezési szolgálat összevonásával az erdőtörvénynek megfelelően új szervezeti felépítés kidolgozása van folyamatban, különös tekintettel az ott dolgozókra.

Az elsődleges faipar helyzete romlott. 1996. elején felszámolásra került a Felnémeti Fűrészipari Rt., s több kisebb egység léte is veszélybe került. 1997. évben előtérbe kell helyezni ezen problémák megoldását, a fokozottabb odafigyelést.

Az ország területén a szakszervezeti munka színvonalának, hatékonyságának emelése céljából négy régiót hoztunk létre. A munka már elkezdődött, s 1997-ben az aktualitástól függően tovább folytatódik.

Intézményi tagozatunk teljes jogú tagként vesz részt az ÉSZT munkájában, míg az EFDSZ másik két tagozata elkötelezettség nélkül együttműködő tagja.

A részletes, szinte mindenre kiterjedő beszámolót sok kérdés követte, amelyekre az előadó válaszolt. A főtitkári beszámolót az össztitkári testület egyhangúlag elfogadta.

Az országos értekezlet további részében a meghívott vendégek hozzá-

(folytatás a 2. oldalon)

*Az össztitkári értekezlet elnöksége.
Balról: DUDÁS PÉTER alelnök, BARTA LÁSZLÓ elnök,
HERCZEG MIKLÓS főtitkár, RÁCZ JÓZSEF alelnök*

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének országos össztitkári testülete

(folytatás az 1. oldalról)

szólásaira került sor. Felszólalt az értekezleten: dr. Bánk Gábor, az ÉSZT titkára, dr. Becker László, az

ÁPV Rt. ügyvezető igazgatója, Buzássy Lajos, az FM helyettes államtitkára, dr. Bereczky András, a MEDOSZ főtitkára, Cserép János,

a FAGOSZ elnöke, Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, Kapuvári József, a Húsupari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, Schmotzer András, az OEE elnöke, Tóth László, a Munkaügyi Minisztérium főosztályvezetője, dr. Csötönyi József, a MOSZ tanácsosa, dr. Alt Gyula, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke, Horváth László újságíró, a MunkaerőPiac című lap főszerkesztője és Lars Ottó Nagy, szakszervezetünk skandináv referense.

Meghívott vendégeink rövid hozzászólásaikban hangsúlyozták, hogy a munkáltatóknak és a munkavállalóknak az érdekei nem lehetnek ellentétesek. Ezért is szükséges, hogy a megváltozott tulajdoni és társadalmi viszonyok között még jobb és eredményesebb legyen a munkáltatói és az érdekvédelmi szervezetek közötti együttműködés. Értékeltek azt a konstruktív munkát, kompromisszumra is képes együttműködést, amely kialakult köztük és az EFDSZ között. Többen is hangsúlyozták, hogy igen nagy eredménynek tartják, hogy a rendszerváltás, a privatizáció után is az erdőgazdaságok működőképesek, jól és eredményesen gazdálkodnak.

Az országos össztitkári értekezlet befejezése előtt ünnepi eseményre került sor. Első alkalommal került átadásra a szakszervezetünk által alapított „Szakszervezeti Munkáért Emlékérem”, amelyben első alkalommal hét kollégánk részesült. (Kitüntettetteinket lapunk más részén mutatjuk be.) Az érmeket Barta László elnök és Herczeg Miklós főtitkár adták át. Befejezésként hangulatos ebéddel és kötetlen beszélgetéssel zárult az össztitkári értekezlet.

Az értekezlet résztvevőinek egy csoportja

Meghívott vendégeink egy része.

Balról: DR. BÁNK GÁBOR, DR. BERECKY ANDRÁS,
DR. EPERJESI TAMÁS, BUZÁSSY LAJOS (fotó: a szerző)

(K. F.)

ERDÉSZETI FÓRUM AZ AKADÉMIÁN

Az újjáalakult Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottsága erdő-, vad- és fagazdaságtudományi fórumot szervezett január végén az MTA székházának dísztermében azzal a céllal, hogy a tudományos eredmények, a gyakorlati tapasztalatok hasznosításával megalapozza az ágazat hosszú távú fejlesztését.

A közel félezer résztvevő jelenlétében dr. Kovács Ferenc akadémikus, az Agrártudományok Osztályának elnöke nyitotta meg a fórumot. Megnyitójában kiemelte, hogy az MTA aktív szerepet vállalt az agrárprogram tudományos megalapozásában és kérte, hogy az MTA Erdészeti Bizottsága is adjon ehhez – mint mondotta – „szellemi értéket”.

Dr. Solymos Rezső, az MTA doktora, az Erdészeti Bizottság elnöke „Az erdő- és fagazdaság fejlesztési irányai és a tudományos kutatás” címmel tartott vitaindítójában reményét fejezte ki, hogy az ágazat ismét a fejlődés útjára léphet, a fa a

következő évszázad „sztárja” lesz és Magyarország mintakörzete lehet a tagállamok között.

A fórum iránti érdeklődést mi sem bizonyította jobban, mint hogy már előre 38-an jelezték felszólalási szándékukat. Ám időhiány miatt csak 21-nek adhatott lehetőséget véleménynyilvánításra az elnöklő dr. Winkler András, az MTA rektora, az Erdészeti Bizottság alnöke.

Az elmaradt felszólalásokra az MTA Erdészeti Bizottsága későbbi időpontban rendezett felolvasóülésén kerül sor. A felszólalásokat az érdeklődő szakközönség számára az MTA Erdészeti Bizottsága külön kiadványban teszi közzé.

Az élénk érdeklődéssel kísért felszólalásokat – dr. Solymos Rezső vezetésével pódiumvita követte. Ezen az ágazatirányításban érintettek kaptak elsőként szót, majd a hallgatóság soraiból számosan léptek a mikrofon elé. A fórumon elhangzottakat – mintegy állás-

foglalásként – dr. Bondor Antal egyetemi tanár, az Erdészeti Bizottság titkára összegezte, majd dr. Solymos Rezső zárásával zárult a fórum.

Áprily Lajos

TAVASZODIK

*Sáncban a hóvíz
könnyű hajót visz,
füstöl a fényben a barna tető.
Messze határba
indul az árva,
leng madárka: billegető.*

*Titkon a Bükkben
moccan a rügyben
– mint csibe héjban – kandin
a lomb,
s mintha a róna
kedve dalolna,
úgy muzsikál, muzsikál
a kolomp.*

*Indulok. Érttem.
Jól tudom: érttem,
érttem üzenget a zsenge határ:
„Szíved a bomlott,
ócska kolompot
hozd ide, hozd ide,
hozd ide már!”*

FELHÍVÁS

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági Szakképző Intézete és Nevelőotthona
(volt Erdészeti Nevelőotthon) felvételt hirdet

KOLLÉGIUMI ELHELYEZÉSRE ÉS ELLÁTÁSRA

az agrárágazatban, erdő- és mezőgazdaságban, valamint az élelmiszeriparban dolgozó szülők

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS KORÚ GYERMEKEI SZÁMÁRA.

Jelentkezés és érdeklődési lehetőség az intézmény vezetőinél munkanapokon 8–16 óráig.

2094 Nagykövácsi, Kossuth L. u. 2.

Telefon: (1) 389-399 ■ Telefon/Fax: (1) 389-689

A SEFAG Rt. életéről

JOBB MUNKÁVAL, NYUGODT

Öt évvel a megbízása után egy rövid mérleg megvonására kértük meg BÓNA JÓZSEFET, a Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Rt. vezérigazgatóját. Tesszük ezt olyan megfontolásból, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulás, az erdőgazdálkodás és a faipar terén is bekövetkezett változások, amelyek a privatizáció folytán keletkeztek, illetve még keletkezhetnek, bizonyára komoly hatással vannak az erdőgazdálkodásban dolgozó emberek életének alakulására.

– Vezérigazgató Úr! Hogyan alakult a megbízása óta eltelt időszakban a gazdaság helyzete, milyen átalakulások voltak?

Bóna József: – Részvénytársaságunk vezetése és a magam nevében mindenek előtt köszöntöm az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit. Évfordulók esetén illik, csak úgy, mint évente számvetést készíteni az előző ciklusról.

1991. november 23-án kaptam megbízást, majd később kinevezést a SEFAG vezetésére. Meg kell mondanom, gyorsan elszállt az öt év. Aki régóta dolgozik a szakmában, tudja, milyen nehéz időszak volt ez, ami jelentős átalakulást hozott gazdálkodásunkban.

1991. év végén megszűnt a Vállalati Tanács, helyébe az FM, majd ÁVÜ irányítása lépett. Az ÁV Rt. létrejöttével, azaz 1993. július 1-jével részvénytársasággá alakultunk és azóta ebben a társasági formában végezzük az erdőgazdálkodást. Közben erdőterületünk 11%-a kárpótlással privatizálásra került, valamint eladtuk a bőszenfai és marcali fűrészüzemet, a csurgói fatartó üzemet, a Kaposvári Bútorgyárat. Részvénytársasági kft.-vé alakítottuk

át a csurgói fűrészüzemet és a ladgyöngyösi csemetekertet.

A privatizációs törvény életbelépésekor kettévált a tulajdonosi képviselet. Az erdőtulajdon a Kincstári Vagyoni Igazgatósághoz (PM), míg a részvénytársaság egyéb vagyona az ÁPV Rt.-hez tartozik, ugyanúgy, mint a részvénytársaság vezetésének irányítása is.

Természetesen a szakmai felügyeletet a Földművelésügyi, illetve a Környezet- és Természetvédelmi Minisztériumok gyakorolják, mint azelőtt. Az elmondottakból is látható, hogy az elmúlt öt évben olyan lényeges változások történtek, melyek befolyásolták a napi és éves tevékenységünket.

– Hogyan alakult a gazdaság bér- és létszámgazdálkodása?

Bóna József: – Szerencsére erdészeink szervezeti felállása nem változott lényegesen, csupán a kárpótlás során leadott területek miatt került sor csekély alkalmazotti létszám leépítésére. Megváltozott viszont a munkaviszonyban álló fizikai dolgozói létszám, mert a vállalkozások kerültek előtérbe. Ez elsősorban a fakitermelésben, faanyag-mozgatásban jelentett előrelépést, de kisebb mértékben az erdőművelési ágazatban is.

Körülményeinkhez igazodva igyekeztünk dolgozóink keresetszínvonalát emelni, az állami előírások betartása mellett. A Kollektív Szerződésben történt módosításokkal, valamint az Erdészeti és Faipari Dolgozók Nyugdíjpénztárához való csatlakozással igyekeztünk lépést tartani, illetve ellensúlyozni az infláció mértékét.

– Milyen beruházások történtek az elmúlt időszakban?

Bóna József: – Sikertörténet az évek során a személyszállító és irányító gépkocsiparkot lecserélnünk a mai követelményeknek megfelelő modern, kényelmes típusokra. A technikai modernizáció előrehaladtával kicseréltük a számítógépparkunkat, így ma minden erdészethelyen rendelkezésre áll a gyors adatátvitelhez, elszámoláshoz, információadáshoz szükséges computer. Nagy előrelépés, hogy a kommunikáció gyorsítására 1996. év végén elkezdtük a központban, a kaposvári és a zselici erdészeteinknél a telefonállomások cseréjét és ezt 1997. évben valamennyi erdészethelyünkön folytatjuk. Ez az új rendszer (ISDN) a megyében elsőként nálunk került bevezetésre.

A nehéz szállítási terepviszonyokhoz alkalmazkodva 3 db SISU szállító-rakodógépet, valamint minden erdészethelyhez Kamaz + Loglift darus tehergépkocsikat vásároltunk.

LÉGKÖRBE A TOVÁBBI SIKEREKÉRT

Ezekkel időjárástól függetlenül is biztosítani tudjuk a faanyag-értékesítést exportra és hazai piacra. Két év után ismét folytatjuk az erdei feltáró úthálózat bővítését, hiszen a nagyatádi, zselici és somogyvári erdészeteknél 11,8 km hosszban utat építettünk, segítve a gyorsabb faanyagmozgatást, erdeink feltárását. *Ma már minden erdészetünkben az irodaház olyan környezetben és állapotban van, hogy ott kereskedelmi és egyéb partnereink fogadását európai színvonalon biztosítani tudjuk.*

– Az egyes ágazatok tevékenysége hogyan alakult?

Bóna József: – Öt évvel ezelőtt és még ma is a legnagyobb gazdálkodási problémát a folyamatban lévő erdőfelújítások nagysága jelentette. Örömmel mondhatjuk, hogy az akkori 10,4%-os állomány ma 7,1%-ra csökkent. Ezt óriási erőfeszítések árán sikerült megvalósítani. Korlátoztuk a véghasználatú fakitermeléseket, áttértünk a magvetésekkel történő erdőfelújítások növelésére, csökkentettük a térségenként túlszorodott vadállományt, vadvédelmi kerítéseket építettünk évente kb. 100 km-es nagyságrendben, 10 000 db/ha-ra emeltük az ültetés csemeterabszámát. A hátralékos területek felszámolására intézkedési tervet dolgoztunk ki, melynek eredménye már 1996-ban jelentkezett.

Fakitermeléseinknél előtérbe helyeztük az egészségügyi termeléseket, hogy erdeink egészségi állapotát javítsuk. Ezt a hó és szélterések is befolyásolták, de a tölgy-száradásokból eredő kitermelések is jelentősek voltak.

Export és hazai fatermeskedelmünk évente változó képet mutatott. Sajnos a 96-os esztendő úgy mennyiségben, mint egységárban elmaradt az előző évihez képest, még akkor is, ha a devízaszorók lényegesen megváltoztak.

Faipari tevékenységünk csekély. Mintegy 5 ezer m³ fagyártmányt dolgozunk fel saját üzemeinkben. A csurgói kft.-nkhez viszont 95%-ban mi biztosítjuk a fűrészléveket. 1997-ben felül kell vizsgálnunk faipari üzemeink műszaki állapotát és annak figyelembevételével dönteni a bezárásról vagy felújításról, mert veszteségesen dolgozni nem szabad.

Vadgazdálkodásunkban a kezdeti magas lelővéseket visszafogtuk és az erdő vadeltartó-képességének figyelembevételével történik a gazdálkodás. Térségenként még mindig jelentős a nagyvad, itt szorgalmazzuk továbbra is a lelővéseket. (Ebben az új vadászati törvény is segítségünkre lesz.)

A három új törvény (erdészeti, természetvédelmi és vadászati) reméljük, hosszú távon segíti az erdő- és vadgazdálkodás további lehetőségét, a természetvédelmi érdekek figyelembevételével. Bízunk abban, hogy a törvényi előírások nem gátolják, hanem segítik a tartalmas erdőgazdálkodást, melyekhez a felügyeletet gyakorló hatóságok is kellő segítséget adnak.

– Hogyan alakult a gazdaság szociális-kulturális tevékenysége?

Bóna József: – Öt évvel ezelőtti elképzeléseimet munkatársaimmal, a gazdaság dolgozóival közösen sikerült megvalósítanunk. A nehézségek között is megtartottuk működőképességünket, likviditásunkat. Az állammal szembeni befizetéseket maradéktalanul teljesítettük. Eredményeinkre büszkék lehetünk, mert fajlagos mutatóink az országos átlag fölött vannak.

Igyekezünk és a jövőben is igyekezni fogunk valamenyny dolgozónknak olyan munkakörülményeket, kereseti lehetőségeket biztosítani, hogy mindenki képes legyen eltartani a családját és megelégedettséggel végezze munkáját.

Eddig is és a jövőben is igyekszünk munkatársainknak kitekintési lehetőséget adni külföldi tanulmányutak szervezésével. A szomszédos országok erdőgazdálkodási szakembereivel most már rendszeres kapcsolatot alakítottunk ki, így lehetőség nyílik megismerni más tájegységek, országok erdőgazdálkodását. A kölcsönös tanulmányutak segítik szakembereink munkáját, az ott szerzett ismereteket hasznosítani tudják munkájukban. Vezető beosztású dolgozóinknak továbbképzéseket szervezünk. Most tervezzük erdészek, vadászok számára az új törvények ismertetését, valamint újabb szakoktatást a magánerdőgazdálkodók munkájának segítésére.

Fontosnak tartjuk, hogy a helyi, megyei és országos egyesületekkel, hatóságokkal, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetével jó kapcsolatot alakítsunk ki, mert ezzel segíteni tudjuk napi tevékenységünket.

1993-ban mi rendeztük meg az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlését, 33 évvel az első somogyi vándorgyűlés után. E rendezvény is bizonyította, hogy a somogyi erdészek jól felkészült szakemberek, mert a sikeres szervezésért nagyon sok elismerést kaptunk. Már ötödik alkalommal került átadásra a „Somogyi Erdőkért” aranygyűrű, melyet évente három fő nyerhet el azok közül, akik sok éve eredményesen dolgoznak a somogyi erdőkért. Mindenki, aki megkapta ezt a kitüntetést, büszkén viseli, mert érzi, hogy valóban csak azok kaphatják meg, akik tisztességesen, lelkiismeretesen dolgoznak hosszú-hosszú éveken át Somogyban.

– Megköszönöm Vezérigazgató Úrnak a kérdéseimre adott válaszait.

Bóna József: – Örültem a megkeresésnek és annak, hogy a SEFAG Rt. életének, munkájának alakulásáról az Erdészeti és Faipari Híradóban is foglalkoznak, s ezen keresztül is tájékoztathatjuk a szakmában dolgozó kollégákat, munkatársakat és a lap valamennyi olvasóját.

Krizsán Ferenc

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- Az általános forgalmi adóról és a személyi jövedelemadóról szóló törvényeket módosító törvényeket a Magyar Közlöny 1996. november 15-én megjelent 98. száma tartalmazza.
- Az illetékekről, az adózás rendjéről és a társadalombiztosításról szóló törvényeket a Magyar Közlöny 99. számában tették közzé.
- Az egészségügyi hozzájárulásról szól az 1996. évi LXXXVIII. törvény. (Szintén a Magyar Közlöny 99. számában jelent meg.)
- A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvényt módosította az 1996. évi CVII. törvény. (Magyar Közlöny 104. szám.)
- A korengedményes nyugdíjazásról szól a 181/1996. (XII. 6.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 107. szám.)
- A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1997. évben érvényes díjazásáról szól a 31/1996. (XII. 21.) PM rendelet. (Magyar Közlöny 115. száma.)
- A lakás-előtakarékosság állami támogatásáról szól a 215/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 117. száma.)
- A belföldi menetrend szerinti távolsági (helyközi) autóbusz-közlekedés legmagasabb díjáról szól a 35/1996. (XII. 25.) KHVM rendelet.
- A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerek jegyzékét tartalmazza a 44/1996. (XII. 25.) NM rendelet. (Mindkét utóbbi rendelet a Magyar Közlöny 119. számában olvasható.)
- A személyi jövedelemadó meghatározott részének (1 százalék) az adózó rendelkezése szerint közcélú felhasználásáról rendelkezik az 1996. évi CXXVI. törvény.
- A mezőgazdasági őstermelői igazolványról szól a 228/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet.
- A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szól a 231/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet. (Ez utóbbi három jogszabály a Magyar Közlöny 120. számában található.)
- A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) megállapítását tartalmazza a 239/1996. (XII. 27.) Korm. rendelet.
- Az 1997. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről szól a 11/1996. (XII. 27.) MüM rendelet. (Mindkettő a Magyar Közlöny 121. számában jelent meg.)
- A gyógyászati segédeszközök rendeléséről, társadalombiztosítási támogatásának összegéről szól az 1/1997. (I. 8.) NM rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1997. évi 1. számában.)
- Az agrárgazdálkodási célok 1997. évi költségvetési támogatásáról szól a 3/1997. (I. 18.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 6. száma.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

VÁLASZTÁSOK UTÁN

A Nyírerdő Rt. Szakszervezeti Tanácsa 1996. II. félévében teljes körű szakszervezeti választásokat tartott. Szeptember–november hónapokban megválasztásra kerültek az erdészetek, üzemek és a központ szakszervezeti bizottságai, a bizottságok elnökei, titkárai, tagjai és a munkabizottságok vezetői. A választási szabályzatban rögzítetteknek megfelelően 1996. november 29-én – az újjáválasztott és mandátummal rendelkező Szakszervezeti Tanács tagjai – a részvénytársaság központjában választották meg a vezető tisztségviselőket.

A választási tanácsulésen részt vett és a szakszervezet időszerű kérdéseiről tájékoztatást adott Herczeg Miklós, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének főtájkára. Meghívottként megjelent Kovács Gábor, a Nyírerdő Rt. vezérigazgatója.

A fórumon elhangzott titkári beszámoló tájékoztatást adott az elmúlt öt év szakszervezeti munka nehézségeiről és eredményeiről. A szakszervezeti tanács munkáját az 1989–90. évi rendszerváltás utáni igen zavaros és válságos időben kezdte. Ez nemcsak a nemzetgazdaságra, hanem a jogelőd Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság helyzetére is alapvetően igaz volt. A 90-es évek elején, elsődlegesen az összefogott piaci helyzetre – keleti piacok megszűntek, a nyugati igen távol van – pénzügyi stabilitásunk felborult, így az igen kedvezőtlen banki kamatok miatt gazdaságunk adósságállománya 1991. év végére jelentősen megnőtt. Tovább rontotta helyzetünket a rosszul sikerült privatizáció. A hajdúhadházi és vásárosnaményi fafeldolgozó üzemek, illetve a debreceni műszaki erdészet értékesítéséből árbevételünk nem volt, a vevők nem fizettek.

Reménytelen helyzetünkben, a szakszervezeti tanács kezdeményezésére és utánjárására, az akkori ÁV Rt.-től 250 millió Ft garanciahitelt kapott gazdaságunk, amely lehetővé tette a felszámolás elkerülését.

Szakszervezeti Tanácsunk képviselői személyesen

tiltakoztak dr. Csepi Lajosnál, az ÁV Rt. akkori vezérigazgatójánál a FEFAG felszámolása ellen, és azért, hogy a kezelésünkben lévő erdőterületek (akkor 68 ezer ha) kezelési jogát más szervezetnek adják át.

Szakszervezetünk meggyőződése, hogy az akkori fellépésünk nagyban hozzájárult a FEFAG megmaradásához és segített a részvénytársasággá való átalakulásban.

Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ebben az időszakban sajnos nagyon sok munkatársunk munkahelye megszűnt és családjaikkal kerültek lehetetlen helyzetbe, megélhetésük hosszú időre bizonytalanná vált. Tovább nehezítette helyzetünket, hogy olyan térségben lettek munkanélküliek, ahol ez a réteg jelentősen meghaladta az országos átlagot, sőt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében országosan a legmagasabb volt.

A nehéz évek után részvénytársaságunk helyzete 1994. évben stabilizálódott és ezt követően kiegyensúlyozott lett, a jövőre nézve is eredményes gazdálkodást folytat.

A beszámoló után szakszervezeti tanácsunk megválasztotta a vezető tisztségviselőket:

RtSzT-titkár: Németh József (Központ)

RtSzT-elnök: Szilágyi István (Baktalórántháza)

A kollektív szerződés és bérbizottság vezetője: Tóth Dezsőné (Nyíregyházi erdészet), a Közgazdasági és Szociális Bizottság vezetője: Szabó Béla (Halápi erdészet), Erdészek Bizottsága: Molnár Miklós, Kocsis Gábor, Szigeti Imre, Homoki József és Szénási László.

A megválasztottak nevében Németh József megköszönte a szakszervezeti tagok bizalmát és reményét fejezte ki, hogy a jövőben jobb gazdasági helyzetben a Szakszervezeti Tanács még eredményesebben fog és tud dolgozni, munkatársaik érdekeit képviselve és őket védve.

Németh József

A debreceni Nagyerdő felújítása

A Nyírerdő Rt. debreceni erdészete 5,3 millió forintot használt fel a fokozottan védett debreceni Nagyerdő felújítására, megmentésére. A nagy összeg az erdészet pénzen kívül a központi környezetvédelmi alapból, valamint a Földművelésügyi Minisztérium erdészeti közcélú feladatokra szánt pályázati

lehetőségeiből jött össze. A beavatkozásra szükség volt, mert az elmúlt két évben a Nagyerdő idős tölgyeseiből négy erdőrészben összesen közel kilenc hektárnyi területen kellett letermelni a kiszáradt, beteg állományt. A Nyírerdő

Rt. debreceni erdészete környezetkímélő, tuskózás nélküli, pásztás talaj-előkészítéssel felújítást hajtott végre, és makkvetéssel alapozta meg a jövő erdejét. Hogy vadkár ne érje az új telepítést, az erdészek gondosan bekerítették a területet.

Ülést tartott az Északerdő Rt. Szakszervezeti Bizottsága

Az Északerdő Rt. Szakszervezeti Bizottsága 1997. január végén megtartotta idei első ülését. Az szb megtárgyalta és elfogadta az 1996. évi pénzügyi gazdálkodást, valamint az 1997. évi pénzügyi tervet. 1996. novemberében és decemberében megtartott regionális szb-ülésen javaslat született, hogy a korábban meghatározott maximált tagdíjat 1997-ben változtassuk meg. Ezt a javaslatot az szb minden tagja ezen az ülésen elfogadta.

A javaslat elfogadásával pénzügyi pozíciónk megszilárdul, s több pénzeszközt tudunk üdülésre, sport és kulturális célra felhasználni.

A Számvizsgáló Bizottság jelentést készített 1996. évi ellenőrzési tevékenységéről. A bizottság megállapította, hogy az iszb-k gazdasági felelősei a pénzügyi szabályzat betartásával végezték munkájukat.

Pénzügyi szabálytalanságot a Számvizsgáló Bizottság tagjai nem találtak, az ellenőrzésekről jegyzőkönyvet készítettek.

Az szb megtárgyalta a sportfelelős javaslatát az 1997-ben megtartandó házi sportversenyekről.

A sportrendezvények célja, hogy az Északerdő Rt. felkészüljön az 1997-es II. Országos Erdészeti és Faipari Dolgozók Sporttalálkozóra.

A házi versenyeken olyan csapatokat szeretnénk kialakítani, akik tovább erősítenék az Északerdő Rt. jó hírét, hogy a múlt évi egri sportnapokon elért eredmények megismétlődjenek.

Az szb megtárgyalta, hogy tagjai közül bizottság alakul az ágazati, valamint a Vállalati Kollektív Szerződés felülvizsgálatára és javaslatot tesz az esetleges módosításokra.

A szakszervezeti bizottsági ülésen részt vett és hozzászólt Barta László, az EFDSZ elnöke is.

Kocsis József
RtSzB-titkár

ÁLLÁSFOGLALÁS

A MOSZ Erdészeti Választmánya a közelmúltban megtartott ülésén az alábbi kérdésekben foglalt állást:

1. Hosszabb távon kell számolni a magyar – magán és kincstári – erdőkből származó primer fatermek exportjával. Ezzel összefüggésben nem engedhető meg, hogy fatermekünk „kolduspénzért” kerüljenek értékesítésre. Ennek megakadályozása céljából ár-limitet meghatározó áregyeztető tárgyalásokat kell kezdeményezni a FAGOSZ-szal, a Magyar Agrár-kamarával. Erre a feladatra Szabó Győzőt, a MOSZ Erdészeti Választmány Kereskedelmi Szekciójának elnökét kérte fel és bízta meg.

2. A rendezettebb fapiaci tevékenység érdekében szükségesnek és időszerűnek tartotta – a szakmai etikához kapcsolódva – a fakereskedelmet érintő etikai kérdések kimunkálását és egy etikai bizottság létrehozását.

3. A megalapozottabb fakereskedelem-politikához a magánerdők zömét alkotó akác és nyár fafajokra vonatkozóan, ill. ezek termékcsoportjára távlati felmérést javasolt elkészíteni.

4. A magánerdő érdekképviselletekkel (egyesületek, szövetségek) együttműködést, ill. az együttműködés formájának mielőbbi létrehozását kezdeményezte.

5. A kialakult helyzetre tekintettel – a MOSZ 1997. év januári közgyűlése után – javasolta az országos, illetve a megyei választmányok sorainak rendezését és a tevékenységük főbb rendezőelveinek megfogalmazását.

6. Feladatként jelölte meg, hogy az Erdészeti Választmány ápolja az erdészeti kultúra ügyét; szorgalmazza a szak-, valamint a szakmához kapcsolódó szépirodalmi könyvek, ill. írók bemutatását.

7. Gratulált és elismerését fejezte ki Wentzely Dénes erdész írónak, az erdő krónikásának „Üzen az erdő”, „Erdőszongás”, „Erdőzúgás”, „Elmegyek a lombhullással” című könyveiért, valamint a bemutatkozásakor kifejtett „ars poetica”-jáért.

MOSZ Erdészeti Választmány

NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ BUDAPESTEN

Február 17-én Budapesten a MEDOSZ Szállóban tartotta az EFDSZ központi nyugdíjas alapszervezete a már hagyományos évenkénti találkozóját.

A szép számmal megjelent kollégákat Varga György, a nyugdíjas alapszervezet titkára üdvözölte, majd Herczeg Miklós főtítkárral adott részletes tájékoztatást a szak-szervezetünk múlt évi tevékenységéről.

A főtítkári tájékoztató után Nemes József, az EFDSZ gazdasági vezetője ismertette a szakszervezet gazdálkodását, működési feltételeit, majd Varga György a nyugdíjasokat érintő aktuális gondokról beszélt. „Szakszervezetünk kezdeményezésére két évvel ezelőtt megkezdődött egy felmérés a nyugdíjas szakszervezeti tagjaink élet- és szociális körülményeiről. A létminimum alatt élő idős emberek érdekében javaslatokkal élünk a helyi Nyugdíjfolyósító Igazgatóságoknál nyugdíjuk kivételes emelése céljából.” Ismertette továbbá az Országos Nyugdíjas Kamarában végzett munkát és terveket.

A három tájékoztató után igen élénk és hasznos beszélgetés alakult ki, mely a közösen elfogyasztott ebéd után is folytatódott késő délutánig.

A képen balról:

VARGA GYÖRGY, HERCZEG MIKLÓS, NEMES JÓZSEF, DR. DEMETER LAJOS

A nyugdíjas találkozó résztvevőinek egy csoportja.

Balról: BÓDI BALINT, DR. GÁSPÁR JENŐ, DR. DOBI FERENC,
DR. SZÁSZ TIBOR, DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF

Erdőügyek 1997-ben

■ Törökország, közelebből a Földközi-tenger partján fekvő *Antalya* városa lesz a házigazdája az erdészek világméretű találkozójának, sorrendben a *XI. Erdészeti Világkongresszusnak, 1997. október 13–22. közötti időpontban*. A kongresszus jelmondata: „Az erdő szerepe a fenntartható fejlődésben a 21. század küszöbén”.

■ Európában 1997. május 29–31. között tartja II. kongresszusát Apeldoornban (Hollandia) a PRO SILVA, a Természetközeli Módon Gazdálkodó Erdészek Európai Szövetsége. A kongresszus kettős célt tűzött ki maga elé: egyrészt nézeteit kívánja nyilvánosan megvitatni, másrészt ezeket széles körben terjeszteni.

A PRO SILVA első kongresszusa 1993-ban, a franciaországi Besanconban volt.

■ Magyarországon „Az év fája” a kislevelű hárs (*Tilia cordata* Mill.).

Vadgazdálkodásról – röviden

A Nyírerdő Rt. erdészeteiben igen sok szép, nemes vad él. A három üzemi vadászterületen 90 gímszarvas, 600 dámszarvas, 900 őz, 240 vaddisznó, 600 mezei nyúl, 1400 fácán, 300 fogoly található. Évente a vadászok terítékre hoznak 20 gímszarvast, 100 dämöt, 120 őzet, 210 vaddisznót, 50 mezei nyulát, 100 fácánt.

A Nyírerdő vadászai, ügyelnek az állományra, a genetikai értékek megővésére. Nem véletlen, hogy szezón idején a három első osztályú vadászházban gyakori vendégek a külföldi vadászok is, akik elsősorban Németországból, Olaszországból, Ausztriából érkeznek, de előfordul amerikai vendég is.

Csábító az itteni vadállomány, hiszen Gúthon lőtték a világrekordot jelentő agancsot viselő dämöt, a trófea súlya 6,43 kg volt. De büszkélkedhetnek a Nyírerdő Rt. területei 450 grammos őz-, 13,14 kg-os gímszarvas-, 25,5 cm-es vaddisznó-trófeával is.

A gúthi, az ömbölyi és a lónyai vadászterületeken természetesen a téli időben nagy figyelmet fordítottak az állatok téli takarmányozására is, a vadföldök termése a hideg idő beálltakor az etetőhelyekre került.

* * * * * KITÜNTETETT

Az elmúlt év decemberében, az országos évzáró össztitkári értekezleten került sor első alkalommal a szakszervezetünk által alapított „SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT EMLÉKÉREM” átadására. Az alábbiakban röviden bemutatjuk a kitüntetésben részesült kollégákat.

VOLFORD ERZSÉBET

Kisteleken született 1944-ben. A szegedi Erdészeti Technikumban szerzett technikus oklevelet. 1964-től a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságban erdészként dolgozott különböző beosztásokban. Jelenleg a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. személyügyi előadója.

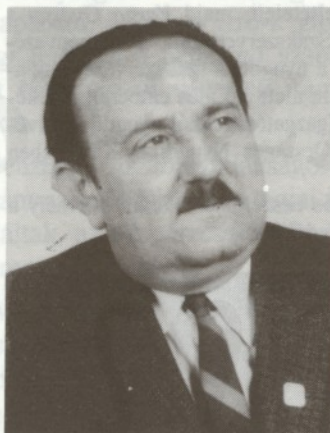
A társadalmi szervezetekben való tevékenységét már középiskolás korában kezdte. A szakszervezetnek 1959. óta, az Országos Erdészeti Egyesületnek 1964. óta tagja.

A Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Rt. szakszervezeti bizottságának 1971-től tagja, ahol az üdülési és segélyezési ügyekkel foglalkozott, s jelenleg az szb gazdasági felelőse.

Lelkiismeretes, pontos munkájával elnyerte a szakszervezeti tagság és a gazdaság valamennyi dolgozójának bizalmát, elismerését.

BUZÁS GYULA

Negyven éven keresztül a Dunaártéri Állami Erdőgazdaságnál és annak jogutódjánál, a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaságnál dolgozott különböző beosztásokban. 1955–1970-ig három megye (Bács-Kiskun, Tolna, Baranya) hat járásában, az erdőn kívüli fásítást is irányította.

1957-től, 35 éven keresztül titkára volt az 1600 fős szakszervezeti tagságnak. A MEDOSZ mellett működő Erdészeti Szakosztálynak is tagja volt hosszú éveken át. A Bács-Kiskun Megyei MEDOSZ Megyebizottság tagja, majd 20 évig elnöke volt.

Munkájáért több kitüntetést kapott, köztük a Munka Érdemrendet is. A SZOT arany fokozatát három esetben nyerte el.

A most 70 éves kollégánk ötven éven át végezte odaadón munkáját. Negyven éve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek is.

CSÁVICS JÁNOS

1950-ben született. A soproni Erdészeti Technikum elvégzése után 1969-ben a Somogyi Erdészeti és Faipari Gazdaságnál kerületvezető erdészként dolgozott 1978-ig. A katonaidő letöltése után a SEFAG Vállalati Szakszervezeti Bizottságának politikai munkatársa volt több, mint tíz évig. Sokirányú munkája mellett felsőfokú munkaügyi képzettséget is szerzett.

1989-től a SEFAG, majd annak jogutódja, a SEFAG Rt. Szakszervezeti Bizottsága titkáráként végzi lelkesen, fáradtságot nem ismerően hivatali és szakszervezeti munkáját.

Ezek az elismerő szavak mondhatók el arról a munkájáról is, amelyet mint az EFDSZ Intézőbizottságának tagjaként és a dél-dunántúli régió vezetőjeként végez.

DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF

Erdészcsaládból származik. Édesapja táplálta gyermekeibe az erdő szeretetét. Ő is, testvére is erdész lett. A fák, az erdő nemcsak gyönyörködtették, tanították, de mindig aktív cselekvésre is inspirálták.

Negyvenéves erdészpályája során különböző erdészeteknél, majd az erdészetet irányító hivatalokban dolgozott.

KOLLÉGÁINK * * * * *

Munkája közvetve, vagy közvetlenül mindig az erdőhöz, az erdőben dolgozó emberhez kötődik. Ez motiválta többek között arra, hogy az erdészeti szociálpolitika sajátosságainak csokorba foglalásáról egyetemi doktori disszertációt írjon. Mindig közel állt hozzá a természetvédelem is. Szívügye volt a szakmunkásképzés is. Az utóbbi esztendőben a magánerdő-tulajdonlás ágas-bogas kérdéseivel foglalkozik a MOSZ tanácsosaként. Vallja, hogy a magánerdőbirtok akkor működik jól, ha nincsen szétaprózva.

Szakszervezetünknek 1956. óta tagja, s az önálló EFDSZ-nek alapító tagja. Munkahelyi alapszervezetének titkáraként, vagy a MEDOSZ Erdészeti Szakosztály tagjaként mindig igen aktívan dolgozott az egész tagság érdekében. Lapunk, az Erdészeti és Faipari Híradó szerkesztőbizottságának a lap megjelenése óta egyik legaktívabb tagja.

JÓNYER LÁSZLÓ

Sajóvelezden született 1935-ben. Fiatalon a Sajó völgyi Erdőgazdaság sajtóvárnoki Erdőgondnokságánál erdőgondnökként dolgozott. A soproni Erdészeti Technikum elvégzése után az Észak-mátrai Erdőgazdasághoz került, ahol beosztott erdész volt. A katonaidő letöltése után a Tarnaleleszi Erdészetről kerületvezető erdészként, majd egy év elteltével fahasználati műszaki vezetőként dolgozott.

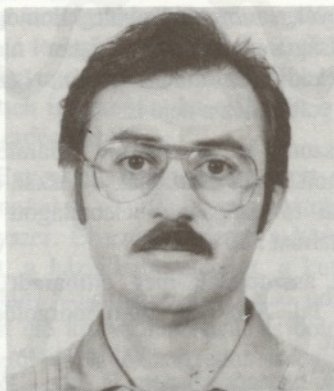
1962-ben a Nagybátonyi Erdészetről erdőművelési műszaki vezetőnek nevezték ki, s két évvel később az Arlói Erdészetről fahasználati műszaki vezetőként folytatta munkáját.

Amikor megszervezték az új erdőfelügyelőségeket, 1968-ban átkerült az Egri Erdőfelügyelőséghez, ahol erdőfelügyelői beosztásban jelenleg is dolgozik.

Szakszervezetünknek 1955-től tagja. Az erdőfelügyelőségen 1989-től szb-titkár. Úgy a szakmai, mint a szakszervezeti munkáját mindig pontosan, lelkiismeretesen végzi, amiért élvez munkatársai tiszteletét, szeretetét.

NÉMETH JÓZSEF

Fiatalon, 1961-ben kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba. Munkahelyén, a Nyírségi Állami Erdőgazdaságban, majd a Felső-tiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságban mint munkügyi főosztályvezető dolgozott. Szakszervezeti tisztségviselőként mindig igyekezett a dolgozó emberek érdekeit védeni, képviselni. 1976-tól üszb-tag és a jogsegélyszolgálat tagja.

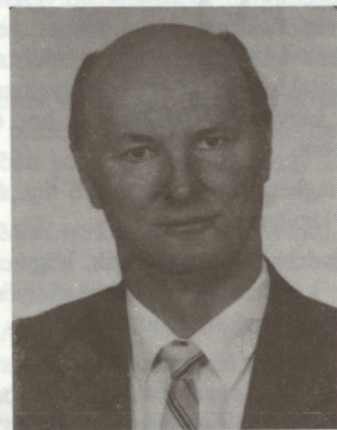
1989-ben a Nyírségi Erdőgazdaság Rt. Vállalati Szakszervezeti Bizottságának titkárává választották. Eme posztján 1996. decemberében megerősítették. Ez bizonyítja, hogy munkáját milyen eredményesen, lelkiismeretesen végzi, mennyire élvez munkatársai bizalmát.

1989-től az EFDSZ Intézőbizottságának tagja, valamint az ágazati kollektív

szerződés szerkesztőbizottságának vezetője.

SCHMOTZER ANDRÁS

Kassán született 1941-ben. Gyermekéveit Szilvásváradon töltötte. Ilyen környezetben felnőve nem is volt kétséges pályaválasztásának iránya. Az erdő ismerete és szeretete vitte el a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemre, melynek elvégzése után kezdő mérnöki éveit Vízársulatnál töltötte. 1968-ban az egri székhelyű erdőgazdaságnál dolgozott különböző beosztásokban. Munkája közben erdővédelmi szakmérnöki oklevelet is szerzett. 1989–91. között pályázat útján elnyerte az Egri Erdőfelügyelőség igazgatói tisztjét, és 1991-ben kinevezték a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (később Rt.) vezérigazgatójának.

A szakszervezetnek 1962-től tagja. 1971–77. között a Szilvásváradai Erdészeti szakszervezeti titkára volt. Ezzel egy időben a Vállalati Szakszervezeti Bizottság tagjaként is tevékenykedett.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdővédelmi Szakosztályának titkára volt, majd 1990-től az OEE elnöke.

Munkája során mindig törekedett és törekszik a magyar erdők és a benne dolgozó emberek érdekeit képviselni.

*Valamennyiünknek gratulálunk,
további eredményes munkát
és jó egészséget kívánunk!*

ERDŐZUGÁS – ELMEGYEK A LOMBHULLÁSSAL

Lapunk rendszeres olvasói emlékezhetnek arra, hogy néhány évvel ezelőtt, egyik számunkban bemutattuk a Keszthelyen élő, nyugdíjas, ma már országosan ismert WENTZELY DÉNES erdész-vadászt, akinek kedves, derűs hangulatú írásai sok, az erdőt, vadat, természetet szerető ember szívét melengették már.

Az említett számban utaltunk arra is, hogy ezek a hangulatos elbeszélések akkor könyv alakban is megjelentek: „ÜZEN AZ ERDŐ” és „ERDŐZSONGÁS” címmel, melyekből az elmúlt időszakban többet is közöltünk Híradónkban.

A közelmúltban „ELMEGYEK A LOMBHULLÁSSAL” és „ERDŐZUGÁS” címmel újabb könyvei jelentek meg WENTZELY DÉNESNEK.

Ezek egyikéből, az „ELMEGYEK A LOMBHULLÁSSAL” címűből közlünk most egy kis elbeszélést.

AZ IRIGYELT ERDÉSZ

Már többször is leírtam, mert hát-ha elfelejti a Kedves Olvasó, hogy én – az erdész – kinn laktam az erdőn.

Abban az időben, talán még az 1980-as évek közepéig az erdész az erdőn lakott, ráadásul még olyan helyeken, ahol se villany, se vezetékes víz! Csak petróleumlámpa, meg kerek kút, és olyan bekötőút az erdészlakhoz, amelyen csak gyalogosan, vagy szekéren lehetett be- és kimenni.

A legközelebbi szomszéd 8 km, de az is légvonalban...

Mindebből az következik, hogy ott él a kerületében, a munkahelyén, mindenről tudott, látott, hallott.

Nyugodtan élt, mert nem idegesítette a világ gondja, amiről a városi polgárt a rádiója, televíziója szinte percnyi pontossággal értesít. Háborúk, forradalmak, robbantások, gyilkosságok, földrengések, árvizek hírei ide el nem értek.

Ezekről csak akkor hallott, ha a munkásai egymás között beszéltek rólok szörnyülködve. Nem volt véleménye, mert szerinte ez a világ gondja. Az csinálja, hát tegyen róla.

Az újság mire kiért hetenként egy-két alkalommal, a benne leírtak már idejét is múltak.

Ha néha beleolvasott és megtudta, hogy ott lenn, Afrikában megválasz-

tottak egy Kong-Alika nevű szerezcsent elnöknek, valahol Zambezi felső torkolatánál elterülő őserdő rengetegében, és mire újra a kezébe került az újság, már azt olvasta, hogy Kong-Alika elnököt megválasztása napján az ellenzék megsütötte és megette.

És ő, az erdész erről csak két hét után értesült.

Szörnyű! El lehet képzelni, mennyire bosszantott ez!

Mivel a szomszéd nyolc kilométer távolságra lakott, így aztán még veszekedni se tudott igazán. Igaz, elég volt ehhez a neje is.

Viszont, ha az asszony valamiért morgott, fogta a kalapját, a puskát, és kutyái társaságában beleballagott a nyugalmat adó erdőbe.

Az asszonynak meg ottmaradt a négy fal. Azoknak aztán morgolódhatott.

Hát, ha egészen nem is, így – Petőfi szerint: mint elátkozott királyfi, túl az Óperencián élt magában az erdész –, aki ha nem is olvasott naponta újságot, és nem értesülhetett a világ ezer bajáról, azért nem volt ám elmaradott, műveletlen és hamvába hőtt.

Az erdő, a szolgálat, a kötelesség szinte percre lebontva osztotta be az idejét.

Munkásaival nem a világ dolgáról tárgyaltak, hanem a mindennapok feladatairól, a termelések, tisztítások, ápolások gondjai voltak az elsőrendűek.

A nagyvilág olyan, amilyen, ők ezen nem tudtak változtatni, de itt kinn az erdőn ők maguk irányították hol jól, hol rosszul a maguk kis életét.

Az egészség meg az időjárás volt a két tényező, amely beleszólhatott az életükbe.

Ha mind a kettővel egy húron pendültek, akkor gond egy se volt!

A havi elszámolások leadásakor megkapta a következő hónapra vonatkozó utasításokat, és mire hazaért velük, már este lett.

És ment egyik hónap a másik után, meg az évszakok is.

Aztán a tavaszi szél a fagyot, a tavaszt tovaűzte a tűnő nyár és ha az almaszagú ősz kiterítette gyümölcssei kincsét, hát újra betoppant lomha kódéval a tél.

Az erdősítő lányok éneke, a fűrészek hangja, a ledől bükkök hatalmas dobbanásai, a rönkkel megrakott szekerek nyikorgása, a favágók tűzénél a vidám beszélgetések után hazatérve a hunyorgó lámpafényes erdészlakban csak a szépet, az emberseget hozta be magával.

(folytatás a 13. oldalon)

AZ IRIGYELT ERDÉSZ

(folytatás a 12. oldalról)

Ezt pedig a munkásaitól kapta minden nap búcsúzólul.

A ház körüli munka a család feladata volt. Disznókat tartott, baromfit meg annyit, hogy az ég madarainak is jusson, mert már abban az időkből is megfélekedezt azokról is az ég ura, nemcsak a benne bízókrol.

Csirke, liba, kacsa, pulyka, meg néhány gyöngytyúk.

A gyöngyösöket csak azért tartották, mert hátborzongató csirregésükkel állítólag elriasztják a patkányokat az ólak meg az istállók környékéről.

Ezek a nagyhangúak nem is vegyültek el a többi tollas népséggel, még az ólba se mentek be alkonyatkor, hanem felgallyaztak az udvar fáira. Olyan önálló életet éltek, hogy meg se kellett ültetni őket, egyszer csak előjött egy kosárra való ökörszem nagyságú csibével a gyöngyös-
anyó.

Ezeket az emlékeket nem a nosztalgizálás hozta ki belőlem!

Nem! Mert így éltünk azelőtt, mi, erdészek! Én is!

És attól függetlenül, hogy nem volt fenékgig tejfel az életünk, főleg a modern világ szemével nézve – mégis irigyelt bennünket nemcsak a városi nyüzsgő, de maga a szakma városban lakó vezető rétege is!

Ők is csak azt látták, hogy milyen tejjel-mézzel folyó Kánaán egy-egy erdészház, mert ha megkínálták néhány falattal – amit úgy evett, mint aki még életében soha nem evett! – benne is felvetődött a lumpenlételemből fakadó kérdés, gyanakvás: miből telik ennek mindez?

Csak azt felejtette el, hogy amivel megkínálták, azt nem a Julius Meinl-től hozta a felesége vagy az inas, hanem itt termett és verejtékes munkával. Az erdésznek keze kerges volt, a nála zabáló feleségének a körme meg lakkozott.

Micsoda különbség! Emberek!

Ez főleg akkor volt nevetséges, ha az erdészlak asszonya egy intelligens család származéka volt, a vendégé, a fölöttesé meg egy városszéki Brunhilda, aki a férjével együtt elfelejtette, hogy honnan jött.

Oldalakat tudnék erről a népségről írni, de kár rájuk vesztegetni az időt, főleg a papírt.

Voltak, vannak és lesznek is vámszedői minden időnek, rendnek és rendszernek. Elnéztük őket, tudomásul vettük, mert állítólag ez a sarzsival együtt jár.

Engem csak akkor szokott elfutni a „szentantaltüze”, ha észrevettem, hogy ebből sportot is üznek egyesek!

Ezeket nagyon gyorsan melegebb éghajlatra irányítottam még akkor is, ha tudtam, hogy tőlük függ sok minden a munkám értékelésekor. Én nem vártam el a vállveregetéseket, a láncon lógó plecsniket meg okleveleket, nekem elég volt az, ha az embe-
reim néztek fel rám.

Ők tiszteltek engem, én meg becsültem őket!

Csak érdekességként említem meg, hogy egy városlakónak már egy-két nap is elég ahhoz, hogy megelégedje a „jó levegőt”, a nagy „csendet” meg a „nyugodt életet”, amikről beszélgettek irigykedően, ha előkerült a szó az erdészekről.

Egy pesti házaspár látogatott meg bennünket erdei magányunkban egyszer. Élvezettel nézték a környéket, a háziállatok etetését, a kutyák vidám hancúrozásait a hátsó udvarban élő kis vadmalaccal, és boldogságtól elolvadó szeretettel simogatták meg a kényeskedő ögzidát. Jókat ettünk-ittunk, mégis három nap múlva bevallották, hogy ez egy csodálatos mesevilág, amit csak elképzelni tudtak ez ideig, de borzasztóan hiányzik nekik a villany, a rádió, a város megszokott zaja, na meg a civilizáció!

Megértettem őket, ahhoz voltak szokva!

Pedig a férj agronómus volt, igaz, hogy már évtizedek óta Pesten számítógépen dolgozta ki, hogy az utóbbi években mennyivel termeltünk több szóját, mint Ferenc Jóska idejében.

A neje pedig a szokványos, minden rémüldöző pesti átalány.

Amikor kikísértem őket a vonat-
hoz, csak mondogatták mentegetőz-
ve:

– Csodálatos egy világ a tiéd, de ebbe bele kell születni!

Én meg büszke voltam erre a kis csodálatos világomra, amelyet az erdő adott nekem!

Hát így éltünk egykor Hunniában, illetve kinn az erdőn!

Hol nyakig vizesen, hol félig megfagyva, vagy az izzadságtól bűzlőn esténként hazatérve.

A barátságos lakás hangulata aztán mindent elfeledtetett!

Meg a következő nap gondja, ha még tovább esik, hova küldjem a kocsikat meg a fogatokat közelíteni?

Ezek a ma emberének kis primitív, tő melletti gondoknak tűnők, de aki ebben benne él, bizony, hogy fejte-
rők.

Mert eszközökről, anyagokról, értékekről, de főképpen emberekről kellett gondoskodni!

Azokról az emberekről, akik nekünk – erdészeknek – nemcsak jel-
szavakban jelentették az EMBERT! –
mint sok annyi másnak!

Lehet, hogy aki beleolvass ezekbe a sorokba, idillikusnak ítéli meg ezt az életet, de ez így volt és szép volt!

Sajnos már csak volt!

Mert a modernkedő világ torka be-
üvöltött ide is az erdészházakba, és menni kellett, mert állítólag nem volt pénz a házak fenntartására, de még sok minden más is közrejátszott!

Ezeket hadd ne említsem! – úgyis elég sáros vagyok néhány szakmai hitvány szemében.

Wentzely Dénes

A VADEX MEZŐFÖLDI ERDŐ- ÉS VADGAZDASÁG RT.

tisztelettel értesíti Önt, hogy továbbra is
vásárlói rendelkezésére áll a vadászfegyverek,
vadászlőszerek, engedély nélkül vásárolható légfegyverek,
vadászfelszerelések szaküzletével
az erdőgazdaság központjában:

**8001 Székesfehérvár
Tolnai u. 1. Pf.: 71**

VADEX

Nyitva tartás munkanapokon 9–17 óra között

*

Szaküzletünkben a neves bajorországi – **Harald Sax** –
fegyverüzem által gyártott és forgalomba hozott
Mauser típusú golyós,
illetve 12/70 bock sörétes fegyvereket,
valamint az összes, Magyarországon használatos
lőszereket árusítjuk
Távcsőszereléshez különböző tartozékokat,
továbbá egyéb vadászfelszereléseket kínálunk

*

Telefon: (22) 316-473/137

Telefax: (22) 327-525

Telex: 21-306

Hírek... Hírek... Hírek...

Február végén (lapzártá után)
tartotta az EFDSZ a regionális érte-
kezleteit. A négy régióban megtar-
tott értekezletről, valamint a már-
cius 20–21-én tartandó országos
össztitkári tanácskozásról lapunk
következő számában részletes tájé-
koztatást adunk.

A Lengyel Erdészeti Dolgozók
Szakszervezetének meghívására
négytagú EFDSZ-delegáció is részt
vesz a lengyel szakszervezet sport-
napjain. A delegáció tagjai, akik
közül hárman a sakkversenyeken is
részt vesznek: *Barta László, Németh
József, Németh Dianna, Papp Nán-
dor.*

Pozsonyban került sor az 1997-es
évi szakszervezeti együttműködés
részletes programját kialakító veze-
tői szintű megbeszélésre *Ing.
Borislav Majtán*, a Szlovák Erdé-
szeti, Faipari, Vízügyi Dolgozók
Szakszervezetének elnöke és
Herczeg Miklós, az EFDSZ ügyve-
zető főtitkára között. A két vezető
megállapodott, hogy az idén is sor
kerül a népszerű gyermeküdültetés-
re, a szakszervezetek országos testü-
leteinek kölcsönös tanulmányútjára
és tisztségviselők továbbképzésére.
A szakszervezeti vezetőket hosszabb
megbeszélésen fogadta *Boross Jenő*,
hazánk szlovákiai nagykövete is.

A Soproni Erdészeti és Faipari
Egyetem március 27-én az egyetem
aulájában rendezi meg a *III. erdé-
szeti és faipari állásbörzét.*

Az állásbörzére az egyetem veze-
tése várja a vállalatok képviselőit, a
végzős hallgatókat és minden érdek-
lődőt.

Ismét szegényebb lett a magyar erdészársadalom. Január utolsó napján rokonai, barátai, erdész kollégái kísérték utolsó útjára Zebegényben *Prókay Gyula Bedő-díjas erdőmérnököt*.

Erdészdzinasztiából származott. Apja, nagyapja is erdész volt. Az Erdészeti Egyetemet 1941-ben végezte el. Első munkahelye az *Ungvári Erdőfelügyelőség* volt, ahol mint erdőmérnök-gyakornok dolgozott. A második világháború őt sem kerülte el. Kijutott neki is a szörnyű frontszolgálatból csakúgy, mint a hadifogságból. Hazatérte után a *Balassagyarmati Erdőigazgatóság*hoz helyezték, ahol először erdőgondnok, majd főmérnök lett.

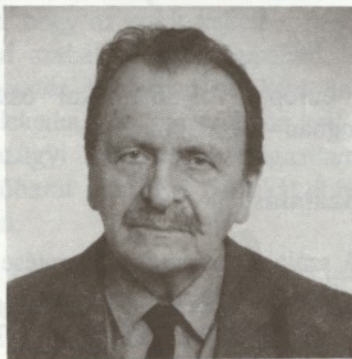
Az akkori átszervezések kapcsán *Vácra* került, ahol erdőművelési, majd csoportvezetői munkakörökben dolgozott. 1970-ben visszahelyezték *Balassagyarmatra*, ahol előbb szakfelügyelő-osztályvezető, majd szaktanácsadó lett. 1978. júniusában munkaügyi osztályvezetőként ment nyugdíjba.

A szakmában eltöltött nehéz, fáradtságos munkája mellett mindig jutott ideje másra is. A családdal való törődés, gyermeknevelés (a családi dinasztia folytatódik: fia erdőrendező) mellett aktív közéleti tevékenységet is végzett. Az *Országos Erdészeti Egyesület* váci, majd *balassagyarmati csoportjának* 1954-től 1979-ig, 25 éven keresztül volt titkára. A negyedszázad alatt szinte megszámlálhatatlan előadást tartott. Továbbképzéseket, tanulmányutakat szervezett.

Egész pályafutása alatt hűséges tagja volt az erdészeti szakszervezetnek. Részt vett az ERTI ökológiai fatermelési feltárásában, erdőnevelési és fatermelési kutatásaiban.

Prókay Gyula 1918–1997

Szakmai munkája mellett nagyon figyelemre méltó az a hosszú időn át végzett tevékenység, amelyet a sajtó, a propaganda terén végzett. Ezek közül csak a legfontosabbakat említenénk:

Az „Ipolyvidéki Erdők” című üzemi újságot húsz éven át szerkesztette. Ezen idő alatt száznál is több szakmai és más témájú, például a helyi és országos szakszervezeti munkával, élettel kapcsolatos írása jelent meg, nemcsak az általa szerkesztett lapban, hanem az ötvenes években a váci „Börzsöny” című üzemi újságban is. A hetvenes években társszerzője volt a táji erdőműveléssel foglalkozó szakmai kiadványsorozatnak. Számos, az erdőgazdálkodással kapcsolatos cikke jelent meg különböző országos és megyei napilapokban is.

A fél évszázados odaadó, lelkes munkáját nemcsak környezete, a szakma, hanem az egész társadalom elismerte. Ezt igazolják többek között kitüntetései is. Háromszor kapott *Erdészet Kiváló Dolgozója*, egyszer *Kiváló Dolgozó*, kétszer *Üzemi Kiváló Dolgozó* és jó néhány miniszteri, főigazgatói elismerést, oklevelet. Mindezekon kívül munkája, életútja megkoszo-

rúzasaként megkapta a „*Bedő Albert*” emlékérmét.

Prókay Gyula – erdész kollégánk befejezte földi pályáját. Sírjánál átgondolva, átérezve mindazt, amit ő tett, úgy érezzük, hogy egy nagyszerű, kiváló embert vesztítettünk el. Olyan embert, aki fél évszázadon át szolgált az erdőt, az embereket és az egész társadalmat. Egész életútja, munkássága például szolgálhat mindannyiunk számára.

Búcsúzásként még megemlítenénk, hogy amikor élete utolsó időszakában meglátogattuk az EFDSZ nevében, s megkérdeztük tőle, mit tenne, ha újra kezdené az életét, a válasza röviden csak annyi volt: *ha újra kezdeném, ismét erdész lennék!*

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. – Váci Nyomda Kft.
97-258 o.

Felelős vezető:

Nagy Sándor
ügyvezető igazgató

Magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás fejlesztésének időszerű kérdései

A Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottsága a közelmúltban erdő-, vad- és fagazdaságtudományi fórumot szervezett az Akadémia székházában. A fórum iránt igen nagy volt az érdeklődés, hiszen már előre igen sok, neves szakember jelezte felszólalási szándékát. Ezek közé tartozik DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) tanácsosa, az EFDSZ Híradó szerkesztőbizottságának tagja.

A fórumra készített előadását, amelynek a címe: „A MAGÁNTULAJDONRA ÉPÜLŐ ERDŐGAZDÁLKODÁS FEJLESZTÉSÉNEK IDŐSZERŰ KÉRDÉSEI”, az alábbiakban közöljük:

Helyzetjellemezés

A magántulajdonra épülő (egyéni és társas) erdőgazdálkodás kialakulása a vártnál lassúbb. Ennek a folyamatnak főbb jellemzői: sok sérülés (erdőkárok), sok szereplője van (több százezer tulajdonos), az erdőtulajdonosok szociális összetétele igen tarka (a társadalom valamennyi rétege képviselve van), erdőértelmezésük sokféle, az erdőtulajdonlás normái eltérőek, szétaprózott erdőbirtokok, a „már nem” és a „még nem” állapotból fakadó gazdátlanság és ennek következményei. Kevés a siker, a sok sérülés nyomasztólag hat rá. Az elért sikerek ellenben a kibontakozás bizonyítékai. A magánerdők ügye közel sem kapott annyi figyelmet, törődést, mint amennyit méltán megérdemelt volna. A több mint 700 ezer ha-nyi magántulajdoni erdő – a feszítő gondok, problémák ellenére – jelentős tényező. Napjaink erdőszetpolitikájának központi kérdése a magánerdő-gazdálkodás fejlesztése, ami nem más, mint működőképes pályára történő vezérlés.

A fejlesztés irányai

A működőképes pályára vezérlés, ill. a fejlesztés főbb irányai –

az európai folyamatokkal összhangban – az alábbiak:

Szálalás

A szálaló üzemmód bevezetése a vágásos fatermesztés helyett a magántulajdonú erdőben. Erre ösztönöznek: az új erdőtörvény, a Pro Silva mozgalom, a szálalás hazai és európai hagyományai.

A szálaló üzemmódban kezelt erdő nyújtja mindazokat az előnyöket (beruházást nem igényel, nem költségigényes, folyamatos hozam), amelyek összhangban vannak a tulajdonos érdekeivel.

Egy lényeges feltételnek kell érvényesülnie: másfajta gondolkodásmód szükséges, ami nem más, mint minden fára figyelő jó gazda gondossága.

Társulás

A rendszeres szálalás – a tisztességes hozam érdekében – csak nagy területen valósítható meg. Ezért az erdőtulajdonosoknak össze kell fogni, azaz társulni, szövetkezni kell.

Ez nyújthat a gazdálkodás eredményeként tartós, biztos, folyamatos hozamot, szakember irányítása mellett.

Az erdő és a vad egysége

A szálaló erdőkben érvényesülnie kell az erdő és a vad, az erdő- és vadgazdálkodás egységének. A szétválasztás nem megoldás. Ahol az egység megbomlik, az erdő- és vadgazdálkodás szétválk, más-más érdekek érvényesülnek, rohamosan megnő az erdő veszélyeztetettsége a vad részéről. Az erdőtulajdonos jól felfogott érdeke, hogy az erdőből kihozható hozam értékét növelje az elejthető vad értéke. Az utóbbi csakis szabályozott vadgazdálkodással valósítható meg, érhető el.

Erdőtelepítés

A magánerdők területe az agrártermelés szerkezeti átalakítása nyomán, az alternatív földhasználatot jelentő erdőtelepítésekkel növekedni fog. Ám, hogy mennyi föld kivonása indokolt vagy szükséges, azt végre már el kellene dönten. Ennek ismeretében lehet majd hazai és külföldi forrásokért „lobbyzni”, a felkészülést megkezdni. A várható, távlatos, nagy-szabású erdőtelepítési programnak három főszereplője lesz: a földtulajdonos, az erdész és a hasznát élvező társadalom.

(folytatás a 17. oldalon)

Magántulajdonra épülő erdőgazdálkodás fejlesztésének időszerű kérdései

(folytatás a 16. oldalról)

A fejlesztést akadályozó tényezők

– A tulajdonba adás, ill. a részarány tulajdon nevesítése – az ismert okok miatt (földkiadó bizottságok) – igen lassú ütemben folyik. A 700 ezer hektáros magánerdőnek 46%-a (324 ezer ha) tekinthető rendezett tulajdonnak 1996. végén, azaz ekkora területen volt működőképes egyéni és társult erdőgazdálkodói struktúra (Bartha Pál-dr. Balázs István: A magánerdő-gazdálkodás helyzetéről ... Erdőgazdaság és Faipar, 1997. január, 4. oldal). Közel 400 ezer ha magánerdő „lebeg”, nincs, vagy alig folyik számottevő területen erdőgazdálkodás.

– Általános jelenség, hogy a tulajdonosokban nincsen társulási készség, a kivárás a jellemző. Erdőszövetkezet alapításához, de az erdőtulajdon haszonbérbeadásához is a tulajdonostársak 100%-os konszenzusa (egyetértése) szükséges (Polgári Törvénykönyv [Ptk] 144. §-a). Egy tulajdonos cselekvőképtelenné teheti a többi tulajdonostársat.

– Az eddigi gyakorlattól eltérően, 1997-ben pl. az erdősisítés nem minősül mezőgazdasági kistermelésnek. Ez a döntés pedig veszélyezteti a magán- és társult erdőkben az erdőfelújítást. A vállalkozásban végzett erdőfelújítási költségek jelentősen megnövekedtek (pl. a tb-járulék miatt) ellentételezés nélkül.

A fejlesztést elősegítő tényezők

– Az erdőt ez idáig mindig valamilyen „sémába” igyekeztek – úgymond – bepréselni. Ez azzal járt, hogy az erdőt kellett a pénzügyi szabályozókhoz igazítani. A fejlesztés érdekében másként kell cselekedni, azaz az erdőhöz kell a pénzügyi szabályozókat igazítani, erdőbarát pénzügyi politikát folytatni.

– Erdőszövetkezet vagy más társas erdőkezelő szervezet alakításához a haszonbérbeadáshoz, erdőgazdálkodói megbízáshoz az erdőtulajdonosok 50+1%-os szavazati aránya legyen szükséges. Ehhez azonban indokolt a már említett jogszabályi hely, a Ptk 144. §-ának módosítása.

– Földhasznosítás támogatása – szántó esetében 8 AK értékig – az erdőtelepítésbe történő bevonása esetén legyen lehetséges.

– A szálalás bevezetéséhez, nem kevésbé az erdőtelepítéshez (hol, milyen jövedelmezőség érhető el) modellek kimunkálása és ajánlása szükséges.

– Az országos erdészeti politikával összehangoltan, annak részeként szükséges kimunkálni a magántulajdonú erdők erdészeti politikáját.

– Szociológiai elemzések végzése a magánerdő-tulajdoni körben és azokat nyilvánosságra hozni.

– A falopások megakadályozására szigorúbb és gyorsabb bírósági döntések szükségesek.

Összefoglalás

– A magánerdő-tulajdonlás területén van ma a legtöbb gond, feszültség és tennivaló.

– A gondok, feszültségek oldásához markánsabb kormányzati és ágazati politika és hathatós pénzügyi támogatás szükséges.

– A magántulajdonra épülő (egyéni és társas) erdőgazdálkodás fejlesztésében, működőképes pályára állításában meghatározó szerepet kell vállalnia és betöltenie az MTA Erdészeti Bizottságának, a tudományos kutatásnak, oktatásnak és az erdész társadalomnak.

– A fentebb említetteken túlmenően, a magánerdő-tulajdonosok alapvető érdekük legyen az, hogy hozzák létre országos szintű, egységes érdekképviselőket. A különböző szintű érdekképviselők egyidejű fenntartása mellett az előbbire óhatatlanul szükség van.

– Végül érdemes figyelembe venni és megszívlelni a CEA (Európai Mezőgazdasági Szövetség) 1996. év végén, Prágában megtartott kongresszus, a magántulajdonú erdőkre vonatkozó állásfoglalásában megfogalmazott üzenet értékű gondolatát:

**A magántulajdonú erdő Európában:
az erdészet fejlesztésének motorja.**

Miért ne lenne ez igaz Magyarországon is!

Felújították az Északerdő Rt. székházát

Felújítás előtt

A helyreállítás után

A Miskolc, Deák téri közismerten patinás épületet 1927-ben, a Földművelésügyi Minisztérium elhatározása révén kezdték építeni a trianoni békeszerződés után megmaradó észak-magyarországi erdőterületekre kiterjedő hatáskörrel, az 1924-ben kialakított erdőigazgatóság számára. Azóta – egy rövid 50-es évekbeli kényszerű kitérőn kívül – folyamatosan ebben a házban van a központja a többször átszervezett és különböző elnevezésű, de mindig is a bükki, zempléni és gömöri erdőket kezelő szervezeteknek.

A térségben dolgozó erdészek számára a miskolci Deák tér említése az erdőgazdaság központját jelenti és fordítva is így van ez.

A székház állaga az évtizedek alatt fokozatosan romlott. Az 1950–60-as években folyamatosan vakolták át az épületet, először a földszintet és az emeletet, majd végül az attikafalat és díszpárkányt is. Sajnos az átvakolások során fokozatosan tűntek el az épületről a sgraffito díszek. Az eredeti, a régi helyreállítása az akkori kor elvárásainak nem felelt meg, különös tekintettel az angyalokkal díszített, koronás magyar címerre és a kapubejáró márványtábláinak szövegére.

Az épület vakolata a 80-as évek végére újra romlásnak indult és a 90-es évek elejére elodázhatatlanná vált a felújítás. Ekkor már megfogalmazódott azon igény is, hogy az eredeti állapotot kell helyreállítani. Ezzel szerencsére minden érintett és illetékes egyetértett.

A Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala messzemenően segítségünkre volt a rekonstrukció megvalósításában. Először a kutatások patronálásával, később a kivitelezés anyagi támogatásával is.

A kivitelezés 1995. szeptemberében kezdődött és a teljes felújítás 1996. év végén fejeződött be.

Remélem, hogy az eredetileg is az erdőt szolgálók számára épült székház, régi díseit visszakapva, hosszú időn át otthona lesz az Észak-Magyarországi Erdőgazdasági Részvénytársaságnak.

Bak Julianna
műszaki osztályvezető-helyettes

Sárkány László

1935–1996

Hatvanegy éves korában váratlanul elhunyt Sárkány László, a Zalaerdő Rt. jogelődjének, a Zalai EFAG-nak volt szakszervezeti titkára.

Az erdőgazdasághoz 1964-ben került a Keszthelyi Erdőgazdaságtól, ahol könyvelői, majd revizori állásban dolgozott.

A Zalai EFAG-nál kezdetben munkavédelmi feladatokkal foglalkozott, majd több, mint két évtizeden át független vezető szakszervezeti tisztségviselő volt, egészen nyugdíjba vonulásáig.

Titkári minőségében rengeteget fáradozott azon, hogy a vállalat dolgozóinak szociális és munkakörülményei javuljanak. Munkáját több kitüntetéssel is elismerték, emberi közvetlenségéért sok barátot mondhatott magáénak.

Emlékét kegyelettel megőrzik a nyugdíjas és a még aktív munkatársak, barátok, ismerősök.

Erdélyi József:

FA

Hűs árnyékot vet nyári dőlben;
tűzzel engesztel fagyos télben;
virágot ad szerelmesnek,
gyümölcsöt-makkot az éhesnek,
ágyat az ifjú párnak, bölcsőt a kisbabának,
koporsót-fejfát a halottnak;
szolgál minden elevent;
sátorfát és szeltemet,
hajót, árbot és vilortát,
kútágast, gémet és sudarfát,
kútostorra vedret, házba teknő-csebre
jármot-rudat-szekeret,
ásónyelet-gerebent,
vesszőt a rossz gyerekeknek. Fegyvert a hadseregnek,
asztalt-széket, hegedűt,
kertészt és fabettát, –
annyi mindent ad a fa;
úgy áll felettünk áldó kézzel,
mint egy ősapa,
ágon gyümölcsezel és odvában mézzel,
mint ősanynak maga.

NEPTUN

vadász-horgászbolt

Keszthely, Vörösmarty u. 6.

TEL.: (83) 312-163

Árusítunk:

- új és használt sörétes és golyós vadszefegyvereket,
- maroklöfegyvereket, gáz- és riasztófegyvereket,
- légpuskákat, légpisztolyokat,
- vadsz- és sportlőszereket, távcsövet,
- fegyverszerekenyeket, fegyverkazettákat,
- vadászati felszereléseket, vadászruhákat, cipőket,
- csizmákat,
- trófeaalátéteket, dísztárgyakat,
- horgászfelszereléseket, horgász kellékeket,
- horgászjegyeket,
- csigás, reflex- és magyar íjakat, kellékeket.

Nyitva:

hétfőn, szerdán, pénteken
szombaton

9–17 óráig,
9–12 óráig.

KERESSE FEL ÜZLETÜNKET!

VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

MÁRKAKERESKEDŐ ÉS SZERVIZ

STIHL

GÉPEK TELJES VÁLASZTÉKA,
SZERSZÁMOK,
ALKATRÉSZEK,
ESZKÖZÖK ÉS KIEGÉSZÍTŐK,
GARANCIÁS
ÉS GARANCIÁN TÚLI JAVÍTÁSOK

Érdeklődni:

HERCZEG ZOLTÁN
PÁSZTÓ – Mezőgazdasági bolt, Piac tér

Telefon/fax:

(32) 360-322

Az Országos Nyugdíjas Kamara állásfoglalása az 1997-ben ellátandó feladatokról

A Nyugdíjasok Országos Kamarája a közel kétmillió időskorú és nyugdíjas képviselőjében tanácskozott. Értékelte az elmúlt két év munkáját. Megvitatta a nyugdíjasok helyzetét, életkörülményeik alakulását. A Kamara elfogadhatatlannak tartja, hogy az időskorúak és nyugdíjasok életkörülményei folyamatosan romlanak, nyugdíjuk reálértéke csökken. Sújtja őket a magas infláció, az árak széles körű és jelentős emelkedése. Különösen a létminimum alatt élők, az egyedülállók és özvegyek helyzete kilátástalan.

Az Országos Nyugdíjas Kamara a helyzet javítása érdekében állásfoglalást fogadott el arra vonatkozóan, hogy 1997-ben mely érdekvédelmi feladatokra helyez súlyt. Ezen állásfoglalás legfontosabb célkitűzéseivel kívánom megismertetni az erdész nyugdíjasainkat.

A Kamara ragaszkodik ahhoz, hogy az állam szociális jellege az alkotmányozás során megjelenjen. Szavatolja az alapvető szociális jogokat, a korosztály jövedelmi biztonságát és a térítésmentes egészségügyi ellátást.

Az idős emberek érdekében felvállaljuk a Magyarországi Idősek Chartája kidolgozását. Kezdeményezzük az idősügyi törvény parlament általi megalkotását.

A nyugdíjasok olyan államháztartási reformban érdekeltek, amely szavatolja a különböző társadalmi rétegek közötti arányos közteherviselést. Az ár-bér-jövedelem adópolitikát e cél szolgálatába kell állítani. Tiltakozunk az olyan fel-felbukkanó célkitűzés ellen, amely a nyugdíjak megadóztatását tervezi.

A Kamara állásfoglalása szerint az időskorúaknak és a nyugdíjasoknak aktív szerepe van a társadalomban. Ezért számukra elengedhetetlen az életminőség jobb biztosítása, a szociális biztonság, az egészség megőrzése. Ennek érdekében új, komplex szociális és egészségügyi törvényre,

az ellátó rendszernek reformjára van szükség.

A Kamara ellenez minden további áremelést, ami az egészségügyi szolgáltatásokat és a gyógyszereket, valamint a gyógyászati segédeszközöket érinti.

Szükséges az időskorúak és a nyugdíjasok szociális kedvezményeit szolgáló intézkedések áttekintése, pozitív irányú módosítása.

Szélesíteni kell a Kamara részvételi lehetőségeit és jogosultságát az idős ügy, a szociálpolitika és a társadalombiztosítás döntés-előkészítő, jogszabályalkotó fórumaiban, testületeiben.

A Kamara kezdetől fogva támogatja és szükségesnek tartja a nyugdíjreformot. Fellép azon nézetek ellen, amely a nyugdíjasokat és szervezeteiket arra ítéli, hogy nem érintettek a reformban. Érintettek több vonatkozásban is. Elsősorban azért, mert „megvásárolt” jogai csorbulnak. Azért is, mert a mai rendszer sokáig tovább él. Továbbá azért, mert az úgynevezett tökefedezeti rendszer a nyugdíjárulék 1/3-át kivonja a mai rendszerből és az átmenet költségeit ezen korosztályra is kivetí. Végül érintettek a nyugdíjasok abban is, hogy az átállás költségeire több tíz milliárd forintot hitelből fedeznek. A tervezett „svájci” nyugdíjmelési rendszer ellen szintén tiltakozni kell, mivel az egyértelműen hátrányos a nyugdíjasokra, és hosszabb távon csökkenti a nyugdíjak reálértékét. (A „svájci” rendszer azt jelenti, hogy az évenkénti nyugdíjmelések ne az aktív dolgozók nettó bérkiáramlásának a százalékában történjen, hanem 50% infláció és 50% nettó bérkiáramlás képezze az évi nyugdíjmelés mértékét.)

Az Országos Nyugdíjas Kamara olyan reformot támogat, ahol a ma nyugdíjasainak megvásárolt (befizetett) jogai nem csorbulnak. Megőrzi a nyugdíjak színvonalát, reálértékét. Megszünteti a rendszer feszültségeit,

csökkenti a depressziós nyugdíjki-számítás méltánytalanságát. Kedvezően módosítja a rokkantsági, az özvegyi, a mezőgazdasági nyugdíjak és járadékok szolgáltatásait. Honorálja a magas szolgálati időt és biztosítja azt, hogy a nyugdíjak a gazdaság mindenkor állapotának megfelelően alakulnak.

A Kamara kinyilvánítja, hogy a társadalombiztosítási önkormányzatok az intézmények irányításának mással nem helyettesíthető demokratikus formái. A nyugdíjasoknak meghatározó szerepük volt a megválasztásokban, így megvédésükben is érdekeltek. Törvény rendezze jogosultságukat. Ellenzünk minden újra államosítási törekvést.

A Kamara elvárja, hogy a Kormány és az arra illetékes állami szervezetek vessenek véget a korrupciónak, a bűnözésnek, az anarchikus közlekedésnek, környezetkárosítás rohamos terjedésének. A rendészeti szervek, az ügyészségek és a bíróságok keményen szerezzenek érvényt a törvénynek, szolgálják és védjék az állampolgári jogok érvényesülését.

A Nyugdíjasok Országos Kamarája alapszabályának szellemét követve megőrzi a szervezet pártsemlegességét. Cél a következő választásokon, hogy képviselőink megfelelő számban kerüljenek be az országos és helyi testületekbe.

A Kamara a jövőben is nagy fontosságot tulajdonít a különböző civil szervezetekkel, a szakszervezeti konföderációkkal meglévő együttműködéseknek és kapcsolatoknak.

A fent ismertetett állásfoglalás mind maradéktalanabb teljesítéséhez kérjük nyugdíjasaink segítő, hathatós támogatását. Céljaink értése és felvállalása lehet csak azok megvalósításának záloga.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ kamarai képviselője

Bemutatkozik a Zalai Erdészeti és Faipari Részvénytársaság

Lapunk rendszeres olvasói tudják, hogy van egy állandó rovatunk, ahol egy-egy erdőgazdaság, faipari vállalat, erdő-felügyelőség vagy intézmény és annak szakszervezeti bizottsága mutatkozik be. Mostani számunkban a ZALAI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG bemutatására kerül sor.

Reméljük, hogy ez a bemutatkozás is tovább segíti egymás jobb megismerését, a tapasztalatok átvételét.

A ZALAERDŐ RT. alapításának időpontja 1993. január hó 1.

A részvénytársaság a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság általános jogutódja.

A privatizációs törekvéseknek és folyamatnak megfelelően 1992. január 1-jén elsőként a Nagykanizsai Műszaki Erdészet alakult át ERDŐGÉP KFT.-vé. Ezt követően április 1-jétől a Zalaegerszegi ERDŐGÉP EGRSZEG KFT., a Lenti ERDŐGÉP KFT. és a Letenyei ERDŐGÉP KFT. alakult meg.

1992. július 1-jén kft.-vé alakult a Lenti Fafeldolgozó Üzem és a Letenyei Furnérüzem KERKA MENTI FÜRÉS KFT., illetve ZALAFURNÉR IPARI KFT. néven, és 1994. január 1-jétől a Nagykanizsai Fafeldolgozó Üzem alakult át KANIZSA FÜRÉS KFT.-vé.

1995. január 1-jétől a Csömödéri Erdészetből kivált a „Cserta Fűrész Kft.”, és önállóan dolgozik.

1995. január 1-jétől Letenyén 100%-ban az OWI GmbH & Co. KG szerzett tulajdonosi jogokat.

A kft.-k megalakulásával a ZALAERDŐ RT. mintegy 850 fővel (szellemi és fizikai együtt) látja el a gazdálkodási feladatait.

Az átalakulás során kialakult a jelenlegi termelő szervezet, melyhez 10 termelő erdészet tartozik 54 835 ha területtel. (A kárpótlás során eddig magánosításra került összesen 3813 ha erdőterület.)

A ZALAERDŐ RT. földrajzilag Magyarország délnyugati részén, közigazgatásilag Zala megyében

gazdálkodik. A kezelt erdők fafaj-összetételüket és minőségüket illetően az ország legjobb erdei közé tartoznak.

Ma, amikor az erdőgazdálkodást is a korábbinál fokozottabb figyelem kíséri, elmondható, hogy a zalai erdész szakemberek vigyáztak és vigyáznak arra, hogy a nemzetgazdasági szempontból fontos erdővagyon úgy legyen kezelve, hogy a jövő nemzedék javát is szolgálja.

A ZALAERDŐ RT. működési területén az ország 50 erdőgazdasági tájából 7 erdőgazdasági táj található meg részben vagy egészben. Ezek közül is legjelentősebb a GÖCSEJI BÜKKTÁJ és a GÖCSEJI FENYŐRÉGIÓ, amelyeket az országos hírérdőálmányok alkotnak.

A GÖCSEJI BÜKKTÁJ erdeinek döntő többsége a Bánokszentgyörgyi, valamint a Letenyei Erdészet kezelésében, míg a GÖCSEJI FENYŐRÉGIÓ erdei a Lenti és a Zalabaksai Erdészet kezelésébe tartoznak. Ezek az erdők 1945 előtt meghatározó mértékben a herceg Esterházy nagybirtok erdőgondnokságaihoz tartoztak.

Az erdőszültséget vizsgálva feltétlen ki kell emelni, hogy Zala megye az ország legerdőszültebb megyéi közé tartozik 29%-os erdőszültségével.

Az erdőterületünkön található élőfakészlet 18 millió m³, a hektáronkénti átlagos fatérfogat 310 m³.

(folytatás a 2. oldalon)

Bemutatkozik a Zalai Erdészeti

(folytatás az 1. oldalról)

Erdeink fafaj-összetétele a következő

Fafaj megnevezése	Terület
Tölgy	26,9
Bükk	20,2
Akác	6,5
Cser	5,6
Gyertyán	14,1
Egyéb lomb	4,8
Fenyő	21,9
Összesen:	100,0

Az 1984–1995. közötti 12 éves időszakot tekintve, a fakitermelés terén a kitermelhető erdőtervi lehetőségünk 4855 ezer bruttó m³ volt, s ezzel szemben a ténylegesen kitermelt mennyiség 4730 ezer bruttó m³ (97%) volt.

Az átlagos termelési feladataink éves szinten a főbb tevékenységeket illetően az alábbiak:

Erdősítésre alkalmas csemetetermelés	9–10 millió db
Erdőfelújítás (első kivitel)	~ 540 ha
Erdőtelepítés	~ 2–4 ha
Tisztítás	~ 1000 ha
Fakitermelés	407 000 m ³
– ebből: tarvágás	38%
fokozatos felújítóvágás	25%

törzskiválasztó gyérítés	10%
növedékfokozó gyérítés	20%
+ egyéb	7%

A ZALAERDŐ RT. gazdálkodási tevékenységén belül említést érdemel a korszerű termelési technológiákkal végzett csemetetermelés és díszfanevelés, amelyek a Bajcsai Erdészet 60 hektáros csemetekertjének és surdi egzótakertjének profiljába tartoznak. A Nagykanizsától 15 km-re déli irányban található nagy múltú surdi egzótakert a díszfatermelés jelentős bázisa, ahol a legváltozatosabb fajtájú, alakú örökzöld fákcskák, fenyők, díszcserjék minden időben, nagy mennyiségben állnak a vásárlók rendelkezésére.

Az erdőgazdaság erdőterületein, elsősorban a már említett erdőgazdasági tájakban világhírű gímszarvas-állomány él, amely az erdők kiváló vadeltartó képességével van főleg összefüggésben.

Az aranyérmes trófeák elérhetőségének lehetősége, s a színvonalas vendéglátást biztosító vadászházak sok külföldi vadászvendéget csábítanak e szép vidékre.

Az urbanizáció, a nagy mértékben szennyeződő városi környezet fokozatosan előtérbe helyezte az erdő jóléti, üdülési-pihenési és környezetvédelmi szerepét is. A ZALAERDŐ RT. jelentős erőfeszítéseket tett és tesz annak érdekében, hogy a megye lakossága, de az ide látogató hazai és külföldi turisták is kulturált felüldülési lehetőséget találjanak a zalai erdőkben.

Feiszt Ottó
vezérigazgató

A szakszervezeti életről

Az önálló jogi személyként működő Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének vagyunk tagja.

Dolgozóink munkavállalói érdekvédelmét az EFDSZ (Ágazati Kollektív Szerződés), illetve a helyi Szakszervezeti Bizottság biztosítja.

Részenytársaságunknál a szakszervezet legmagasabb választott testülete a Bizalmi Testület.

Tagjai:

- az alapszervezet titkára, elnöke,
- főbizalmiak,
- bizalmiak,
- SZB-tagok,
- munkabizottságok vezetői.

Az operatív irányítást a Szakszervezeti Bizottság végzi.

Ülését 2-3 havonta, illetve szükség szerint tartja. Az SZB a 10 egységünk + a központ főbizalmijaiból, az alapszervezet titkárából, elnökéből és a számvizsgáló bizottság elnökéből tevődik össze.

Vállalati szinten a munkavállalók 55%-a szervezett dolgozó, valamint 115 fő nyugdíjas szakszervezeti tagunk van.

Főbb feladataink közé tartozik a munkavállalók között új tagok szervezése, illetve minimum a régiék

(folytatás a 3. oldalon)

és Faipari Részvénytársaság

(folytatás a 2. oldalról)

megtartása annak érdekében, hogy minél jobban javuljanak a munkavállalók érdekvédelmi és érvényesítési esélyei.

1994-ben kiadtuk az Rt. Szakszervezeti Szerveinek Szervezeti és Működési Szabályzatát, Jog- és hatáskörét, amely részletesen tartalmazza az alapszervezet funkcionálásához szükséges bizottságok, testületek jogosítványait.

Az Rt. vezetése és a szakszervezet között az év elején megtörtént a Kollektív Szerződés megkötése, mely a legújabb feltételrendszerhez igazodik.

Az 1997. évi bérmegállapodás eredményes volt, mivel január 1-jével sikerült 18%-os bérfejlesztést megvalósítani dolgozóinknak.

Az Üzemi Tanács választási szervezési munkáját a szakszervezet végezte, mely eredményes volt.

Az Üzemi Tanácsba megválasztott dolgozók nagy többsége tagja az SZB-nek, így a két szervezet maximalsan kiegészíti egymást, s ez lehetőséget ad arra is, hogy az új keretek között súlyának megfelelően érvényesíthessük elképzeléseinket.

Az EFDSZ szerepvállalása is – szerintünk – biztosít arra, hogy dolgozóink jogos igénye, véleménye kellő képviseletet kapjon az Ágazati Érdekegyeztető Tanácsban.

A ZALAERDŐ RT. három vállalati üdülőben (Zalakaros, Balatonmária, Szántód) kínál üdülési lehetőséget.

Az elmúlt évben

- Balatonmárián 24 család (85 fővel),
- Szántódon 35 család (115 fővel) pihent és üdült.

Zalakarost dolgozóink közül kevesen vették igénybe, így azt már évek óta felajánljuk a társerdőgazdaságoknak (Balatonfelvidéki, Mecseki).

A megélhetési költségek növekedése miatt elsősorban az olcsóbb üdülési lehetőségeket keresik a dolgozók, melyet nagy részben biztosítani is tudunk.

Jövőbeni feladatunk, hogy keressük az üdültetési támogatások bővítésének lehetőségét.

A külföldi (szlovákiai) gyermeküdültetést – melyet az EFDSZ szervez – az utóbbi két évben több dolgozónk gyermeke vette igénybe.

Az üdültetés összegének 30–50%-át szakszervezetünk átvállalta, így ezzel is könnyítettünk dolgozóink (szakszervezeti tagok) anyagi helyzetén.

A kulturális igények jobb kielégítésére az SZB színházbérlettel is rendelkezik, melyet a szakszervezeti tagok vehetnek igénybe.

Az 1995-ben megalakult ERFA Nyugdíjpénztár előkészítésében, szervezésében is komoly szerepet vállaltunk, melyet az is bizonyít, hogy dolgozóink 50%-a (410 fő) belépett ebbe a takarékosági formába, amelynek előnyeit a nyugdíjalépés után élvezhetik.

Nyugdíjasainkról sem feledkezünk meg. Évente rendezünk (az erdészeteinknél és a központban) találkozót.

Az EFDSZ Nyugdíjas Bizottságán keresztül az utóbbi években több mint 15 nyugdíjasunknak sikerült plusz nyugdíj-kiegészítést rendezni (havi 1000–1500 Ft-ot).

Jogsegélyszolgálat

Ennyi kötődésünk van az MSZOSZ Zala Megyei Képviseletéhez, mivel rajtuk keresztül oldjuk meg a megyei jogsegélyszolgálatot, ami részünkről megfizethető (havi 500 Ft), így ezt a szolgáltatást csak szakszervezeti tagjaink vehetik igénybe. Ez a szolgáltatás a megyében két helyen: Nagykanizsán és Zalaegerszegen működik.

Szakszervezeti sporttevékenységünk mondhatni hosszú évekre nyúlik vissza. Szinte minden évben rendszeresen megrendezzük háziversenyünket különböző sportágakban (kispályás futball, teke, sakk), melyekhez az Rt. vezetőségétől a szükséges támogatásokat megkapjuk. Legnagyobb sikerünket éppen tavaly Egerben, az I. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokon értük el, ahol sakkozónk nagy fölényrel az első helyen végeztek csapatban is és egyéniben is.

Tevékenységünk eredményes folytatása érdekében továbbra is fontosnak tartjuk, hogy azokat a jogokat, melyek munkavállalóinkat illetik, a Kollektív Szerződésünkben egyértelműen rögzítsük, valamint az ágazati érdekvédelmi problémák megoldását kérjük az EFDSZ-től.

Bekő György
SZB-titkár

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- Az ingó dolgokat terhelő jelzálog és a vagyont terhelő zálogjog nyilvántartásáról szól a 7/1997. (I. 20.) Korm. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 7. számában.)

- A rendbírságról szóló rendeletet módosította a 3/1997. (I. 28.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 8. száma.)

- A munkanélküli járadék megállapításához szükséges igazólapról szól a 4/1997. (I. 28.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 8. száma.)

- A közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletet módosította a 4/1997. (I. 30.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 9. száma.)

- Szintén a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény végrehajtását szolgáló Kormány-, illetve MüM-rendeletek jelentek meg a Magyar Közlöny 10. számában.

- A közoktatásról szóló törvény végrehajtását szabályozza a 20/1997. (II. 13.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 14. száma.)

- A családi pótlékról és a családok támogatásáról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletet módosította a 36/1997. (II. 26.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 18. száma.)

- Az egyes szabálysértésekről szóló, valamint a pályakezdő munkanélküliek elhelyezkedésének elősegítéséről szóló rendeletet a Kormány módosította. (Mindkét kormányrendelet a Magyar Közlöny 20. számában található.)

- A családi pótlékról szóló törvényt módosította az 1997. évi VI. törvény. (Magyar Közlöny 22. száma.)

- Az egészségügyi hozzájárulás (havi 1800,- Ft/fő) megfizetéséhez nyújtandó támogatásról szól a 6/1997. (IV. 3.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 29. száma.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

Munkásgyűlés

A Nyírerdő Rt. Nyírbátori Feldolgozó Üzeme 1997. május 1-jén ünnepi munkásgyűlést tartott. Ez alkalommal került átadásra egy korszerű kazán és szárítóberendezés. Az ünnepi beszédet dr. Baja Ferenc KTM miniszter tartotta.

A Nyírerdő Rt. kezelésében lévő 55 ezer hektár állami erdőterületnek mintegy felén az uralkodó fafaj az akác. Ennek az alapanyagának a feldolgozását, hasznosítását és piaci értékesítését kívánja megvalósítani. A nyírbátori üzem a térség egyedülálló közepkategóriájú akác alapanyag feldolgozó létesítménye. A piaci követelményekhez igazodva modernizálta és növelte szárítókapacitását ez az üzem. A berendezés hőigényét fahulladék tüzelésű kazán biztosítja, mivel a feldolgozóban keletkező kéreg – fűrészipari hulladék és gyaluforgács keveréke – adott. A kazán a legszigorúbb környezetvédelmi feltételeknek is megfelel, a füstgázok emissziójára előírt határérték alatt dolgozik, hiszen Nyírbátor a Védett I. kategóriába tartozik.

A korszerűsítésre szükség volt – többek között – azért is, hogy az üzem a meglévő foglalkoztatott létszámát megtarthassa, az Rt. exportpiaci lehetőségei bővíljenek a korszerűbb, magasabb feldolgozási fokú termékösszetétellel.

A Nyírerdő Rt. fejlesztési munkáját támogatta a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területfejlesztési Tanács, a KTM Központi Környezetvédelmi Központja és a Magyar Energia Hivatal is.

A NEMZETI AGRÁRPROGRAM ERDÉSZETI TÉZISEI

1. Az erdőgazdálkodás nemzetgazdasági céljának:

– megőrizve a magyar erdőgazdálkodás sajátosságait,

– építkezve az európai erdőkért felelős miniszterek strasbourg-i és helsinki határozataira,

– az erdőkkel szemben támasztott sokrétű gazdasági és társadalmi igénynek hosszú távon történő biztonságos,

– a környezetvédelemmel, a földhasznosítás és a talajvédelem érdekeivel összehangoltan növekvő mértékű kielégítését kell tekinteni.

E tétel garanciájaként legalább a jelenleg állami tulajdonú erdőterületeknek tartósan állami kézben kell maradni.

2. Mivel az erdőgazdálkodást az agrárgazdaság egyik fontos részének tekintjük, ezért a fenti célokhoz forrást ebben a rendszerben kell megjelölni, kiemelve az erdő alternatív földhasznosításban, környezetvédelemben játszott szerepét. Olyanformán, hogy az erdészeti, környezet- és természetvédelmi, ipari, infrastrukturális és regionális érdekek egyensúlyban legyenek. Az egyensúlyt mindig a leginformáltabb szinten hozott döntéssel lehet érvényesíteni. Nem elégséges az erdőgazdálkodók által szükségszerűen végrehajtott közcélú feladatok és infrastrukturális fejlesztések, valamint a működtető intézményrendszer folyamatos és biztonságos finanszírozása. Az erdő immateriális szolgáltatásai közcélúak, ezért finanszírozásukról az erdővagyon értékének és az erdő funkcióinak megtartása érdekében a társadalomnak kell gondoskodni.

3. Elfogadva az erdővel szemben támasztott komplex társadalmi

igényt, az erdőtelepítést és az erdőfelújítást ökológiai, ökonómiai és szociológiai igényeknek megfelelő – nemzeti léptékű beruházásnak kell tekinteni úgy, hogy nagyobb – folyamatosan bővülő erdőterület esetén bővíthet a védelmi funkciót betöltő, illetve a védett erdők területe is.

4. Stratégiai cél Magyarország erdőszűkségének 25–27 százalékra emelése. Ennek érdekében EU-támogatás esetében fokozatosan el kell érni a 2000. évtől a 20 000 ha/év erdőtelepítési ütemet. Ennek biztosítani kell anyagi, biológiai, műszaki, szellemi és szervezeti feltételeit. Ezen erdőtelepítési ütem esetén a kitermelhető fatömeg növekedésével számolhatunk. A faanyag korlátolt mértékben beszerezhető, elemi szükségletet kielégítő, mind előállítását, mind használatát tekintve környezetkímélő termék. Az értékes fűrész- és lemezrönk részaránya 27–28% körül várható, az ipari fa részaránya meg fogja haladni a 31%-ot, a hazai feldolgozhatóság érdekében a feldolgozó kapacitások fejlesztése támogatandó terület.

5. Szükséges az új magánerdőtulajdonosok erdőgazdálkodási szándékainak megismerése (vagonygyarapítási céllal tartalékol; saját célra végez kitermelést, nem jelenik meg kínálatával a piacon stb.). A célok megvalósítása érdekében tiszta tulajdonképet kell kialakítani, elő kell segíteni a birtokkoncentrációt, tesztüzem-hálózatot kell kialakítani a magántulajdonú, egyéni vagy társas erdőgazdálkodásban zajló gazdasági folyamatok megfigyelésére. A felsoroltak különleges jelentőségűek, mivel a tervezett erdőtelepítések túlnyomó része magántulajdonon valósulhat meg.

6. Jelenleg az új erdőtulajdonosok nem mindegyike rendelkezik elégséges szakmai, jogi, pénzügyi ismerettel. Társadalmi érdek azonban az erdők stabilitásának fenntartása, ezért – legalább addig, amíg életképes magántulajdonos-szervezetek nem működnek – az államnak vállalnia kell az erdészeti szaktanácsadás szervezését és finanszírozását, beleértve az integrációs tevékenység ösztönzését is. Távlatilag a szaktanácsadás vállalkozói tevékenységnek tekinthető.

7. A pénzügyi szabályozásnál – a tulajdonlástól függetlenül – figyelembe kell venni, hogy az erdőgazdálkodás termelési ciklusának időtartama hosszú, a gazdálkodás során az emberi tevékenység és a biológiai folyamatok összefonódnak, az újratermelési folyamaton belül az erdőfelújítás költségei csak évtizedek múlva realizálódnak, ugyanakkor a haszonvételek hozamai az évtizedekkel azelőtti befektetések alapján jelentkeznek.

8. Az iparpolitika részeként tudatos fanyersanyag-gazdálkodásra van szükség, mivel az erdő és a belőle kitermelhető nyersanyag – mint megújítható erőforrás – a nemzeti vagyon része. A fafeldolgozó ipar erdészeti fejlesztésekkel harmonizáló fejlesztése a cél, ugyanis jól működő fafeldolgozó ipar nélkül nincs életképes erdőgazdálkodás.

9. Szükségszerű az erdészeti politika, az ökológiai kérdések, a mezőgazdasági tevékenység, a térségi fejlesztések és az iparpolitika ökonómiai keretben, stratégiai szinten történő összehangolása, szintetizálása.

**A Fagazdasági
Érdekegyeztető Tanács**

Tájékoztató

GYEREKÜDÜLÉS SZLOVÁKIÁBAN

A magyar és szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves baráti kapcsolatok eredményeképpen ebben az évben is megszervezzük a magyar erdőgazdaságokban, faiparban és intézményeknél dolgozók általános iskolás korú (6–14 év) gyermekeinek nyári üdültetését a Szlovák Köztársaságban.

Az üdülés helye: a Besztercebánya melletti, ragyogó hegyi környezetben lévő Tajov.

Az üdülés ideje: 1997. július 15–29.

A turnus ára: 17 000,- Ft/fő.

Felhívjuk a kedves Szülők és minden érdeklődő figyelmét, hogy a gyereküdüléssel kapcsolatban valamennyi részletkérdésben érdeklődni lehet az EFDSZ helyi alapszervezeténél, valamint a budapesti központban:

1061 Budapest, Jókai tér 9., 1314-369-es telefonon.

Az év munkáltatója: BÓNA JÓZSEF

Új hagyomány van születőben Somogyban. Az MSZOSZ Megyei Képviselete és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma idén már második alkalommal adta ki az „Év munkáltatója”, valamint az „Év szakszervezeti vezetője” kitüntetések, és a kiemelkedő szakszervezeti munkát végzők számára az elismerő okleveleket. Ezzel egyidejűleg került sor az „MSZOSZ a tehetségeikért” ösztöndíjak átadására is, ami több mint hatvan tehetséges – általános és középiskolában, valamint felsőfokú tanintézetekben tanuló – diák kaphatott meg.

Az ünnepségen részt vett *Rabi Ferenc*, az MSZOSZ alelnöke, *Fehér József*, a SZEFG országos elnöke, *Herczeg Miklós*, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének főtákará, *Szita Károly*, Kaposvár polgármestere, *Galabár Emil*, a MEDOSZ titkára és a SZEFG somogyi szervezete részéről *Dr. Orbán Istvánné*. A kitüntetések *Svajda József*, az MSZOSZ Somogy megyei főtákará adta át.

Az „Év munkáltatója” kitüntető címet idén *Bóna József*, a SEFAG RT. vezérigazgatója nyerte el. A kitüntetés indoklásában elhangzott, hogy a megye szülötteként, az erdőmérnöki diploma 1968-ban történt megszerzése óta folyamatosan a SEFAG RT.-nél, valamint jogelődjeinél dolgozott. Az erdész szakma szinte minden ágában, minden irányítási szintjén dolgozott. 1992 óta a cég első számú vezetője. Irányítása alatt zajlott le 1993-ban a részvénytársasággá alakulás, melynek során nagy szociális érzékenységgel kezelte a dolgozókat érintő problémákat.

A szakszervezettel és az üzemi tanáccsal jó együttműködést alakított ki. A Kollektív Szerződésben az rt. anyagi lehetőségeivel összhangban törekedett a munkavállalók számára a lehető legtöbbet biztosítani. Jelentősek a SEFAG RT.-nél a szociális ráfordítások, hatékonyan működik az üdültetés, a segélyezés, az üzemegészségügyi ellátás és jól működik a jogsegélyszolgálat is. A vezetői hozzáállást az is jellemzi, hogy 1992-től négy év alatt a havi bruttó átlagkeresetek 15 140 forintból 37 087 forintra emelkedtek.

Bóna József erdőmérnök, vezérigazgató kitüntetéséhez ezúton is gratulálunk, és további munkájához jó erőt, egészséget kívánunk.

Erdő
és térinformatika

Az állami erdészetek, így a NYÍRERDŐ RT. is régen szorgalmazza, hogy az erdőterületek nyilvántartását rendezni és korszerűsíteni kell. Most úgy tűnik, az ügy kimozdult a holtponton. Az ÁPV RT. mint az erdészeti részvénytársaságok alapítója, új rendszert kíván bevezetni. Ez azt jelenti, hogy a fejlett, térinformatikai szoftver magas szintű szolgáltatásain túl az adattárolásban és -szolgáltatásban is lehetővé válik az egységes szemlélet. A magyarországi földmérési alaptérképek digitalizálása még hosszú ideig fog tartani, ezért előtérbe kerül az erdőtervi térképek digitalizálása. A munka költségigényes, de halaszthatatlan, hiszen csak ennek elkészülte után válik egyértelművé terület, tulajdon.

TÓTH ÁRPÁD

A fa

Ó, nézd a furcsa, ferde fát,
Mint hajlik a patakon át,
Ó, lehet, hogy ne szeresd,
Hogy benne társad ne keresd?
Már ága között az arany
napot
Nem tartja, madara
elhallgatott,
Virága nincs már, sem
gyümölcse,
Ó mégis áll, az alkony
bölcse,
Mint tündöklő, ki ily esetben
A végtelen titkába elmerül
És testtel is szelíden arra
dül,
Amerre lelke vonja
testtelen...

Lengyel szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására három tagú lengyel szakszervezeti delegáció látogatott Magyarországra. A delegáció tagjai voltak: Jerzy Przybylski, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke, Maria Andrzejczyk, a szakszervezet gazdasági vezetője, Jarosław Brzezinski, az ellenőrző bizottság elnöke.

Budapesten, szakszervezetünk központjában Herczeg Miklós, az EFDSZ főtitkára és Nemes József gazdasági vezető fogadta a vendégeket.

Részletesen megvitatták a két szakszervezet közötti több éves együttműködés tapasztalatait, s megállapították, hogy azok minden tekintetben, mindkét fél számára igen hasznosak nemcsak szakmai területen, hanem a lengyel–magyar barátság elmélyítése, további erősítése szempontjából is.

Megállapodtak abban, hogy az eddigi jó kapcsolatokat a jövőben is fenntartják, fejlesztik, s ha lehetséges, bővítik, elsősorban a gyermek és felnőtt csereüdültetés terén. Ebből a

célból lengyel barátaink meglátogatták a Szigligeti Gyermeküdült is.

A lengyel küldöttséget fogadta Buzássy Lajos, az FM helyettes államtitkára és Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke. Részletes tájékoztatást adtak vendégeinknek Magyarország erdészeti politikájáról, az erdészet szakhatósági és rendezési tevékenységéről, valamint mindezek intézményi rendszeréről. Jerzy Przybylski, a delegáció vezetője a házigazdákat informálta a lengyel erdőgazdálkodás helyzetéről, valamint a szakszervezet tevékenységéről.

A budapesti megbeszélések után a vendégek látogatást tettek Kecskeméten, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt.-nél, ahol Sódar Pál vezérigazgató fogadta a vendégeket és részletesen tájékoztatta őket a gazdaság munkájáról.

Ezután a delegáció Szűcs Dezsőnek, a Parkerdészet igazgatójának (a KEFAG Rt. SZB-elnöke) kalauzolásával megtekintette a csemetekertet és az üdülésre alkalmas Juniperus Szállót, majd a program a Bugaci Erdészetben folytatódott, ahol Hor-

váth László erdészeti vezető tájékoztatta vendégeinket az ott folyó munkáról.

Magyarországi látogatásuk befejezéseként a lengyel delegációnak lehetősége nyílt arra is, hogy találkozhasson az akkor Budapesten tartózkodó ing. Borislav Majtánnal, a Szlovák Erdészeti, Faipari, Vízügyi és Papíripari Szakszervezeti Szövetség elnökével. A magyar–lengyel–szlovák hármass találkozó igen hasznos volt a tapasztalatok kicserélésére, lehetőség adódott a három szakszervezeti vezető program egyeztetésére.

(krizsán)

Pontosítás szükségessége

Magánerdő-gazdálkodás

A címszót napjainkban gyakran halljuk, szakmai és napilapokban is sokszor felbukkan. A címszó pontosítást igényel, mert így pontatlan. A pontosításhoz abból kell kiindulni, hogy erdeinknek mintegy 40%-a (700 ezer ha-nyi erdő) kerül (került) a privatizáció során magántulajdonba. A hangsúly a magántulajdonon van.

A magántulajdonú erdőkben az erdészeti szakhatóság jogosult azt elbírálni, hogy abban egyéni vagy társult (társas) erdőgazdálkodást kell folytatni. Az utóbbival kapcsolatosan az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény 13. § (4) bekezdése kimondja, hogy „Amennyiben a természetben összefüggő erdőterületnek több tulajdonosa van, a tulajdonosok ...kötelesek azon társult erdőgazdálkodási tevékenységet folytatni...”

A magántulajdonú erdőkben tehát a gazdálkodás (erdőkezelés) egyéni – és nem magán – vagy társult formában valósul meg. Az utóbbi viszont – a formát illetően – eléggé tarka képet mutat. Az erdőtulajdonosok döntenek a forma megválasztásában. Napjainkban az ismert és a magántulajdonra épülő társult erdőgazdálkodási formák: erdőbirtokossági társulat, erdőszövetkezet, szövetkezeti erdészet, gazdasági társaság.

A „magánerdő-gazdálkodás” helyett a magántulajdonra épülő egyéni – vagy társult – erdőgazdálkodás a pontos megnevezés, azaz a magánerdő-tulajdonos(ok) vagy egyénileg vagy pedig valamelyik társult (társas) gazdálkodási formát választva erdőgazdálkodik (-kodnak).

– csötönyi –

A képen balról: JERZY PRZYBYLSKI, a Lengyel Erdészeti Szakszervezet elnöke, DAUNER MÁRTON, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke, JAROSŁAW BRZEZINSKI, BUZÁSSY LAJOS, az FM helyettes államtitkára, MARIA ANDRZEJCZYK, HERCZEG MIKLÓS, az EFDSZ főtitkára

Kaposvár

Ismét sportolni hívunk mindenkit!

Augusztus végén újabb jelentős esemény lesz az EFDSZ házatáján. A Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. ad otthont, illetve rendezési lehetőséget a II. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok megtartására. A háromnapos találkozón (augusztus 22-23-24.) labdajátékokban (kispályás foci,

asztalitenisz és kosárlabda), lövészet és sakkbajnokságban mérhetik össze tudásukat a résztvevők. A sportbizottság a versenyekről májusban részletes tájékoztatást és versenykiírást készített.

Kérjük azokat a sportkedvelő barátainkat, akik részt kívánnak venni

akár egyéni, akár csapatversenyeken, vagy csupán nézőként, szurkolóként, részletes felvilágosításért az EFDSZ helyi szervezeteihez, valamint a budapesti központhoz lehet fordulni. (1061 Jókai tér 9. 1314-369-es telefonszámon.)

Lengyel Erdészeti Dolgozók V. Nemzetközi Sakkbajnoksága, Krynica

Immár ötödik alkalommal rendezték meg Lengyelországban az erdészeti dolgozók sakkbajnokságát, melynek a Krynica nevű üdülővárosban található Lesnik – Drzewiarz Szanatórium adott otthont. A szanatórium a lengyel szakszervezet tulajdonában van jelenleg is.

Idén először lehetett beszélni nemzetközi versenyről, ugyanis a rendezők szíves meghívásának eleget téve a magyarországi erdész társadalmat a ZALAERDŐ Rt. három fős csapata képviselte.

Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének vezetésével a Németh Diána, Németh József, Papp Nándor összetételű csapat vágott neki az útnak, hogy megmérkőzzön az ismeretlen erősű mezőnnyel.

A bajnokságra 54 fő nevezett, közöttük egyedüli külföldiként a ZALAERDŐ három fős csapata. A verseny lebonyolítása 11 fordulós svájci rendszerű volt, játszmányként 30-30 perc gondolkodási idővel. A csapatversenyt az egyéni eredmények összesítésével értékelték, mégpedig úgy, hogy a csapatokból a leggyengébb eredményt kiejtették és a két legjobb teljesítményt számított.

Németh Diána verseny közben

A lengyel erdészek nagyon jó színvonalon sakkoznak és négy-öt egészen kitűnő játékosuk van, akik az ottani első osztályú bajnokságban játszanak.

Úgy gondolom, hogy a szereplésünkkel nem okoztunk csalódást, hiszen szinte végig az aktuális élmény ellen küzdve egyéniben Papp Nándor 4., Németh József 5. és leánya, Németh Diána 9. helyezést ért el.

Csapatban a poznańi és wrocławiai csapattól fél-fél ponttal lemaradva harmadik helyen végeztünk. Érdekességgé ha mindhárom versenyző eredményét számításba vesszük, úgy a poznańiakkal holtversenyben végezhetünk volna az első helyen.

Az egyéniben első három helyen végzett versenyző elfogadta az előzetes meghívásunkat az idej, Kaposvárott tartandó II. országos versenyünkre. Nem kell nagy jóstehetség hozzá, hogy elmondhassuk, nagyon nehéz lesz megszorítani őket.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen jelen volt Przybylski úr, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke és Alfred Król úr, a Krakói Erdőgazdaság vezérigazgatója. Túlzás nélkül állítható, hogy értékes, komoly díjak kerültek kiosztásra és még az utolsó helyezettek is oklevelet kaptak a szereplésről.

Az ellátás, a verseny rendezésének körülményei, a lengyelek lépten-nyomon megnyilvánuló szeretete valóban felejthetlenné tette a három napot. Köszönjük, hogy részt vehettünk ezen a nemes vetélkedőn.

A rendezők tolmácsról, rövid kirándulásról gondoskodtak. Eljutottunk például egy korábban sokszorosan hátrányos helyzetű faluba, ahol alig 20 év alatt meglehetősen jólétet biztosított az itt lakóknak a meghonosított méhészet.

Maga Krynica városa gyógyüdülő, ahol különböző ásványvizes kúrával gyógyítják az embereket. Külön érdekesség volt az óriási méretű ivócsarnok, ahol az emberek sétálgatás, beszélgetés, sőt hangversenyhallgatás közben (még hangversenyterem is található a csarnokban) iszogatják speciális kancsókból a gyógyhatású vizeket.

Papp Nándor

Naszvodon, Szlovákiában született. 1948-ban szüleivel és három leánytestvérével telepedett át Magyarországra. Földműves családból származott. Középiskolai tanulmányait a bajai közgazdasági technikumban kezdte, majd Budapesten érettségizett 1950-ben. Messze szakította a sors a naszvadi szülői háztól. Ösztöndíjasként a *Harkovi Mezőgazdasági Főiskola erdőmérnöki szakán* tanult, ahol 1955-ben erdőmérnöki képesítést szerzett. Később a *Soproni Erdőmérnöki Főiskolán* folytatta tanulmányait. A tudományos minősítő bizottság 1967-ben a mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusává nyilvánította, majd az *Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Tanácsa a műszaki doktori címet* adományozta.

A tudást is az átlagnál drágábban mérték számára. Távol a második otthonától – idegen földön, idegen nyelven – kellett megszereznie azt a tudást, amelyre egész életét alapozhatta.

Kunfehértón kezdte a pályát, majd a Kiskunhalasi Erdőgazdaságnál fiatalon került igazgatói beosztásba. Az átszervezést követően *Kecskemétre*, a jogutód élére került. Nagy kihívás volt akkor az erdőtelepítés, amelyből példamutatóan kivette részét. *Ottani működése alatt több, mint 20 000 hektárral* nőtt az erdőterület a Kiskunságban. Nagy tudást, energiát igényelt tőle az erdőtelepítéshez szükséges csemetetermelés és erdősítési technológiák kidolgozása.

Mindig támogatta a kutatást, ő maga is foglalkozott vele és tudományos fokozatot szerzett az erdő, a fásítások szél elleni védőhatások törvényszerűségeit feltáró munkája alapján.

A komoly szakmai feladatok mellett mindig jutott ideje az emberekkel foglalkozni. A térség jó szakember-ellátottsága neki volt köszönhető.

Dr. Csontos Gyula

1929–1997.

1968–75. között a *Gemenci Erdő- és Vadgazdaságnál* mint igazgató, az ártéri erdőgazdálkodás és a vadgazdálkodás, valamint a kettő érdekeinek összeegyeztetése területén ért el kiváló eredményeket.

Öt éven át, 1975-től vezette a *Fagazdaságok Országos Központját*, ahol kiemelt fontosságot kapott a gyenge adottságú területek kezelése.

Szakmai élete utolsó tíz és fél évében az erdőrendezés területén alkotott maradandót. Olyan intézményt szervezett meg, amely időtállóan tudta ellátni az erdőrendezés feladatait.

Az embert tettei alapján ítélik meg. Aki ismerte Csontos Gyulát, a rá kiszabott életutat, tudhatja, hogy olyan feladatokat is ellátott, amelyek nem tartoztak szorosan a munkájához, hanem saját erkölcsi indítatású tettek voltak ezek. Tudott példát mutatni, egész életpályájára jellemző volt a kiállás. Kollégái, ismerősei előtt többször elmondta: „Jegyezzétek meg, nincs ünnepnap és hétköznapi ember – ember van.” Ő ember volt, s bármilyen beosztásba került, becsülettel szolgálta a magyar erdészetet.

Nagyfokú szakmai elfoglaltsága mellett jutott ideje a társadalmi tevékenységre is, melyet a szakszervezetben is végzett. *Hosszú éveken át tagja volt a MEDOSZ Erdészeti Szakosztályának, majd annak vezetője lett. Több éven át a MEDOSZ elnökségének is tagja.*

Minden esetben segítette, tanította kollégáit, elsősorban arra, hogy az erdész szakmát minden szinten lehet szolgálni, de főként alázattal, tiszta erkölcsű élettel.

Közel fél évszázados odaadó, lelkes munkáját nemcsak környezete, a szakma, hanem az egész társadalom elismerte. Ezt igazolják többek között kitüntetései is. Megkapta az *Erdészet Kiváló Dolgozója*, a *Szocialista Munkáért Érdemrendet*, a *Munka Érdemrend ezüst fokozatát* és a *Magyar Köztársaság Csillagrendje* érdmet.

Csontos Gyula erdész kollégánk befejezte földi pályáját. Hirtelen halála még nehezebbé teszi az elválást. Sirjánál átgondolva, átérezve mindazt, amit ő tett, úgy érezzük, felejthetetlen embert veszítettünk el. Olyan embert, aki közel fél évszázadon át szolgálta az erdőt, az embereket, szeretett családját. Egész életútja példaként szolgálhat mindannyiunk számára.

Nyugdíjas éveiben is rendszeresen látogatta szakszervezetünket, sokat beszélgettünk a szakmai és szakszervezeti munkáról. Mindig elmondta a véleményét és mindig volt tanácsa is.

Befejezésként hadd idézzük *Halász Gábornak*, az ÁESZ főigazgatójának – az utódnak – a sírnál elmondott beszédéből a következőt:

„A jelen tünékeny, kétséges a jövő, csak az emlék átölelhető.”

Tünékeny életünkben bizvást nézhetünk abba a jövőbe, mely egy erdész számára nem kétséges.

„Az erdő örök!”

Tájékoztató

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Kiegészítő Nyugdíjpénztárának küldöttgyűlése tavasszal Budapesten tartotta éves rendes ülését, amelyen az Igazgató Tanács beszámolóját FRANK LÁSZLÓ, az IT elnöke terjesztett elő.

A beszámolót – a teljesség igénye nélkül – az alábbiakban közöljük olvasóinkkal:

– *Alapszabályunk évente egy küldöttgyűlés megtartását írja elő, amelyen ismertetjük küldötteinkkel elmúlt éves munkánk fontosabb eseményeit, illetve az elkövetkezendő év tennivalóiról közösen határozunk. Mai küldöttgyűlésünknek is ez a legfőbb célja.*

Csak emlékeztetőként mondom, hogy *legutóbb küldöttgyűlést 1996. november 26-án tartottunk. Az azóta eltelt időszak eseményei közül az alábbiakat szeretném kiemelni:*

Az Alapszabály előírja, hogy az *Igazgató Tanács* negyedévenként köteles *ülésezt*. Ennek megfelelően

1996. március 7-én	Budapest, MEDOSZ Szálló,
1996. május 31-én	Kaposvár, Somogyerdő Rt.,
1996. október 15-én	Kecskemét, KEFAG Rt.,
1996. december 4-én	Budapest, MEDOSZ Szálló

adott otthont az üléseknek. Az igazgatósági üléseken a *főlmerülő problémák* megtárgyalása mellett mindenkor meghallgattuk a *befektetéseinkről* szóló tájékoztatót és állást foglaltunk a felmerülő kérdésekben. Például a decemberi ülésen engedélyeztünk 5 millió Ft részvényvásárlást.

Külön kell szólnom az *évközi törvényváltozásról*, melynek hatásaival szintén foglalkozott az igazgatóság.

1996. áprilisában a *Parlament módosította* az Önkéntes Kölcsönös Kiegészítő Pénztárakra vonatkozó *törvényt*, majd 1996. júliusában a *pénztárak gazdálkodási szabályairól* szóló *kormányrendelet* is módosításra került.

A módosításokkal kapcsolatos *legfontosabb változások* az alábbiak:

1. A törvény bevezette az *egységes tagdíj* fogalmát, mely egyben az a minimum összeg (esetünkben 1000 Ft/hó), melyet valamennyi tagnak rendszeresen fizetni kell. A jövőben, amennyiben a tag az *egységesnél magasabb tagdíjat* vállal, az lesz a tag tagdíjfizetési kötelezettsége. Természetesen ezt a megemelt összeget részben vagy egészben a munkáltató át is vállalhatja. Fő szabály, hogy a munkáltatói hozzájárulás továbbra is egységes kell legyen.

Ezt a módosítást örömmel vettük tudomásul, és az *Alapszabályban erre vonatkozó változtatásokat elkészítettük*, és a mai küldöttgyűlésen elfogadásra javaslom. El kell azt is mondanom, hogy ezen új lehetőséggel máris több tagvállalatunk kíván élni. Jellemző megoldás a többlet tagdíj megosztása dolgozó és vállalat között, illetve a nyugdíj előtt állók megemelt összeggel történő támogatása.

Pénztárunk a többlet befektetéseket preferálni kívánja. Míg a kötelező részre továbbra is fennmarad a 92+7+1-es megosztási arány, addig a többlet vállalásnál 97%-ot kívánunk a befektetési alapba helyezni, s működési költségére 2%-ot, a likviditási alapba 1%-ot különítünk el. Ezt a megoldást is rögzítettük új Alapszabályunkban.

2. A törvény bővítette a *munkáltatói tag fogalomkörét*, mely azt jelenti, hogy a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, illetve magánvállalkozók is adhatnak munkáltatói hozzájárulást. Ez esetünkben azért érdekes, mivel így lehetőség nyílik például az *Asztalos Szövetséghez* tartozók belépésére, melyre vonatkozóan előrehaladott tárgyalásaink vannak.

3. Az egyén számára jelentős változás, hogy a korábbi jogszabályban foglaltak szélesebb értelmezést kaptak.

A *nyugdíjkorhatár* a továbbiakban *nem kizárólag az öregségi nyugdíjkorhatár elérését* jelenti, hanem annak betöltésének minősül az is, ha a pénztártag szolgálati nyugdíjban, korengedményes nyugdíjban, előnyugdíjban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, vagy növelt összegű öregségi munkaképtelenségi járadékban részesül.

Fontos továbbá, hogy a pénztártagnak már a nyugdíjkorhatár elérésekor kell *nyilatkozn* arról, hogy

a) egy összegben, vagy járadék formájában veszi igénybe a nyugdíjszolgáltatást;

b) egyéni számláján lévő összeg meghatározott részét egy összegben, a fennmaradót pedig járadék formájában veszi igénybe;

c) továbbra is tagdíjat fizet és a szolgáltatást nem veszi igénybe;

d) szünetelteti tagdíjfizetését.

Ezen nyilatkozatától viszont egy pénzügyi éven belül nem térhet el.

4. *Szerveződési elvek:* A törvénymódosítást követően *nincsenek kötelező szerveződési elvek*, megszűnt pl. a ránk is jellemző kötelező ágazati korlátozás. Ezt kihasználva került bele új alapszabályunk V. pontjába az „*országos, területi alapon szerveződő pénztár*” kitétel.

Ennek a változásnak *messzemenő következményei lehetnek*. Gondolom, mindenki előtt ismert, hogy a nyugdíjpénztárak területén igen éles konkurencia harc alakult ki.

Egyre nagyobb jelentőséggel bír az egyes pénztárak *taglétszáma, illetve tőkeereje, a hozzá tartozó kondíciókkal*. Különös jelentőséget kap ez a későbbiekben, ha az új nyugdíjrendelet értelmében a *tőkefedezeti alapon működő megtakarításokat* a már meglévő önkéntes nyugdíjpénztárak is kezelhetik. Ezért látja szükségét az igazgatóság a keretek bővítésének. Már is vannak előrehaladott tárgyalásaink kisebb létszámú pénztárakkal az egyesülés kérdésében, hiszen mind a létszám, mind a tőkeerő-növekedés javítja pénztárunk országos megítélését.

(folytatás a 11. oldalon)

KIEGÉSZÍTŐ NYUGDÍJPÉNZTÁRÁRÓL

(folytatás a 10. oldalról)

Úgy érzem, a változások leglényegesebb elemeinek ismertetését elmondtam. Szervesen ehhez a kérdéshez kapcsolódik és egyik kiemelt feladatunk a *létszámtoborzás*. Az egyébként kedvező 1996. éves mutatóink mellett ezen a területen nem tudtunk saját elvárásainknak megfelelni. Az év eleji 4000 fős taglétszámot az év végére 6000-re szerettük volna emelni. Ehhez mérten a 4822-es *zárólétszám* bizony kevés. Az elmaradás okait abban látjuk, hogy az elhúzódo nyugdíjrendelet bizonytalanságot teremt úgy a munkavállalói, mint a foglalkoztatói oldalon. Nehezítette a helyzetet a gazdasági körülmények további romlása és erdőgazdálkodási vállalatainknál a többlet elvonás. A létszámemelkedés így is 20%-os, de mindenképpen a tervezett alatt maradt. 1997-es kilátásaink kedvezőbbek. Igaz, kisebb létszámmal már egy *újabb tagvállalattal* (EKFM Kft.) jött létre munkáltatói szerződés, de jól haladnak *két nagyvállalattal*, illetve a már említett *Asztalos Szövetességgel* kötendő szerződések. Nem tűnik tehát irreálisnak az év végi 7000 fő körüli zárólétszám elérése.

A másik igen lényeges kérdés a *tőkeerő*. Már korábban is hangsúlyoztam, hogy a havi 1000 Ft-os *kötelező tagdíj* országos szinten *szérenynek* mondható. Bár az ennek működtetésére fordítandó rész az 1996. éves költségeket még fedezte, de a nagymérvű infláció 1997. évre már lényeges korlátozásokat követelt, melyről a későbbiekben szólok. Javít ugyan a helyzeten az év végi többlet befizetés, de ezek többségében esetleges volta a tervezést bizonytalanná teszi.

Örvendek, hogy egyes tagvállalataink a *kollektív szerződésben szabályozzák ezeket a kérdéseket* és esetenként tagdíjmelésben is állapodtak meg. Sajnos, az ellenkezőjére is akadt példa. Bizonyára a kellő tájékozottság hiányában a dolgozók képviselői inkább ragaszkodtak egy magasabb étkezési térítéshez – figyelembe nem véve annak jelentős, a vállalatot érintő és egyébként személyi jövedelemadót terhelő kiadását – mint a pénztár tagdíjmeléséhez, mely vállalati szinten nem TB kötelezett, s még SZJA-kedvezményt is tartalmaz. Jó lenne ezen a területen egy kicsit nagyobb felvilágosító munka, hogy az 1998. éves kollektív szerződéseknél ezek az érvek már figyelembe vehetők legyenek. Változatlanul hangsúlyozom az igazgatóság azon véleményét, hogy a továbbra is várható infláció mellett *1998-ban az 1000 Ft-os havi tagdíj kellő jelentőséggel már nem bír*.

A pénztári jellemzők harmadik, de egyáltalán nem elhanyagolható pillére a *befektetések hozama*. Az igazgatóság azon álláspontja, hogy a befektetéseket – versenyeztetés után – az általa legjobbnak vélt profi szervezetre bízta, 1996-ban beigazolódott. A Bank Austria GiroCredit kapcsolatszerének és hozzáértésének köszönhetően befektetéseink éves hozama 30%, pontosabban 29,94%. Ez mindenféleképpen meghaladja a különböző elvek alapján számított éves inflációs mértéket. Lekötött nettó eszközértékünk egyébként 117 225 314 Ft. A befektető társaság jó munkáját jellemzi egyébként, hogy az elmúlt időszak országos átlaghozama a befektetéseknél *24,5%-os WIX-index* volt. Természetesen a hatékony munka-

végzésre őket az eredménytől függő díjazásunk is ösztönzi. *Befektetéseinkről* egyébként a későbbiekben tőlük kapunk *részletes tájékoztatót*.

Az 1996. éves mérlegeredményről, a könyvvizsgálói jelentésről, illetve az EB beszámolójáról a későbbiekben hallunk. Ennek kapcsán – félve attól, hogy a sok szám között elvesz – önkritikusan kell szólnom a működési költségekről. *Sajnos az eredetileg tervezett 7%-os részbe nem tudtunk beleférni*. Fel kellett használnunk az erre törvényi lehetőséggel bíró és egyébként is hasonló célokra létrehozott 1%-os likviditási alapot. Bár úgy érezzük, hogy a legtakarékosabban próbáltunk működni, de az éves infláció és különösen az elmaradt taglétszám-emelkedés miatt kellett a likviditási alaphoz hozzányúlni. Hogy mely költségek játszottak ebben fontos szerepet, arra az 1997. éves pénzügyi terv szigorító intézkedései kapcsán részletesen is rámutatok.

Át is térek ennek a kérdésnek a tárgyalására. *Alapelvünk* továbbra is az *óvatos, biztonságos tervezés*. Ez elsődlegesen a létszámra vonatkozik, mely lényegesen határozza meg lehetőségeinket. Bár korábban 7000 fő körüli zárólétszám realitásáról beszéltem, a pénzügyi tervben mégis *6000 fős átlaglétszámmal* terveztünk. Az új alapszabály szerint a kötelező tagdíj (1000 Ft/fő) mértékére vonatkozóan fenntartjuk a korábbi megosztást, de a többlet befizetésekre a már említett 97+2+1%-os megosztást tervezzük, bízva abban, hogy ezzel tagtársainkat többlet takarékososságra tudjuk ösztönözni.

A belépési díj 1500 Ft-os mértékét változatlanul hagyjuk.

A költségcsökkentő intézkedések az alábbiak:

1. Nem javasoljuk az ügyvezető igazgató és a könyvvizsgáló illetményének emelését.
2. Kezdeményeztük a pénztár adminisztrációs munkáját végző SNL felé az éves díjtételek csökkentését. Örömmel kell elmondanom, hogy ebben a kérdésben máris sikerült lényeges kedvezmények mellett egyezségekre jutnunk.
3. Mérsékelte sikerdíj tételét befektetőnk, a GiroCredit Rt. Ígéretet kaptunk számlavezetőnkől, a Credit Lyonnais Banktól arra vonatkozóan, hogy *nem csökkentik folyószámla kamataikat*, illetve egyes banki műveletek bonyolítási költségeit is csökkenteni fogják.
4. Folyó évben beruházásokat ismét nem tervezünk és tagi kölcsönt továbbra sem folyósítunk.

Mindezekkel együtt 1997. éves pénzügyi tervünk feszített, és benne könnyebbésséget csak az okozza, ha taglétszámunk a várakozás szerint emelkedne.

Az elmúlt éves munka értékelése kapcsán mindenképpen szólnom kell azokról, akik munkánk sikerében szerepet vállaltak. Megköszönöm Sedwich Noble munkatársainak szakmai segítségét, a GiroCredit Rt. befektetésekkel kapcsolatos munkáját, a Credit Lyonnais Bank aktív szerepvállalását.

Rendkívül nagy segítség igazgatóságunk számára az *ellenőrző bizottság aktív részvétele* a munka minden területén.

Összességében úgy érzem, hogy 1996-ban *sikeres esztendőt zártunk*. Pénztárunk anyagi biztonságát úgy megerősítettük, hogy a továbblépés reális lehetősége 1997-re megerősödött, s tagtársaink biztonságban érezhetik befektetéseiket.

Kiskunsági Erdészeti és Faipari Részvénytársaság
(Kecskemét, József Attila utca 2.)

Várja Önt a szép környezetben lévő
JUNIPERUS szállodában és panzióban

Jöjjön, lásson,
érezze jól magát!

JUNIPERUS PANZIÓ

Kecskemét, Kisfái 285.

Telefon: 76/481-536, este 76/480-273

Telefax: 76/414-772

Szolgáltatásaink:

Konferenciaterem, galéria, tanfolyamok
és családi összejövetelek 80 férőhelyig
– Értékmegőrzés
– Zárt parkolóhely

Terembérlet:

– konyahasználattal/nap	45 000 Ft
– csak a terem fél napra	35 000 Ft

1997. évi áraink:

Szállásdíj:

Két ágyas, fürdőszobás szoba	3 500 Ft
Zuhanyfűlkés két ágyas szoba	3 100 Ft
Közös fürdőszobás szoba	2 600 Ft
Pótágy	900 Ft
Erdészeti dolgozóknak vendégéjszaka/fő	800 Ft

Étkeztetés:

– Turista jellegű alapárak (áfa-tartalommal)	
Reggeli	400 Ft/adag (kontinentális)
Ebéd	750 Ft/adag (három fogásos)
Vacsora	600 Ft/adag (kettő fogásos)
– Félpanzió	1 100 Ft
– Teljes panzió	1 850 Ft

Szlovák szakszervezeti ajándék a magyarországi nemzetiségi iskoláknak

A magyar és a szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves, sokoldalú kapcsolatainak egyik újabb példájának lehettünk tanúi a közelmúltban.

Az EFDSZ és az Országos Szlovák Önkormányzat meghívására *ing. Borislav Majtán*, a Szlovák Erdészeti, Faipari, Vízügyi és Papíripari Szakszervezeti Szövetség elnöke Budapestre érkezett, hogy ajándékokat adjon át a magyarországi szlovák oktatási intézményeknek.

Az ajándék főleg *oktatási segédeszközöket, könyveket, kazettákat és hanglemezeket tartalmazott, amelyek értéke meghaladja a 25 ezer szlovák koronát.*

Az EFDSZ központjában az ajándékok ünnepélyes átadása alkalmából rövid sajtótájékoztató volt, melyen megjelentek a magyar és szlovák sajtó, rádió és televízió képviselői.

A sajtótájékoztatón először *ing. Borislav Majtán*, majd *Herczeg Miklós*, az EFDSZ főtitkára és *dr. Alt Gyula*, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke tájékoztatta a szép számmal megjelent vendégeket, nemcsak a sokoldalú kapcsolatainkról, hanem a magyar-szlovák nép barátságának elmélyítése fontosságáról is.

A sajtótájékoztató elnöksége.

Balról: HERCZEG MIKLÓS, az EFDSZ főtitkára,

DR. ALT GYULA, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke,

ING. BORISLAV MAJTÁN, a Szlovák Erdészeti, Faipari, Vízügyi és Papíripari Szakszervezeti Szövetség elnöke,

ING. JERZY PRZYBYLSKI, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke

és MATA MIHÁLY, az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke.

(fotó: BÁRKÁNYI Z.)

Hírek... Hírek...

■ A földművelésügyi miniszter 1997. május 1-jei hatállyal meghatározatlan időre, helyettes államtitkári besorolással az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatói feladatainak ellátásával *Halász Gábort* bízta meg.

■ Az Országos Szlovák Önkormányzat, a Szlovák Köztársaság Nagykövetsége április végén Budapesten, ötödik alkalommal magyar és szlovák vállalkozók részvételével *tanácskozást* szervezett. A tanácskozás célja volt, hogy segítséget nyújtson a magyarországi szlovák településeken működő vállalkozók szlovákiai kapcsolatainak további kiépítésében, szélesítésében.

■ A Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács soros elnöke 1997. március 1-jétől *Dauner Márton*, az Erdészeti Hivatal elnöke, a munkavállalói oldal elnöke: *Herczeg Miklós*.

■ A NYÍRERDŐ RT. erdészei mindig kiemelt fontosságú feladatnak tekintik az *erdősítést*. Így történik ez a Nyírbátori Erdészetnél is. Bár az időjárás nem volt kedvező, ennek ellenére 82 hektáron mesterséges erdőfelújítást végeztek, 30 hektáron pedig pótolták a hiányokat. A kiváló genetikai tulajdonságú akácokat – az előírt technológiának megfelelően – sarjaztatással újítják fel, ez az idén 75 hektáron történik meg. Az ültetési anyagot a bátori erdészet a saját, Nyírmeggyesen lévő csemetekertjéből biztosította. A nevelt 650 ezer akác, nemesnyár, vöröstölgy csemete zömét az erdészet használta fel, de jutott azoknak is, akik itt akarták beszerezni a garantált minőségű szaporítóanyagot.

FEGYVER-, VADÁSZ-, HORGÁSZ- ÉS SPORTFELSZERELÉS

Kaposvár, Berzsényi u. 2.

Telefon: (82) 317-644

Nyitva tartási idő:

hétfőtől péntekig 8.30–17.00-ig

ebéidő: 12.30–13.00-ig

szombaton: 8.00–12.00-ig

Kaphatók

vadászfegyverek (golyós, sörétes)

maroklőfegyverek

gázpisztolyok

légfegyverek

A forgalmazott fegyverekhez

különböző típusú

lőszerek vásárolhatók

**Kereső- és céltávcsövek, fegyvertokok,
szíjak, vadásztáskák, hátizsákok**

**Erdész-, vadász-, lovas-, horgász-
és készruháik,
cipők, bakancsok és csizmák**

**Horgász- és sporteszközök,
kiegészítő cikkek, dísztárgyak
széles választékával,
legkedvezőbb áron állunk
tisztelt vásárlóink rendelkezésére**

A Magyarországon forgalomban lévő
bankkártyákkal fizethetnek boltunkban

Külföldi vevőinknek 25 000 Ft feletti
vásárlás esetén ÁFA-visszatérítés
lehetőségét biztosítjuk

Csanády János:

Suhognak az akácnyelű balták

*Suhognak az akácnyelű balták,
saját nagyapjukat hasogatják;
szomorú-szép, amint hars-tavasban
vén-kérgű fák dőlnek az avarba!*

*De fejüket unokáik nyújtják
már a napba – körülöttük zöld ág,
sok siheder csihatag bújik ki,
kecske szeret levelükbe csípni.*

*A gyerekkor levelét rágom
én is; ne apadjon édes álmom
idő előtt! s néha, mint süvölvény,
zöldet lengetek öreg fák dőlten!*

*De aztán, hogy fűrészpenge pörren,
s leválik a tuskó, – vén szívükben,
évgűrűik legközepén látom,
mért gyűrűzöm én is ifjúságom!*

Török vendég – magyar akác

A NYÍRERDŐ RT. nemzetközileg ismert és elismert akáctermesztése folyamatosan vonzza a külföldi szakembereket. Májusban török erdészek érkeztek, hogy tanulmányozzák az akác termesztési technológiáját. Érdeklődésük oka elsősorban abból fakad, hogy Törökországban igen nagy százalékban van mezőgazdasági művelésre alkalmatlan terület. Itt akarnak akácot telepíteni, és a legjobb példa Magyarországon kínálkozik. A NYÍRERDŐ RT. Baktalórántházi Erdészeténél tanulmányozták a technológiát, a maggyűjtés módszereit, de rendeztek számukra csemetetermesztési bemutatót is a máriapócsi kertben. Rendkívüli érdeklődést keltett a természetes és mesterséges erdőfelújítás módszertani bemutatója, valamint a fajta-összehasonlító kísérletek eredménye. A NYÍRERDŐ RT. szakemberei az országos híró nyírparasznyai akácok bemutatásával is lenyűgözték vendégeiket. Amennyiben a magyarországi tapasztalatok meggyőzik a török erdészeket, akkor a tervek szerint itteni erdészeket kérnek fel erdőtelepítési munkák koordinálására.

Szlovák szakszervezeti és gazdasági delegáció hazánkban

Szakszervezetünk meghívására a közelmúltban szlovák szakszervezeti és gazdasági delegáció látogatott el Magyarországra. A delegációt, amelynek tagja volt *Ján Novák*, *František Štulajter*, a Középszlovákiai Erdőgazdaság vezérigazgató-helyettesei, *František Suhanovsky*, a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke vezette.

A delegáció tárgyalásokat folytatott *Barta Lászlóval* és *Herczeg Miklóssal*, az EFDSZ vezetőivel, melyen áttekintették a két szakszervezet közötti több éves kapcsolatot, majd megállapodtak az ideai együttműködés részleteiben.

Szlovák barátaink ittletük alatt látogatást tettek Egerben, a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Rt.-ben, ahol *Schmotzer András* vezérigazgató mutatta be a gazdaság munkáját.

Budapesten a vendégeket fogadta *Halász Gábor*, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatója, aki tájékoztatást adott az AESZ megalakulásával kapcsolatos szervezeti felépítésről, valamint a magyar erdőrendezés helyzetéről, illetve a szolgáltatáson belül folyó tudományos projektekről.

Befejezésül a delegáció ellátogatott az Országos Szlovák Önkormányzathoz, ahol *Mata Mihály* elnökkel beszélgettek a magyarországi szlovákok helyzetéről, életéről, valamint az önkormányzat és az EFDSZ együttműködéséről.

(K. F.)

Könyvajánlás

Egy cseppnyi Magyarország

Tucatnyi szakma hivatásos képviselője fogott össze és formálta több, mint 400 oldalas nagy művé *Béni Kornél* és *Viszló Levente* kitűnő szerkesztésében az *Egy cseppnyi Magyarország* című és a Vértes hegységről szóló hézagpótló monográfiát. A könyv a Pro Vértes Természetvédelmi Közalapítvány kiadásában jelent meg 1996-ban.

Minden túlzás nélkül állíthatom, hogy a hazánk természeti értékeit bemutató könyvek sorában rangos hely illeti meg a kiadványt. Tudományos igényesség, világos stílus, szakszerűség jellemzi a könyvet. Ezenkívül egy sajátos hangulatot is áraszt. Az utóbbinak titka nem más, mint „a szerzők legnagyobb része idevaló, élete nagy részét itt élte le és a szakterületéről szóló fejezetből nemcsak tudása, hanem e tájegységhez fűződő szeretete is érződik” – olvashatjuk a monográfia előszavában. A könyv címe is igen találó. Arra utal, hogy a „Vértes sokszínű tájegysége is rendelkezik kis hazánk minden jellemzőjével” – szögezik le a szerkesztők a könyv bevezetőjében.

A monográfia tartalmában is igen sokszínű. Ismerteti a Vértes földtani és földrajzi viszonyait, növény- és állatvilágát. Részletesen foglalkozik a Vértest érintő történelemmel. Bemutatja történelmi műemlékeit, néprajzát. Rámutat a magyar irodalomban betöltött szerepére. Érdeklődésre tarthatnak számot a Vértes és környékének gazdálkodásáról szóló fejezetek; nevezetesen a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás, a vadászat és a bányászat. Figyelmet érdemelnek a Vértes turisztikai jelentőségéről és a természetvédelmével foglalkozó részek és mindezeknek a jövőbeni szerepéről megfogalmazott gondolatok.

Kiemelkedő értéke a monográfiának az egyes témakörökhöz kapcsolódó gazdag irodalomjegyzék, nemkevesebb a száznál is több remek, színes fotó.

A kitűnő monográfia végeredményben a húsz esztendő *Vértesi Tájvédelmi Körzet* munkáját, eredményeit, értékeit gyűjtötte csokorba és tette közzé. Jó szívvel ajánlom figyelmébe ezt a szép kivitelű könyvet és üzenetét mindazoknak, akiknek a „szívünkhöz szóló szépség, tiszta öröm a természet. Nemcsak tanít, nevel is.” (350. oldal.) Végül, de nem utolsósorban illesse elismerés a könyv szerzőit, szerkesztőit, akik egy sikerkönyvvel gyarapították a magyar természetvédelem irodalmát.

dr. Csötönyi József

A könyv iránt érdeklődni lehet:

VÉRTESEI TÁJVÉDELMI KÖRZET

8083 Csákvár, Széchenyi u. 2.

Telefon: (22) 345-166

Fax: (22) 345-237

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja: az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.

Felolvas kiadó: *Herczeg Miklós*, az EFDSZ ügyvezető főtárgya

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László, *Borsody István*, dr. *Csötönyi József*, *Herczeg Miklós* (elnök),
Kálmán József, *Krizsán Ferenc*, *Nemes József* (titkár)

Felolvas szerkesztő: *Krizsán Ferenc*

2500. – Váci Nyomda Kft. 97-548 o.

Felolvas vezető: *Sebestyén István* ügyvezető igazgató

A nemzeti agrárprogramhoz

A nemzeti agrárprogramról különböző helyi és országos fórumokon, különböző szervezeteknél, intézményeknél élénk vita, tanácskozás zajlott és zajlik ma is.

A nemzeti agrárprogramhoz és annak erdészeti téziseihez számoltan egyéni vélemény, javaslat is elhangzott. A sok, neves szakember közül DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF, a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) tanácsosa, az EFDSZ Híradó szerkesztőbizottságának tagja javaslatait közöljük az alábbiakban:

1. Az erdőügy a NAP-ban súlyához, szerepéhez, jelentőségéhez mértén, méltatlanul hézagos, túlságosan leegyszerűsített.

2. Az erdőügynek a NAP-ban önálló fejezetet kell biztosítani. Az erdő az agrárágazaton belül is önálló arculattal, szakmánk számos sajátossággal rendelkező ágazatként, tevékenységként jelenjen meg, amelynek nincsen más alternatívája.

3. Célszerű meghatározni a fejlesztés irányát mind a két kialakult szektorban (állami – magán). Pontosítani, hogy hol az erdő helye, szerepe.

4. A magánerdő-gazdálkodás működőképes pályára állításában a fejlesztés irányai:

- tulajdonrendezés lezárása mint alapozó munka,
- működőképes erdőbirtoknagyság meghatározása,
- társult erdőgazdálkodás és ennek formáinak támogatása (pl. szövetkezés, ez harmonizál az európai gyakorlattal),
- a szálaló üzemmód bevezetése,
- az erdő- és a vadgazdálkodás egységének biztosítása (a szétválasztás nem vezet eredményre, vesztes: az erdő!),
- erdőhöz igazított szabályozórendszer és nem fordítva. Erdőbarát pénzügyi politika!
- az erdőtulajdonlást és a fakeskedelmet *szakmai garanciákhoz* kell kötni (pl. 5 ha és ennél nagyobb erdővel rendelkező erdőtulajdonos „bizonyítvánnyal” tanúsítsa alapvető erdő-, erdőgazdálkodási ismereteit, a fakeskedő is rendelkezze szakmai ismeretekkel).

5. Erdőtelepítéshez ajánlott 4 „F”

5.1. *Felvázolni* a hosszú távú erdőtelepítési koncepciót mint alternatív földhasználatot. Pontosítani a számbajelölhető terület nagyságát.

5.2. *Felkészülni*, azaz megteremteni a kivitelezés személyi, tárgyi, szervezeti feltételeit. Ütemkészítés.

5.3. *Források* biztosítása.

5.4. *Fahozam*, azaz a várható fahozamra épülő feldolgozási kapacitás megteremtése (akár a régi „felélesztése”, vagy új kapacitás).

6. Az ültetvényerdők (agro-silvi-kultúrák) létesítésének törvényi, pénzügyi, szakmai vonatkozásainak rendezése.

7. Az erdők közcélú feladatainak (közérdekű szolgáltatásainak) tisztázása: mit kér a társadalom, mit képes nyújtani és mindez mibe kerül (pl. a fa mint nyersanyag és környezetbarát termék termelése támogatott legyen).

8. Erdészeti propaganda. Nagyon fogyatékos az általános erdőkultúránk. Számos kívánnivalót hagy maga után az erdő, a fa és az ember közötti viszony (viselkedéskultúra), nemkevésbé az erdőetika. A propaganda fő célja: az erdőkultusz és az erdőetika fejlesztése. (Pénz- és időigényes feladat.) Hangsúlyozni: az erdő több, mint nyersanyagforrás!

9. Korszerű, színvonalas erdőgazdálkodás alapja a kutatás és az oktatás. Megkülönböztetett figyelmet és támogatást érdemel mindkettő.

10. Az erdészeti szakmai értelmiség (elit) tevékenysége, felelőssége, vele szembeni elvárások.

11. Az erdőgazdálkodás szervezeti rendszere (stabil legyen).

12. Kimunkált jövőkép: Nemzeti Erdőprogram szükséges.

Kedvezményes üdülési ajánlat!

Időpont:

1997. június 1-től 1997. augusztus 30-ig turnusrendszerben.

Ellátás:

igény szerint félpanziós vagy teljes ellátás.

Elhelyezés:

2+1 vagy 2+2 ágyas fürdőszobás szállodai szobákban.

Első szolgáltatás:

vasárnap vacsora.

Utolsó szolgáltatás:

szombat reggeli (6 éj).

Egyéb szállodai szolgáltatások:

80 személyes étterem (7–22 óráig), 120 személyes rendezvényterem, tv-szoba*, biliárdterem, asztali tenisz*, könyvtár, bográcsozási lehetőség*, szalonnasütő helyek és sétautak a szállodához tartozó 1,8 hektáros parkerdőben*, szauna*, konditerem*.

Közvetlen bejárás a szomszédos strand területére (óriás csúszda, gyermekmedence, melegített vízi úszómedence), sportpályák, csónakázó tó, horgászati lehetőség (engedéllyel rendelkezőknek).

Turnusok:

6 éj félpanziós ellátással: 9 600 Ft/fő,

6 éj teljes ellátással: 11 400 Ft/fő,

tv-s szoba felár (igény szerint): 300 Ft/nap.

A mellékletben szereplő programajánlathoz (csoportos igény esetén) idegenvezető és busz szervezésével segítséget nyújtunk.

Strand Hotel

3100 Salgótarján, Tóstrand 1.

Telefon: 06 (32) 430-085

06 (32) 430-277

Fax: 06 (32) 430-837

* = szállóvendégek térítésmentesen vehetik igénybe.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

Augusztus 22–24. között az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete a Somogyi Erdészeti és Faipari Részvénytársasággal közösen „Somogyország” fővárosában – Kaposvárott – rendezte meg a II. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat.

A sportnapokra folyamatosan érkező csapatokat, amelyeknek

létszáma meghaladta a 300 főt, Csávics János, a SEFAG Rt. Szakszervezeti Bizottságának titkára, az EFDSZ Intéző Bizottságának tagja és Dávid Lajos, az Rt. munkaügyi osztályvezetője, főrendezők fogadták a sportnapoknak otthont adó Pannon Agrártudományi Egyetemen.

Az első nap délutánján pontosították a nevezéseket, bemutatták

a pályákat és a csapatvezetői megbeszélésen megtörténtek a sorsolások is.

A sportversenyekre az alábbi erdőgazdaságok, faipari üzemek és intézmények jelentkeztek, illetve vettek részt:

SEFAG Rt. (Kaposvár),
ÉSZAKERDŐ Rt. (Miskolc),
ZALAERDŐ Rt.

(Nagykanizsa),
KEFAG Rt. (Kecskemét),
NYÍRERDŐ Rt.

(Nyíregyháza),
Gyulaj Rt. (Tamási),
MEFAG Rt. (Eger),
Mecsek Erdő Rt. (Pécs),
Gemenc Rt. (Baja),
Vértesi Rt. (Tatabánya),
Kisalföldi Rt. (Győr),
Ipoly Rt.

(Balassagyarmat),
BEFAG Rt. (Keszthely),
BÁCS-FA Kft. (Jánoshalma),
VADEX Rt.

(Székesfehérvár),
Soproni TG Rt. (Sopron),
**Állami Erdészeti Szolgálat
Központ** (Budapest),

Az ünnepségen résztvevőket BÓNA JÓZSEF, a SEFAG Rt. vezérigazgatója
üdvözlölte. Mellette: HERCZEG MIKLÓS, az EFDSZ főtitkára

(folytatás a 2. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás az 1. oldalról)

**ÁESZ (Eger),
ÁESZ (Kaposvár),
ÁESZ (Budapest),
Erdészeti Tudományos Intézet (Budapest).**

Másnap reggel *Bóna József*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, mint a sportnapok házigazdája, fővédnöke üdvözölte a szép számban megjelent sportolókat és vendégeket. Külön is köszöntötte *Barta Lászlót*, az EFDSZ elnökét, *Herczeg Miklóst*, az EFDSZ főtítkárát, *Schmotzer Andrást*, az OEE elnökét, a MEFAG Rt. vezérigazgatóját, *Cserép Jánost*, a FAGOSZ elnökét, az ÉSZAKERDŐ Rt. vezérigazgatóját, *Halász Gábort*, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatóját, *Dr. Kosztika Miklós* egyetemi tanárt, a SEFAG Rt. igazgató tanácsának elnökét, *Dr. Pál Jenő* egyetemi tanárt, a rendezvénynek helyt adó PATE dékánját, *Balsay Miklóst*, a VADEX Rt. vezérigazgatóját, *Káldy Józsefet*, a Mecsek Erdő Rt. vezérigazgatóját, *Szöllősi Györgynét*, Kaposvár megyejogú város sportirodájának vezetőjét, *Frank Lászlót*, a FATE és az ERFA Nyugdíjpénztár elnökét, *dr. Führer Er-*

(folytatás a 3. oldalon)

Nagy volt a küzdelem a kosárlabda-mérkőzéseken is

A résztvevő csapatok az ünnepélyes megnyitón

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 2. oldalról)

A hölgyek a lövészversenyen is derekasan helyt álltak

A lövészet mellett a kispályás labdarúgás volt a legnépszerűbb sportág.
A győzelmet a ZALAERDŐ Rt. csapata szerezte meg

nőt, az ERTI főigazgatóját, dr. Vigh Lászlót, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT) elnökét, dr. Bánk Gábert, az Agrárokutató és Kutatási Dolgozók Szakszervezetének főtíkárá, Svajda Józsefet, az MSZOSZ Somogy Megyei Területi Szövetségének vezetőjét, dr. Galabár Emilt, a MEDOSZ Dél-dunántúli Régiójának titkárá, dr. Majtán Lajost, a szlovákiai Zseliz város delegációjának vezetőjét.

Bóna József, a 80 ezer hektár erdőterülettel rendelkező, az ország második legnagyobb erdőgazdaságának vezérigazgatója üdvözlő szavai után felkérte dr. Kosztika Miklóst, hogy a rendező SEFAG Rt. részéről, Herczeg Miklóst, az EFDSZ főtíkárá, a sportnapok védnökét, a rendezvény megnyitására.

A főtíkárnak megnyitójában szintén meleg szeretettel üdvözölte a sportnapok valamennyi résztvevőjét, a versenyzőket, a gazdaságok-intézmények vezetőit. Külön tisztelettel köszöntötte a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnökét, František Suhanovskyt, Vojtech Kryakot, Ján Loderert, a két alelnököt és Anton Bystroň titkárt, valamint a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének alelnökét, Wankiewicz Wiesław urat és a küldöttség tagjait: Tomasz Olenderekét, Dariusz Rymaszewskit, Cezary Bekert, akik nemcsak vendégként, hanem aktív versenyzőként is megtisztelték rendezvényünket.

(folytatás a 4. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 3. oldalról)

A főtitkár a továbbiakban elmondta, hogy a közel 10 ezer taglétszámú szakszervezetünk életében olyan körülmények alakultak ki, amikor megfelelő előkészítő, szervező munka eredményeként az

Asztalitenisben is jeleskedtek a női versenyzők

A sakkban minden lépés nagy figyelmet igényel

idén már második alkalommal megrendezhetjük a sportnapokat. A sportmozgalom is a szakszervezeti életnek, munkának szerves része, ilyenkor is alkalom van egymást még jobban megismerni, baráti kapcsolatokat kialakítani.

A mostani, második alkalommal öt sportágban: *lövészet, sakk, asztalitenisz, kispályás labdarúgás* és *kosárlabda* mérhetik össze tudásukat a versenyzők. A későbbi években az igényeknek megfelelően bővíteni lehet a versenyszámokat.

Herczeg Miklós a versenyzőknek sportszerű vetélkedést, a vendégeknek jó szórakozást, szurkolást kívánva a sportnapokat megnyitotta.

Az ünnepélyes megnyitótól estig a főiskola különböző létesítményeiben zajlottak a versenyek, igen jó hangulatban és ragyogó időben. A sportolók lelkes, fegyelmezett versenyében, a rendezők pontos, szakszerű irányításával igen szép eredmények születtek. A szombati nap színvonalas kultúrműsorral, vacsorával és baráti beszélgetéssel zárult.

Vasárnap reggeli után került sor a nagy érdeklődéssel várt eredményhirdetésre. A résztvevő csapatok ugyanolyan szépen és fegyelmezettten vonultak be, mint a megnyitó ünnepségen.

Bóna József megnyitója után *Dávid Lajos*, a versenybizottság vezetője részletesen ismertette a sportágakban elért eredményeket, egyéni és csapat kategóriában.

(folytatás az 5. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 4. oldalról)

BÓNA JÓZSEF a díjakat adja át a legjobb eredményeket elérő csapatok képviselőinek. A képen **KOCSIS JÓZSEF**, az ÉSZAKERDŐ Rt. szb-tűkára veszi át a díjat

A résztvevők egy csoportja az egyetem parkjában (Fotók: DETRICH MIKLÓS)

A nyertes versenyzőknek a különböző értékes díjakat **Bóna József, Herczeg Miklós, Schmotzer András, dr. Vigh László, Barta László és Frank László** adták át.

Herczeg Miklós, az EFDSZ főtitkára a díjak átadása után megköszönte mindenkinek a részvételt, a versenyzőknek a sportszerű versenyzést, a szakszervezeti tisztségviselőknek lelkes szervező munkáját, a gazdasági vezetők erkölcsi és anyagi támogatását.

Külön köszönetét fejezte ki a SEFAG Rt. vezérigazgatójának és minden munkatársának irányító, szervező tevékenységéért. *Az idei sportnapokkal – mondotta a továbbiakban – megtettük az újabb lépéseket és reméljük, hogy sportmozgalmunk nemcsak elindult, hanem egyre jobban kibontakozik és szakszervezetünk a két év tapasztalatainak birtokában a jövőben még több és sikeresebb eredményekről számolhat be.*

Ezután **Cserép János**, az ÉSZAKERDŐ Rt. vezérigazgatója, a FAGOSZ elnöke lépett a mikrofon elé és bejelentette, hogy 1998-ban az ÉSZAKERDŐ Rt. szeretné megrendezni a sportnapokat, melyre szeretettel és tisztelettel minden jelenlévőt meghív. Tehát a III. Országos Erdészeti és Faipari Dolgozók Sportnapjait jövőre Miskolcon rendezik meg.

A kaposvári rendezvény a Himnusz eléneklésével ért véget.

(K. F.)

II. Országos Sportnapok, Kaposvár

LÖVÉSZET

Férfi

Sorszám	Név	Csapat	Köregység		Össz kör	Helyezés	Egyéni pont
			25 m	50 m			
1.	Laurcza István	SEFAG Rt. III.	66	78	144	1	7
2.	Rapatyi Rezső	ÁESZ Kaposvár	67	76	143	2	5
3.	Rimaszécsi László	ÉSZAKERDŐ Rt.	64	75	139	3	4
4.	Kovács Endre	ZEFAG Rt.	66	72	138	4	3
5.	Dobó Béla	ZEFAG Rt.	63	75	138	5	3
6.	Maár Gyula	VADEX Rt.	65	70	135	6	1

LÖVÉSZET

Férfi csapat

Csapat neve	Kör	Helyezés	Csapat pont
SEFAG Rt. III.	408	1	12
ÁESZ Kaposvár	401	2	10
ZEFAG Rt.	374	3	8
Gyulaj Rt.	365	4	6
MEFAG Rt. Pécs	364	5	4
ÉSZAKERDŐ Rt.	350	6	2

LÖVÉSZET

Női

Sorszám	Név	Csapat	Köregység		Össz kör	Helyezés	Egyéni pont
			25 m	50 m			
1.	Varga Józsefné	ÉSZAKERDŐ Rt.	53	62	115	1	7
2.	Fejes Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	43	64	107	2	5
3.	Merczel Istvánné	SEFAG Rt. I.	40	35	75	3	4
4.	Math Imréné	MEFAG Rt. Eger	16	50	66	4	3
5.	Máténé N. Csilla	SEFAG Rt. III.	17	48	65	5	2
6.	Szoboszlai Tiborné	ÉSZAKERDŐ Rt.	16	49	65	6	2

LÖVÉSZET

Női csapat

Csapat neve	Kör	Helyezés	Csapat pont
ÉSZAKERDŐ Rt.	287	1	14
SEFAG Rt. I.	144	2	12
MEFAG Rt. Eger	136	3	10
SEFAG Rt. II.	98	4	8
NYÍRERDŐ Rt.	65	5	6
SEFAG Rt. III.	65	6	4

II. Országos Sportnapok, Kaposvár

LABDARÚGÁS végeredmény

	Csapat neve	Helyezés	Csapat pont
1.	ZALAERDŐ Rt. Nagykanizsa	1	14
2.	BACS-FA Kft. Jánoshalma	2	10
3.	KEFAG Rt. Kécskemét	3	8
4.	MEFAG Rt. Pécs	4	6

A torna legjobb játékosa:

FARSANG ZOLTÁN

ZALAERDŐ Rt.

A torna legjobb kapusa:

KOCSMÁROS ATTILA

ZALAERDŐ Rt.

ASZTALITENISZ

Férfi egyéni

	Név	Csapat	Helyezés	Egyéni pont
1.	Márton János	SEFAG Rt.	1	7
2.	Lantos Ernő	SEFAG Rt.	2	5
3.	Nagy László	ÉSZAKERDŐ Rt.	3	4
4.	Daróczi Péter	IPOLYERDŐ Rt.	4	3
5.	Androvitz Zoltán	SEFAG Rt.	5	2
6.	Abonyi László	ÉSZAKERDŐ Rt.	6	1

ASZTALITENISZ

Férfi páros

	Név	Csapat	Helyezés	Csapat pont
1.	Lantos-Márton	SEFAG Rt. I.	1	7
2.	Nagy-Abonyi	ÉSZAKERDŐ Rt.	2	5
3.	Guth-Daróczi	IPOLYERDŐ Rt.	3	4
4.	Androvitz-Várhegyi	SEFAG Rt.	4	3
5.	Dr. Boda-Mikropulo	ERTI	5	2
6.	Szabó-Ferencz	KEFAG Rt.	6	1

ASZTALITENISZ

Női egyéni

	Név	Csapat	Helyezés	Egyéni pont
1.	Szabados Idikó	ERTI	1	7
2.	Borovszkyné K. Cs.	SEFAG Rt.	2	5
3.	Androvitz Zsóka	SEFAG Rt.	3	4
4.	Szima Györgyné	IPOLYERDŐ Rt.	4	3
5.	Wurm Csilla	ERTI	5	2
6.	Szántó Péterné	ERTI	6	1

ASZTALITENISZ

Női páros

	Név	Csapat	Helyezés	Csapat pont
1.	Szabados-Wurm	ERTI	1	14
2.	Borovszkyné-Androvitz	SEFAG Rt. I.	2	10
3.	Szimané-Komoróczyne I. O.	IPOLYERDŐ Rt. I.	3	8
4.	Földesiné-Grassalkovicsné	ÉSZAKERDŐ Rt.	4	6
5.	Fisli-Fisliné	SEFAG Rt. II.	5	4
6.	Komoróczyne K. A.-Komoróczyne P. P.	IPOLYERDŐ Rt. II.	6	2

II. Országos Sportnapok, Kaposvár

KOSÁRLABDA

	Csapat neve	1	2	3	4	5	Helyezés	Csapat pont
1.	VADEX Rt.		53-15	41-19	27-38	39-5	2	10
2.	Kisalföldi Rt.	15-53		26-34	18-48	25-14	4	6
3.	Vértesi Rt.	19-41	34-26		30-61	29-11	3	8
4.	SEFAG Rt.	38-27	48-18	61-30		58-2	1	14
5.	ÉSZAKERDŐ Rt.	5-39	14-25	11-29	2-58		5	4

Végeredmény

1. SEFAG Rt.
2. VADEX Rt.
3. Vértesi Rt.
4. Kisalföldi Rt.
5. ÉSZAKERDŐ Rt.

A torna legjobb játékosa: **DR. SZÉLES ATTILA** (Vértesi Rt.)

A torna legeredményesebb játékosa: **MAROSI PÉTER** (SEFAG Rt.) **83 pont**

SAKK

Férfi

	Név	Csapat	Helyezés, egyéni	Pontszám, egyéni
1.	Németh József	ZEFAG Rt.	1	7
2.	Papp Nándor	ZEFAG Rt.	2	5
3.	Pöhle József	KEFAG Rt.	3	4
4.	Palotás Károly	SEFAG Rt.	4	3
5.	ifj. Varga Tibor	ÉSZAKERDŐ Rt.	5	2
6.	Waszner Károly	Gemenc Rt.	6	1

SAKK

Férfi csapatverseny

Helyezés	Csapat	Csapat pont
1	Lengyel	
2	ZEFAG Rt.	14
3	SEFAG Rt.	10
4	KEFAG Rt.	8
5	ÁESZ, Kaposvár	6
6	ÉSZAKERDŐ Rt.	4

SAKK

Női

	Név	Csapat	Helyezés, egyéni	Pontszám, egyéni
1.	Madarászné Herbert Piroska	SEFAG Rt.	1	7
2.	Elekes Éva	ÉSZAKERDŐ Rt.	2	5
3.	Sebők Mária	SEFAG Rt.	3	4
4.	Kriston Ferencné	ÉSZAKERDŐ Rt.	4	3
5.	Zsíros Istvánné	SEFAG Rt.	5	2
6.	Galvácsné Kertész Viktória	ÉSZAKERDŐ Rt.	6	1

SAKK

Női csapatverseny

Helyezés	Csapat	Csapat pont
1	SEFAG Rt.	14
2	ÉSZAKERDŐ Rt.	10

ÖSSZETETT PONTVERSENY EREDMÉNYE

1. SEFAG Rt.	160 pont
2. ÉSZAKERDŐ Rt.	83 pont
3. ZALAERDŐ Rt.	54 pont
4. ERTI	28 pont
5. Ipoly Rt.	26 pont
6. KEFAG Rt.	22 pont

Az Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűléséről

Az idei vándorgyűlést az *Országos Erdészeti Egyesület* és az *Ipoly Rt.* rendezte meg Palóctáj központjában, *Balassagyarmaton*.

Az eseményt *Goldperger András*, az *Ipoly Rt.* szakszervezeti bizottságának elnöke nyitotta meg, majd *Kondor Endre* vezérigazgató mint házigazda köszöntötte az egész ország területéről érkezett szakmabelieket, valamint a bel- és külföldi vendégeket.

Schmotzer András, az OEE elnöke megnyitójában eredményes, hasznos munkát kívánt az erdész társadalmat érintő, a szakmai véleményeket egyeztető, az emberi-baráti kapcsolatokat is elmélyítő vándorgyűlésnek.

Az elnöki megnyitó után *dr. Szikra Dezső*, az OEE főtitkára megtartotta az egyesület beszámolóját. A főtitkári beszámoló után *dr. Anda István*, az ellenőrző bizottság elnöke tett jelentést a közgyűlésnek. A két beszámolót számos hozzászólás követte, majd a közgyűlés a főtitkári beszámolót egyhangúlag, az ellenőrző bizottság jelentését 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Ezek után került sor a már hagyományossá vált erdész kitüntetések átadására.

EGYESÜLETI KITÜNTETÉSEK

Az 1997. évi Bedő- és Kaán-díjak

Az Országos Erdészeti Egyesület választmánya a magyar erdőgazdaság fejlesztése és az egyesület érdekében kifejtett kimagasló munkásságáért

BEDŐ ALBERT-EMLÉKÉRMET adományozta:

Dr. Papp Tivadar erdőmérnöknek,
Zorván Györgyné erdőmérnöknek,
Racskó Ottó erdőszeknikusnak.

KAÁN KÁROLY-EMLÉKÉRMET kaptak:

Major Sándor erdőszeknikus,
Szódi István erdőszeknikus,
Wagner Tibor erdőmérnök.

ELISMERŐ OKLEVELET kaptak:

Ág Miklós, Bodor László, dr. Horváth Béla, Kis János, Kocsis Mihály, Kondor Endre, Mester László, Oláh Tibor, Posgay Attila, Szaszko Istvánné, Takács Zoltán, Telegdy Pál, dr. Tompa Károly, dr. Tóth Béla, Varga Tibor.

Az OEE által adományozott kitüntetések átadása után *Kondor Endre*, az *Ipoly Rt.* vezérigazgatója az erdőgazdaság által alapított „*Ipolyvidéki Erdőkért*” oklevelet nyújtott át a gazdaság tíz dolgozójának.

Az EFDSZ nevében szívből gratulálunk minden kittedettnek és további sikeres munkát, jó egészséget kívánunk.

A közgyűlés – melyen bejelentették, hogy a jövő évi vándorgyűlés *Nagykanizsán* lesz – *Schmotzer Andrásnak*, az OEE elnökének, a közgyűlést értékelő szavaival és az erdész himnusz eléneklésével ért véget.

ERDÉSZEK- ÚJSÁGÍRÓK TALÁLKOZÓJA

Az erdőgazdálkodás és a közvélemény volt a témája annak a közelmúltban tartott erdész-újságíró találkozónak, melynek házigazdája a SEFAG Rt. volt. A két-napos tanácskozáson részt vettek: *Bóna József*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, *Pintér Ottó* termelési vezérigazgató-helyettes, *Dobó István*, a Pilisi Parkerdész Rt. vezérigazgatója, *Tóth Béla*, az EKFM Kft. ügyvezető igazgatója, míg a sajtó részéről: *Pais Judit* (Falurádió), *Nyerges Éva* (Hírfa), *Pápai Gábor* (Erdészeti Lapok), *Nemecz Ferenc* (ZALAERDŐ), *Fónagy István* (Profi-Erfa), *Detrich Miklós* (Fagazdasági Híradó), *Viniczai Sándor* (Erdőgazdaság és Faipar) és *Krizsán Ferenc* (Erdészeti és Faipari Híradó).

Az igen értékes szakmai megbeszélésen a jelenlévők sajnálattal állapították meg, hogy a nemzetgazdaság szempontjából is, de különösen a szakmával foglalkozók és az itt foglalkoztatottak számára is igen fontos ágazat, tevékenység, mind a sajtó, mind a nagyközönség számára nagyrészt ismeretlen, megítélése a fontosságától, súlyától messze elmaradt.

A jelenlévők egybehangzóan megállapították, hogy a kialakult kép megváltoztatása csak igen következetes, szakmailag megalapozott, szervezett PR tevékenység segítségével lehetséges. Együttal elhatározták, hogy első lépésként egymás között folyamatos és rendszeres információs cserét biztosítanak és hasonlóan szervezett személyes találkozások rendszeres megtartásával igyekeznek a szakmai egységet, összehangoltságot elősegíteni. Továbbá megállapodtak abban is, hogy a szakma ismertségének, elismertségének javítása érdekében több kezdeményezést, javaslatot tesznek az illetékesek felé.

Ilyen például: az ágazati irányításban egy „hivatásos” PR szakember alkalmazása, a FAGOSZ által kezdeményezett „Erdő és Fa” PR program sajtó által való támogatása, az erdőgazdaságoknál meghívott marketing szakemberek hálózatának kiépítése, s nem utolsósorban a szakemberképzésben, illetve -kiválasztásban el kell érni, hogy az erdész szakma a sajtó számára is felkészített szakembereket biztosítson, akik a szakmát a sajtóban képviselni, megjeleníteni képesek.

CÍMSZAVAK A 21. SZÁZAD ERDÉSZETE MARGÓJÁRA

Misszió a szakszerűségért

Az erdők privatizációjával sérült a szakszerűség, csorbát szenvedett a szakmai tisztesség. Hiányukat sebzett erdők jelzik. A nemkívánatos jelenség mögött egyrészt szakképzetlen vállalkozók, másrészt a fapiacra (ha a mostani helyzet egyáltalán fapiacnak nevezhető) megjelent nagyszámú fakeszkereskedők állnak. Az utóbbiak felkészültsége, etikai magatartása nem egy esetben számos kívánnivalót hagy maga után.

Szaktudás fontos feladata – nevezhetnénk szakmai misszióknak is – a szakszerűség, a szakmai tisztesség megvalósítása erdeinkben. Érték legyen a szaktudás, a szakszerűség!

Szakértelmiség – szakmai elit

A szakértelmiséget sokkolta a tulajdonváltás, kudarcként élte meg, visszahúzódott. A jövőben szakértelmiségi szerepkörére tekintettel – az erdő érdekében – aktív közéleti szerepet kell vállalnia, a kihívásokra szakmai választ adnia. Hivatása, az erdő iránti elkötelezettsége és felkészültsége erre a feladatkörre predestinálja.

A 21. századba mutató kezdeményezésnek minősítem az MTA Erdészeti Bizottságának, az „Erdészettudományi Kerekasztal”-nak mint az erdészeti szakmai elit fórumának létrehozását, működését. Az „Erdészettudományi Kerekasztal”-t akár egy „kis erdészeti akadémiának” is nevezhetnénk. Az erdészeti szakértelmiség nagyszerű, a 20. századot lezáró vállalkozása lenne „A magyar erdészet a 21. század küszöbén” című könyv megírása, megjelentetése. Szűklátókörű bürokratizmus és kicsinyesség nem lehet akadályozója az említett és tiszteletreméltó kezdeményezésnek.

Erdőkultusz

„Gondoskodnunk kell, hogy már az iskolában megszeretessük az ország népével a fát és az erdőt. Megismertessük annak nagy közgazdasági jelentőségével s ezúton, valamint egyéb társa-

dalmi akcióval biztosítsuk hazánk lakosságában az erdő megbecsülését és az erdőnek azt a kultuszát, amely például német földön a gazdasági boldogulásnak olyan fontos tényezője lett” – írta Kaán Károly a mindmáig ható, „Erdőgazdaságpolitikai kérdések” című művében. A 21. század erdészeteinek fontos feladatát képezi az erdőkultusz fejlesztése. Közre kell működnie a fejlesztésre irányuló társadalmi akciókban, mert Magyarországon kétségbeesetten alacsony színvonalú a fák és az erdő kultusza!

Alaptörvények üzenete és az erdész szerepe

A múlt esztendőben – a század alkonyán – megszületett három fontos alaptörvényünk, sorrendben a természet védelméről, az erdőről és az erdő védelméről, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvények. Számos olyan üzenet is rejlik bennük, hogy a természetvédő, a vadász számára az erdész az erdőben – hivatásának életereiben – úgy mond „persona non grata”, azaz nemkívánatos személlyé vált. Ki kell az erdőből szorítani! Az erdésznek hozzájuk kell igazodni. Remélem, a 21. század erdészeteiben pálfordulás következik be. A természetvédő, a vadász és sokan mások az erdőben az erdészhez igazodnak. Az erdőben az erdésznek van és lehet meghatározó szerepe, másként szólva: primátusa. Ez nem lehet másként, nem képezheti vita, akár alkudozás tárgyát. Mindemellett az erdésznek az erdő gazdájának is lennie kell. Ma erdeink inkább a gazdáltság benyomását kel-
tik.

Mi biztosítja szakmánk fennmaradását?

„A 21. század elején szakmánk nagy feladata lesz a mezőgazdasági művelés alól kikerült területek fás növényzettel való betelepítése, új erdőterületek létesítése... Ez biztosítja szakmánknak a 21. században való fennmaradását és megerősödését” – olvashatjuk az „AGRO-21” Füzetek 1995. évi 7. számában.

A fennmaradás másik fontos tényezője, hogy a 21. században az erdészet élén a feladatokra alkalmas, nagy felkészültségű, nem középszerű, nem kisstílusú, nem súlytalan, hanem kaáni formátumú erdészpolitikus szakemberek álljanak!

Fontosnak tartom továbbá, hogy a mai – sok gazda helyett – egy gazdája legyen az erdészetnek. És végül, de nem utolsósorban, a szakma érdeke, hogy működőképes pályára kerüljön a magántulajdonra épült erdőgazdálkodás.

Szövetkezésről

A társas erdőkezelés arra a filozófiára épül, hogy a néhány hektáros erdőtulajdonosok csak akkor tudnak fennmaradni, ha társulnak, szövetkeznek. Egy nemrég megjelent tanulmányban olvastam, hogy „A szövetkezés... újabbkori térhódítása az Európai Unió országaiban feltétlenül a jövő évezredbe mutat. Nem véletlenül mondják az Európai Unióban, hogy a szövetkezés a demokrácia iskolája.” Megjegyezni kívánom, hogy gróf Széchenyi István és Kaán Károly a szövetkezés eszméjének szószólói voltak. Kaán Károly az erdőgazdasági szövetkezetek szervezéséről írt 90 évvel ezelőtt az Erdészeti Lapokban.

Az előbbieken néhány címszavat említettem. A szavak elkopnak, ha nem töltjük meg tartalommal. A 21. század karnyújtásnyira van tőlünk. Már ma induljunk el valóra váltani vállalt álminkat. A jövő iránti reményemet – az erdő hivatásos munkásként – az ókori bölcsességirodalom egyik könyvében olvasható üzenetere és biztatására építem:

„Még a fának is van reménysege,
ha kívágyák, újból kihajt,
és nem fogynak el hajtásai.
Még ha elvénül is a földben gyökere,
ha elhal is a porban csonkjá,
a víz illatától kihajt,
ágakat hoz, mint a csemete.”

(Jób, 14. 7–9.)

Ha a fának is van reménysege, mennyivel inkább lehet a 21. századba tekintő, oda induló, nagy feladatokra hivatott erdészének is!

Dr. Csötönyi József

Arany János

KIES ŐSZ

*Még nem hallom a pacstírtát,
Mely tavasziól zengve hírt ád,
S égbe fúrja énekét;
A nap, a föld édes-ketten
Nem mulatnak önfeledten,
Váltva csókjuk melegét.*

*Ősz ez! ősz ez!... mind hiába
Tűz virágot gyér hajába,
Színli csalfán a tavaszt;
A mezőt bár hogy' ruházza:
Szébb időnek rémes váza –
Közte sárgul a haraszt.*

*Zöld az erdők lombja bátor,
Fénylik este a mennysátor:
Van hiány már fönn és lenn;
Csillag és lomb egyre ritka:
Őszi hullás fájó titka
Rezgi által csöndesen.*

*Hasztalan, hogy új virágba
Borul ismét a fa ága,
S új szerelmet ünnepel:
Kit vidítson meddő éke?
Egy fuvallás... azzal vége:
Váltja szemfödő lepel.*

*Óh, ne bizzunk e varázssra:
Kész anyag gyűl hervadásra,
Az enyészlet gazdagul;
Fű-fa zöldje azért' hajt csak
Hogy, mit sírva megsohajtsak,
Több legyen majd, ha lehull.*

*Mit remegsz? él, bár lekötve
Szunnyad olykor téli nedve,
Természetben nincs halál;
Nyugalom csak mély alélta,
– Mindig új az ősi példa –
A mi rég volt, most is áll.*

*És ha jó sugár, mely csábit
S el-elrugja csalvirágit:
Termő-elve ép marad;
Legjavából nem fecsére, –
S mely gyümölcsöt ápol, érlel,
Ád az Isten új nyarat!*

Gyermeküdülés a Szlovák Köztársaságban

A magyar és a szlovák erdészeti szakszervezetek közötti több éves baráti kapcsolatok eredményeként ebben az évben is – immár negyedszer – szerveztük meg a magyar erdőgazdaságokban, faipari üzemekben, erdő-felügyelőségeknél és más költségvetési intézményeknél dolgozók általános iskolás korú gyermekeinek nyári üdültetését a Szlovák Köztársaságban.

A gyönyörű fekvésű BESZTERCEBÁNYA melletti TAJOVBAN az idén közel 60 magyar gyerek üdült, míg a szlovák gyerekek a SZIGLIGETI MEDOSZ GYERMEKÜDÜLŐBEN töltötték 14 napot. A minden tekintetben nagyszerűen sikerült gyermeküdültetésről az alábbi rövid írásban tájékoztatjuk tagságunkat, a szülőket és lapunk valamennyi olvasóját.

Vidám két hét

Hiába minden, a tanév is hamar elrepült – főleg így utólag – és új nyár jött, új táborral.

Július 15-én délután 54 vidám gyerek indult el nagy lelkesedéssel *Tajovba*.

Bár a tábori programok a napsütésre alapozódtak, a szünni nem akaró eső sem tudott jókedvünknek gátat szabni. Kirándulásokban és egyéb programokban az idén sem szűkölködtünk.

Az első reggelen, amikor a Nap még ragyogott, hagyományainkhoz híven ünnepélyes tábornyitót tartottunk, melynek keretében a szlovák vendéglátók nevében köszöntötték a táborlakókat.

Ezután felfedező körútra indultunk a környéken, majd megtartottuk az ismerkedési estét. Idén ennek külön jelentősége volt, hiszen *Dabas-Sáriból* egy nagy csoport, velünk egykorú fiatal volt velünk a táborban.

A második reggelen már olyan érzéssel ébredtünk, mintha napok óta táborlakók lennénk. Helyére került a tábori hirdetőtábla, amit estére a rajzverseny legszebb alkotásai is díszítettek.

Bár az időjárás egyre romlott, problémát mégsem tudott okozni, mert a játékos vetélkedőket, sportversenyeket az ebédelőben meg tudtuk rendezni. Nagy sikert aratott a „Kérdezz – felelek” játék, és persze a humornak is helyet kellett adni. Hatalmas nevetések közepette ismert reklámokat, filmsorozatokot parodizáltak a csapatok, vicces indulót, verseket és történeteket írtak, majd azon versenyeztek, hogy adott időn belül ki tud több ruhadarabot magára venni.

Hasonló jellegű volt a „Fele sem igaz” játék, amikor lehetetlen kérdésekre kellett még lehetetlenebb válaszokat találni.

A lábszépségversenyen aztán lehetett találgatni, ki rejtőzik a lepedő mögött, melyik kinek a lába. Nem úgy a Mr. és Ms. Tajov választáson, amikor a versenyzők már arcukat is megmutatva, büszkén vonultak fel (a bátrabbak még fürdőruhában is), hogy minél több szavazatot gyűjtsenek.

Aztán a Nap is előbújt egyre hosszabb időre és csak úgy vonzott minket a szabadba. Kirándulni mentünk *Zólyomba*, ahol a városnézés mellett a várat is megtekintettük, ami kívülről már önmagában is látványosság, de mi a belső kiállításra is kíváncsiak voltunk.

(folytatás a 13. oldalon)

Az üdülés résztvevői az étteremben várják a jóízű, bőséges vacsorát

Gyermeküdülés a Szlovák Köztársaságban

(folytatás a 12. oldalról)

Egy másik verőfényes napon pedig a tábor egyik, talán legérdekesebb programjának számított, amikor *Feketebalogon* közel két órát utaztunk az erdei kisvasúton.

Természetesen volt *besztercebányai kirándulás* is. A „visszajárók” csodálkozva tapasztalták, hogy évről évre mennyit szépül a város.

Volt túra is, rövidebb, hosszabb, kellemes és fárasztó, mikor hogy bírtuk.

A Ms. Tajov nyertesei és különdíjasai

A boldog tábori házaspárok (fotók: a szerző)

És hogyan is lehetne egy tábor igazi, ha nincs tábortűz? Erre is sort kerítettünk, sőt egy csendesebb estén még kolbászt is sütöttünk.

Persze a népszerű disco sem maradhatott el. *D. J. Henrich* nagy lelkesedéssel szolgáltatva a jobbnál jobb zenét, mi pedig kedvünk szerint kifulladásig táncolhattunk.

A tajovi hagyományokhoz híven hosszas készülődések és szűgyenlős leánykérések után megtartottuk a tábori esküvőt. Az apró párok az igazi nászindulóra vonultak a tábori lelkész elé, hogy az ünnepi beszéd után örök tábori-hűséget fogadjanak egymásnak.

Aztán sajnos elérkezett a búcsúest ideje. A két hatalmas – és milyen finom – torta percek alatt elfogyott. A jókedvet már a szomorkodás, a búcsú fájó érzése váltotta fel.

Ennyi program mellett nem csoda, hogy ilyen gyorsan elrepült ez a két hét.

Az idei tajovi tábor is sikeresnek bizonyult, amit sokban segített vendéglátóink kedves hozzáállása, *Evaldó Simonutti* úr (a Hotel Lesák vezetője) segítőkészsége és kifogyhatatlannak tűnő türelme, *František Suchanovsky* úr (a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke) gondoskodása.

A tábor mostanra, a nyár elteltével már csak egy emlék, de olyan, ami reméljük, a jövő nyárig elkísér minket. És akkor újra, ugyanilyen lelkesedéssel indulhatunk ismét táborozni, mert mi nem felejtjük el, hogy Tajovban a köszönés csak így hangzik: „*Jövőre, Veled, Ugyanitt!*”

(– hsz –)

Egy pályázat margójára

AZ ERDŐ SZEREPE ÉLETÜNKBEN

Nemrégiben soproni kollégámmal beszélgettem, s a hivatalos mondanivalók befejeztével, mintegy zárásképpen hangjával belemosolyogva a telefonba... és képzel, a lányom!...

Nos, mit követett el a 12 éves Göde Gabriella, azt az alábbiakban közreadjuk.

Bevezetőként annyit: a Föld napja alkalmából pályázatot írtak ki Sopronban általános iskolás korú gyerekek számára, „Az erdő szerepe életünkben” címmel. Aki elolvassa ezt a díjazott művet, joggal bizakodhat benne, hogy amíg ilyen gyerekeink, unokáink vannak, van remény a Föld pusztulásának megállításában. De nekünk, felnőtteknek kell a figyelmüket felhívni a szépség meglátására, környezetünk gondozására. És innen már csak egy lépés...?

Az erdő szerepe életünkben

Régen történt, nagyon régen, de ahogy most visszaemlékezem rá, első osztályos voltam, éppen a betűkkel ismerkedtem, amikor szüleimmel egy szombat délután kirándulni indultunk. Nem ez volt az első eset, mert szinte kicsi gyerekkoramtól kezdve szabadidős programként az erdőjárás volt legkedvesebb időtöltésünk. Kiszakadva a város forgatagából, egyre magasabbra értünk fel a szerpentinén. Mellettünk hatalmas lombú fák, az erdő szélén az őszi kikerics lila virága, mint szőnyeg terült el. Aztán óriási fenyők álltak árként, sűrűn egymás mellett, majd hirtelen egy tisztásra értünk. Ott állt egy hatalmas fatörzs, rajta egy tábla, ezzel a verssel:

Az erdő fohásza

Vándor, ki elhaladsz mellettem, ne emelj rám kezet!
En vagyok tűzhelyed meleg, hideg téli éjszakákon,
En vagyok tornácod barátságos fedele,
melynek árnyékába menekülsz a tűző Nap elől,
hogy gyümölcsöm alissa szomjaidat.
En vagyok a gerenda, mely házad tartja,
En vagyok asztalod lapja,
En vagyok az ágy, amelyben fekszel,
a deszka, melyből csónakodat építed.
En vagyok a házad ajtaja, bölcsőd fája... koporsód fedele.
Vándor, ki elmegy mellettem, hallgasd a kérésemet!
Ne hánth!

Meg akartam mutatni, hogy már tudok olvasni, ezért apa magasra emelt, s lassan betűzni kezdtem a verset. Akkor még nem értettem belőle sok mindent. Legjobban az utolsó sor ragadott meg, s azt már tudtam, hogy nem szabad letörni az ágakat, leszakítani a védett virágokat.

Most újraolvasva a verset, felidéződött bennem a gyermekkori élmény, s jobban értem már, mit is mond ez nekem, nekünk, embereknek. Mi is az erdő szerepe életünkben? Az élet első pillanatától kezdve kapcsolatban vagyunk a fával, az erdővel, bölcsőnk, ágyunk, asztalunk, munkaeszközünk, házunk fedele, tűzhelyünk melegét adja. És ezen kívül mennyi mindent még! Örömet ad mindazoknak, akik kora tavasztól késő őszig benne lelik szórakozásukat, s járják az erdőt, figyelve az évszakok váltakozásával az erdő, a természet változásait.

„Hatalmas tengelyén a föld
... szállnak a fűrek és a fák
... farag a világ, rajta hát!”

Pihenést, megnyugvást, feltöltődést ad a mindennapok nehéz munkája után.

Változatosságot, mely gyönyörködtet, s ezt az évszakok ezerszínű változása, s a benne való sok szépség adja az embernek. A hosszú téli álomból ébredő természet ezer csodával, madárdallal, kéklő ibolyával, pattanó rügyekkel, enyheszellővel, ragyogó napsugárral vár bennünket. Itt a tavasz!

Ilyenkor van valami a levegőben, amiből kihúzzák magukat az öreg fák, s ha felsüt a Nap, nyújtózkodik az erdő. A fák korhadt ágai lehullnak, az utak felszáradnak, langyos szél fésüli az erdőt, s egy reggel a bokrok alján kidugja fehér fejét a hárvirág, később az ibolya.

Tavaszuórá

Megmosták sűrű hajukat,
s megfésülködve arra várnak
bokrok, fák, hogy majd újra süit,
s ereje lesz a napsugárnak,

s kicsipkedi a rügyeket
a rigófűtt, s a nyitnikékek
megittasulnak, s baldogan
felharsan a tavaszi ének.

Összefag ezer kis tarak,
részeg, nagy ribilliót csapnak,
a napszire is lángra gyúl,
s kapuit tárják a tavasznak!

Szepesi Attila

Tavaszuórá

Várjak elshagnak,
harak alvadoznak,
martilapuk, hárvirágok
bimbót nyitogatnak.

Rétek kizöldülnek,
árok elindulnak,
kikerics, kék ibolyák
szirmot bontogatnak.

(folytatás a 15. oldalon)

AZ ERDŐ SZEREPE ÉLETÜNKBEN

(folytatás a 14. oldalról)

Nyár

„Nézd csak, balandul karikázva
hagy összecsap az a két sárga
lepke! hogy kezd tündéri táncba!”

Ezerszínű a nyári erdő varázsa is. A zöld lombok sáttara
alatt sétálva ezer csoda vár bennünket. Apró surranó neszek,
trillázó madárdal, majd hangos csörtetés, s aztán bámulva
állunk meg.

Lombsusogással erdőszélen
suhogó nyári verőfényben
szarvasok úsznak a pataokban,
agancsuk szikrázik a Napban.

Ősz

„Far ágak - bagok rácsai között
kaparásznak az őszi ködök,
s vakarláton hunyorog a déli.”

Az erezetek váltakozásával változik az erdő hangulata is.
Az őszi szellő megboronganatja a fák leveleit, s azok hang-
talan ritmussal hullanak le az ökörfénylővel átszőtt asztra. A
zöld színt felváltja a barna, a sárga, a rőt vörös. Pompá-
zatos ez a csodás varázsa. Itt-ott a csipkebogyó vöröse
kandikál, odébb a kékény bagyói kéklenc. Felettünk varjak
szállnak, a bokrok közt róka sompolyog, s egy nyuszi ijedten
fut tovább. Valami vele együtt fut, az idő, s a süppedő leve-
l-sztyeget bandukolva elgondolkodhatunk annak múlásán.

„... az erdő vetkezik,
és sárba szórja minden levelét,
a bükkök, tölgyek, nyírek, égerék
ledobják sorra tarka lombjukat.”

Tél

Itt a tél

Itt a tél,
Fúj a szél
vadul,
Erdő alszik, éheznek a nyúl.
Kempereg
sok gyerek,
örül.
Szánkón öt fiú s leány repül.
Es látom:
tölgyágon
cínke,
jégvirágokra terítve az inge.

Hóban

„Az erdőszélen lapra róka jár
... A köd mögül rekedten szól a „kár”,
jeges bajusszal ballag a farágó,
s vércseppeket hullajt a kecskerágó.
... Házugmarát szital az ág le rája.”

„Hallgat az erdő
csöndje hatalmas,
mohát kapargat
benn a szarvas.”

Mi tehát az erdő szerepe az életünkben?

Mindnyáján érezzük, de aly nehéz szavakba önteni. Nem
véletlen, hogy alyan sok költő énekelte meg a természet, az
erdő örök szépségét. Az ember számára a legfontosabbat, az
Életet jelenti, a hangulatot, az örömet, a szórakozást, a
munkát. Tamási Áron írja:

„Káprázatos templom!

Kajója az égtájak felé szabadon kiterjed. Oszlopa nappal
fény, éjjel álom. Alapzata ezerszínű virággal van kirakva és
millió mozaikkal, amelyek az életörömtől megindulnak.

Csodálatos templom!

Altárán harmat nere a barnak. Orgonáján szelek játszanak
lágyan vagy tombolva gerjedelemmel. Szeretettéssének nyelvére
az ember, az állatok, növényfélék egyformán beszélnek.

Felséges templom!

Fenyők országai. A keleti szélen magányos, erdei ház,
Dereng.

Szomorú templom!

Falai feketén merednek a magasba, hideg árad belőlük.
Ezer virágának feje lekonyul, levegőjében a szép kicsi ma-
daroknak elorvadt a melle. Belső a fény pusztulást hirdeti,
és mélységéből mindenütt siralmak moraja hallatszik.”

Vigyáznunk kell rá, hogy átadhassuk az „Életet” utá-
dainknak. „Ne bántó!” — jöhásgdodik az erdő.

Juhász Gyula

Ne bántótok a lombokat!

Ne bántótok a lombokat —
susogta George Sand a halál előtt.
Nem értették meg, én megértem őt.
Ne bántótok a lombokat,
Hadd nőjenek, viruljanak az égre,
Hadd masolyogjanak napban, esőben,
Hadd ringassák a békés fészkeket,
Küldjék magasba a rigók dalát.
Hadd baruljanak össze boldogan,
Ha alattuk a szerelem tanyázik
Es hadd terítsenek álompalástot
Az élettel elfáradt vándorokra.
Ne bántótok a lombokat,
Hadd játszanak alattuk gyermekek,
Akkor az első lépést most teszik,
Tipegve ismeretlen cél felé,
Es hadd pihenjenek meg a halottak
Zöld sátraik alatt a rögök ágyán,
Ne bántótok a lombokat, ti élők!

Göde Gabriella Anna

Sopron, Orsolya tér 1.

Szent Orsolya Róm. Kat. Ált. Isk. Gimn. és Kollégium

A Parlament elfogadta

Végre, több éves előkészítés után az Országgyűlés július 15-én elfogadta a nyugdíjreform törvény-csomagját. Híradónkban is gyakran foglalkoztunk a tervezetekkel, amelyeket az Országos Nyugdíjas Kamara is többször véleményezett, s amelyek döntő többsége elfogadást is nyert.

A nyugdíjreform legfontosabb elemeinek ismertetését azért tartjuk fontosnak, mert az már most döntés elé állítja a munkaképes korú lakosság nagy részét. Az 1998. január 1-jén életbe lépő nyugdíjreform két évet ad a ma dolgozó korosztályoknak arra, hogy eldöntsék: majdani idős kori ellátásukat teljes egészében a jelenlegihez hasonló nyugdíjrendszerből kapják-e, vagy jobban járnak akkor, ha átlépnek a vegyes finanszírozású rendszerbe és egyéni járulékukat magánpénztárakba fizetik.

A jövő évben életbe lépő változások első lépcsőben a legfiatalabbakat és a legidősebbeket érintik. Azok számára, akik most kezdik meg a felsőfokú tanulmányaikat, ezek az évek már csak külön „vásárlás” esetén számítanak be a szolgálati időként a nyugdíjba. Akik három évesnél fiatalabb gyereket nevelik otthon, de GYES-re nem jogosultak, az egyéni járulékukat szintén maguknak kell befizetni, ha szolgálati időre tartanak igényt. Régi harc, követelés eredménye, hogy változik az özvegyi nyugdíj. Ez előnyös azok számára, akiknek van saját jogú özvegyi nyugdíjuk és házastársuk halálát követő 15 éven belül betöltötték a nyugdíjkorhatárt. Ők ugyanis halálukig jogosultak 20%-os özvegyi nyugdíjra az elhalt házastársuk után. Azoknak az özvegyeknek az ellátása, akik nem

számíthatnak saját nyugdíjra, szintén elhalt házastársuk nyugdíjának 20%-a, illetve a mindenkor minimális nyugdíj 95%-a lesz a járandósága.

Az új törvény szerint 2000-ben az évenkénti nyugdíjmelés rendszere módosul, kezdetét veszi a kettős indexálás, amelynek mértékét az első két évben a tárgyévi várható keresetemelkedés és infláció 70-30 százalékos arányában határozzák meg.

Az első nagy változás 2009-ben várható, ekkor megszűnik a résznyugdíj – amire most 15 éves szolgálati idő jogosít –, a nyugdíjminimum, valamint életbe lép az egységes (nők-férfiak), 62 éves nyugdíjkorhatár, aminél legfeljebb 3 évvel korábban lehet igényelni a korai nyugdíjazást.

2013-ban megváltozik a nyugdíjszámítás egész rendszere, a nyugdíjkszámítás alapjául a bruttó kereseteket veszik, a nyugdíj pedig adókötelessé válik. Ettől az évtől kezdve más súllyal esnek latba a szolgálati évek, mint korábban, megszűnik viszont a keresetek sávós számítása, az úgynevezett jelenlegi degresszió a nyugdíjmegállapításoknál. Ez már megfontolásra kell, hogy késztesse azokat a korosztályokat, akik ez idő tájt mennek nyugdíjba és ma már érdemleges választási lehetőségük van abban, hogy belépjenek-e az új vegyes finanszírozási rendszerbe.

Igen fontos, hogy választani lehet a vegyes finanszírozású, illetve a csak társadalombiztosítási alapon (ez a mai rendszer) járó nyugdíj között, hiszen azoknak, akik pár évvel vannak a nyugdíj előtt, nem éri meg átlépni az új rendszerbe. A szolgálati évek ugyanis a TB

nyugdíjnál évenként 1,65 százalékot érnek, míg azoknál, akik magánpénztárakban is biztosítottak, csak 1,22 százalékot. Így negyven évi munkaviszony után azoknál, akik csak a nyugdíjalapból kapják nyugdíjukat, az öregségi nyugdíj összege a bruttó kereset 66%-a. A pénztártagoknál ugyanennyi idő 48,8%-ra jogosít, s korántsem biztos, hogy az egyéni számlákon a viszonylag rövid ideig teljesített befizetés ellensúlyozza a különbséget. Az új vegyes finanszírozási rendszerbe az átlépést a szakemberek 47. éves korig javasolják. A törvény-előkészítők szerint ugyanis legalább 15 éves kötelező magánpénztári tagság kell ahhoz, hogy a vegyes finanszírozású rendszerből átlépő a megélhetéshez elegendő járadékot kapjon a nyugdíjba vonuláskor. A magánpénztárakba 1998-ban 6 százalékot, 1999-ben 7 százalékot, 2000-ben pedig már 8 százalékot kell befizetniük a magánpénztárt választóknak.

Jövő év júliusától kötelezően csak a pályakezdőknek kell befizetniük a magánpénztárakba. A törvény a pályakezdők közé sorolja mindazokat, akik 1998. július 1. után vállalnak először munkát és még nem töltötték be 42. életévüket. Az első évben mintegy 60 ezer kötelezett belépésére lehet számítani. A vegyes finanszírozású nyugdíjrendszerből minimum 20 éves szolgálati idővel lehet járadékot kapni.

Járulékfizetés nélkül – néhány kivételtől eltekintve – 1998. után már nem szerezhető szolgálati idő. Kivételt képez a gyermekszülés, illetve -gondozás címén 2 év, a sorkatonai szolgálat és a betegség miatti keresőképtelenség ideje. Az egyetemisták és a GYES-en lévők

(folytatás a 17. oldalon)

az új nyugdíjreformot

(folytatás a 16. oldalról)

megvásárolhatják a nyugdíjra jogosító szolgálati idejüket a minimális 31 százalékaért. (Ez jelenleg 5425 Ft.) Az eddig megszerzett jogok itt sem sérülhetnek, így 1997. december 31-ig az egyetemi tanulmányokkal és a gyermekneveléssel töltött időt szolgálati időnek kell beszámítani.

Talán a leírtak érzékeltetik, szinte lehetetlen általános érvennyel kijelenteni, hogy kik számára ajánlható egyértelműen az új rendszer változása és kik számára nyújt

magasabb nyugdíjat, ha a jelenlegi szisztémánál maradnak.

A modell számítások alapján meglehetősen nagy biztonsággal megállapítható, hogy az egész életükben keveset keresők és legfeljebb 30 év szolgálati idő összeszedésére képesek számára a vegyes rendszer alacsonyabb idős kori ellátást nyújt majd, mint a jelenlegi szisztéma. Azoknak a jól kereső korosztályoknak, akik a negyvenes éveik elején járnak és feltehetően negyven, vagy annál is több évnyi munkaviszonnyal mennek majd nyugdíjba, azoknak ér-

demes jövőre belépni valamelyik magánpénztárba.

A Kormány illetékeseinek ígéretei szerint tájékoztató irodák, tanácsadó szolgálatok segítik majd az állampolgárokat abban, hogy mindenki személyre szabottan ki tudja számítani, mi az, ami számára előnyös.

Áttanulmányozva a nyugdíjtörvényt, összességében megállapíthatjuk, hogy a ma már nyugdíjban lévők megszerzett jogait a törvény nem csorbitja.

Varga György

az EFDSZ Nyugdíjas Bizottságának elnöke

NEPTUN

vadász-horgászbolt

KESZTHELY, VÖRÖSMARTY U. 6.

TEL.: (83) 312-163

Árusítunk:

- új és használt sörétes és golyós vadászfegyvereket,
- maroklőfegyvereket, gáz- és riasztófegyvereket,
- légpuskákat, légpisztolyokat,
- vadász- és sportlőszereket, távcsövet,
- fegyverszekerényeket, fegyverkazettákat, vadászati felszereléseket, vadászruhákat, cipőket, csizmákat,
- trófeaalátéteket, dísztárgyakat,
- horgászfelszereléseket, horgász kellékeket, horgászjegyeket,
- csigás, reflex- és magyar ifjakat, kellékeket.

Nyitva:

hétfőn, szerdán, pénteken 9-17 óráig,
szombaton 9-12 óráig.

KERESSE FEL ÜZLETÜNKET!

VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.
Telefon: 1314-369
Fax: 374-3025

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,

az EFDSZ ügyvezető főtítkára

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Főszerkesztő:

Krizsán Ferenc

2500. - Váci Nyomda Kft.
97- 890 o.

Felelős vezető:

Sebestyén Istvánné
ügyvezető igazgató

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók

Szeptemberben Zamárdiban, az ÁESZ üdülőjében tartotta kétnapos, kihelyezett ülését az EFDSZ össztitkári testülete. *Barta Lászlónak*, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után, a jelenlévők úgy döntöttek, hogy három főbb napirendet tárgyalnak meg: a 20 aranykorona értékű földalap kérdése, a sportnapok és az első félévi munka értékelése, valamint a második félévi munkaterv megbeszélése.

Az össztitkári értekezlet elnöksége.

Balról: DR. MACHÁCS BARNÁ ügyvéd, BARTA LÁSZLÓ elnök, HERCZEG MIKLÓS főtitkár

A résztvevők egy csoportja az értekezlet alatt

Az első napirend előadója *dr. Machács Barna* ügyvéd volt, aki részletesen tájékoztatta a jelenlévőket, hogy az EFDSZ részéről kapott megbízás óta milyen intézkedések történtek a 20 aranykorona értékű alkalmazotti földalap kijelölésével kapcsolatban; melyik erdőgazdasági részvénytársaság hol tart a kérdés megoldásában – és mik a szakszervezeti tisztségviselők, elsősorban a titkárok további sürgős feladatai ebben a kérdésben. Szólt arról is, hogy az általa vezetett ügyvédi iroda a továbbiakban mit kíván tenni.

A részletes tájékoztatást sok kérdés, aktív vita követte, amelyekre részben az előadó, részben *Barta László* elnök és *Herczeg Miklós* főtitkár válaszoltak.

Az össztitkári értekezlet második napirendjében elsősorban az idei, második alkalommal megrendezett sportnapok értékelésével foglalkozott.

A testületi ülés megállapította, hogy a sportnapok minden tekintetben jól sikerültek, elérték céljukat, s tovább erősítették szakszervezetünk sporttevékenységét.

A testületi ülés a sportnapok sikeres megrendezéséért köszönetét és elismerését fejezte ki a SEFAG Rt. gazdasági vezetésének és szakszervezeti aktivistáinak.

A továbbiakban foglalkozott a jövő évben az ÉSZAKERDŐ Rt.

(folytatás a 19. oldalon)

Szakszervezetének országos össztitkári testülete

(folytatás a 18. oldalról)

által megrendezésre kerülő sportnapok néhány kérdésével is. Az össztitkári értekezlet további részében *Herczeg Miklós* főtitkár

Csoportkép az ÁESZ zamárdi üdülője előtt (fotó: a szerző)

részletesen foglalkozott szakszervezetünk első félévi tevékenységével, valamint a további feladatokkal.

Szölt arról is, hogy az év hátralévő idejében megtartjuk a négy régió ülését, ahol az aktuális feladatok megvitatására kerül sor, majd december első felében *Budapest*en tartjuk meg a szokásos országos, évzáró össztitkári értekezletet.

Herczeg Miklós tájékoztatóját igen sok kérdés, hozzászólás követte, amelyekre az előadó válaszolt.

A kétnapos országos össztitkári értekezlet *Barta László* összefoglalójával, illetve zárszavával ért véget.

(– k. f. –)

AZ EURÓPAI UNIÓ ERDÉSZETI STRATÉGIÁJA

Az Európai Parlament az év elején elfogadta az „Európai Unió erdészeti stratégiáját” azzal, hogy erről két éven belül törvényjavaslatot kell készíteni. A FAGOSZ (Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség) jóvoltából – illesse elismerés érte – a magyar erdészeti szakközönség már tanulmányozhatja ezt a fontos dokumentumot. A 12 oldal terjedelmű kiadvány két fontos fejezetből áll: A) Indítvány határozathozatalra és B) Indoklás.

A 22 pontból álló Indítványból (határozat) 4 pont foglalkozik a stratégia elvi alapjaival és céljaival. Kimondja, hogy az erdő a legfontosabb megújítható erőforrások egyike, az erdők gazdasági hasznosításának elsőbbséget kell biztosítani, ismerje el az egyes országok erdészeti szakpolitikáját, tiszteletben a Riói Nyilatkozatban és a Helsinkii Egyezményekben elfogadottakat, s végül hangsúlyozza, hogy „figyelemmel kell lenni arra a tényre, hogy Európa erdeit milliók birtokolják és ezen erdőtulajdonosok birtoklási jogát tiszteletben kell tartani.” Az Indítvány 16 pontban foglalja csokorba a javasolt cselekvéseket. Az utóbbiból kiemeli az erdő védelmét, a fejlesztés kérdéseit és az erdőterület növelését. A javasolt teendők között szerepel az agro-erdészet támogatása, továbbá

ösztönözni kell a fának mint környezetbarát és újrateljesítmelhető nyersanyagnak szélesebb körű felhasználására, a tartamos erdőgazdálkodás igazolására nemzetközi tanúsítványi rendszer létrehozását szorgalmazza. Végül az Indítvány 2 pontban taglalja a finanszírozás kérdéseit.

A B) pont alatti 8 oldalnyi Indoklás lényegében az Európai Parlament által elfogadott határozat részletes háttéranyaga, számos fontos és figyelemreméltó információval.

A FAGOSZ kiadványaként megjelent szemléletet és gondolkodást formáló „Az Európai Unió erdészeti stratégiája” című fontos üzenetet hordozó dokumentumot gondos és alapos tanulmányozásra ajánlom nemcsak az erdészeti szakembereknek, hanem az erdőtulajdonosoknak, társult erdőgazdálkodó szervezetek vezetőinek és mindazoknak, akiket érdekel az erdő ügye és nem kevésbé az, hogy az EU-ban miként gondolkodnak az erdőről.

Ne feledjük: mindaddig, amíg erdők vannak, az embernek esélye lesz az életre!

A kiadványt angoltól fordította *Tóth Miklós* erdő- és agrármérnök, lektorálta és szerkesztette *Möcsényi Miklós*, a FAGOSZ főtáitkára.

Dr. Csötönyi József

Az Állami Erdészeti Szolgálat szervezete

KÖZPONT

1054 Budapest, Széchenyi u. 14. (Pf.: 10. 1355)

Fax: 1126-112

Halász Gábor főigazgató Tel.: 3323-911; 1110-887

Csóka Péter főigazgató-helyettes Tel.: 3323-911; 1110-887

Kolozsvári Ákos gazdasági főigazgató-helyettes Tel.: 3323-753

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

1015 Budapest, Csalogány u. 6–10.

Igazgató: Klemencsics András

Tel./fax: 2010-016, mobil: 06-60-461-154

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

8201 Veszprém, Jutasi u. 10.

Tel./fax: 88-426-701, mobil: 06-60-461-148;

06-60-461-149

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

9701 Szombathely, Batthyány tér 2.

Igazgató: Szkalák Gyula

Tel./fax: 94-311-404, mobil: 06-60-461-135

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

8900 Zalaegerszeg, Berzsenyi u. 14.

Igazgató: Havas Tibor

Tel./fax: 92-314-270, mobil: 06-60-461-137

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

7401 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 21.

Igazgató: Dr. Kozma Ferenc

Tel./fax: 82-313-456, mobil: 06-60-461-150

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

7601 Pécs, Megye u. 19.

Igazgató: Mosonyi Géza

Tel./fax: 72-313-253, mobil: 06-60-461-152

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

6700 Szeged, Feltámadás u. 29.

Igazgató: Bacsa Árpád

Tel.: 62-498-056, fax: 62-498-059, mobil: 06-60-486-026

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

4001 Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky u. 16.

Igazgató: Gábor Gusztáv

Tel./fax: 52-417-538, mobil: 06-60-461-142

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

3535 Miskolc, Árpád u. 90.

Igazgató: Hornyánszky Antal

Tel./fax: 46-379-570, mobil: 06-60-461-145

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

3301 Eger, Vörösmarty u. 57.

Igazgató: Ósz Gusztáv

Tel.: 36-429-400, fax: 36-427-600, mobil: 06-60-461-156

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

2600 Vác, Rádi út 2–4.

Igazgató: Kandi József

Tel./fax: 27-314-925, mobil: 06-60-461-141

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Budapesti Igazgatósága

1537 Budapest, 114. Pf. 359.

Igazgató: Dr. Franciscy Pál Vilmos

Tel.: 312-3833, 302-0589, 302-0590, mobil: 06-20-463-262,

fax: 312-3833

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Debreceni Igazgatósága

4025 Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky u. 16. (4001 Pf.: 9.)

Igazgató Soós Gyula

Tel.: 52-347-677, közvetlen: 52-315-546, fax: 52-347-677

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Egri Igazgatósága

3300 Eger, Klapka u. 1/b. (3301 Pf.: 41.)

Igazgató: Gál Sándor

Tel.: 36-310-111, közvetlen: 36-311-065, fax: 36-312-962,

mobil: 06-30-552-492

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Kaposvári Igazgatósága

7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 21. (7401 Pf.: 149.)

Igazgató: Nádas József

Tel.: 82-313-436, közvetlen: 82-321-420, fax: 82-314-501,

mobil: 06-30-564-332

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Kecskeméti Igazgatósága

6000 Kecskemét, József A. u. 2. (6001 Pf.: 130.)

Igazgató: Dr. Göbölös Antal

Tel.: 76-321-477, 76-321-707, fax: 76-321-951,

mobil: 06-30-254-444

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Miskolci Igazgatósága

3535 Miskolc, Árpád u. 90. (3510 Pf.: 579.)

Igazgató: Steiner József

Tel.: 46-331-579, közvetlen: 46-331-394, modem: 46-379-487,

fax: 46-379-648, mobil: 06-30-284-045

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Pécsi Igazgatósága

7623 Pécs, Nagy Lajos kir. u. 1.

Igazgató: Hardi László

Tel.: 72-210-237, 72-210-322, 72-210-413, fax: 72-214-802

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Szombathelyi Igazgatósága

9700 Szombathely, Batthyány tér 2. (9701 Pf.: 24.)

Igazgató: Schrödl László

Tel.: 94-312-241, közvetlen: 94-312-552, fax: 94-320-053

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Veszprémi Igazgatósága

8200 Veszprém, Szent Margit park 2. (8201 Pf.: 122.)

Igazgató: Vaspöri Ferenc

Tel.: 88-428-111, közvetlen: 88-328-830, modem: 88-406-473,

fax: 88-328-830, mobil: 06-30-574-723

ÁLLAMI ERDÉSZETI SZOLGÁLAT

Zalaegerszegi Igazgatósága

8900 Zalaegerszeg, Balatoni út 3. (8901 Pf.: 60.)

Igazgató: Hajdú Tibor

Tel.: 92-314-496, közvetlen: 92-312-051, fax: 92-314-496

*Valamennyi kinevezett
tisztségviselőnek
eredményes munkát kívánunk!*

Tanévnyitó a Soproni Egyetemen

Szeptember 10-én tartotta tanévnyitó és doktoravató tanácsulását a *Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem*. Az ünnepség a himnusz eléneklése után *dr. Koloszar József* rektor tanévnyitó ünnepi beszédével kezdődött. Ezután igen színes, sokrétű, tartalmas program következett, melynek keretében különböző díjak átadására került sor.

Az Ünnepi Tanévnyitó Egyetemi Tanácsülésen

HONORIS CAUSA

doktorrá avatja:

DR. GÁL JÁNOS

*okleveles erdőmérnököt,
ny. egyetemi tanárt,
a mezőgazdasági tudomány doktorát*

„PRO UNIVERSITATE SOPRONIENSI”

kitüntetésben részesülnek:

DR. BENCZE PÁL

*okleveles geofizikusmérnök,
címzetes egyetemi tanár,
műszaki tudomány doktora,
tudományos osztályvezető*

DR. GYÖRGY ANTAL

*okleveles agrármérnök,
címzetes egyetemi docens,
Pro Agricultura Hargitae Alapítvány elnöke*

KOMLÓSSY JÓZSEF

*okleveles erdőmérnök,
FUEV alelnöke*

LUX ANDRÁS

okleveles kohómérnök

„PRO SILVICULTURA ARTE

LIGNARIA ET GEODESIA”

kitüntetésben részesül:

DR. NÉMETH KÁROLY

*egyetemi tanár,
intézetigazgató,
a műszaki tudomány doktora*

Többen részesültek „Ember az Erdőért Alapítvány” emlékéremben, Arany és Gyémánt oklevélben, valamint „Alma Mater” emlékéremben.

Tájékoztató

A *Soproni Egyetem Rektori Hivatala* tisztelettel tájékoztat mindenkit, hogy 1997. július 1-jétől az egyetem vezető posztjain az alábbi változások történtek:

Rektor:	DR. KOLOSZÁR JÓZSEF tanszékvezető egyetemi tanár
Oktatási rektorhelyettes:	DR. MÉSZÁROS KÁROLY tanszékvezető egyetemi docens
Kutató rektorhelyettes:	DR. KOVÁCS ZSOLT intézetigazgató egyetemi tanár
Prorektor:	DR. h.c. DR. WINKLER ANDRÁS intézetigazgató egyetemi tanár
Erdőmérnöki Kar dékánja:	DR. FARAGÓ SÁNDOR egyetemi docens
Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese:	DR. BARTHA DÉNES tanszékvezető egyetemi tanár

HÍREK

Igen szép, közel húsz éves sporthagyománya van az *Állami Erdészeti Szolgálatnak*. Évente több sportágban mérik össze tudásukat, erejüket a szolgálat dolgozói.

Az alábbiakban tájékoztatjuk olvasóinkat az idei versenyeken legjobb eredményt elért sportolóinkról.

Erdőrendezési Sportnapok 1997.

Sakk:

1. Gerencsér Csaba (Veszprémi Igazgatóság)
2. Szabó Péter (Debreceni Igazgatóság)
3. Szabó Szilárd (Egri Igazgatóság)

Asztalitenisz:

1. Mészöly Károly (Budapesti Igazgatóság)
2. Tatai Attila (Erdészeti Üdülő, Zámárdi)
3. Juhász István (Kecskeméti Igazgatóság)

Kispályás

labdarúgás:

1. ÁESZ Központ
2. Budapesti Igazgatóság
3. Kaposvári Igazgatóság

Tenisz:

1. Kolozs László (ÁESZ Központ)
2. Csóka Péter (ÁESZ Központ)
3. Óz Gusztáv (Egri Igazgatóság)
Kismarci Attila (Kecskeméti Igazgatóság)

Összetett

verseny:

1. Budapesti Igazgatóság
2. ÁESZ Központ
3. Veszprémi Igazgatóság

„Dunának, Oltnak egy a hangja”

Még havasok voltak a Bükk hegyei, amikor már a pünkösdtől vártuk. Hosszú beszélgetések és tervezgetés előzte meg azt az utat, melyet pihenésül és történelem órának is szántunk a Kárpát-medence keleti csücskébe, Csíkba. Csak kevesünknek volt személyes emlénye Székelyföldről. Előkerültek az Erdélyről szóló könyvek, útleírások, és mire elérkezett az indulás ideje, felcsigázott érdeklődéssel szálltunk buszra.

Hosszú út állt előttünk. Több mint 600 km. Magyarországot sötétben hagytuk el, s Nagyvárád sem ébredett még, amikor magunk mögött hagytuk. Már a Királyhágón jártunk, mikor pirkadni kezdett és kirajzolódtak az első hegyek a látóhatáron. A Sebes-Körös szűk völgyében kerestük a lombok között a Boncza-kastélyt, felidézve Ady emlékét. Aztán egy smaragd színű szép kaszáló mellett megállva kinyújtóztattuk elgémberedett tagjainkat és itt szagoltunk bele először az erdélyi levegőbe.

Valahol Kissebes környékén jártunk, ahová a Bihari-hegységből éjjel beszökött a jó friss levegő. Egy kis kávézás, reggeli szendvics, szilvórium után tovább indultunk. Jobb oldalon felkéklettek a Gyalui-havasok csúcsai, amikor Bánffyhunadra értünk. A Kalotaszegi-medence kellős közepén jártunk. Gondolatban szép népviseletbe öltözött székelyeket láttunk, de a valóságban csak a fiatornyos templom sziluettje maradt az emlékezetünkben.

Aztán következett Erdélyország fővárosa, Kolozsvár. Rövid városnézés a főterén, megcsodáltuk Mátyás király szép szobrát és a háttérben képező Szent Mihály-plébániatemplomot, a XVI. század egyik legszebb magyar gótikai emlékét. Láttuk a Hunyadiak szülőházát, a Bánffy-palotát, és nem felejtettünk el azokra az erdélyi fejedelmekre gondolni, akiket itt választottak meg. S robogtunk tovább. A Tordai-hasadékot csak messziről láttuk. Tordáról már Aranyosszéken keresztül vitt az utunk és Marosvásárhelyen elértük a Székelyföld központját. A Rózsák tere, a városháza és a művelődési palota emlékezetes szépségével, a székely népballadákat megőrkítő üvegablakok szomorú hangulatával utaztuk végig Szovátát, Parajdát, Korondot, s itt már a Görgényi-havasok hegyei néztek le ránk. Székelyudvarhely csak az autóbusz ablakán keresztül maradt emlék.

Máréfalva szép székelykapui között felkapaszkodtunk a Tolvajos-hágóra, ittunk egy kis vavas borvizet, s mire nyugóra hajlott a Nap, bent voltunk Csíkban. Alattunk Csíkszereda és a Csíki-medencében sok-sok kicsiny falu, fejük felett a fehér templomtornyokkal. Mintha hazaérkeztünk volna. Aztán már itt a végcél, Csíkrákos. Középen vendég-

fogadó, de a szó igazi értelmében, mert ott volt mindegyikünk vendégfogadója, aki szárnyai alá vett, megfogta csomagjainkat, s elvitt „haza”. Székelyek között voltunk. A hosszú út után jól esett kezükből az étel és ágyukban az alvás.

Ragyogó napfénnel üdvözölt bennünket a pünkösdi szombatja. Tudtuk, búcsú lesz Somlyón. S vonult a Csíki-medence népe az úton csengettyűszóval, énekkel, harangzúgással. A menetben mindenütt sok-sok fiatal. Ezt látni kell, együtt kell menni velük, és részesevé kell válni ennek a nagy székely ünnepnek. A Somlyó hegyének nyergén le volt takarva pázsittal a föld, szép világoszöld lombú erdők szegélyezték a több százezer embert befogadó szent helyet, és sötétkék ég takarta a természet alkotta katedrális. Mindannyiunkat hatalmába kerített a hely szelleme, a látvány fenséges volta és a félmillió imádkozó hitvallása. Nincs illetlen szó, nem hallani hangoskodást, nincs ittas ember és nincs eldobva egy papírdarabka sem. A meghatódottság érzése mindenkit meglepint.

Egy igazi kárpáti zivatar gyorsítja meg a lefelé vezető utat. Fel se ocsúdunk, már Tusnádon vagyunk. Keressük az esőzáttarta üdülőhelyen a forrásokat, s végül megtaláljuk, úgy mint a torjai bűdösbarlangot. De Torja előtt felkapaszkodtunk a 800 m magas fekvő Szent Anna-tóhoz. Szelidsége lenyűgöző. Nem csoda, hogy a székelyek annyira szeretik. A fáradt turistákat jó vacsorával várja Kovácsné Pannika, aki mindvégig székelyesen kitett magáért.

A szálláshelyeken nagy beszélgetések voltak, a fogadóban nagy nótázás. Mindenki tette, amit vérmérséklete diktált.

Vasárnap Sepsiszentgyörgy felé menet végigutaztunk az Olt völgyén, láttuk a szorosokat, ahol utat tört magának. Miután úgy döntöttünk, hogy visszafelé Kézdivásárhelyt is érintjük, a városból csak az autóbusz ablakából gyönyörködtünk, de meglátogattuk a Székely Múzeumot. Koós Károly tervezte gyönyörű épület előtt nagy, árnyas hársfák alatt álltunk meg.

A múzeumban idegenvezetőt kaptunk, s így semmit sem mulasztottunk el megnézni. Persze a 172 ezer kiállítás tárgyat mind nem láttuk, de a székely élet tárgyai, népművészetük szépsége, a csángó szoba csodálatos berendezése sokáig emlékezetes marad. Innen elindultunk, hogy megnézzük Kézdivásárhelyt, és ha lehet, az Ojtozi-szorost. Szomorúságunkra megjött a menetrend szerinti délutáni zivatar, mert a 2600 mm esőnek valamikor le kell esni.

Kézdivásárhely főterét körbeutazva azzal indultunk haza, hogy majd legközelebb. Az

Ojtozi-szorost nem láttuk, mert itt a Kárpátokban olyan a zápor, hogy nem is cseppekben esik, hanem hosszú csikban, mint amit dézsából öntenek. Csíkrákoson kárpótlásul megnéztük az erődtemplomot, s megtapasztaltuk, hogy hogyan prédikál a székely pap. Szépen és magyar a mondanivalója.

Este a fogadóban az erősebbje búcsúének-estét rendezett, és hallottuk egy szép székely leánytól a Székely Miatyánkot. Mikor elhangzott, döbbenetes lett a csend, s ahogy körbenéztünk, könnyesek voltak a szemek.

Másnap reggelre beköszöntött Csíkrákosra az ősz. Kődbe borult Alsócsík. Egy keserűes búcsú után megindultunk az Olt-Maros vízválasztójára. Ahogy emelkedett az út, úgy hagytuk el a ködöt, és nagy örömünkre Gyergyószentmiklóson süttött a Nap. Nekiindultunk a Gyergyói-havasoknak. Fenséges látvány a lombbal elegyes, fenyők borította szép hegység. A Gyilkos-tó, a Békás-szoros, a Pokol-sziklával, a mélyben sziklák között tájékozó Békás-patakkal feledhetetlen emlékek.

Marosfőnél elértük a hazafelé vezető úton a Görgényi- és a Kelemen-havasok között áttörő Marost, amely a szemünk láttára nőtt nagygyá. Aztán majdnem bementünk Besztercére. Előtte pár km-rel elfordultunk Dés felé.

Az út jobb oldalán látszik a Gutin, a Cibles és ha közben nem borult volna be, látszanának a Máramarosi-havasok, ahogy haladunk Szatmárnémeti felé. S újra az a menetrend szerinti eső. Meg sem állunk, pedig terveztük, és Csengersimánál a határátkelő nevéhez méltóan simán hazaérünk.

A busz észreveszi, hogy az út minősége megváltozott. A sok élmény, látnivaló és a sok km nehézzé teszi a szemhéjakat. Nagy csend lesz a busz végében is, elszunnyad a kórus, amelyik egész úton működött, hol szépen, hol disszonánsan.

Egy nagyon szép út végére értünk. Jó volt Székelyföldre eljönni, mert így tudtuk meg, hogy ide máskor is el kell jönni. Jó volt olyan magyarokat látni és megismerni, akik azt írják a kapujukra, hogy Isten hozott. Csak szeretettel gondolunk rájuk és azt kívánjuk, maradjanak ilyenek, mint most. Segítse ebben őket a somlyói Mária, akit tisztelnek és jó sorsuk.

Székelyföldön nem tanultunk haláltilanságot, s ezért is köszönjük az ÉSZAKERDŐ Rt. vezetőinek, hogy engedtek időt és biztosították az anyagiakat, hogy ez a szép út megvalósuljon. Azt ajánljuk nekik is, járjanak nyomunkban!

Beély Miklós
nyugd. erdőmérnök

Márton Bálint
erdésztechnikus
1936–1997

Erdész családban született *Recsk*en. Az általános iskola elvégzése után a *Soproni Erdészeti Technikumba* iratkozott be, amit 1953-ban sikeresen el is végzett.

Munkára 1953. augusztus 15-én jelentkezett a *Zagyvavölgyi Állami Erdőgazdaság Nemti Erdészeténél*, itt mint kerületvezető erdész dolgozott.

1964–1972. augusztusáig a *bodonyi Mátraalja* Mgtsz-nél volt erdészeti főigazgatóvezető. 1972. augusztus 12-én került az *Egri Erdőfelügyelőség*hez erdőfelügyelői munkakörbe, ahol nyugdíjba vonulásáig, 1995. decemberéig dolgozott.

Munkáját igyekezett mindig a legjobb tudása szerint végezni. Szakmai vonalon közelebb állt szívéhez az erdőművelés, erdőfelújítás, erdőtelepítés, amit több száz hektár fiatalos bizonyít.

Szorgalmára jellemző volt, hogy folyamatosan képezte magát, bekapcsolódott a számítógépes adatfeldolgozásba is.

Tragikus és hirtelen halála mindannyiunkat mélyen megrázott. Egy kiváló kollégát, szakszervezeti aktivistát, színes egyéniséget veszítettünk el. Emlékét megőrizzük.

☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞

Lengyel vendégek az EFDSZ-ben

A Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt. meghívására szeptemberben lengyel erdőgazdaságok dolgozóinak 16 fős küldöttsége egyhetes tanulmányúton volt Magyarországon.

A főleg gazdasági vezetőkől és szak-
szervezeti tisztségviselőkből álló delegá-
ció budapesti tartózkodása során látoga-
tást tett az EFDSZ-ben, ahol *Herczeg
Miklós* főtitkár és *Kriszán Ferenc* főszer-
kesztő fogadta a vendégeket.

A szívélyes, baráti találkozón *Herczeg Miklós* tájékoztatta a vendégeket az egyre bővülő magyar–lengyel erdészeti szakszervezetek közötti kapcsolatokról, az EFDSZ tevékenységéről és a magyar erdőgazdaság helyzetéről.

● A bíróságok szervezeteről és igazgatásáról szól az 1997. évi LXVI. törvény. (Magyar Közlöny 66. száma.)

A jogok és lehetőségek tükrében

A SEFAG Rt. Szakszervezeti Tanácsa 1997. júniusában elindított bizalmi választások befejezését követően augusztus 15-én újjá választotta vezető testületét.

A testület – a szakszervezeti titkár előterjesztésével – megvitatta az 1989. június 30. óta végzett munkát. Megállapította – többek között –, hogy e hosszú idő alatt bekövetkezett társadalmi változásokhoz szakszervezetünk rugalmasan igazodott, a SEFAG életében történt szervezeti korszerűsítések (kiválás, privatizáció), melynek során Rt.-vé alakult gazdálkodó szervezetünk, amit szakszervezeti szinten szervezeti felépítésünknek is tükröznie kellett.

A szakszervezeti munkában a 89-es választást követően a legjelentősebb változás a vállalati bizalmi testület és a vállalati szakszervezeti bizottság 1991. évi megszűnése volt. Ezek helyett a Szakszervezeti Tanács alakult. Így megteremtődtek a feltételek egy kisebb létszámú, lényegesen rugalmasabban, hatékonyabban dolgozó vezető testületi munkára.

A Szakszervezeti Tanácson belül, annak tagjaiból Közgazdasági Bizottság létrehozására volt szükség ahhoz, hogy alapvetően a kollektív szerződés tárgyalása, módosítása tárgyában a Szakszervezeti Tanács megfelelően előkészített, véleményekkel alátámasztott anyagokat tárgyalhasson. Ennek a bizottságnak feladata a kollektív szerződés tervezetének kialakítása a gazdasági vezetéssel együttműködve, megfelelő érdekegyeztetések elvégzése volt.

A legnehezebb feladat az új munkatörvények hatálybalépését követően adódott. Újra kellett gondolni és szabályozni a szakszervezeti munkastílust a Munka Törvénykönyvében rögzített jogok és lehetőségek tükrében.

Az 1989-es választáskor a SEFAG 4000 fős létszáma mára nem egészen 1200 főre csökkent. Ebben, az állandóan csökkenő létszámú, átalakulások, kiválások és törvényi változások által meghatározott közegben kellett működőképesnek maradni, a legalapvetőbb szakszervezeti feladatoknak megfelelni; az adott körülmények között a lehető legjobb kollektív szerződést megkötöni. Ebben az időszakban kétszer volt üzemi tanácsi választás, megalakult a Munkavédelmi Bizottság, s a Felügyelő Bizottságokba dolgozó képviselőket küldtünk.

1993-ban megalakult az önálló Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, melynek tagjaként a Szakszervezeti Tanács igyekezett dolgozóink érdekeit megjeleníteni és képviselni, annak vezetőtestületében, fórumain és az általa kötött ágazati kollektív szerződésben.

Ez alatt a hosszú idő alatt jelentős személyi változások is történtek a tisztségviselők és aktivisták körében. Nem múlt el úgy év, hogy ne kellett volna valahol választásokat tartani, vagy kiválás vagy nyugdíjazás vagy éppen a munkaviszony megszűnése miatt. Igyekeztünk a kivált egységeknél a szakszervezeti alapszervezeteket megőrizni, a tag-ságot együtt tartani.

Mára olyan mérföldkőhöz érkezünk, amikor úgy tűnik, hogy konszolidálódik a szakszervezeti munka, kialakultak a szervezeti keretek, a vállalat életében is befejeződtek azok a jelentős változások, melyek az egész szervezeti egységek átalakulását, kiválást jelentik. Feladatunk mára a kialakult keretek tartalommal való megtöltése, illetve segítséget nyújtani ahhoz, hogy a szakszervezetileg hozzánk kötődő, de gazdaságilag már elkülönült (elsősorban faipari profilú alap-

szervezeteinknek) megfelelő fórumokat teremtsünk sajátos érdekeik megjelenítésére, érvényesítésére. Elsősorban, de nem kizárólag az ágazati kollektív szerződés módosításának műhelymunkái során van rá nagy szükség.

A testület részéről az elismerés mellett többen is megfogalmaztak kritikát, elsősorban nagyobb szociális érzékenységet kérve a vezető tisztségviselőktől.

A Számvizsgáló Bizottság elnökének beszámolója után került sor a választásokra. A választás nyílt szavazással, a Jelölő Bizottság és a jegyzőkönyvvezető jelenlétében történt. A nyílt szavazás eredményeként a szakszervezeti bizottságok titkárai egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a Szakszervezeti Tanács elnökének Spingár Pétert, a kaposvári erdészet ágazatvezetőjét és titkárnak Csávicz Jánost, a központ előadóját választották.

(Cs. J.)

Csak röviden...

Szeptember 8–9-én Zólyomban (Zvolen) rendezték meg a Szlovák Erdészeti és Faipari Egyetem fennállása 45. évfordulójának emlékülését, valamint a nemzetközi fakitermelő versenyt.

A kétnapos eseményre a Szlovák Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének meghívására az EFDSZ 3 fős delegációja is meghívást kapott. A delegáció tagjai voltak: Herczeg Miklós főtítkár, Pintér Ottó, a SEFAG Rt. vezérigazgató-helyettese és Frank László, a FATE és az ERFA Nyugdíjpénztár elnöke.

Erdészeti és faipari HÍRADÓ

VII. évfolyam 10–11–12. szám, 1997. december

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

*

Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog
új
esztendőt
kíván
az
Erdészeti
és
Faipari
Dolgozók
Szakszervezete

*

1998 JANUÁR 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kelte	nyug.	kelte	nyug.
1 Csütörtök	Újév, Fruzsina	7 ³²	16 ⁰³	9 ¹²	19 ³²
2 Péntek	Ábel	7 ³²	16 ⁰⁴	9 ⁴⁹	20 ⁴⁴
3 Szombat	Genováva, Benjámín	7 ³²	16 ⁰⁵	10 ²³	21 ⁵⁸
4 Vasárnap	Tilusz, Leona	7 ³²	16 ⁰⁶	10 ⁵⁵	23 ¹¹
5 Hétfő	Simon	7 ³²	16 ⁰⁷	11 ²⁸	–
6 Kedd	Boldizsár	7 ³¹	16 ⁰⁹	11 ⁵⁷	0 ²⁴
7 Szerda	Attila, Ramóna	7 ³¹	16 ¹⁰	12 ³⁰	1 ³⁶
8 Csütörtök	Gyöngyvér	7 ³¹	16 ¹¹	13 ⁰⁷	2 ⁴⁸
9 Péntek	Marcell	7 ³⁰	16 ¹²	13 ⁴⁸	3 ⁵⁵
10 Szombat	Melánia	7 ³⁰	16 ¹³	14 ³⁵	4 ⁵⁹
11 Vasárnap	Ágota	7 ³⁰	16 ¹⁵	15 ²⁷	5 ⁵⁷
12 Hétfő	Ernő	7 ²⁹	16 ¹⁶	16 ²⁴	6 ⁴⁹
13 Kedd	Veronika	7 ²⁹	16 ¹⁷	17 ²⁴	7 ³⁴
14 Szerda	Bódog	7 ²⁸	16 ¹⁸	18 ²⁶	8 ¹²
15 Csütörtök	Lóránt, Loránd	7 ²⁷	16 ²⁰	19 ⁰⁷	8 ⁴⁵
16 Péntek	Gusztáv	7 ²⁷	16 ²¹	20 ²⁸	9 ¹⁴
17 Szombat	Antal, Antónia	7 ²⁶	16 ²³	21 ²⁹	9 ⁴¹
18 Vasárnap	Piroska	7 ²⁵	16 ²⁴	22 ²⁸	10 ⁰⁶
19 Hétfő	Sára, Mária	7 ²⁵	16 ²⁵	23 ²⁸	10 ²¹
20 Kedd	Fábián, Sebestyén	7 ²⁴	16 ²⁷	–	10 ⁵⁷
21 Szerda	Ágnes	7 ²³	16 ²⁸	0 ²⁸	11 ²⁵
22 Csütörtök	Vince, Artúr	7 ²²	16 ³⁰	1 ²⁹	11 ⁵⁵
23 Péntek	Zelma, Rajmund	7 ²¹	16 ³¹	2 ³⁰	12 ³⁰
24 Szombat	Timót	7 ²⁰	16 ³³	3 ³²	13 ¹¹
25 Vasárnap	Pál	7 ¹⁹	16 ³⁴	4 ³¹	14 ⁰⁰
26 Hétfő	Vanda, Paula	7 ¹⁸	16 ³⁶	5 ²⁸	14 ⁵⁶
27 Kedd	Angelika	7 ¹⁷	16 ³⁷	6 ¹⁹	16 ⁰¹
28 Szerda	Károly, Karola	7 ¹⁶	16 ³⁸	7 ⁰⁶	17 ¹¹
29 Csütörtök	Adél	7 ¹⁵	16 ⁴⁰	7 ⁴⁷	18 ²⁶
30 Péntek	Martina, Gerda	7 ¹³	16 ⁴²	8 ²³	19 ⁴²
31 Szombat	Marcella	7 ¹²	16 ⁴³	8 ⁵⁷	20 ⁵⁷

1998 FEBRUÁR 28 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kelte	nyug.	kelte	nyug.
1 Vasárnap	Ignác	7 ¹¹	16 ⁴⁵	9 ²⁹	22 ¹²
2 Hétfő	Karolina, Aida	7 ¹⁰	16 ⁴⁷	10 ⁰⁰	23 ²⁶
3 Kedd	Balázs	7 ⁰⁸	16 ⁴⁸	10 ³³	–
4 Szerda	Ráhel, Csenge	7 ⁰⁷	16 ⁵⁰	11 ⁰⁹	0 ³⁸
5 Csütörtök	Ágota, Ingrid	7 ⁰⁶	16 ⁵¹	11 ⁴⁸	1 ⁴⁸
6 Péntek	Dorottya, Dóra	7 ⁰⁴	16 ⁵³	12 ³²	2 ⁵¹
7 Szombat	Tódor, Rómeó	7 ⁰³	16 ⁵⁴	13 ²²	3 ⁵¹
8 Vasárnap	Aranika	7 ⁰¹	16 ⁵⁶	14 ¹⁶	4 ⁴⁴
9 Hétfő	Abigél, Alex	7 ⁰⁰	16 ⁵⁸	15 ¹⁴	5 ³⁰
10 Kedd	Elvira	6 ⁵⁸	16 ⁵⁹	16 ¹⁴	6 ¹⁰
11 Szerda	Berold, Marietta	6 ⁵⁷	17 ⁰¹	17 ¹⁵	6 ⁴⁵
12 Csütörtök	Lidia, Livia	6 ⁵⁵	17 ⁰²	18 ¹⁶	7 ¹⁶
13 Péntek	Élia, Linda	6 ⁵³	17 ⁰⁴	19 ¹⁷	7 ⁴⁴
14 Szombat	Bálint, Valentin	6 ⁵²	17 ⁰⁵	20 ¹⁷	8 ¹⁰
15 Vasárnap	Kolos, Georgina	6 ⁵⁰	17 ⁰⁷	21 ¹⁷	8 ³⁵
16 Hétfő	Julianne, Lilla	6 ⁴⁸	17 ⁰⁹	22 ¹⁷	9 ⁰⁰
17 Kedd	Donát	6 ⁴⁷	17 ¹⁰	23 ¹⁷	9 ²⁸
18 Szerda	Bernadett	6 ⁴⁵	17 ¹²	–	9 ⁵⁹
19 Csütörtök	Zsuzsanna	6 ⁴³	17 ¹³	0 ¹⁷	10 ²⁷
20 Péntek	Aladár, Ámos	6 ⁴²	17 ¹⁵	1 ¹⁶	11 ⁰⁵
21 Szombat	Eleonóra	6 ⁴⁰	17 ¹⁶	2 ¹⁵	11 ⁴⁸
22 Vasárnap	Gerzson	6 ³⁸	17 ¹⁸	3 ¹²	12 ³⁸
23 Hétfő	Alfréd	6 ³⁶	17 ¹⁹	4 ⁰⁵	13 ³⁹
24 Kedd	Mátyás	6 ³⁴	17 ²¹	4 ⁵⁴	14 ⁴⁶
25 Szerda	Géza	6 ³³	17 ²²	5 ³⁷	15 ⁵⁸
26 Csütörtök	Edina	6 ³¹	17 ²⁴	6 ¹⁷	17 ¹⁵
27 Péntek	Ákos, Bátor	6 ²⁹	17 ²⁵	6 ⁵²	18 ³³
28 Szombat	Elemér	6 ²⁷	17 ²⁷	7 ²⁶	19 ³¹

1998 MÁRCIUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kelte	nyug.	kelte	nyug.
1 Vasárnap	Albin	6 ²⁵	17 ²⁸	7 ⁵⁹	21 ⁰⁸
2 Hétfő	Lujza	6 ²³	17 ³⁰	8 ³³	22 ²⁴
3 Kedd	Kornélia	6 ²¹	17 ³¹	9 ⁰⁹	23 ³⁶
4 Szerda	Kázmér	6 ²⁰	17 ³³	9 ⁴⁸	–
5 Csütörtök	Adorján, Adrián	6 ¹⁸	17 ³⁴	10 ³¹	0 ⁴⁴
6 Péntek	Leonóra, Inez	6 ¹⁶	17 ³⁶	11 ¹⁹	1 ⁴⁸
7 Szombat	Tamás	6 ¹⁴	17 ³⁷	12 ¹²	2 ⁴¹
8 Vasárnap	Zoltán	6 ¹²	17 ³⁹	13 ⁰⁸	3 ³⁹
9 Hétfő	Franciska, Fanni	6 ¹⁰	17 ⁴⁰	14 ⁰⁷	4 ⁴¹
10 Kedd	Idikó	6 ⁰⁸	17 ⁴²	15 ⁰⁷	4 ⁴⁷
11 Szerda	Szilárd	6 ⁰⁶	17 ⁴³	16 ⁰⁸	5 ¹⁸
12 Csütörtök	Gergely	6 ⁰⁴	17 ⁴⁵	17 ⁰⁸	5 ⁴⁷
13 Péntek	Krisztián, Ájtóny	6 ⁰²	17 ⁴⁶	18 ⁰⁹	6 ¹³
14 Szombat	Matild	6 ⁰⁰	17 ⁴⁸	19 ⁰⁸	6 ³⁸
15 Vasárnap	Nemzeti ünn., Kriszta	5 ⁵⁸	17 ⁴⁹	20 ⁰⁸	7 ⁰³
16 Hétfő	Henrietta	5 ⁵⁶	17 ⁵¹	21 ⁰⁸	7 ²⁹
17 Kedd	Gernő, Patrik	5 ⁵⁴	17 ⁵²	22 ⁰⁸	7 ⁵⁷
18 Szerda	Sándor, Ede	5 ⁵²	17 ⁵³	23 ⁰⁷	8 ²⁸
19 Csütörtök	József, Bánk	5 ⁵⁰	17 ⁵⁵	–	9 ⁰²
20 Péntek	Klaudia	5 ⁴⁸	17 ⁵⁶	0 ⁰⁵	9 ⁴²
21 Szombat	Benedek	5 ⁴⁶	17 ⁵⁸	1 ⁰¹	10 ²⁸
22 Vasárnap	Beáta, Izolda	5 ⁴⁴	17 ⁵⁹	1 ⁵⁵	11 ²³
23 Hétfő	Emőke	5 ⁴²	18 ⁰¹	2 ⁴⁴	12 ²⁴
24 Kedd	Gábor, Karina	5 ⁴⁰	18 ⁰²	3 ³⁸	13 ³²
25 Szerda	Irén, Iriz	5 ³⁸	18 ⁰³	4 ²⁸	14 ⁴⁶
26 Csütörtök	Emánuel	5 ³⁶	18 ⁰⁵	4 ⁴⁵	15 ⁰²
27 Péntek	Hajnalka	5 ³⁴	18 ⁰⁶	5 ²⁰	17 ²¹
28 Szombat	Gedeon, Johanna	5 ³²	18 ⁰⁸	5 ⁵³	18 ⁴⁰
29 Vasárnap	Augusta	5 ³⁰	18 ⁰⁹	6 ²⁷	19 ⁵⁹
30 Hétfő	Zsolt	5 ²⁸	18 ¹⁰	7 ⁰³	21 ¹⁶
31 Kedd	Árpád	5 ²⁶	18 ¹²	7 ⁴²	22 ²⁹

Erdészeti és Faipari

1998 ÁPRILIS 30 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kelte	nyug.	kelte	nyug.
1 Szerda	Hugó	5 ²⁴	18 ¹³	8 ²⁵	23 ³⁶
2 Csütörtök	Áron	5 ²²	18 ¹⁵	9 ¹³	–
3 Péntek	Buda, Richárd	5 ²⁰	18 ¹⁶	10 ⁰⁵	0 ³⁵
4 Szombat	Izidor	5 ¹⁸	18 ¹⁸	11 ⁰²	1 ²⁷
5 Vasárnap	Vince	5 ¹⁶	18 ¹⁹	12 ⁰⁰	2 ¹¹
6 Hétfő	Vilmos, Biborka	5 ¹⁴	18 ²⁰	13 ⁰¹	2 ⁴⁹
7 Kedd	Herman	5 ¹²	18 ²²	14 ⁰¹	3 ²²
8 Szerda	Dénes	5 ¹⁰	18 ²³	15 ⁰¹	3 ⁵¹
9 Csütörtök	Erhard	5 ⁰⁸	18 ²⁵	16 ⁰¹	4 ¹⁷
10 Péntek	Zsolt	5 ⁰⁶	18 ²⁶	17 ⁰¹	4 ⁴³
11 Szombat	Leó, Szaniszló	5 ⁰⁴	18 ²⁷	18 ⁰¹	5 ⁰⁷
12 Vasárnap	Húsvét, Gyula	5 ⁰²	18 ²⁹	19 ⁰¹	5 ³³
13 Hétfő	Húsvét, Ida	5 ⁰⁰	18 ³⁰	20 ⁰¹	6 ⁰⁰
14 Kedd	Tibor	4 ⁵⁸	18 ³²	21 ⁰¹	6 ²⁹
15 Szerda	Anasztázia, Tas	4 ⁵⁶	18 ³³	22 ⁰⁰	7 ⁰²
16 Csütörtök	Csongor	4 ⁵⁴	18 ³⁴	22 ⁵⁸	7 ⁴⁰
17 Péntek	Rudolf	4 ⁵³	18 ³⁶	23 ⁵⁰	8 ²⁴
18 Szombat	Andrea, Ilma	4 ⁵¹	18 ³⁷	–	9 ¹⁵
19 Vasárnap	Emma	4 ⁴⁹	18 ³⁹	0 ³⁹	10 ¹²
20 Hétfő	Tivadar	4 ⁴⁷	18 ⁴⁰	1 ²⁴	11 ¹⁵
21 Kedd	Konrád	4 ⁴⁵	18 ⁴¹	2 ⁰⁴	12 ²⁴
22 Szerda	Csilla, Noémi	4 ⁴³	18 ⁴³	2 ⁴¹	13 ³⁷
23 Csütörtök	Béla	4 ⁴²	18 ⁴⁴	3 ¹⁵	14 ⁵²
24 Péntek	György	4 ⁴⁰	18 ⁴⁶	3 ⁴⁸	16 ¹⁰
25 Szombat	Márk	4 ³⁸	18 ⁴⁷	4 ²¹	17 ²⁹
26 Vasárnap	Ervin	4 ³⁶	18 ⁴⁸	4 ⁵⁵	18 ⁴⁷
27 Hétfő	Zita, Mariann	4 ³⁵	18 ⁵⁰	5 ³³	20 ⁰⁴
28 Kedd	Valéria	4 ³³	18 ⁵¹	6 ¹⁴	21 ¹⁷
29 Szerda	Péter	4 ³¹	18 ⁵³	7 ⁰¹	22 ³²
30 Csütörtök	Katalin, Kitti	4 ³⁰	18 ⁵⁴	7 ⁵³	23 ⁵⁰

1998 MÁJUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kelte	nyug.	kelte	nyug.
1 Péntek	Munka ünn., Fülöp, Jakab	4 ²⁸	18 ⁵⁵	8 ⁵⁰	–
2 Szombat	Zsigmond	4 ²⁶	18 ⁵⁷	9 ⁵⁰	0 ⁰⁸
3 Vasárnap	Tímea, Irma	4 ²⁵	18 ⁵⁸	10 ⁵¹	0 ⁴⁹
4 Hétfő	Mónika, Flórián	4 ²³	18 ⁵⁹	11 ⁵²	1 ²⁴
5 Kedd	Györgyi	4 ²²	19 ⁰¹	12 ⁵³	1 ⁵⁵
6 Szerda	Ivett, Frida	4 ²⁰	19 ⁰²	13 ⁵⁴	2 ²²
7 Csütörtök	Gizella	4 ¹⁹	19 ⁰⁴	14 ⁵⁴	2 ⁴⁷
8 Péntek	Mihály	4 ¹⁷	19 ⁰⁶	15 ⁵³	3 ¹²
9 Szombat	Gergely	4 ¹⁶	19 ⁰⁶	16 ⁵³	3 ³⁷
10 Vasárnap	Ármin, Pálma	4 ¹⁴	19 ⁰⁸	17 ⁵⁴	4 ⁰³
11 Hétfő	Ferenc	4 ¹³	19 ⁰⁹	18 ⁵⁴	4 ³²
12 Kedd	Pongrácz	4 ¹²	19 ¹⁰	19 ⁵⁴	5 ⁰³
13 Szerda	Szervác, Imola	4 ¹⁰	19 ¹¹	20 ⁵²	5 ⁴⁰
14 Csütörtök	Bonifác	4 ⁰⁹	19 ¹³	21 ⁴⁸	6 ²²
15 Péntek	Zsófia, Szonja	4 ⁰⁸	19 ¹⁴	22 ³⁸	7 ¹⁰
16 Szombat	Mózes, Botond	4 ⁰⁶	19 ¹⁵	23 ²⁴	8 ⁰⁵
17 Vasárnap	Paszkál	4 ⁰⁵	19 ¹⁷	–	9 ⁰⁸
18 Hétfő	Erik, Alexandra	4 ⁰⁴	19 ¹⁸	0 ⁰⁵	10 ¹²
19 Kedd	Ivó, Milán	4 ⁰³	19 ¹⁹	0 ⁴²	11 ²¹
20 Szerda	Bernát, Felicia	4 ⁰²	19 ²⁰	1 ¹⁶	12 ³³
21 Csütörtök	Konstantin	4 ⁰¹	19 ²¹	1 ⁴⁸	13 ⁴⁸
22 Péntek	Júlia, Rita	4 ⁰⁰	19 ²³	2 ¹⁹	15 ⁰⁴
23 Szombat	Dezso	3 ⁵⁹	19 ²⁴	2 ⁵¹	16 ²¹
24 Vasárnap	Eszter, Eliza	3 ⁵⁸	19 ²⁵	3 ²⁶	17 ³⁷
25 Hétfő	Orbán	3 ⁵⁷	19 ²⁶	4 ⁰⁴	18 ⁵²
26 Kedd	Fülöp, Evelin	3 ⁵⁶	19 ²⁷	4 ⁴⁸	20 ⁰³
27 Szerda	Hella	3 ⁵⁵	19 ²⁸	5 ³⁸	21 ⁰⁶
28 Csütörtök	Emil, Csanád	3 ⁵⁴	19 ²⁹	6 ³³	22 ⁰⁰
29 Péntek	Magdolna	3 ⁵³	19 ³⁰	7 ³³	23 ⁰⁵
30 Szombat	Janka, Zsanett	3 ⁵³	19 ³¹	8 ³⁶	23 ²⁴
31 Vasárnap	Pinkósdi, Angéla, Petronella	3 ⁵²	19 ³²	9 ³⁹	24 ²⁹

1998		JÚLIUS		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Szerda	351	1945	1131	2345
2	Csütörtök	351	1945	1232	–
3	Péntek	352	1944	1332	019
4	Szombat	353	1944	1435	036
5	Vasárnap	353	1944	1533	155
6	Hétfő	354	1943	1633	137
7	Kedd	355	1943	1732	215
8	Szerda	356	1942	1838	259
9	Csütörtök	356	1942	1930	350
10	Péntek	357	1941	2036	448
11	Szombat	358	1940	2047	532
12	Vasárnap	359	1940	2123	701
13	Hétfő	400	1939	2156	813
14	Kedd	401	1938	2227	925
15	Szerda	402	1938	2257	1038
16	Csütörtök	403	1937	2328	1152
17	Péntek	404	1936	–	1305
18	Szombat	405	1935	001	1418
19	Vasárnap	406	1934	038	1528
20	Hétfő	407	1933	130	1635
21	Kedd	408	1932	208	1736
22	Szerda	409	1931	301	1839
23	Csütörtök	411	1930	402	1915
24	Péntek	412	1929	505	1954
25	Szombat	413	1928	609	2027
26	Vasárnap	414	1928	714	2056
27	Hétfő	415	1925	816	2123
28	Kedd	416	1924	918	2148
29	Szerda	418	1923	1019	2213
30	Csütörtök	419	1921	1119	2238
31	Péntek	420	1920	1219	2306

1998		AUGUSZTUS		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Szombat	421	1919	1319	2338
2	Vasárnap	423	1917	1419	–
3	Hétfő	424	1916	1518	011
4	Kedd	425	1914	1615	051
5	Szerda	426	1913	1709	139
6	Csütörtök	428	1911	1758	234
7	Péntek	429	1910	1842	336
8	Szombat	430	1908	1921	444
9	Vasárnap	432	1907	1956	556
10	Hétfő	433	1905	2029	711
11	Kedd	434	1903	2100	826
12	Szerda	436	1902	2131	941
13	Csütörtök	437	1900	2204	1055
14	Péntek	438	1899	2240	1209
15	Szombat	440	1897	2330	1330
16	Vasárnap	441	1895	–	1427
17	Hétfő	442	1893	005	1529
18	Kedd	444	1891	056	1624
19	Szerda	445	1890	153	1711
20	Csütörtök	446	1888	254	1752
21	Péntek	448	1886	357	1827
22	Szombat	449	1884	500	1857
23	Vasárnap	450	1882	603	1925
24	Hétfő	452	1880	706	1951
25	Kedd	453	1878	807	2018
26	Szerda	454	1877	908	2041
27	Csütörtök	456	1875	1008	2107
28	Péntek	457	1873	1107	2136
29	Szombat	458	1871	1207	2208
30	Vasárnap	459	1869	1308	2245
31	Hétfő	501	1867	1409	2338

1998		SZEPTEMBER		30 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Kedd	502	1825	1457	–
2	Szerda	504	1823	1547	019
3	Csütörtök	505	1821	1633	117
4	Péntek	506	1819	1715	222
5	Szombat	508	1817	1752	333
6	Vasárnap	509	1815	1836	448
7	Hétfő	510	1813	1859	604
8	Kedd	512	1811	1931	722
9	Szerda	513	1809	2004	839
10	Csütörtök	514	1807	2040	955
11	Péntek	516	1805	2119	1109
12	Szombat	517	1803	2203	1219
13	Vasárnap	518	1801	2253	1324
14	Hétfő	520	1759	2348	1421
15	Kedd	521	1757	–	1510
16	Szerda	522	1755	047	1552
17	Csütörtök	524	1753	148	1628
18	Péntek	525	1751	251	1700
19	Szombat	526	1749	354	1728
20	Vasárnap	528	1747	456	1754
21	Hétfő	529	1745	557	1819
22	Kedd	530	1743	656	1844
23	Szerda	532	1741	758	1899
24	Csütörtök	534	1739	858	1937
25	Péntek	536	1736	957	2007
26	Szombat	538	1734	1056	2042
27	Vasárnap	537	1732	1153	2122
28	Hétfő	538	1730	1247	2208
29	Kedd	540	1728	1338	2302
30	Szerda	541	1726	1425	–

Magyarországi Szakszervezetek

8

1998		OKTÓBER		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Csütörtök	543	1724	1507	082
2	Péntek	544	1722	1546	109
3	Szombat	545	1720	1621	240
4	Vasárnap	547	1718	1654	336
5	Hétfő	548	1716	1708	433
6	Kedd	549	1714	1759	512
7	Szerda	551	1712	1835	732
8	Csütörtök	552	1710	1913	880
9	Péntek	554	1708	1957	1005
10	Szombat	555	1706	2046	1114
11	Vasárnap	556	1705	2141	1216
12	Hétfő	558	1703	2240	1308
13	Kedd	559	1701	2341	1353
14	Szerda	601	1659	–	1431
15	Csütörtök	602	1657	044	1504
16	Péntek	604	1655	148	1532
17	Szombat	605	1653	248	1558
18	Vasárnap	607	1651	350	1623
19	Hétfő	608	1649	450	1648
20	Kedd	609	1648	551	1713
21	Szerda	611	1646	651	1740
22	Csütörtök	612	1644	751	1809
23	Péntek	614	1642	850	1842
24	Szombat	615	1641	947	1919
25	Vasárnap	617	1639	1042	2003
26	Hétfő	618	1637	1134	2053
27	Kedd	620	1635	1231	2149
28	Szerda	621	1634	1304	2251
29	Csütörtök	623	1632	1342	2358
30	Péntek	624	1631	1417	–
31	Szombat	626	1629	1450	110

1998		NOVEMBER		30 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Vasárnap	627	1627	1521	244
2	Hétfő	629	1626	1553	341
3	Kedd	630	1624	1627	500
4	Szerda	632	1623	1704	620
5	Csütörtök	633	1621	1748	739
6	Péntek	635	1620	1834	854
7	Szombat	636	1619	1929	1028
8	Vasárnap	638	1617	2027	1101
9	Hétfő	639	1616	2130	1151
10	Kedd	641	1614	2234	1232
11	Szerda	642	1613	2338	1307
12	Csütörtök	644	1612	–	1337
13	Péntek	645	1611	041	1404
14	Szombat	647	1610	142	1429
15	Vasárnap	648	1608	243	1453
16	Hétfő	650	1607	344	1517
17	Kedd	651	1606	444	1543
18	Szerda	653	1605	544	1611
19	Csütörtök	654	1604	644	1643
20	Péntek	656	1603	742	1719
21	Szombat	657	1602	839	1800
22	Vasárnap	658	1601	932	1848
23	Hétfő	700	1601	1021	1942
24	Kedd	701	1600	1104	2011
25	Szerda	703	1599	1143	2115
26	Csütörtök	704	1598	1218	2253
27	Péntek	705	1598	1300	–
28	Szombat	707	1597	1321	004
29	Vasárnap	708	1596	1351	117
30	Hétfő	709	1595	1422	232

1998		DECEMBER		31 nap	
Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Kedd	710	1555	1456	350
2	Szerda	712	1553	1534	508
3	Csütörtök	713	1554	1619	626
4	Péntek	714	1554	1709	739
5	Szombat	715	1554	1808	845
6	Vasárnap	716	1553	1911	941
7	Hétfő	717	1553	2017	1028
8	Kedd	718	1553	2123	1107
9	Szerda	719	1553	2228	1140
10	Csütörtök	720	1553	2332	1208
11	Péntek	721	1553	–	1234
12	Szombat	722	1553	034	1258
13	Vasárnap	723	1553	134	1322
14	Hétfő	724	1553	235	1347
15	Kedd	725	1553	335	1414
16	Szerda	726	1553	435	1444
17	Csütörtök	728	1554	534	1518
18	Péntek	727	1554	633	1558
19	Szombat	728	1554	728	1644
20	Vasárnap	728	1555	819	1736
21	Hétfő	729	1555	905	1834
22	Kedd	729	1556	1022	1924
23	Szerda	730	1557	1055	2053
24	Csütörtök	731	1558	1125	2204
25	Péntek	731	1558	1154	–
26	Szombat	731	1559	1223	016
27	Vasárnap	731	1559	1254	130
28	Hétfő	732	1601	1328	245
29	Kedd	732	1601	1408	400
30	Szerda	732	1602	1454	514
31	Csütörtök	732	1602	1454	514

Újult erővel

Tovább a megkezdett úton

Az év végéhez közeledve, a visszatekintéskor döbben rá az ember, milyen rövid egy év. Hihetetlenül közeleg felénk az ezredforduló. Szakszervezetünk önálló működésének is immár az ötödik évét zárjuk, s úgy tűnik, mintha most kezdtük volna. A számvetés készítésekor jó érzés visszagondolni az elmúlt évekre, annak ellenére, hogy számos gyötrelmes, bizonytalanságba sodró órákat, napokat is megéltünk.

Jó érzés visszagondolni, hiszen szép eredményeket is fel tudunk mutatni. Számtalanszor éreztük az egymást segítő, biztató, jó megoldásokat kereső összefogást, szakszervezeti tagságunk biztatását, támogatását. Az 1997. évre is ez volt a jellemző. Az elmúlt évekhez képest nehéznek indult az esztendő, növekedtek a gazdálkodást sújtó terhek. Romló értékesítési-piaci viszonyok közepette kellett az elvárásoknak megfelelni, a jövedelmek növekedését is biztosító terveket teljesíteni.

A nehézségek ellenére is kiegyensúlyozottság tapasztalható. Többé-kevésbé letisztultak a tulajdonviszonyok, javult az együttműködés a partnerek között. Mindezek pozitívan hatottak a szakszervezet életére is.

Legfontosabb feladatnak tekintettük az ágazatban foglalkoztatottak bér- és jövedelmi viszonyainak javítását. Sikertelen nagy mértékben mérsékelni, esetenként megállítani a reálbérek csökkenését, sőt egyes gazdálkodó szerveknél a növekedés is megvalósult. Nem az elégedettség hangja ez, hiszen ez az „eredmény” csak viszonylagos. Változatlanul az utolsó helyek egyikén kullog ágazatunk országos szinten az átlagbérek, jövedelmek nagyságát illetően, tehát van tennivalónk.

Másik fontos feladatunk a *Kollektív Szerződés* karbantartása, folyamatos igazítása a változó körülményekhez, inflációhoz stb. Munkahelyi szinten ezt a feladatot sikerrel oldottuk meg, köszönhetően a helyi szakszervezeti tisztségviselőknek és a menedzsment pozitív hozzáállásának.

Ágazati Kollektív Szerződésünk megrekedt az 1994-95-ös szinten. Úgy vélem, ennek fontosságát a szakmai érdekképviselet és néhány gazdálkodó

szervezet nem érzi át, nem kezeli súlyának megfelelően. A munka világának leszabályozása pedig kiszámíthatóvá teszi a kapcsolatokat, megnyugvást, biztosítékot adhat minden érdekelt fél számára.

1997. évben újból napirendre tűztük az alkalmazotti földalap kérdését. Nagy sérelem ez a munkavállalók számára, hiszen a versenyszféra szinte valamennyi területén biztosították a dolgozók tulajdonhoz jutásának lehetőségét. Ágazatunkban nagy ellenerők munkálkodnak ennek megakadályozására.

Mi ennek az oka, motivációja? Irigység vagy az erdővagyon védelme? Nem tudni, habár csak az előbbi lehet, hiszen korábban a kárpótlás során ezek az ellenzők nem voltak ilyen harcosak, akkor szavukat sem lehetett hallani. Valószínűleg ők is kárpótoltak voltak. Reméljük, érvényesülni fog a jogállamiság és a törvények szerint születik döntés ebben a kérdésben is és nem szakmai érvek mögé bújít rosszindulatú állásfoglalások alapján.

Komoly sikereket tudhatunk magunk mögött az ERFA Önkéntes Nyugdíjpénztár működtetésével. Egyre több kollégánk ismeri fel ennek fontosságát, jelentőségét. Várhatóan az év végén már meghaladja taglétszámunk a 6000 főt, a pénztár vagyona a 200 millió forintot.

Tervezzük a magánnyugdíj-pénztár alakítását, természetesen megfelelő garanciák mellett és olyan feltételekkel, hogy az Önkéntes Nyugdíjpénztár érdekei, működése, biztonsága nem kerülhet veszélybe.

Kaposvárott a SEFAG Rt. volt a házigazdája az 1997. évi Országos Erdészeti és Faipari Sportnapoknak. Magas színvonalú rendezés és szervezés mellett több mint 500 fő részvételével a szakma egyik legsikeresebb rendezvényévé nőtte ki magát. A versenyzés, az egészséges életmód elősegítése, a szabadidő hasznos eltöltése mellett jól szolgálta az összetartozás és a kapcsolatok ápolását.

(Folytatás a 4. oldalon)

Tovább a megkezdett úton

(Folytatás a 3. oldalról)

Ez évben is szerveztünk gyermek- és felnőtt üdültetéseket, a korábbi évekhez hasonló sikerrel, melyet az igényekhez igazodva a jövőben is folytatni kívánunk.

Szakszervezeti tagságunk érdekeit az *Érdekegyeztető Tanácsban az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésen* keresztül tudtuk biztosítani, míg az ágazati szintű *FAÉT, FÉT* üléseken főtítkáruk rendszeres, aktív közreműködése biztosította a szakmai kérdésekben a munkavállalók, szakszervezeti tagságunk érdekeinek érvényesítését.

Elismerésre méltó kapcsolatokról szólhatunk az *ÁPV Rt.*, az *FM Erdészeti Hivatala*, az *Állami Erdészeti Szolgálat* vezetőivel, az *OEE*, a *FAGOSZ*, a *MOSZ* és az *ÉSZT* szervezetekkel. Mindezek biztosítják a közös érdekeken alapuló, jó együttműködést, információáramlást, a várható problémák időbeni megoldását.

Korrekt partnerekre találtunk az *Agrároktatási és Kutatási Dolgozók Szakszervezete* és a *Húsipari Dolgozók Szakszervezete* részéről. Nemzetközi kapcsolataink közül a *szlovák és lengyel* erdészeti szakszervezetekkel a legértelmesebb az együttműködés, melyet jól egészít ki az *orosz, ukrán, cseh, svéd* partnerkapcsolat.

Kezdeményező szerepet vállalt főtítkáruk az országos erdősítési program elindításában, melyet komoly eredménynek tartunk, s amely már a kormány programjában is szerepet kapott. Hosszútávon jelentős szakmai feladatokat biztosít ez a részvénytársaságoknak is, valamint a munkanélküliek foglalkoztatásához is nagy segítséget tudunk nyújtani.

Mindezen feladatok mellett eleget tettünk többkevesebb sikerrel napi feladatainknak is, jó alapot biztosítva az 1998. évről, mely jövőt formáló eseményekben gazdagnak ígérkezik.

Választ az ország 1998-ban. Ítéletet mond a politika fölött, elindítja a következő ciklust. *Választásokat tartunk szakszervezetünkben is munkahelyi szinttől az országos szintig.*

Értékeljük eddigi munkánkat, meghatározzuk jövőbeni feladatainkat. Kérjük tagságunkat, készüljön ezen fontos eseményekre, legyen aktív, kezdeményező résztvevője.

1998-ban reményeink szerint lezárul és megszűnik a döntés az *ÁPV Rt.* további sorsáról, s ezáltal tisztázódik az erdészeti és faipari részvénytársaságok hosszú távú pozíciója, helyzete. Kiszámítható viszonyok szükségesek a tulajdoni oldalon.

Bizakodva várjuk több éves türelem és önmegtartóztatás után a reálbérek növekedését, sikeres bértárgyalások lefolytatását, az *Ágazati Kollektív Szerződés* módosítását és megfelelő rangra emelését. Hiszünk az alkalmazotti földalapról kialakult vita sikeres, törvényes lezárásában.

Folytatjuk a már hagyományos és jól működő programjainkat a szociális, sport és egyéb területeken. Fenn kívánjuk tartani és erősíteni kapcsolatainkat mindazon szervezettel, intézménnyel, hivatallal, amely elősegítheti szakszervezeti tagságunk élet- és munkakörülményeinek jobbá tételét.

Szakszervezetünk szervezeti keretei, működési mechanizmusa az elmúlt időszakban kialakult, letisztult. Napjaink, az előttünk álló időszak feladata ezek finomítása, magasabb szintre emelése, lehetőségeink szerinti bővítése.

Amikor nagy tisztelettel megköszönöm szakszervezeti tagságunk 1997. évben végzett munkáját, partnereink támogató együttműködését, kérem egyben, hogy az előttünk álló feladatok végrehajtásához is nyújtsanak segítséget, legyenek aktív meghatározói és támogatói, valamint részesei programunknak, mindannyiunk életének szebbé, boldogabbá, eredményesebbé tétele érdekében.

Ehhez kívánok nagyon jó egészséget, kellemes ünnepeket és eredményekben, sikerekben gazdag boldog új esztendőt.

Barta László,
az EFDSZ
elnöke

Az erdő mint munkahely

A KRÓNKA FOLYTATÁSA

Egy kezdeményezés krónikája címmel tettem közzé beszámolómat ezeken a hasábocon az elmúlt év végén, arról az erdőtelepítési kezdeményezésről, amelyet a szakma jeles képviselőivel 1997. februárjában indítottunk útjára. Újabb esztendő múltával illendőnek tartom – a szerkesztő főszerkesztésének is engedve – a számadás folytatását és az elvégzett munka rövid összefoglalását.

Az előzményekről elegendő talán csak annyit felidézni, hogy kezdetben „a kezdeményezés szépen sarjadt, növekedésnek indult, de mintha valami kór bántaná” – írtam tavaly –, a dolog elakadni látszott. Úgy tűnt az óév végén, hogy az erdőtelepítés, az alternatív földhasznosítás és a foglalkoztatás gondolatának összekapcsolása bizonyos körökben nem vált ki osztatlan lelkesedést. A fenntartásokat növelte az is, hogy 1996. őszén bonyodalmak támadtak a közmunkával végzett erdőtelepítések finanszírozása körül. Késtek a pénzzel, viták keletkeztek az elszámolások körül, ami lehűtötte az induláskor tapasztalt lelkesedést. Megtorpanásnak lehetett értékelni azt a körülményt is, hogy az 1997. évre kiírt közmunka pályázat a célok között nem nevezte meg az erdőtelepítést. (Az ebből támadt félreértésnek tulajdonítható, hogy a tavaszi fordulóra nagyon csekély számú pályázat érkezett.)

Így indult az új esztendő. A téli, tavaszi hónapok tevékeny aprómunkával teltek el. A kezdeményezők politikusokat, képviselőket próbáltak „beavatni az összeesküvésbe” és terjesztették a gondolatot az Akadémia fórumain, a Nemzeti Agrárprogram előkészítő vitáin és különféle szakmai összejöveteleken.

A kiszabadult szellemet már nem lehetett visszagyömöszölni a palackba.

Bizonyos fordulatot, ritmusváltást hozott a dolgok menetébe a Közmunkatanács elnökével 1997. február 27-én, Szilvásváradon tartott megbeszélés. Schmotzer András, Sódar Pál, Herczeg Miklós, dr. Solymos Rezső és e sorok írója megállapodtak Dr. Halmos Csaba úrral és munkatársaival, hogy előkészítenek egy foglalkoztatáspolitikai elemeket tartalmazó központi programot.

Elhatározták, hogy kezdeményezik a földművelésügyi és a munkaügyi miniszter közvetlen tárgyalását a témáról és az érintett szervekkel – FM Erdészeti Hivatal, Állami Erdészeti Szolgálat, ÁPV Rt. – kibővülve folytatják az együttműködést. Solymos professzor úr nevet is adott a „gyerekek”, ettől kezdve *Az erdő mint munkahely elnevezéssel* illettük a kezdeményezést. A találkozóknak mindemellett fontos tartalmi hozadéka is volt: a kötetlen, ám nagyon termékeny beszélgetés közben kialakult az erdőtelepítésnek az a – tervgazdasági szemléletet felváltó – piacelvű plurális jellegű koncepciója, amely később írott formában is testet öltött.

Szilvásvárad után Budapesten a Medosz Szálloda vadászterme volt a színhelye március 27-én az újabb – kibővített – munkaértekezletnek. Ezen a fórumon a szakirányítás képviselőiben véleményt mondtak a kezdeményezésről Dauner Márton, Barátossy Gábor és Dr. Becker Pál; személyes észrevételeikkel Cserép János és Csötyöni József gazdagították a lassan kiforráló koncepciót. A résztvevők jónak ítélték a szakmai feltételeket és kedvezőnek a politikai széljárását, ezért megegyeztek: felgyorsítják a további munkát, hogy még 1997. őszén indulhasson a program.

A megbeszélés után megkezdődött a gondolatok írásba foglalása, s április 23-ra elkészítettük a *Feljegyzés Nagy Frigyes és Kiss Péter miniszter urak megbeszéléséhez* című anyagot. A koncepció 7 szövegegyezmény formát, alakot öltött. Közben a kormányzati munkában előtérbe került a gazdaság- és területfejlesztési források egyeztetése, a térségi agrárintegráció támogatása. A miniszter urak szerencsés pillanatban találkoztak újra az erdőtelepítési programmal. Május végén megérkezett a visszajelzés: a kezdeményezés zöld utat kapott tárcaszinten, jöhet a következő szakasz. Ez már azt jelentette, hogy a kormányfőnek kellett megfelelő dokumentumot szolgáltatni. Újabb nekibuzdulással megírtuk *Az erdő mint munkahely kormányzati program beindításá-*

ról szóló – a MunkaerőPiac 19. számában közreadott – javaslatot.

Július elején a Közmunkatanács Hivatala és az Erdészeti Hivatal – miután az újabb zöld jelzés megérkezett – javaslatunk alapján megkezdte a kormány-előterjesztés kidolgozását. A hónap közepén még egy megbeszélésre került sor a kezdeményezők és Dr. Halmos Csaba között, mert egy pillanatra úgy tűnt, hogy „a lámpa csak világoszöld”. Azután elhárulnak az akadályok, a gáncsoskodók jobb belátásra tértek, a vitákat felváltotta az együttműködés. Nagy Frigyes és Kiss Péter miniszter urak augusztus 19-én közös levélben tájékoztatták a miniszterelnök urat a készülő programról és kérték az egyetértését. A Parlament szeptemberi nyitólülésén Horn Gyula expozéjában – figyelmet keltve a T. Házban – helyet kapott az erdőtelepítés. Szeptember 30-án pedig elfogadásra került a Kormány 2302/1997. számú határozata Központi erdősítési program munkanélküliek támogatására címmel. Erről azonban a nyilvánosság csak november 5-én értesült, amikor a miniszterelnök Szolnok-Besenyszög határában fát ültetett, s útjára bocsátotta a programot. Ugyanazon a napon a lapok közölték a Közmunkatanács pályázati felhívását a központi erdősítési közmunkaprogram megvalósításának 1998. évi támogatásáról.

A történethez az is hozzátartozik, hogy közben a kezdeményezők még lobbiztak egy sort és október 17-én Bugacon Dr. Halmos Csabával egy újabb találkozósn megvitatták a kormányhatározat végrehajtásával kapcsolatos feladatokat és vállalták, hogy közreműködnek a pályázatok elbírálásában.

A krónika folytatásaként ennyit tudok elmondani. A tavaly februárban Schmotzer Andrással, Herczeg Miklóssal és Tóth Lászlóval indított kezdeményezés, köszönhetően az erdész társadalom támogatásának, idáig jutott mára. Tettünk valamit. Sok vagy kevés, majd mások megítélik. Tennivaló maradt bőven az 1998. esztendőre, és persze a következő évezredre is. Tekintsünk előre. Horváth László főszerkesztő

Tizenhat milliárd

ÜZENET AZ UTÓDOKNAK

Szolnokon, a NEFAG Rt. Kaán Károly utcai oktatási központjában magas rangú vendégeket láttak vendégül 1997. november 5-én.

Horn Gyula miniszterelnök Nagy Frigyes földművelésügyi és Kiss Péter munkaügyi miniszter társaságában a kormány erdőtelepítési programjának hivatalos nyitányára érkezett az alföldi városba ezen a kellemes, napsütéses őszi napon.

A vezetők kíséretében megjelentek az FM Erdészeti Hivatala és a MűM Közmunkatanács Hivatalának vezetői, s az eseményre meghívást kaptak a sajtó képviselői is. Föltűnt azonban, hogy a szakma jeles személyiségeinek, az érdekképviselők, az erdőgazdaságok vezetőinek meghívását a rendezők sajnálatosan mellőzték. (Herczeg Miklós, az EFDSZ főtákaré a munkaügyi miniszter személyes meghívására vett részt.)

Horn Gyula rövid előadásában hangsúlyozta, hogy a két szakminiszterrel három hónap óta foglalkozik az erdőtelepítési programmal. Ezt sem könnyű keresztülvinni – mondta –, utalva a szakágazatok közötti egyeztetési nehézségekre és az előző kormány által 1991-ben elfogadott erdőültetési program gyenge megvalósítására. Megje-

gyezte: a szükséges pénzügyi fedezetet a kormány megteremti, mert csak akkor ér valamit az újabb határozat, ha lesz rá pénz.

A kormányfő úgy vélte, hogy az erdőtelepítés üzenet az utódoknak: a mostani generáció nem csak magára gondol, hanem az utána jövőkre is. Ha vannak is nehézségek, szolgáljon vigasztalásul, hogy az utódaink majd elismeréssel beszélnek rólunk – adott reményeinek hangot a miniszterelnök.

A rövid köszöntők és tájékoztatók elhangzása után a vendégek fölkerelkedtek és kiutaztak Besenyszög határába, hogy az egyik táblában, ahol mintegy félszáz munkás erdőt telepített, elültessék a maguk fáját. A fotósok ilyenkor szokásos ügybuzgalma mellett, a kormányfő földbe tett egy facsemetét, majd elgyalogolt a tábla közepén szorgoskodó emberekhez egy kis eszmecsere, meg tudakolni, mióta dolgoznak és mennyit fizetnek a munkájukért.

A faültetés láza elkapta a kíséret tagjait is, így Szebeni László vezérigazgató úr rövid időre megfelelő munkaerő fölött rendelkezhetett...

A faültetés után, visszaérkezve a bázisra, a szakminiszterek a sajtó képviselőivel beszélgettek a kormányhatározatról.

Kiss Péter, a munkaügyi tárca vezetője annak a véleményének adott hangot, hogy túl vagyunk azon az időszakon, amikor a nagy strukturális változások kezelése volt a kormány feladata. Most már a minőségi és távlatos programokkal is – mint amilyen az erdőtelepítés – lehet foglalkozni.

Nagy Frigyes kiemelte, hogy a két minisztérium összefogásából született a program, mivel vannak olyan feladatok, amit egy minisztérium önmagában nem tud megoldani. Félig szociális, félig gazdasági tevékenység ez – magyarázta a jelenlévőknek –, s nem mondhatunk le a szociális vonásáról. Megerősítette: a kormányzat az idén 377 milliót, jövőre 2,75 milliárdot kíván fordítani a közmunkával megvalósítandó erdőültetésre; 1999-re 6,4 milliárdot, 2000-re pedig 7 milliárdot irányoztak elő. Összesen tehát mintegy 16 milliárd forinttal indul a három éves program, ennyivel több forrás áll rendelkezésre.

A megnyilatkozók többször utaltak arra, hogy az erdőtelepítés három évtizedre előrettekintő program, megvalósítása a mindenkor kormányok ügybuzgalmán is múlik. Aki garanciákat akar teremteni – mondta félig tréfásan az egyik kormánypárti vendég –, a tavaszi voksolásnál ezt megteheti.

Élve a lehetőséggel, megkérdeztük a rendezvényen ugyancsak megjelent fiatal ellenzéki politikus, Várhegyi Attilát, Szolnok város polgármesterét, a Fidesz választmányának elnökét, hogy kormányzati pozícióba jutva támogatná-e a programot. – Kidobott pénz lenne a mostani befektetés – hangoztat a válasz –, ha a jövőbeni kormányok nem folytatnák az erdőtelepítést és nem fejlesztenék a faipart. Különösen sok tennivaló akad az Alföldön, Szolnok térségében is – mondta a rokonszenves polgármester, nem hagyva kétséget a kezdeményezés támogatásáról.

H. L.

HORN GYULA
miniszterelnök
és **DR. HALMOS CSABA,**
a Közmunkatanács elnöke
a szolnoki faültetésen

Tóth Árpád: ERDŐ

Körül

*Minden csendesen, eltelten örül.
A napsütés vidám,
S a forró, sárga ragyogásban
Minden vén tölgy egy vig, élő titán:
Emeli barna karját
Frissen az áldott égbe,
A szent, illatos, teli kékbe,
S rengeti fűrei zöld zivatarát.*

Csend.

*Kábult fülem hallani véli
A zengő, örök napot odafent,
Billió mérföldek étherén
Átszűr, ájultfinom neszét:
Ó, csend beszéde, szent csillagbeszéd!*

S körül

*Minden csendesen, eltelten örül.
A tömzsi, lustán rezzenő hársak
Illatokkal kenik fénylő, póre testük,
S lábujjhegyen állva karcsú jegenyék
Néznek át felettük,
Túl a hullámló, mély rengetegen,
Néznek, a merengés halk gyönyörétől
Reszketegen.*

*Jó így csendesen nézni a fákat,
Érezni a derűt, mely mindent áthat;
Titokban éltem is szépen tovább égett,
Mint számban a parázsló szivar,
S tűnődésem is úgy leng, illatos füstje a létnek,
Mint a napfényben a szivarfüst
Kedves, kék karikaival.*

*Oly jó így egyszer mélyen örülni,
Fáradt, szegény látásomat
Zöld pázsitkendőbe törülni,
Aztán lehúyni a szemem egy percre,
Ezer évvé ringatja magát,
S kinyitni aztán
S nézni ezer évvel öregebben,
Túl szerelmeken, búkon, bölcsen, szebben
A nap örökké fiatal
Nagy, zengő aranycsillagát!*

Állami Erdészeti Szolgálat, Miskolc

VEZETŐSÉGVÁLASZTÓ TAGGYÜLÉS

Az államigazgatás reformja jelentős változást hozott azzal, hogy egy szervezetbe integrálta a korábban külön működő erdészeti szolgálatot és az erdő-felügyelőségeket. Egységgé vált az erdészeti szakigazgatás, az Állami Erdészeti Szolgálaton belül kialakultak az igazgatóságok – a korábbi erdő-felügyelőségek és a területen működő erdőtervezési irodák összevonásával.

Ehhez a szervezeti változáshoz a szakszervezetnek is alkalmazkodnia kellett. Az új szervezeti, tulajdoni és társadalmi viszonyok között még hatékonyabb és eredményesebb együttműködésre van szükség a munkáltató és az érdekvédelmi szervezet között.

Felvetődött a kérdés, hogyan tovább a szakszervezeti életben: országos nagy egységben gondolkodni, vagy megmaradni az igazgatóságok berkein belül. A szakszervezeti tagoknak az volt a véleménye, hogy hatékony szakszervezeti munkát csak az igazgatóságon belül tudunk végezni. Ezt az álláspontot képviseltük azon az előkészítő értekezleten is, ahol javaslat született az új alapszervezetek megalakulására. Ennek

alapján minden igazgatóság saját alapszervezetet hoz létre önálló pénzgazdálkodással. Az álláspontok egyeztetésében és koordinálásában jelentős szerepet vállalt *Dudás Péter* és *Gábor Gusztáv*, a szolgálat két korábbi tisztségviselője, valamint az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete*.

Az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságánál a szeptemberi taggyűlésen a titkári beszámolóban került javaslatra az új alapszervezet megalakítása és az új vezetőség megválasztása. A korábbi erdő-felügyelőségnél 21 fő, az erdőtervezésnél 6 fő volt szakszervezeti tag. Az új vezetőség 3 fős jelölő bizottságot választott. Itt határoztak arról is, hogy a jelölés után nyílt szavazással válasszák meg az új tisztségviselőket.

A vezetőségválasztó taggyűlésre 1997. október 2-án került sor a *Bükki Nemzeti Park Igazgatóság oktatóbázisán, Rejteken*. Ezen a taggyűlésen a szakszervezeti tagokon kívül részt vettek a korábbi években nyugdíjba került volt munkatársaink is. A taggyűlés megkezdése előtt a változásokról és a jövő

feladatairól adott tájékoztatást *Steiner József*, az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságának vezetője.

A szakszervezeti taggyűlés a titkár rövid beszámolója után a választás napirendi pontjainak elfogadásával folytatódott. Ezután a lemondott szakszervezeti bizottság helyett a – már korábban megválasztott – jelölő bizottság vette át a szót.

Szebeni Sándor ismertette a jelölés módját, elmondta, hogy minden tag véleményét kikérték, s ennek alapján teszik meg javaslatukat. Ezt követően nyílt szavazásra tette fel a jelöltek neveit. A jelölő bizottság javaslatának megfelelően szb-titkárnak *Nagy Lajost*, elnöknek *Mező Imrét*, gazdasági vezetőnek *Bárdos Károlynét*, számvizsgálónak *Kurucz Jánost* választották meg.

A választás befejezése után az új szakszervezeti bizottság nevében a titkár megköszönte a tagság bizalmát és kérte munkájához segítségüket. Örömmel állapította meg, hogy az eddig két szervezetben lévő 27 fő szakszervezeti taglétszám október 1-jétől 36 főre növekedett. Ez 84%-os szervezettségnek felel meg.

A második napirendi pont tárgyalásánál egységes döntés született a szakszervezeti tagdíj mértékéről, ami november 1-jétől az aktív tagok bruttó illetményének 1%-a, a nyugdíjas tagok pedig havi 100 Ft-ot fizetnek.

A hivatalos rész befejezése után barátságos környezetben, fehér asztal mellett baráti beszélgetésekben került felidézésre az elmúlt időszak sok kedves emléke.

Nagy Lajos
szb-titkár

A vezetőségválasztó taggyűlés résztvevőinek egy csoportja

Ősz csapat őszi tanulmányútja

Zaklatott, gondokkal terhelt, egyre inkább elanyagiasodó korunkban a munkából kiöregedett, *nyugdíjas* emberekkel való törődés éppen nem mondható jellemzőnek. (Ellenpélda annál több akad.) Örvendetes és fölöttébb méltányolandó kivétel ezért az *Állami Erdészeti Szolgálat*, amely rendszeresen összehívja régebbi és újabb nyugdíjasait egyaránt, s gondoskodik arról, hogy ne szakadjon meg végleg a kapcsolatuk azzal a munkaterülettel, amelyen éveken-évtizedeken át dolgoztak, azzal a szakmával, amelyet egy életen át hivatástudattal szolgáltak.

Ennek az emberi törődésnek a jegyében került sor annak a kétnapos tanulmányútnak a lebonyolítására, amelyet az AESZ vezetősége és szakszervezeti bizottsága szervezett októberben Szlovákiába. A kiránduláson 50 nyugdíjas dolgozó vett részt az ország minden részéből. A programot egyrészt *Herczeg Miklós*, az *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének főtákará*, másrészt *Halász Gábor*, az *AESZ főigazgatója* készítette elő. Mindketten arra a szívélyes, kollegiális kapcsolatra alapozhattak, amelyet hosszú évek szívós munkájával sikerült kiépíteniük mind szakszervezeti, mind állami vonalon az illetékes szlovák erdészeti szervekkel. A tanulmányúton is részt vett mindkét említett vezető.

A szakszervezet ezen túlmenően is részt vállalt az utazás lebonyolításából, mert a szlovák nyelvet anyanyelvi szinten beszélő *Krizsán Ferenc*, az Erdészeti és Faipari Híradó főszerkesztője tolmácsolási feladatot látott el. *Dudás Péter*, az AESZ Központ szakszervezeti bizottságának titkára (és az EFDSZ alelnöke) pedig a csoport technikai vezetését vállalta.

Irány: Selmecbánya!

Kissé már hűvös, ám – szerencsére – ragyogóan napfényes, kellemes kiránduláskor vágott neki az útnak a veteránok ős csapata Budapestről, a Jókai térről. (A vidám gyülekezés alkalmával szokás szerint ki-ki megállapította a többiekkel, hogy lám-lám: azok üstöke már megint fakóbb és ritkább lett egy árnyalattal a legutóbbi vizontlátás óta.) A Mercedes autóbusz Vác után már gyorsan falta a kilométereket és egy-kettőre Parassapusztára röptetett bennünket.

Kellemes meglepetés és megtiszteltetés volt számunkra, hogy már a határlomáson nem kisebb személyiség, mint *František Suhanovsky* úr, a Szlovák Erdészeti Szakszervezet elnöke, *Martin Žilka*, a Közép-szlovákiai Erdőgazdaság osztályvezetője fogadta és üdvözölte csoportunkat. A barátságos, közvetlen modorú kollégák azután útítársaink és segítőkink voltak az utazás egész ideje alatt, a beszercebányai elbúcsúzás percéig, éppúgy, mint egyik tolmácsunk, *Bartanusz István* úr.

Ipolyság után utunkat immár a Selmecpatak völgyében folytatva, szinte észrevétlenül jutottunk az erdőkkel borított, őszi színekben pompázó hegyek közé, s egy jó óra leforgása alatt megérkeztünk utazásunk egyik fő céljához.

Selmecbánya! Oly áhitattal gondol minden magyar erdőmérnök erre a ma már nem nagy, de változatlanul gyönyörű felvidéki városkára, mint a hívő muzulmán Mekkára. Arra a szent helyre, ahová életében legalább egyszer el kell zárándokolnia. Hiszen itt áll az Akadémia, az ősi Alma Mater, ahol valaha ringott a magyar erdészeti felsőfokú szakoktatás bölcsője. S ahol bányász-kohász-erdész akadémikusok-főiskolások generációi koptatták 1763-tól 1919-ig a komoly tantermek és a vidám kiskocsmák padjait egyaránt. S ahol a korzón egykor oly hetykén tiporták a magas szárú, fényes bursch-csizmák az álmatag selmeci leányszíveket.

Ám mi a helyzet ma, 79 évvel a főiskola elköltözése után Selmecen?

Az ősi Alma Mater

Autóbuszunk az egykori Bélabányai úton, a mai Akadémická utcán éppen az egykori Erdészeti palota előtt parkolt le. S ott magaslott előttünk a Hybalka oldalában az Akadémia gyönyörű, méltóságteljes épülete a botanikus kert fái között, a széles lépcsőfeljáró két oldalán két hatalmas Sequoia-fenyő által övezve. A masszív kovácsoltvas kapu ma is ugyanaz, mint egy évszázaddal ezelőtt, rajta a két testvérszak jelképe: a kereszthez tett két bányászkalapács és a tölgyfalevél-erdészcsillag. A kapu előtt pedig ott várt bennünket az épületben jelenleg működő erdészeti szakközépiskola, a „*Stredná lesnická škola Banská Štiavnica*” igazgatója: Ing. *Rudolf Valovič* CSc. erdőmérnök úr, néhány munkatársával.

A kölcsönös üdvözlések és bemutatkozások után *Valovič* igazgató úr röviden vázolta a tanintézet múltját és jelenét. Szavaiból kiviláglott, hogy a mai fiatal tanári kar pontosan ismeri és nagyra becsüli az Akadémia történetét, a Kárpát-medence erdészeti felsőoktatásában egykor betöltött szerepét, jelentőségét. A jelenről szólva az igazgató elmondta, hogy kilenc osztályban 300 tanuló folytatja itt tanulmányait. Az osztályok közül az egyik *felsőfokú ökológus* végzettséget ad, ami azt jelenti, hogy maga a tanintézet is visszanyerte *felsőfokú* jellegét.

Az Erdészeti palota jó állapotban van. Karbantartása, felújítása folyamatos (a pénzügyi lehetőségektől függő mértékben). Ugyanezt állapíthattuk meg a többi épületről is: az egykori bányászati és kohászati palotáról, a kémiai palotáról (itt vegyipari szakközépiskola működik), továbbá a vaskohászati anyagvizsgáló laboratóriumról.

Megilletődve léptünk be a szép épületbe, ahol megtekinthettük a muzeális értékű eredeti állapotában megőrzött első emeleti nagy erdőhasználati előadótermet is. A folyosók mennyezetfestésének mintázata, üvegezett szertári tárlói stb. is az egykori eredeti állapotokat idézik.

Ezt követően a botanikus kertet tekintettük meg Ing. *Dominik Kútnik* tanár úr kalauzálása mellett. Ez a kert némileg kisebb, mint soproni egyetemünké, de gondozott és intenzív tudományos munka folyik benne. Rekonstrukciójáról, folyamatos felújításáról, fajválasztékának bővítéséről az iskola vezetősége gondoskodik. Nem csak az őshonos és egzóta fajok ma már idős, imponáló méreteket elért példányai érdemelnek itt figyelmet, hanem olyan ritkaságok is, mint például a tölgylevelű gyertyán, a szeldelt levelű korai juhar, továbbá egy már kihaltaként vélt, de Kínában nemrég ismét felfedezett *Metasequoia* vagy a dendrológiai gyűjteményekben is igen ritkán látható japán eredetű *Zelkova* serratá.

A környörtelenül haladó idő azonban nem hagyott sok lehetőséget az elmélyültebb bűvárkodásra, hanem szívélyes vendéglátóinktól való elbúcsúzásra késztetett bennünket. Ebéd után még egy rövid selmeci városnézés következett. Ennek során megállapíthattuk, hogy a város belső műemléki magja a néhány

(Folytatás a 10. oldalon)

Ősz csapat őszi tanulmányútja

(Folytatás a 9. oldalról)

évvel korábbi lehangoló helyzetképhez viszonyítva öröndetesen szépül, bár még gyakran bukkanhatunk lakatlan, elhanyagolt, romos épületekre. A rekonstrukciót a külföld is támogatja anyagilag, mert a belvárosi épületegyüttest az UNESCO (Szlovákiában egyedül!) az építészeti-kulturális világörökség részének nyilvánította.

Szentantál

Utazásunk következő stációja a Selmecbányától délkeletre néhány kilométerre fekvő szentantali *Koháry-Coburg kastély* volt. A hatalmas és masszív épület termeinek, folyosóinak gazdag berendezését tanulmányozva, mint oly sok más alkalommal, most is felmerült bennünk a gondolat: mily mérhetetlen nemzeti kár, hogy hazánkban a II. világháborút követően nem kevésbé pazar főúri kastélyaink ebek harmincadjára jutottak. Vajon ezért ki a felelős?

Szakmai szempontból a kastélyban nem csak a művészi antik bútorok, fából készült fal- és padlóburkolatok érdemeltek figyelmet, hanem a *gazdag, értékes vadászati gyűjtemény* is. Lelkendezve fedeztük fel, hogy a tróféák tömkelegében és a fotoantikvitások között mily sok mai magyarországi vonatkozás is található, főként *Pusztavacsról*. Ez érthető is, hiszen a Coburg hercegi családnak 1945 előtt jelentős birtoka volt ezen az alföldi területen.

Szállás Tajovban

Már szürkületbe hajlott az őszi délután, amikor a kastélyt elhagyva *Besztecebányának* vettük az irányt. Ugyanis e nagyvárostól nyugatra néhány kilométernyire, már a Nagy-Fátra déli nyúlványának hegyei között, vegyes lombos-fenyves erdők ölen, *1000 méter tszf. magasságban* volt a szállásunk: a szlovák erdészeti szakszervezet *tajovi üdülője*. A szakszervezet ugyanis a rendszerváltás hevéületében nem sietett dobra ütni üdülőit, hanem tulajdonjogát fenntartva, bérbe adta a kezelést.

A vacsoránál több magas rangú szlovák erdészeti vezető: Ing. Jaroslav Herich vezérigazgató, František Štulajter vezérigazgató-helyettes is megtisztelte jelenlétével társaságunkat.

Tanulmányutunk másnapján ismét kis-sé hűvös, de még az előzőnél is verőfényesebb reggelre ébredtünk, s gyönyörködhattunk az üdülő teraszáról a közelebbi és a távolban kéklő hegyekre nyíló fenséges panorámában.

A zólyomi Lesoprojekt

Reggeli után gyorsan autóbusszra kapunk és Besztecebányán keresztül *Zólyomba* robogtunk. Itt működik ugyanis a mi AESZ-ünk közvetlen partnere, a szlovák erdőrendezési szolgálat központja, a *Lesoprojekt*.

Itt az intézmény igazgatója, Ing. Jozef Paulenka CSc. erdőmérnök úr és Maria

Brezynová, a szakszervezeti bizottság elnöke fogadta csoportunkat vezető munkatársaival és tájékoztatást adott a Lesoprojekt szervezeti felépítéséről, tevékenységéről.

Ennek során külön kérdezősködés nélkül is megtudtunk olyan belső, intim adatokat, mint pl. dolgozói létszámuk, amely jelenleg összesen 447 fő (ebből 114 a Központ létszáma).

Az igazgatói tájékoztatót követően Ing. Ivan Herich CSc. docens, az információs központ vezetője, valamint Ing. Juraj Michňa, a kartográfiai osztály vezetője adott ízelítőt részlegének munkájából. „Ránézésre” is megállapítható volt ezeknek az osztályoknak a korszerű, alapos technikai felszereltsége. Az adatszolgáltatás még a csehszlovák éraban kifejlesztett *Topol*-rendszerben működik.

Sokféle tematikus térképet készítenek részint digitális úton, részint ofszetnyomással. Utóbbi célra saját színesnyomású nyomdagéppel rendelkeznek és az előkészítést (színrebonst) is maguk végzik. Szaktársaik abban nem kételkedtek, hogy az ofszetnyomású térképkészítés előnyös, de abban igen, hogy gazdaságos is.

Búcsúzáskor érdekes megállapítást adott útravalónak *Paulenka* igazgató úr. Legyünk büszkéek arra, mondotta, hogy nem valamely nagy nemzet (mint pl. az angol vagy a német) erdészei vezették be azt a korszerű szemléletet, amely ma a világ fejlett erdőgazdaságait uralja, hanem az Osztrák–Magyar Monarchia idején kezdődően mi! (Már ti. azok a különféle nemzetiségű erdészek: magyarok, szlovákok stb., akik a Monarchiában ugyanazon államalakulat keretében együtt dolgoztunk.)

Zólyomot elhagyva, utolsó programpontként már csak egy rövid *besztecebányai városnézés* volt hátra.

Ébéd után kísérőinktől, a csoportunkal mindvégig kitartó *František Suhanovsky* szakszervezeti elnök úrtól és tolmácsunktól, *Bartanusz István* úrtól szívélyes búcsút véve szerencsésen hazaérkeztünk Budapestre.

Innen azután egy tanulságos, szép és kellemes utazás emlékével tértek vissza otthonukba kollégáink az ország különböző tájaira.

Feljegyezte:

dr. Király Pál

A tanulmányút résztvevői Selmecbányán az Alma Mater főbejárata előtt

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban megjelent fontosabb rendelkezések a következők:

- Az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített bevezetéséről szól az 1997. LXXIV. törvény. (Megjelent a Magyar Közlöny 67. számában.)
- A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, továbbá
- a társadalombiztosítási nyugellátásról, valamint
- a magánnyugdíjról és a magán nyugdíjpénztárakról és a
- kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvények megjelentek a Magyar Közlöny 68. számában.
- A személyes gondoskodást nyújtó gyermek jóléti alapellátások és a gyermekvédelmi szakellátások térítési díjáról szól a 133/1997. (VII. 29.) Korm. rendelet.
- A lakáscélú támogatásokról szóló kormányrendeletet módosította a 134/1997. (VII. 29.) Korm. rendelet. (Mindkettő a Magyar Közlöny 69. számában jelent meg.)
- A korengedményes nyugdíjazásról szóló Korm. rendeletet módosította a 145/1997. (IX. 5.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 77. száma.)
- A földgáz, valamint a lakossági fogyasztók részére háztartási célra szolgáltatott villamos energia díjának megállapításával foglalkozó IKM rendeletek megjelentek a Magyar Közlöny 81. számában.
- A tanúk és népi ülnökök díjazásáról szóló IM rendeletek, valamint az ülnökök választásáról szóló 144/1997. (IX. 30.) KE rendelet megjelent a Magyar Közlöny 83. számában.
- A személyi jövedelemadóról szóló törvényt módosította az 1997. évi LXXXVIII. törvény. (Magyar Közlöny 84. száma.)
- A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. Törvény végrehajtásáról rendelkezik a 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet.
- A munkabér kifizetésének elmaradása miatti foglalkoztatási válsághelyzet esetén a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészből nyújtható támogatásról szól a 175/1997. (X. 6.) Korm. rendelet. (Mindkét kormányrendelet megtalálható a Magyar Közlöny 85. számában.)
- Az 1998. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről szól a 18/1997. (X. 17.) MüM rendelet. E szerint pl. 1998. január 2. (péntek) pihenőnap, 1998. január 10. (szombat) munkanap. (A MüM rendelet a Magyar Közlöny 90. számában jelent meg.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

Egy lezárult konferencia margójára

Fél évtizeden keresztül, az augusztus végi napokban, Sopronban, amikor a Lővéreket a közelgő ősz, a nagy piktor, már színpompás ruhába kezdte öltöztetni, sok-sok erdész azon tanakodott: „*Merre tart az erdőgazdálkodás?*”

Az imént megnevezett szakmai konferenciasorozat nem is akármilyen esztendőket ölelt át: a sok feszültséggel járó rendszer- és tulajdonváltás kibontakozó folyamatát. A markáns tulajdonváltozás érintette az erdőket is. Megjelent a sokszínűség, a sok erdőtulajdonos, sokféle nézettel, felfogással az erdőről. A folyamat kétségkívül sokkhatást is kiváltott a szakközönség körében. Számos, nemkívánatos sérülés érte az erdőket, különösen a rosszul értelmezett erdőtulajdonlással kapcsolatban. Mindezek mellett a sikerekről is szólni kell. Fontos, meghatározó szakmai alaptörvények születtek: a természet védelméről, az erdőről és az erdő védelméről, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról. A magánerdőtulajdonosok társulni kezdtek, érdekeik érvényesítésére szervezeteket alakítottak. A szakma gondolkodásában is fordulat következett be. A szakmai elit a 21. századra irányította a figyelmet.

Az előbbieken felvillantott sokszínű folyamatnak – véleményem szerint – gerjesztője, hordozója és egyben terméke is volt az 1997-es esztendővel lezárult „*Merre tart az erdőgazdálkodás?*” című szakkonferencia-sorozat. Minden túlzás nélkül állíthatom, hogy az 1993–97-es esztendők fontos évei a szakmatörténetnek.

A fél évtized történetének kézzelfogható hozadéka az a több mint 1700 oldal terjedelmű és öt kötetből álló szakanyag, amelyik a szakmai konferenciák előadásait tartalmazza. A 22 szekcióban közel 190 témában mintegy 220 szakember – köztük 11 külföldi vendég – fejtette ki véleményét. Az egy-egy főtémát gondozó szekciók igen színesek voltak. A szekciók hű tükröi napjaink utat kereső erdőgazdálkodásának.

A „*Merre tart az erdőgazdálkodás?*” szakmai konferenciasorozat 5 kötete mint tudományos teljesítmény, egyúttal információforrás a kutatás számára, hasznos segédlet a felső- és középszintű szakemberképzésben, nem kevésbé haszonnal forgathatja az önmagát művelő erdész is.

A konferenciasorozat zárultával illesse elismerés a konferencia szervezésében legtöbbet tevő, válláló, profi szervezetet, az EKFM (ERFATERV) Kft.-t és elsősorban Nyerges Éva faipari mérnököt, akinek a „*Merre tart az erdőgazdálkodás?*” gondolata köszönhető. Végül is mi az üzenete a lezárult szakmai konferenciasorozatnak? Az erdőgazdálkodás nincs a helyén! Valamerre tart. De hát merre? Ez a kérdés!

Dr. Csötönyi József

Tájékoztató

MAGÁNNYUGDÍJ-PÉNZTÁRAK

A Parlament 1997. július 15-én elfogadta a nyugdíjrendszer reformjával kapcsolatos törvényeket, amelyek a felosztó-kirovó elven működő állami társadalombiztosítás rendszere mellett létrehozták a magánnyugdíj-pénztárak intézményét.

Mi a magánnyugdíj-pénztár?

A magánnyugdíj-pénztár olyan befektetési, illetve járadék-szolgáltató nonprofit tökétsársulás, amely a munkavállalók (és a foglalkoztatók) nyugdíj célú befizetéseit összegyűjtve tőkét képez és befekteti azt. A tagok részére egyéni nyilvántartást vezet a felhalmozódó nyugdíjtőkéről és gondoskodik az egyéni megtakarításon alapuló nyugdíjjáradék szolgáltatásáról.

A társadalombiztosítás és a magánnyugdíj-pénztárak kapcsolata

A felosztó-kirovó és a tökefedezeti rendszer párhuzamosan működik. A nyugellátások háromnegyedét továbbra is a felosztó-kirovó rendszerből kapjuk. A fennmaradó részt biztos, hogy megkapjuk a magánnyugdíj-pénztártól. A jól gazdálkodó magánnyugdíj-pénztár ennél magasabb nyugdíjat fog szolgáltatni, ezért a háromnegyed-egy negyed arány csak egy garantált minimum. A magánnyugdíj-pénztár által nyújtott járadék aránya a nyugdíj egészéhez képest növekedni fog.

Ki lehet a magánnyugdíj-pénztár tagja?

Mindenki. A törvény alapján köteles tagsági jogviszonyt létesíteni az, aki 1998. június 30. után áll első alkalommal munkába.

Mikor lép hatályba a törvény?

1997. szeptember 1-jén. Tagsági jogviszony 1998. január 1-jétől létesíthető a választott magánnyugdíj-pénztárral, a pályakezdek számára 1998. július 1. után kötelező a pénztárválasztás.

Végleges-e a döntésünk, ha egyszer beléptünk egy magánnyugdíj-pénztárba?

Nem. Két éven belül egyszer visszaléphetünk a társadalombiztosítási rendszerbe. A visszalépő magánnyugdíj-pénztári számláján nyilvántartott összeg a felosztó-kirovó rendszerbe kerül.

Kinek érdemes választani az új rendszert?

40 év alatt érdemes, kivételes esetekben 40–47 év között is.

A 35–40 év közötti polgárnak a jövedelmétől függ, hogy érdemes-e: annak érdemes, akinek most és a következő 15 évben várhatóan magasabb a jövedelme, mint az előző 15–20 évben volt.

35 év alatt csak annak **nem** éri meg belépni magánnyugdíj-pénztárba, akinek biztos, hogy alacsonyabb lesz a jövedelme a következő 25 évben, mint az elmúlt 10 évben volt.

30 év alatt mindenkinek ajánljuk.

A Sedgwick Noble Lowndes egy egyszerűen kitölthető kérdőív alapján segítséget tud nyújtani az egyén helyes döntéséhez.

Ki alapíthat magánnyugdíj-pénztárt?

A munkáltatók, a fővárosi és a megyei önkormányzatok, a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat, a szakmai kamarák, a munkáltatói és munkavállalói érdekképviselések. Az önkéntes nyugdíjpénztárak vállalhatnak magánnyugdíj-pénztári feladatot is. A magánnyugdíj-pénztár működési engedélyt abban az esetben kaphat, ha a pénztár taglétszáma eléri a 2000 főt.

Mennyi a fizetendő tagdíj?

Ha valaki úgy dönt, hogy belép egy magánnyugdíj-pénztárba, a tagdíj fizetése kötelező. Ennek mértéke 1998-ban a járulék-alap (ez általában a bruttó bér és bérjellegű jövedelem) 6%-a, 1999-ben 7, 2000-ben 8%-a, amelyet a munkáltató **minden évben** 10%-ig kiegészíthet (tehát már 1998-ban összesen 10% is lehet a fizetendő tagdíj).

Változik-e a járulék mértéke?

A fizetendő társadalombiztosítási járulék területén a következő változások lépnek hatályba 1998. január 1-jétől:

Időszak	Munkáltató kötelezettsége		1. pillér		2. pillér		
			Biztosított kötelezettsége, ha nem tagja a pénztárnak		Biztosított kötelezettsége, ha tagja a pénztárnak		
	nyugdíj-biztosítási járulék	egészség-biztosítási járulék	nyugdíj-biztosítási járulék	egészség-biztosítási járulék	nyugdíj-biztosítási járulék	egészség-biztosítási járulék	magánnyugdíj-pénztári tagdíj
1998. 01. 01.-től	24	15	7	3	1	3	6
1999. 01. 01.-től	23		8				7
2000. 01. 01.-től	22		9				8

(Folytatás a 13. oldalon)

ÉS A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

(Folytatás a 12. oldalról)

A személyi jövedelemadó szabályok módosulnak-e?

Igen. A Parlament az őszi ülészakán tárgyalja a módosításokat. Várhatóan a munkavállalói nyugdíjárulék 25%-a leírható lesz az adóból. Ez a szabály mindenkire érvényes lesz. A 47 évnél fiatalabbak TB-nyugdíját a bruttó életkeresetük alapján fogják kiszámolni, a nyugdíj után pedig a személyi jövedelemadót kell majd 15 év múlva fizetni.

A kötelező járulék feletti befizetés (önkéntesen vállalt nyugdíj előtakarékoság a magán- és az önkéntes nyugdíjpénztárba) továbbra is adókedvezményt (1998-ban várhatóan 46%, a későbbi években a legmagasabb adósáv szerinti mérték, a 2020-ig nyugdíjba vonulóknak továbbra is 50%) élvez. Az az összeghatár is emelkedni fog, amely után az adókedvezményt igénybe lehet venni (a Parlament elé terjesztett javaslat a 2020-ig nyugdíjba vonulók esetében emeli meg 30 000 Ft-tal az összeghatárt).

Mi van akkor, ha valaki már tagja egy önkéntes nyugdíjpénztárnak?

Az önkéntes pénztár legfőbb szerve: közgyűlése, illetve küldöttközgyűlése dönthet úgy, hogy a pénztár magánnyugdíjpénztári feladatokat is vállal. Ebben az esetben a pénztár önkéntes és kötelező befizetéseket is gyűjthet. Ez esetben az önkéntes pénztári tagok számára a saját pénztáruk teszi a legkényelmesebben lehetővé a magánnyugdíj-rendszerhez való csatlakozást. A munkáltató számára is kevesebb adminisztrációs terhet jelenthet ez a megoldás. Lehet ettől eltérően egy másik magánnyugdíj-pénztárhoz is csatlakozni.

Hogyan válasszunk a magánnyugdíj-pénztárak között?

A pénztárválasztás szabadságát – ugyanúgy, mint az önkéntes pénztáraknál – a törvény biztosítja. A tag induláskor választhat a már megalapított pénztárak között, a későbbiekben pedig évente két alkalommal átléphet egy általa választott másik pénztárba, minimálisan, a törvényben meghatározott költség megfizetése mellett. A verseny várhatóan a költségek csökkentésében és a hozamok növelésében teszi érdekeltté a pénztárakat. A verseny és a törvény előírásai is garantálják, hogy az állampolgárok számára megismerhető és összehasonlítható lesz a különböző pénztárak teljesítménye.

A magánnyugdíj-pénztár szolgáltatásai

A pénztárak legkorábban 2013-ban nyújthatnak szolgáltatást a tag részére. A szolgáltatások különféle életjáradékok lehetnek. Ugyanakkor a pénztártagok biztosító társaságtól is megvásárolhatják a nyugdíjat, természetesen a számlájukon összegyűlt nyugdíjtőke függvényében. Kivételt jelent, amikor valaki már nem éri meg a nyugdíjkort. Ekkor az örökös vagy a pénztártag által megjelölt kedvezményezett rendelkezik a nyugdíjtőke felett.

Törvényi garanciák a magánnyugdíj-pénztárban

A pénztárak számára a törvény előírja a kötelező részvételt és hozzájárulást az ún. Garanciaalapban. A Garanciaalap kötelezettségei mögött a Magyar Köztársaság Költségvetésének garanciája áll. A Garanciaalap átvállalja a pénztár kötelezettségeit,

amennyiben a pénztár bármilyen okból képtelen azokat teljesíteni. Erre egyébként az igen szigorú szabályok miatt gyakorlatilag várhatóan igen ritkán kerül majd sor. A Pénztár-felügyelet ellenőrzi a pénztárak biztonságos működését. A kötelező negyedéves pénztárjelentések nyújtják ehhez az alapinformációkat.

Milyen nyugdíjra számíthatunk a magánnyugdíj-pénztárból?

A vegyes rendszert választó állampolgár nyugdíjának három-negyedét a társadalombiztosítástól fogja kapni. A fennmaradó egy-negyed résznyi járadékot a tag számára a pénztár köteles megfizetni (ez az ún. normajáradék). Amennyiben a pénztár eredményesen gazdálkodik, a normajáradékot lényegesen meghaladó nyugdíjra lehet szert tenni.

Melyik a jó pénztár?

A pénztárak akkor gazdálkodnak eredményesen, ha alacsony költségek mellett jó befektetés-politikát folytatnak, vagyis magas az általuk kezelt pénz hozama. A hozamok mind erőteljesebb növelése kockázatos befektetésekre is sarkallhatná a pénztárakat, ezért a törvény szigorúan szabályozza a befektetési lehetőségeiket. A pénztáraknak azonos számítási módot kell alkalmazniuk és eredményeiket közre kell adniuk. Így teljesítményeik összehasonlíthatóvá válnak.

Változik-e a társadalombiztosítástól kapott nyugdíj számítási módja?

A 47 év alattiaknak minimum 20 év munkaviszonnyal kell ahhoz rendelkezni, hogy öregségi nyugdíjat kaphassanak. Ez a szabály 2013-ban lép érvénybe. Az öregségi nyugdíj nagysága függ majd egyrészt az átlagos életkeresettől, másrészt a munkaviszony hosszától. Aki kétszer annyi ideig dolgozott, mint egy hasonló jövedelmű másik állampolgár, annak a nyugdíja is kétszer akkora lesz.

Miután a bruttó átlag életkereset (de minimum 20 év) lesz a nyugdíj alapja, így az ún. helyettesítési ráták (az utolsó havi nettó kereset aránya a nyugdíjhoz) is változnak.

Aki magánnyugdíj-pénztár tagja lesz, annak értelemszerűen alacsonyabb helyettesítési rátával számolják ki majd a társadalombiztosítási nyugdíját, mint annak az állampolgárnak, aki a teljes nyugdíját a társadalombiztosítótól kapja majd.

Mikor és hogyan alakulhatnak meg a pénztárak?

A pénztárak alapítása az Állami Pénztárfelügyelet engedélye birtokában kibocsátott alapító okirat kibocsátásával történik. Az alapító szervek a törvényben meghatározott időtartam alatt jogosultak a működés megkezdéséhez szükséges tevékenységi engedély feltételeit megteremteni, enélkül az alapítási engedély érvényét veszti.

A pénztárak alapításához és tevékenységének megkezdéséhez a törvény rendkívül részletes anyagi és eljárásjogi szabályokat rendel.

Ki viseli az alapítás költségeit?

Az alapító szervezetek a pénztár alapításának, valamint pénztári tevékenységének költségeit részben vagy egészben átvállalhatják.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók

A közelmúltban Budapesten tartotta ülését az EFDSZ Intéző Bizottsága. Az első napirend előadója *dr. Machács Barna* ügyvéd volt, aki részletesen tájékoztatta az IB tagjait, hogy az EFDSZ részéről kapott megbízás óta milyen intézkedések történtek az alkalmazotti földalap kijelölésével kapcsolatban, és milyen további feladatok elvégzése szükséges még ebben a kérdésben.

A részletes tájékoztatót sok kérdés, aktív vita követte, amelyekre részben az előadó, részben *Barta László* elnök és *Herczeg Miklós* főtítkár válaszoltak.

Második napirendjében az Intéző Bizottság a novemberben megtartandó regionális ülésekkel, azok tartalmi és szervezési kérdéseivel foglalkozott és úgy határozott, hogy novemberben három regionális ülést rendez, amelyeken az alábbi főbb napirendek megtárgyalására kerül sor:

- a) Ágazati Kollektív Szerződés módosítása;
- b) Szakszervezetünk választási irányelvei;
- c) Decemberi országos, évváró össztitkári értekezlettel kapcsolatos feladatok.

Regionális értekezletek

Az Intéző Bizottság állásfoglalásának megfelelően a regionális üléseken részt vett az adott tájegység minden alapszervezetének titkára. Ezen kívül mindhárom értekezleten részt vett az EFDSZ elnöke, alelnöke, főtítkára.

Az első regionális ülésnek (Dunántúli) a *Balatonfelvidéki Erdő és Fa-feldolgozó Rt.* Sümeg–Sarvaly-i vadászháza, a másodiknak (Alföldi) a *Gemenc Rt.* Szekszárd–Gurovica-i vendégháza, míg a harmadiknak (Északi régió) az *Északerdő Rt.* Miskolcon adott a tanácskozások megtartásához igen kellemes otthont.

A Dunántúli Régióülés résztvevői Sümeg–Sarvalyon

Mindhárom regionális ülésen, amint azt már említettük, három főbb napirendi pont megtárgyalására került sor.

Az első napirendi pont – a *Választási Irányelvek* – előadója *Barta László* elnök volt, aki többek között elmondotta:

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete 1998. évben éri el önálló működésének 5. évfordulóját. Aktuálisra vált beszámoló, számvetés a végzett munkáról, valamint a tisztújítás, tisztségviselő-választás az elkövetkező időszakra (5 év).

Mindezen feladatok végrehajtása érdekében beszámoló és tisztségviselő-választó taggyűléseket, testületi üléseket kell tartani 1998. április 30-ig bezárólag a helyi sajátosságoknak megfelelően minden alapszervezetnél, kivéve, ahol 1997-ben már megtartották a szakszervezeti választásokat.

Az EFDSZ működési körébe tartozó szakszervezeti alapszervezetek szervezeti felépítése változó, a helyi hagyományokhoz és sajátosságokhoz igazodóak, alapvetően három szintű szervezeti struktúra működése indokolt.

Alapszint:

Állami Erdészeti Szolgálat Igazgatóságai,

Erdészeti és Faipari Részvénytársaságok erdészetei, üzemegységei.

Középszint:

Állami Erdészeti Szolgálat,
Erdészeti és Faipari Részvénytársaságok,

Egyéb önálló gazdálkodó egységek, intézmények.

Felsőszint:

Országos Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete.

(Folytatás a 15. oldalon)

Szakszervezetének testületi üléseiről

(Folytatás a 14. oldalról)

A választások időbeli ütemezése

1. 1998. március 31-ig bezárólag:

Bizalmiak, erdészeti-üzemi szintű testületek beszámoló, választási taggyűlések megtartása

2. 1998. április 30-ig bezárólag:

Részvénytársasági szintű beszámoló és választási küldöttértekezletek, testületi ülések megtartása

Az Alföldi Régió tanácskozás résztvevőinek egyik csoportja Szekszárd-Gurovican

Az Északi Régió ülésének egyik része Miskolcon az Északerdő Rt. tanácstermében
(fotó: a szerző)

3. 1998. május 30-ig bezárólag:

Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Kongresszusának összehívása, beszámoló, vezetőség-választás.

Részletesen foglalkozott még Barta László a választások előkészítésével kapcsolatos kérdésekkel, a választási taggyűlés, testületi ülés előkészítéséről, levezetéséről, a jelölő bizottság feladatairól és a választás lebonyolításának valamennyi szabályáról.

A második napirend az Ágazati Kollektív Szerződés módosításának megtárgyalása volt, melynek előadója, Németh József IB tag többek között elmondta, hogy a jelenleg érvényben lévő Ágazati Kollektív Szerződést a főbb pontokban kívánják módosítani:

- a) A felmondási idő mértékének meghosszabbítása,
- b) A végkielégítés mértékének megállapítása,
- c) A „béralku” határidejével kapcsolatos kérdések szabályozása,
- d) A szociális (jóléti) juttatások mértékének megállapítása,
- e) Az ágazati, illetve helyi kollektív szerződések megkötésének gyakorlati kérdései (határidők stb.).

A regionális ülések harmadik napirendi pontja az Országos évrő összeíttkári értekezlettel, feladatokkal és az aktuális kérdésekkel kapcsolatos kérdések megvitatása volt, melynek előadója Herczeg Miklós főtitkár volt.

Mindhárom tájékoztatót igen sok kérdés, hozzászólás követte, amelyekre az előadók válaszoltak, majd határozathozatalra került sor.

A regionális ülések résztvevői a megtárgyalt napirendi pontokat egyhangúlag elfogadták.

A regionális ülések, amelyek igen aktív, jó légkörben zajlottak, az azokat szervező három titkár: Tamás László (Dunántúli), Gerner Gábor (Alföldi), Kocsis József (Északi) összefoglalójával, illetve zárszavával értek véget.

(- k. f. -)

Visszaköszön a múlt

A hazai húsiipar privatizációja befejeződött, a munkavállalói érdekvédelem viszont olyan helyzetbe került, amelyet a század első felében egyszer már meghaladott. Erre a következtetésre jutott minap *Kapuvári József* elnök, a *Húsiipari Dolgozók Szakszervezetének Gyulán megtartott kongresszusán*. A zavarbaejtően őszinte kijelentésre azért ragadtatta magát a szekszárdi húsosok harcaiban a közvélemény által is megismert érdekvédő, mert a hentesek, mészárosok kilenc évtizedes érdekvédelmi küzdelmeire visszatekintve szembesülni kényszerült azzal a ténnyel, hogy manapság a szakszervezetnek számos, egyszer már kiküzdött jogokért kell csatasorba állítani tagjait.

Elgondolkodtató, hogy a húsiipari munkavállalók 1913-ban már kötöttek ágazati kollektív szerződést az egykori gyárosokkal, a mai munkáltatók azonban évek óta elzárkóznak a szakszervezet hasonló kezdeményezése elől. 1936-ban volt ágazati minimálbér a szakmában, ma nincs. A szegedi Pick Szalámigyár munkásai 1937. januárjában több napra leálltak, mert a munkaadó ki akarta játszani a legkisebb bérekre vonatkozó megállapodást, a közelmúltban viszont egyetlen húsüzemben sem álltak le, amikor a szekszárdi húsosok a kiszolgáltatottságuk ellen tiltakoztak.

Összefogás és szolidaritás nélkül pedig nem lehet eredményesen fellépni a munkavállalói érdekek védelmében, ezt jól meg kell újra tanulni, hangoztatták többen is a gyulai tanácskozáson. *Sándor László*, az MSZOSZ elnöke tény-

ként állapította meg a tanácskozás küldöttei előtt, hogy az elmúlt években padlóra kerültek a szakszervezetek, amiben közrejátszottak személyi ambíciók is, de ennél fontosabb volt az, hogy „a nagy mértékű privatizáció elől el kellett takarítani a szakszervezeteket”. Harc folyik a javából, s ebben kegyetlen törvények jutnak érvényre – jelentette ki a legnagyobb érdekvédelmi tömörülés vezetője –, és a munkavállalók csak magukra számíthatnak. Úgy ítélte meg, hogy csak összefogással lehet megteremteni a hatékony érdekvédelem feltételeit.

Dr. Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének társelnöke, aki szintén meghívást kapott a tanácskozásra, ugyancsak fontosnak ítélte a szakszervezetek talpraállítását, a túltagolt struktúra egyszerűsítését. Kijelentette, hogy nincs szüksége a munkavállalóknak hat országos konföderációra, mert ez az erők megosztásához vezet.

Herczeg Miklós hozzászólásában arra hívta fel a figyelmet, hogy a hatalom, a tőke mindig él az „oszd meg és urald” elvével, de mindig kettőn áll a vásár. A szekszárdi esetben is az az egyik tanulsága, hogy a munkavállalók pillanatnyi előnyökért hagyták megosztani magukat, bomlasztani a soraikat. Az sem biztos – mondotta –, hogy mindenkor mindenkivel együtt kell működni. A húsosok és erdészek kapcsolata pedig azt példázza, hogy nem csak szövetségi keretekben teremthető meg a szolidaritás. *Ezért az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete a jövőben is kiemelten kezeli a húsiipari dolgozókkal kialakított együttműködését.* A két ágazati szervezet alapszervezeti szinten is igyekszik közelebb kerülni egymáshoz, s ebben szívesen vennék az MSZOSZ területi szerveinek is a közreműködését.

Véletlennek semmiképpen sem tekinthető, hogy a húsosok kongresszusán sok szó esett a szövetségi, partneri kapcsolatokról, a hazai és a külföldi szolidaritás, összefogás lehetőségeiről. Mint arra főntebb utaltunk, a húsiiparban nincs ágazati kollektív szerződés, és bérharcnak egyéb tekintetben is kedvezőtlenek a feltételei. A privatizáció

ugyan lezárult, a tulajdonosváltozás viszont nem, nagyarányú tőkekoncentráció megy végbe az iparágban belül. Kíméletlen a piaci verseny, a hazai fogyasztás még nem tért magához az elmúlt évek visszaesése óta. Kiterjedt a feketegazdaság, a hatóságok nehezen szereznek érvényt az előírásoknak. Mindezzel együtt jár, hogy évről évre csökken a munkahelyek száma, a bérek elmaradnak a korábban elért szinttől.

Ebben a helyzetben a szakszervezetnek nincs más választása, mint sorainak a rendezésével felkészülni a legkeményebb érdekvédelemre. A húsosok ugyanis a saját bőrükön tapasztalták meg Szekszárdon, hogy a munkavállalók tényleg csak magukra, a saját szervezetükre számíthatnak, ha eljön a munkaharc ideje. A kongresszus megerősítette, hogy a HDSZ a munkahelyeken kíván a jövőben is működni, változatlanul arra törekszik, hogy többséget szerezzen az üzemi tanácsokban, az eddigieknél több energiát, pénzt fordít aktivistáinak képzésére és megerősíti a munkaszervezetét, szakértői bázisát.

A küldöttek újraválasztották elnöknek *Kapuvári Józsefet*, aki újabb négy évre kapott megbízatást.

Az első feladat, amivel a régi-tűj elnöknek és a megválasztott testületeknek meg kell birkóznia, az 1998. évi bér-megállapodások megkötése. A mintegy száz küldött ugyanis az elnökség 20%-os mértékű indítványát megfejlve úgy döntött, hogy az alapszervezetek egyöntetűen, egyidőben 22%-os bérfeljesztésre tesznek javaslatot december 15-ig. A tagság ugyanis azt várja a szakszervezettől, hogy több évi visszacsúszás után jövőre értékben is növekedjenek a bérek.

A gyulai rendezvény egyik emlékeztető gesztusa volt, hogy a meghívott vendégek fát ültettek a városi Millenniumi Emlékparkban. A hét vezérre emlékező hét fa egyikét Herczeg Miklós tette a földbe, felhívva a jelenlévő hazai és külföldi személyiségek figyelmét arra a nagyszabású erdőtelepítési kezdeményezésre, amely méltó a szakszervezetek támogatására is.

(halogyi)

ARANYGYŰRŰ A SOMOGYI ERDŐKÉRT

A Somogyi Erdészeti és Faipari Rt. vezetése 1992. óta, mindig október 23-án alkalmából adományozza – legfeljebb három dolgozónak – az arany pecsétgyűrűvel járó a „Somogyi Erdőkért” kitüntetést. Azok kapják, akik hosszú időn keresztül – gyakran egy élet munkájával – sokat tettek a somogyi erdőkért.

Az Erdészimnusz és egy szép Berda József-vers után az ünnepi beszédet Dr. Szerdahelyi Péter, a SEFAG Rt. ellenőrző bizottságának az elnöke tartotta. Megemlékezésében az elmúlt negyvenegy év gazdaságának, gazdaságpolitikájának változásait mutatta be, utalva azokra a kihasználatlan lehetőségekre, amelyek a forradalom győzelmével megvalósulhattak volna.

A kitüntetéseket Bóna József vezérigazgató adta át. Az idei kitüntetettek között van Simonics Gyula, az Igali Erdészet kerületvezető erdésze, aki pályafutását az erdőn fizikai munkásként kezdte. Törekvő ember, előbb szakiskolát, majd technikumot végzett. Beosztott erdész, majd kerületvezető erdész lett. Munkáját hosszú ideje ugyanazon a területen végzi, eredményes tevékenységét kiváló erdőállományok bizonyítják.

Bebes Tibor, ellenőrzési osztályvezető 1955. január 1-jén kezdett dolgozni a vállalatnál fizikai munkásként. A hosszú idő alatt különböző beosztásokban dolgo-

zott, mindig pontosan, szívvel-lélekkel. Következetes ember, fő feladatának a termelő vagyon védelmét tekinti. Hosszú időn keresztül volt a Vállalati Szakszervezeti Bizottság elnöke is.

A harmadik kitüntetett Büttl Géza, felhasználási osztályvezető-helyettes 1959. óta a SEFAG Rt. jogelődjénél kezdett dolgozni. Egy rövid időszakot leszámítva – amikor szintén Somogyban, de szövetkezeti erdészként dolgozott –, végig a vállalat dolgozója volt. Munkáját lendülettel tenni akarással, szakmai bizonyítási vágygal végezte, mindemellett jó hangulatú munkahelyi légkört tudott maga körül teremteni.

Elismerő Oklevél

Idén új kitüntetést is alapított a SEFAG Rt. Ezentúl évente egy alkalommal Elismerő Oklevélben részesülhet a részvénytársaság minden egységének egy-egy dolgozója. Az első évben ezt a kitüntetést kapta Dr. Spingár Ferenc vadgazdálkodási osztályvezető főmérnök, Török György, a Kaposvári, Tóth Attila, a Szántódi, Pál László, a Barcsi, Pálffy István, az Iharosi, Nyul János, a Nagybajomi, Tamás Ferenc, a Marcali Erdészet kerületvezető erdésze, Morell József, a Lábodi Erdészet nyugdíjas erőgépezetője, Fodor József erdőművelési főerdész, az Igali Erdészettől,

Kozma Vendel, a Nagyatádi Erdészet nyugdíjas kerületvezető erdésze, Pap Zoltán erdőmérnök, a Somogyvári Erdészet fahasználati ágazatvezetője és Ingola István, a Zselici Erdészet kerületvezető vadásza.

Fotók és fafaragások

Az ünnepség – már szintén hagyományosan – képzőművészeti kiállítás megnyitásával zárult. Dr. Kosztka Miklós, a SEFAG Rt. igazgatóságának vezetője megnyitójában csodák ismerőjének titulálta a kiállító művészeket. Selley Miklós természetfotós, a természet rejtett, csodás titkaiba segített betekinteni, Horváth Béres János faszobrász pedig a holt fát keltette ismét életre.

A *Közelebb a természethez* című kiállítás méltó folytatása a SEFAG Rt. korábbi kiállításainak.

A kiállításokra rendre meghívják a város és a környék lakosságát, de külön öröm a rendezőknek, amikor iskolai osztályok kihelyezett biológia-, környezetismeret- vagy rajzórát tartanak náluk. „Tárlatvezetésre” nyugdíjas erdészek vállalkoznak, akik kötetlen beszélgetéssel válaszolnak a gyerekek kérdéseire, mesélnek az erdőről, vadról, a teljes életközösség harmonikus együttéléséről, a természet védelmének fontosságáról.

Detrich Miklós

SIMONICS GYULA
átveszi az
aranygyűrűt
BÓNA JÓZSEF
vezérigazgatótól
A háttérben
BÜTTL GÉZA
aranygyűrűs
(fotó: a szerző)

DISZNÓVADÁSZAT

Nem tudom, mi lehetett a bajom akkor, mert én még beteg nem voltam soha.

De akkor, azon a napon, bizony feküdtem pizsamában végignyúlva a heverőn.

Arra azért emlékszem, hogy a hátam meg a vállam szaggatott, de betyárosan ám! Hasogatott, szúrt kegyetlenül. Ha mozdulatlan feküdtem, akkor békén hagyott.

Hát feküdtem dermedten!

Kinn csodálatos májusi napfény ragyogott. Az erdészházat hatalmas bükkerdő vette körül és csend volt, álmosító csend.

A termelésekkel már végeztem, a bükkrönköket is elszállították már tőlem, így csak a művelők, azokból is a csemetekertiek dolgoztak a jókora nagyságú kertben.

Mivel nem volt a képemen bőr, hogy beteget jelentsek, reggel nagy kínok között igazítottam el a hat csemetekerti brigádot – ebből kettő istvádi, egy zalagyömöri, három pedig zsidi volt.

Fiúk, lányok vegyesen. Igen jó kis vidám banda volt valamennyi.

Tudták a dolgukat, őket nem kellett lesni. Dolgoztak úgy, ahogyan otthon egy falusi családban, gazdaságban szokás volt akkor még!

Egy kis erdész gyakornokom volt, a Vince.

Erdész szeretett volna lenni, eljött hozzám, hátha majd sikerül bejutnia Ásotthalmára, vagy csak Szőcsénypusztára is, csak az erdőn maradhasson.

Volt egy titkos hátsó reménysége. Ugyanis az erdészethez minden évben egy-egy hónapra nyári gyakorlatra eljött néhány osztály Sopronból is, meg Ásotthalmáról is.

Az Erdészet hozzám telepítette ki őket, mivel itt egy nagy, üresen álló, régi uradalmi épületegyüttes is volt vagy tíz szobával. Ezeket rendeztük be nekik, a tanárok az én vendégeim voltak.

Hát ebben reménykedett Vince, hátha majd felfigyelnek rá, én meg szólok a tanároknak az érdekében.

Természetesen ez így is történt, és a következő évben Vincét felvették az ásotthalmi erdészeti szakiskolába.

Amikor eljött hozzám, azon a szeptember eleji napon, kezében boldogan lobogtatta az iskolától kapott értesítést, hogy felvették, nem tudott egy szót sem szólni, csak motyogott:

– Wentzely bácsi, felvettek, köszönöm, elmegyek – és zokogott nagy boldogságában.

Elvettem tőle az értesítést, elolvastam és a kezemet nyújtottam:

– Gratulálok, erdész kolléga! – mást én sem tudtam mondani neki, aztán magamhoz öleltem zokogástól remegő vállait.

Nekem is kijöttek a könnyeim.

Megvallom őszintén, én sem mertem volna gondolni, hogy sikerülni fog a bejutása Ásotthalmára, hiszen annyi jelentkező volt minden évben. Még olyanokat sem vettek fel hosszú éveken át, akik már beosztott erdészként szolgáltak az erdészeteknél.

Úgy látszik, az itt járt mérnök tanárok is felfigyeltek erre a kis gyerekmber végtelen szorgalmára, aki elkötelezte magát az erdővel.

Most ez a gyerek itt áll előttem könnyeit törölgetve, hogy elbúcsúzzon tőlem két esztendőre!

– Sajnálom ám itt hagyni, Wentzely bácsi! – és megfogta a karomat.

– De ha végzek és még kellek magának, visszajövök ide.

És körülnézett hosszan, figyelmesen, hogy emlékezetében megmaradjon ez a kedves környék.

Örültem, hogy valóra vált ennek a kedves gyerekeknek a régi vágya, és ahogy ott álltunk, vártunk, hogy majd csak jönnék a csemetekertiek leadni a szerszámokat – mert azoktól is el akart búcsúzni –, egy német író, Goethe mondása jutott az eszembe ott, az erdészház udvarán:

*„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni,
A boldogság tulajdonság!
Egyetlen titka van: adni, mindig csak adni:
jó szót, mosolyt, bátorítást és sok-sok önzetlen,
igaz szeretetet!”*

Na, de ez mind a későbbiekben történt!

Most ott vagyok, hogy fáj a hátam és hat brigád aznapi teendőit mondom el a társaságnak.

Vince látta rajtam, hogy minden mozdulatra vágom a pofákat. Amikor végzett a szerszámok kiadásával és valamennyi brigád munkára, harcra kész állapotban elindult a csemetekert felé, odajött hozzám:

– Wentzely bácsi! Magának nagyon fájhat valamije, ugye? – kérdezte nagy részvétellel.

Bevallottam neki, hogy a hátam beszakad, a vállaim meg készülnek leszakadni, ha mozgok, de még akkor is, ha álldogálok.

Odalépett elé és szinte atyáskodva mondta:

– Feküdjön le nyugodtan, hiszen végeztünk a rönkanyaggal, fanap meg csak kedden lesz. A csemetekertiekkel én meg elleszek! Feküdjön le és pihentesse a hátát! – biztatott. – Ha meg valami különös dolog történne, itt vagyok nem messze a kertben, rögtön jelenteni fogom, de napközben is be-benézek majd hozzá! – nyugtatott meg a kis koma.

Addig biztatott, míg tényleg ráálltam, hogy egy kicsit pihentessem a hátamat.

Azzal Vince is elindult a csemetekertiek után. Természetesen a két, minden hajjal megkent tacsim is vele ment.

Othagytak!

Gondolták, ők nem betegőrzésre szegődtek el, de erdei szolgálatra. Persze az is hozzájárult, hogy Vincével mentek, mert annak a vállán ott lógott az én légpuskám.

Őket nem zavarta, hogy az csak egy légpuska! Nekik az fegyver volt, és mint ilyen, mellette a helyük, gondolták ők.

Vince ezt a légpuskát nem azért cipelte, hogy lövöldözzön vele, akár a csemetekertben, akár kinn az erdőn.

Csak az a tudat, hogy van már erdészkalapja, járőrtáskája, hát egy puska csak emeli a tekintélyét, még akkor is, ha az csak egy légpuska! Ha mások nem is, de a két kutya elismerte erdésznek-vadásznak.

Hát elmentek, magamra maradtam. Pizsamára vetkőztem és a régi uradalmi vadászház nagyszobájában, amely most már az én szolgálati lakásomhoz tartozott, leheveredtem a díványra.

Ez egy hatalmas szoba volt, négy ablakkal, méter vastag falakkal és a bolthajtásos mennyezettel úgy nézett ki, mint egy lovagterem. A falak tróféakkal, régi fegyverekkel, amiket még részben úgy örökölttem a szüleimtől, meg a vén bútorokkal, hangulatos hely volt.

Valamennyi ablak tárva-nyitva.

És csend volt, hatalmas csend!

Csak az ablak alatti virágokon zümmögtek a méhek álmosítón, messzebből meg egy harkály géppuskázott kemény csőrével valamelyik száraz bükk oldalán.

Feküdtem mozdulatlanul, néztem a már ezerszer is látott agancsokat a szemközti falon, és valamennyinek az emléke elé jött akkor.

Aztán közbeszólt a kakukkos óra. Kétajtós óra volt ez. Az egyik ajtón kiugró kakukk mély hangon az egész órát jelezte, négyszer meghajolva, míg a másik utána meg 11-szer jelentette, hogy 11 óra van.

Egyszer csak kutyaugatásra lettem figyelmes, amely egyre csak közeledett. Megismertem az én két tacsim ugatásnak már nem is nevezhető, hisztériás örvongését, amely egyre jobban közeledett a ház felé. Aztán Vince, meg két gyerek hangja:

(Folytatás a 19. oldalon)

– PIZSAMÁBAN

(Folytatás a 18. oldalról)

– Wentzely bácsi! Itt egy vaddisznó! Foggyák a kutyák! Gyűjjön hamar, mer' elmegy!

Na, nekem se kellett kétszer kiáltani. Egy ugrással fel a heverőről, mint akinek kutya baja! Két lépéssel a fegyverállványhoz, onnan lekaptam a golyóspuskát, néhány patront kimarkoltam a fiókból, és egy elszánt ugrással kivágtam magamat az ablakon.

Pizsamában, papucsban, golyóspuskával a kezemben.

Jól nézhettem ki, de akkor ki törődött az ilyenekkel?

Elindultam a hang irányába. A kerítés mellett araszolva közelítettem meg a jobbról ház elé érkező utat, amelyről már hallottam a kavics zörgését, amit a disznó, meg a két örült taci kevert. Egy bokornál megálltam, hogy most már ki kell lépnie az úton közeledő disznónak.

Lelki szemeim előtt akkorának láttam, mint egy élire állított zongorára!

De csak nem jött!

Akkor jöttem rá, hogy „állóra csaholnak” ezek a zsványok. Hát elindultam feléjük, puskát szegezve, nagy léptekkel lopakodtam a papucsokba bújtatott lábaimmal.

Amikor kiértem az út szögletére, látom ám, hogy egy szürke színű házi süldő már teljesen kikészülve, hátsó lábain üldögélve forog maga körül, hogy elzavarja a két ördögfiókát magától.

Látszott rajta, hogy már se eleven, se holt!

Ez a ganyé valahonnan meglephetett, és vesztére a két kutyával találkozt a csemetekert alatti úton.

Leengedtem a lövésre készen tartott puskát, és Vincével együtt megnyugtattuk a kutyákat, azt a szerencsétlenséget meg a füleinél fogva behúztuk az egyik üres ólba.

Rögtön el is feküdt, annyira ki volt szegény idegileg is, meg fizikailag is!

Vince szégyenkezett, hogy vaddisznónak nézte ezt a süldelékét!

– A szőre színe csapott be! – mondta nagy mérgesen –, meg ki az Isten gondulta vóna, hogy itt egy házi disznót esz a rosseb! Én meg magamban örültem, hogy nem futott ki elem az útra, mert biztos, hogy oldalba kenem!

Még csak az hiányzott volna! Az egész környéken elterjedne, hogy házidisznóra vadászik a szakállas erdész. A gondolatától még a hideg is kezdett rázni!

Munka után a beérkező csemetekertieknek meghagytam, hogy ott-hon a falukban híreszteljék el, itt van nálam egy szürke, egér forma süldő. A gazdája jöhet érte.

Estére kelve a süldő már megnyugodott és vidáman falta az elébe öntött moslékot, csámcsogva ette a szemeskukoricát.

Telt-múlt az idő, de senki nem jelentkezett a süldőért.

– Na – gondoltam –, majd ha meghízik, akkor jön érte a gazdája, ha van neki magához való esze!

De nem!

Egyik délután kinn üldögéltem a fák alatt, lovas kocsi kanyarodott be a hátsó udvarra.

A kocsin egy atyafi meg egy asszonyság ült a bakon, hátul meg egy disznószállító alkalmatossággal.

– Na – gondoltam –, megjöttek az egérkéért. Mert már magunk között így hívtuk a vendégségbe került süldőt.

Lekászálódta a szekérről, elébük mentem. Kalapemeléssel köszönt az atyafi és azt mondta nagy alázattal:

– Hallom, hogy az erdész úrnál van a disznónk. Képzelje el, egy hete ilyenkor a tapolcai vásárból tartottunk haza, hátul a saroglyában ez a zsvány. Amikor hazaértünk Vitára, akkor vettük észre, hogy útközben meglógott. Huhu, lett ám erre akkora sírás. Az asszony majd megbolondult, hogy nincs disznó. Én meg káromkodtam, mint a

jégeső. Aztán egyszer csak hírért vettük, hogy ez a ganyé itt van magánál. Hát így kerültünk ide, és ha lenne szíves, most odaadná nekünk ezt a nyavalyásat.

Ezek után én is vettem a lapot.

– Ezt nem lehet móka nélkül kihagyni – gondoltam magamban.

Sajnálkozó pofát öltöttem, és mondom az atyafinak:

– Hát elkéstem már! Csak vártam, hogy jön majd érte valaki. Nem jöttek, hát fogtam magamat és elhívtam egy böllért, hogy szűrja le. Le is szűrta, és mivel nem az enyém a disznó, hát beszóztam vele, és most is ott van az ólban a szózoteknőben a húsa.

Még be sem fejeztem, az asszony elkezdte ám a sírást:

– Üristen! Millen drága húst eszünk most majd! Hízalni vettük, most meg tessék, alig lesz benne tíz kilóra való hús, csonttal együtt!

És hullottak a könnyei. A végén már megsajnálta. De azért tartotta magam keményen. Mondom neki:

– Na, menjünk az ólhoz és rakják fel a kocsira a disznó maradványait teknyővel együtt. Azt majd később visszahozzák.

Az atyafi is igen el volt szontyolodva, de azért ő kemény legény volt, nem sopánkodott. Odaértünk az ólhoz, mondom nekik:

– Lépjenek oda a kerítéshez, onnan már látni lehet a szózoteknőt.

Az ember odalépett az ól kerítéséhez és benézett nagy búsan. Aztán meg vigyorogva felkiáltott:

– Annyá! Hiszen él ez a disznó! Itt néz velem szembe.

Annyá is újraéledt ezekre a szavakra és odafutott az ólhoz:

– Te dög! – kiáltotta neki. – Hát mér' csinyátá belőlünk bohócot, ugye?

Aztán megnyugodtak és igencsak örültek a feltámadt disznónak. Azt kérdi tőlem az ember:

– Hát, erdész úr, elvihetjük?

Megsajnálta őket.

– Hát persze, hogy elvihetik, hiszen a maguké!

Felraktuk az egérkét a saroglyába, aztán azt kérdi tőlem az ember, a nemesvital ember:

– Mivel tartozom erdész úr?

– Hogyhogy mivel? – kérdeztem ámulva. – Semmivel! Hiszen a disznó a maguké!

– Az igaz, de egy héten át maga etette meg gondozta, azért mivel tartozunk? – kérdezte újdontú.

– Egy kézfogással! – mondtam neki és máris nyújtottam feléje a kezemet.

– Hát, ha nem fogad el semmit, akkor majd egyik nap hozok magának egy kis bort a vitai hegyemről! – azzal kezét fogtunk és kihajtottak az udvarból.

Az asszony se törölgette már a szemeit, vidáman integetett vissza a kocsi üléséről. Én is integettem utánuk, míg el nem takarták őket az út kanyarulatának fái.

Valami végtelenül jóleső érzés telepedett rám. Jó volt, hogy egy kis örömet szerezhettem két egyszerű embernek!

Vince, aki mint az árnyékom, mindig velem volt, ő is csak nézett a tűnő kocsi után. Aztán csak megszólalt:

– Örülök én is, hogy akkor nem lövtem agyon magával azt a bűdös disznót! Viszont igen élveztem, amikor az „öreglány” meglátta a szózoteknyőből feltámadt malacát, egyből abbahagyta a mondogalódást!

Hát, ezt a kalandomat a süldővel sokáig megemlegettük, de úgy hallottam, Nemesvitán is derültek rajta az emberek!

Wentzely Dénes

Hága után

Győztünk! Győztünk. Győztünk?

Megszületett a hágai döntés. Az értelem győzelme az érzelem felett, hisz a legegyszerűbb ember is tudta már régen, hogy milyen ítélet várható a sokat emlegetett „igen jó kilátásaink vannak Hágában” jóslások helyett. Pedig Hágában nem azt mondták ki, hogy jogszerű volt az építkezés leállítása, nem azt mondták ki, hogy jogszerű volt az 1977-es szerződés felbontása, hanem pontosan az ellenkezőjét: azt, hogy ugyanúgy jogszerűtlenek a magyar intézkedések, ahogy jogszerűtlen a Duna elterelése. De vajon sor került volna a dunacsúnyi építkezésre, Duna-elterelésre, ha nem állítják le a nagymarosi építkezést?

Nyolc évvel ezelőtt, 1989. május 13-án késő este a TV Lapzárta című műsorában, az azóta elhunyt szegény *Déri János*, kissé lihegve ült a kamera előtti fotelban és azt mondta a szemben ülő Dunakörös *Vargha Jánosnak*: „most, hogy győztünk... stb. ...stb.”, mert aznap jelentette be *Németh Miklós* miniszterelnök a Parlamentben, hogy egyoldalúan leállította a nagymarosi építkezést. Ekkor ott késő este magamban felkiáltottam: itt nincs győztes, csak vesztes.

Vesztes a magyar nép, vesztes a magyar népgazdaság és kimondhatatlanul vesztes a Dunakanyar és Nagymaros.

Az azóta eltelt évek ezt a veszteséget bizonyították, növelték. Eddig még senki nem vette a bátorságot, hogy őszintén az ország nyilvánossága elé tárja azt, hogy milyen anyagi és erkölcsi veszteség, kár érte az országot a Bős-Nagymarosi vízlépcső építkezésének leállítása miatt.

Mi történt az elmúlt évek alatt? Azonkívül, hogy leállították az építkezést, hitegették a közvéleményt, hogy a körgát elbontása után az eredeti állapotot állítják helyre. Szándékosan hagyták a Szigetköz környezeti leromlását, bár a Dunakiliti duzzasztógát ideiglenes üzembe helyezése jelentős mértékben csökkentette volna a környezeti károkat (az indokolt, megfelelő kárelhárítás kötelezettségét a nemzetközi jog is

ismeri). A sok dilettáns vezető és magát vízügyi szakértőnek kikiáltók jelszava az volt, minél nagyobb a károsodás a Szigetközben, annál jobb az esélyeink Hágában a bíróság előtt. A dunacsúnyi építkezést blöffnek, papírtigrisnek nevezték a hangoskodó „szakértők”. Tüntetések szerveztek, hetet-havat összehordtak. Sajnos ebben kiváló partnert találtak a TV-ben, rádióban és több újságban még ma is tevékenykedő személyekben. A hágai bírák bőszi és szigetközi szemlélén mint fenyegető csendőrök követték a delegációkat, hogy azok lássák: lám, itt vannak Ők, a „nagy magyar Duna-szakértők”.

Sajnos, az elmúlt években olyan emberek döntési hatalma alá is került a magyar vízgazdálkodás, a magyar vízügy felügyelete, akik keveset értenek a vízügyhöz, a vízgazdálkodáshoz.

Viszont sikerrel szétverték a Bős-Nagymaros miatt bűnbaknak kikiáltott vízügyi szervezetet, elűldözték és a mai napig támadják a szakmájukat értő és szerető vízügyi szakembereket, mert nem vízlépcső-ellenesek. Mellőzték a világon mindenütt elismert magyar vízügyi szakembereket – *Mosonyi Emil*, *Karádi Gábor*, *Mistéth Endre* professzorok – véleményének meghallgatását. Sőt, Mosonyi Emil professzort, az első dunai vízlépcső tervezőjét, olyan emberek támadták, akik még szellemi és szakmai kapacitásukat tekintve a professzor mellett figuránsok sem lehettek volna.

Hát eddig, illetve ide jutottunk. Milliárdok herdálódtak el az évek során és nincs semmink, csak adósságunk. Ha csak azt nem tekintjük eredménynek, hogy a Duna visegrádi oldalát szinte száz százalékig úgy alakították ki, ahogy a vízlépcsőépítés terveiben szerepelt.

Viszont ez alatt a néhány év alatt felépült a bőszi duzzasztó és erőműrendszer, áramot termel, kényszerből elkészült a dunacsúnyi duzzasztógát és ami feltétlenül figyelmeztető és elgondolkodtató, hogy az Ausztriában megtartott népszavazás alapján – amikor is az

osztrákok a Budapesttel közös világkiállítás leszavazták és helyette a vízlépcsőépítés mellett voksoltak – felépült és már működik Bécs alatt a kilencedik osztrák vízlépcső a Dunán.

A Bős-Nagymaros vízlépcső-építkezés 1988. óta sajnos csak politikai kérdés. A kevés, de jó szándékú félrevezetett tüntető – akik annak idején Nagymaroson tüntettek –, sokan azt hitték, hogy a körgát túlsó végén Bős van. Az utóbbi években komoly rombolás történt morálisan és gazdaságilag is a vízlépcső építkezésének leállításával.

A hágai döntéssel kapcsolatban csak azt sajnálom, hogy ezt a sikert – mert egyesek bárhol nevezik is, kerülgetik a döntés lényegét – a szlovák kormány aratta le, jöllehet, hogy ez a hágai szlovák siker kizárólag az építők – köztük sok magyar – érdeme is.

Most itt áll az ország, a kormány egy új egyezkedés – nem új helyzet – előtt és az egész kérdés kezd eltolódni a pártok politikája felé, s lehet, hogy ismét választási jelszavak veszik át a szerepet a józan és reális döntés helyett.

Pedig itt az ideje, hogy a kormány állítsa félre az eddigi és a még most is „jó esélyt” emlegető szakértőket. Végre lehetőséget kell biztosítani a már előzőekben említett világhírű magyar vízügyi szakembereknek, hogy véleményüket, javaslatukat az ország nyilvánossága előtt ismertessék.

Ők legyenek a kormány tanácsadói Bős-Nagymaros kérdésében.

Végezetül: az sem ártott volna a vízlépcsővitának, ha mondjuk nem Budapesten, az V. kerületben politikai tüntetéssel döntenek el az építkezés sorsát, hanem a sokat emlegetett demokrácia alapján, közvetlenül az érintetteket is megkérdezték volna. Mert a nagymarosi emberek türelemmel és méltósággal viselték el az építkezés sok-sok nehézségét, az ideözönlő tüntetők sértegető viselkedését, de a vízlépcsőellenes tüntetésben nem vettek részt.

Dr. Demeter Lajos
nyugdíjas, Nagymaros

Gondolatok karácsony ünnepe előtt

Az év egyik legszebb, legcsaládiasabb ünnepe közeleg. Hetekre megváltozik az utca, a város képe, díszbe öltözik minden. Talán mi is másképp nézünk egymásra...

Az adventi koszorún vasárnapról vasárnapra eggyel több gyertya ég. A szeretet lángja. Jelzi a nagy ünnep közeledtét.

És a készülődés izgalma, a karácsony öröme egyre jobban átjárja a szíveket. Sütünk, főzünk, rohanunk, ajándékokat keresünk, csomagolunk. Aztán lassanként elcsendesül minden. Helyére kerül a feldíszített fa, alá a meglepetések – az apró csodák.

És szenteste mi is ott állunk az ünnep csendjében a fa előtt. És a meghitt csendben, lelkünkben ott van velünk mindenki, és hisszük, hogy lélekben mi is ott vagyunk mindenkivel, akit szeretünk, aki fontos nekünk, ha kilométerek sokasága választ is el...

És gondolunk azokra is, akik már nem ünnepekelhetnek velünk.

Az ajándékok átadása is az ünnep része, bár talán ez már másodlagos dolog. Nem ettől ünnep a karácsony. Nem szabad, hogy csak ilyenkor szeressük, becsüljük, ajándékozzuk egymást!

Szóval, karácsony, tudjuk, hogy rövidesen érkezel.

Mi most már elkezdünk örülni, ünneplőbe öltöztetjük szíveinket és felfedezzük, milyen drága kincs a várakozás öröme...

Mert az új csodákra majd megint egy évig várni kell.

És ha ismét – oly gyorsan – elmúlik az ünnep, a szeretet lángja halványabban ég.

De ha vigyázunk rá, sokáig nem alszik ki még.

(– Sz. T. –)

Dsida Jenő

HIDEG TÉLI EST

*Életünk hulló karácsonyfáján
halkan repesnek a lángok.
Fölöttünk és bennünk hömpölyög
a hidegáramú csönd.*

*Mosson ki, vigyen magával
fodros hátán mindent, ami volt:
esdő várakozások meddőségét,
kulcsoltkezű, hasztalan imákat.*

*Hópárnás nagy fenyők alatt
üljünk le a törpék közé,
burkolózzunk a hallgatásba
s húnnyuk le félíg a szemünket.*

*S míg csillagok kezdenek pislákolni,
töprengjünk az eljövő felől:
hogyan kellene megszólalni?
S mindent elülről kezdeni?*

NÉHÁNY ÖTLET AZ ÜNNEPI ASZTALRA

Pikáns pontyszeletek

A megtisztított és felszeletelt pontyot sózzuk meg, és dörzsöljük be reszelt vöröshagymával, valamint apróra vágott petrezselyemmel, kenjük meg citromlével. Kicsit hagyjuk állni, majd bepanírozva süssük ki. Úgy is kisüthetjük, hogy csak lisztben forgatjuk meg a halszeleteket.

Albert kekszes sütemény

Hozzávalók: 2 nagy csomag Albert keksz, 25 dkg Rama, fél adag kávé, 5 evőkanál rétesliszt, 2 evőkanál kakaó, fél l tej, 2 dkg darált dió, 4 evőkanál cukor.

A lisztet, a cukrot és a kakaót szárazon összekeverjük. Előbb kevés tejjel, majd a maradékkal és a kávéval összekeverjük és sűrű péppé főzzük. A tűzről levéve még forrón beledobjuk a margarint. Ha kihűlt, hozzáadjuk a diót, és ezzel a masszával összeragasztjuk a kekszet, két hosszú rúdca. Ha marad krém, rákenjük a tetejére és torta-bevonóval bevonjuk. Másnap ferdén vágva mutatós szeleteket kapunk.

Paulette

Hozzávalók a tésztához: 15 dkg zsír, 25 dkg liszt, 10 dkg porcukor, 2 tojás sárgája, pici tej.

Az alapanyagokat összegyúrjuk, elnyújtjuk, pogácsaszaggatóval kiszúrjuk. Dióból, cukorból, felvert tojásfehérjéből és citromhéjából készült töltelékhalmozékát teszünk a tetejére. Aki fokozni kívánja az ízeket, egy-egy fél meggyet is tehet rá.

Nyugdíjas Bizottságunk munkájáról

Ebben az évben is folytattuk a szakszervezetünkhöz tartozó nyugdíjasaink élethelyzetének felmérését és indokolt esetben az arra rászorulókat felterjesztését soron kívüli nyugdíjmelésre. Bár szakszervezeteink körében nagy az igény a rászorulókról a méltányossági alapon történő nyugdíjmelésre, mégis csökkenő tendenciát mutat a felterjesztések száma. Ennek ellenére örömmel adhatunk számot arról, hogy az év elején közzétett felhívásunk értelmében eddig 135 fő arra rászoruló és szakszervezeti tagságát megtartó nyugdíjasunkat tudtuk felterjesztetni a területi Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságokhoz soron kívüli nyugdíjmelésre. Az illetékesek 75 nyugdíjastársunkat részesítették eddig nyugdíjmelésben.

Ezen méltányossági nyugdíjmelések a hivatalosan meghirdetett kötelező nyugdíjmeléseket meghaladóan történtek, így ezt azon felül kapták nyugdíjasaink.

Havi 700 Ft-tól 1600 Ft-ig terjedtek a soron kívüli emelések összegei, amelynek éves kihatása a 75 nyugdíjast érintően megközelíti az egymillió forintot.

Jó érzés számunkra, hogy eddig 75 nyugdíjas erdész család anyagi, megélhetési gondjain tudtunk némiképpen enyhíteni. Sajnos sok arra rászoruló nyugdíjasunk kérelmét azért nem tudtuk felterjesztetni, mert nyugdíjazása után nem tartotta meg szakszervezeti tagságát.

Ugyanis Szakszervezetünk Intéző Bizottságának határozata értelmében csak azon nyugdíjasaink kérelmét terjesztettük fel soron kívüli nyugdíjmelésre, akik jelenleg is szakszervezeti tagok és legalább 20 éves, erdőgazdaságban eltöltött szolgálati idővel rendelkeznek, valamint a nyugdíjuk 16 500 Ft alatt volt 1997-ben.

A jövő évben eltökélt szándékunk, hogy folytatjuk nyugdíjasaink körében a felmérést és az arra rászorulókat felterjesztését soron kívüli nyugdíjmelésre.

Tevékenységünk még hatékonyabbá tétele érdekében azzal a javaslattal élt Nyugdíjas Bizottságunk az Intéző Bizottság felé, hogy a jövő évi szakszervezeti választások során minden alapszervezetnél válasszanak egy, kizárólag nyugdíjas ügyekkel, felmérésekkel foglalkozó tisztségviselőt is. Reméljük, javaslatunkat elfogadják.

Arról is számot adhatunk, hogy szeptember 23-án tartott *Idősek Világnapja* országos rendezvényen – alapszervezeteink köréből – 23 fővel vettünk részt a Budapest Sportszarnokban, ahol Horn Gyula miniszterelnök úr és Demszky Gábor főpolgármester úr mondott ünnepi beszédet.

Az Országos Nyugdíjas Kamarában, annak testületi ülésén folyamatosan részt vettünk és állásfoglalásainkkal, javaslatainkkal képviseltük nyugdíjasaink érdekeit. Ugyancsak a Pallas páholyban tartott országos rendezvényeken is tevékeny részt vállaltunk a nyugdíjasainkat érintő munkában.

Kormánydöntés született a jövő évi nyugdíjmelésről is, amely 19,5% lesz. Ez várhatóan meghaladja a jövő évre tervezett 13,5–14%-os inflációt.

Sajnos – mint minden évben – jövőre is drágulnak a gyógyszerek. A Társsadalombiztosítás által támogatott csaknem 2500féle gyógyszer 1998-ban átlagosan 10,8%-kal kerül többre. A nem támogatott – mintegy 1300féle – készítmény szabadáras lesz, amit a gyógyszergyártók határoznak meg.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára,
az EFDSZ kamarai képviselője

FONTOS KÖZLEMÉNY

Értesítjük partnereinket és minden kedves olvasónkat, hogy 1997. november 24-től telefonszámaink megváltoztak.

Új telefonszámaink
az alábbiak:
3314-369, 3119-455.

Faxszámunk változatlan:
3743-025.

Hírek... Hírek... Hírek...

November 26–27-én Budapesten tartotta kongresszusát az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT). A kongresszuson az EFDSZ Intézményi Tagozata négy küldöttel vett részt. Az eseményről (mely lapzártá után volt) a következő számunkban tájékoztatjuk olvasóinkat.

A közelmúltban Herczeg Miklós, az EFDSZ főtítkára és Borislav Majtán, a Szlovák Erdészeti, Vízügyi, Faipari, Papíripari és Cellulózipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke Győrben egy napos, hivatalos baráti találkozóon vettek részt. A megbeszélésen áttekintették szakszervezeteink közötti eddigi kapcsolatokat, s megállapították, hogy azok ebben az évben is tovább bővültek – különös tekintettel a gyermek és felnőtt cseretüdülés terén. Megállapodtak a jövő évi kapcsolatok bővítésének lehetőségeiről, illetve ezek részleteiről.

December 15-én – lapzártá után – Budapesten tartotta országos évzáró tanácskozását az EFDSZ össztítkári testülete. A tanácskozásról lapunk következő számában részletesen tájékoztatjuk olvasóinkat.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.
Tel.: 3314-369 Fax: 374-3025

Felelős kiadó: Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László,
Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Felelős szerkesztő: Krizsán Ferenc
2500. – Váci Nyomda Kft. 97-1200 o.

Felelős vezető:
Sebestyén Istvánné ügyvezető igazgató

Fotó: J. Varga
a Nyugati Hírszerző Társaság titkára,
az EFDKZ. tanács elnöke

Fotó: Varga
Szerkesztés: J. Varga

